

Károli Gáspár Református Egyetem
Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola
Doktori Iskola vezetője
Prof. Dr. Jakab Éva Rozália DSc. egyetemi tanár

A jogalkotás elméleti, dogmatikai és jogszabályszerkesztési kérdései, különös tekintettel a jogalkotás elektronizációs törekvéseire és lehetőségeire
Doktori értekezés
Kántor Ákos

Témavezető:

Prof. Dr. Tóth J. Zoltán
dékán, tanszékvezető egyetemi tanár
Jogelméleti Tanszék

Budapest
2026

Tartalomjegyzék

Témavezetői vélemény.....	6
Köszönet.....	7
Bevezetés.....	8
Értelmező rendelkezések	9
Tézisek.....	14
I. fejezet: Fordítás vs. jogalkotás	15
I.1. Demokrácia és jogalkotás.....	16
I.2. A jogszabályszerkesztés mint tudományos tevékenység	22
I.3. A kutatás tárgya és célja	25
ELSŐ RÉSZ	33
A klasszikus jogalkotás	33
II. fejezet: A jogalkotás hagyományos rendszere	33
II.1. A jogalkotás tervezése.....	35
II.2. Előkészítés	38
II.3. Egyeztetések	40
II.4. Döntéshozó fórumok ülései.....	44
II.5. Kihirdetés (Korm. rendeletek esetében).....	46
II.6. Benyújtás (törvénytervezetek).....	46
II.7. Parlamenti szakasz	46
II. 8. Köztársasági elnöki aláírás – promulgáció.....	48
II.9. Kihirdetés (törvény esetében).....	49
II.10. Lezárás.....	49
II.11. Újdonságok a jogalkotásban, a társadalmi egyeztetés szabályozásának változása	50
II.12. Összegzés	55
MÁSODIK RÉSZ	56
Digitalizált jogalkotás	56
III. fejezet: Elektronizáció a jogalkotásban.....	56
III.1. Az elektronizáció helye és lehetősége a jogalkotásban	56
III.2. Az e-jogalkotás.....	59
III.3. Digitalizált jogalkotási rendszerek, nemzetközi példák	70
III.4. Összegzés	84
IV. fejezet: Rendszeralkotás, értékelési szempontok kidolgozása	85

V. fejezet: Az integrált jogalkotási rendszer	87
V.1. Előzmények	87
V.2. Az IJR projekt.....	88
VI. fejezet: Következtetések az IJR vizsgálata alapján.....	96
VI.1. Előzetes tapasztalatok	96
VI.2. Oktatási tapasztalatok	102
VI.3. Az ideális digitális jogalkotási rendszer képe	105
VI.4. Digitalizáció és közérthetőség.....	107
HARMADIK RÉSZ.....	111
A jogalkotás automatizációs lehetőségei	111
VII. fejezet: A jogi szakterületek automatizációs lehetőségeiről	111
VII.1. Alapvetés	113
VII.2. Szabályozási előkészületek.....	114
VII.3. A mesterséges intelligenciáról szóló rendelet.....	116
VII.4. Etikai vonatkozások	123
VIII. fejezet: Automatizációs lehetőségek a jogalkotásban	130
VIII.1. Mesterséges intelligencia a fordítóiparban.....	131
VIII.2. Mesterséges intelligencia alkalmazási lehetőségei a jogalkotásban	131
VIII.3. Jogalkotás és nyelvtudomány	135
VIII.4. Javíthat-e a jogalkotás automatizációja a jogszabályok közérthetőségén?	137
VIII.5. Gépi jogalkotási pilotjavaslat	138
VIII.6. Alkothat-e a gép jogot?	149
IX. fejezet: Összefoglaló	157
Tézisek kifejtése	160
X. fejezet: Összegzés	173
Konklúzió	177
Summary	178
Conclusion.....	182
Felhasznált irodalom.....	184
Felhasznált internetes források.....	191
Felhasznált jogforrások.....	193
Szerző témában megjelent tanulmányai	198
NYILATKOZAT	1
NYILATKOZAT	2

Témavezetői vélemény

Kántor Ákos „A jogalkotás elméleti, dogmatikai és jogszabály-szerkesztési kérdései, különös tekintettel a jogalkotás elektronizációs törekvéseire és lehetőségeire” c. doktori értekezés-tervezete jogalkotástani témával, a klasszikus német Gesetzgebungslehre tárgykörébe tartozó elemzésekkel foglalkozik. A disszertáció bemutatja a jogalkotás klasszikus szervezeti és eljárási felépítését, mind a belső, mind a külső jogalkotási eljárás vonatkozásában, valamint a hatályos, elemzésre kerülő magyar szabályozást és gyakorlatot.

A kutatás novális attribútuma a hosszú és alapos elemzés a jogalkotás elektronizációs, valamint digitalizációs lehetőségeiről. A szerző részletesen bemutatja a hatályos magyar, illetve az elérhető és megvalósult külföldi szabályozásokat, és behatóan elemzi a jogalkotás további automatizációs lehetőségeit, kiemelt figyelmet fordítva a mesterséges intelligencia alkalmazhatóságára, melyet implikálni próbál a jelenlegi magyar jogalkotási rendszerre. A szerző által bevezetett elméleti újdonság a jogalkotás és a fordítás közötti párhuzam elemzése; ennek kapcsán a nyelvtudományi meglátásokat implementálja a jogalkotástani helyzetre.

A szerző a már ma is működő integrált jogalkotási rendszer elemzésével és továbbfejlesztési lehetőségeinek bemutatásával újszerű, a magyar jogtudományban eddig nem tárgyalt aspektusokból vizsgálja az MI jogalkotásban történő felhasználási lehetőségeit, valamint számba veszi annak korlátait is. Indokolt módon jut el dolgozatának azon javaslatához, hogy az MI felhasználása főként a jog közérthetőségének nyelvi szempontú, formális elemzésére szorítkozhat, azonban a közérthetőség tartalmi, szubsztanciális szempontjait, valamint a jogalkotási célok megfelelőségét kizárólag emberi közreműködéssel lehet megállapítani.

Összességében a dolgozat az elérhető releváns szakirodalmi források és a vonatkozó magyar jogforrások és joggyakorlat bemutatásával, elemzésével, az annak továbbfejlesztésére irányuló javaslatok megfogalmazásával, valamint az MI jogalkotásban való felhasználhatósága korlátainak meghatározásával újszerű módon járul hozzá a jogelméleti-jogalkotástani gondolkodás fejlődéséhez. Mindezek alapján a dolgozat védésre bocsátását javaslom és támogatom.

Budapest, 2026. április 4.

Tóth J. Zoltán

Köszönet

Ezúton szeretném megköszönni témavezetőmnek, *Prof. Dr. Tóth J. Zoltánnak*, hogy elvállalta a témavezetésemet, és támogatott abban, hogy az eredetileg meghirdetett klasszikus jogelméleti témát az informatika tudományával szőjem át. Köszönöm segítségét, figyelmét és türelmét, amellyel kutatásomat támogatóan irányította az első pillanatoktól kezdve, és amellyel átsegített a holtpontjaimon.

Köszönettel tartozom a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskolájának, *Jakab Éva professzor asszonynak* és *Nagy Péter titkár úrnak* folyamatos támogatásukért, valamint az oktatóknak, akik annak ellenére, hogy más egyetemről érkeztem, szeretettel befogadtak, és támogatták kezdő tudományos próbálkozásaimat. Köszönöm a Doktori Iskola koordinátorainak, különösen *Gellérthegyi Rékának* a mindenkor hathatós és gyors támogató segítséget.

Szeretném kifejezni hálámat korábbi vezetőmnek, *Dr. Németh Gabriellának*, aki személyes példamutatásával is ösztönzött és támogatott, hogy doktoranduszi tanulmányokba kezdjek, konzultációs, publikációs és előadási lehetőségeket biztosítva a fejlődésemhez.

Szeretném megköszönni *Balássy Ádám Miklós doktorandusz társamnak, kollégámnak*, hogy quasi mentorként támogatta tanulmányaimat, sok szakmai és tanulmányi kérdésben látott el nagyon hasznos tanácsokkal, útmutatással.

Köszönettel tartozom doktorandusz és doktoranda társaimnak, akikkel számos jelenléti és online előadást hallgattunk együtt, közösen készültünk és utaztunk emlékezetes konferenciákra, egymást támogatva és bátorítva. Külön is köszönöm *Csevár Nórának, Sári Miklósnak, Horváth Lászlónak, Rátkai Timeának*, hogy mindig készen álltak, akár tudományos, akár a tanulmányokkal összefüggő magánéleti problémákat kellett megoldani.

Végül köszönöm *családomnak* a támogatást, hogy ismét visszaülhettem az iskolapadba, és eltűrték, hogy időről időre visszavonuljak, akár nyaralás közben is egy-egy tanulmányt megírni vagy épp átdolgozni.

*„Én má’ nem muzsikálok,
csak egy jelet adok a gépnek:
ő mutassa meg helyettem,
ahogy mozdul bennem a lélek.”*

Kiss Tibor, Balanyi Szilárd, Quimby, 1999.

Bevezetés

A 2010-ben megjelent magyar jogalkotási törvény¹ tizenöt éve hatályban van, amelyet a jogszabályszerkesztésről szóló 2009. évi rendelet² megelőzött, és számos módosítással még mindig hatályban van. A doktoranduszi kutatásom első fázisában célom volt a jogalkotásra vonatkozó hatályos jogi szabályozás és a jogszabályalkotási gyakorlat összevetése, megállapítások, javaslatok megfogalmazása, különösen szem előtt tartva a jogi normák közérthetőségének kérdését, amelynek nem csupán a jogalkalmazás során, de a jogszabályok idegen nyelvre fordításakor³ is különös jelentősége van.

Napjaink meghatározó fejlesztési irányai az elektronizáció, a digitalizáció és legújabbán az automatizáció, amely a 2020-ban kezdődött pandémia miatt jelentősen felgyorsult. A kutatással elérni kívánt célom volt továbbá a jogalkotás digitalizált rendszere, az Integrált Jogalkotási Rendszer (a továbbiakban: IJR) megismerése, vizsgálata, jogalkotástani következtetések megfogalmazása a rendszer működésével kapcsolatosan.

A mesterséges intelligencia jogalkotásban történő alkalmazásának lehetőségével foglalkozott Birher Nándor; álláspontja szerint⁴ „[m]agának a közgondolkodásnak kellene teljes mértékben megváltoznia ahhoz, hogy a jogalkotás támogatása kizárólag az előre rögzített algoritmus szerint történjék. A politika igénye valójában a folyamatos és közvetlen beavatkozás lehetőségének a fenntartása. Éppen ezért a jogalkotás és jogalkalmazás »gépiesítése« – még ha a technikai feltételek adottak is lennének – ábránd marad.” Kutatási témám részben ennek az „ábrándnak” a feldolgozása, amelynek keretében megvizsgáltam a mesterségesintelligencia-alapú öntanuló rendszerek, különösen pedig a nagy nyelvi modelleken (LLM) alapuló chatalkalmazások felhasználási lehetőségeit a jogalkotási

¹ A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény – a továbbiakban: Jat.

² A jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet – a továbbiakban: JsZR.

³ A Nemzeti Jogszabálytárról szóló 338/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet 2. § (4) bekezdése szerint a Nemzeti Jogszabálytárban közzé kell tenni az igazságügyért felelős miniszter által meghatározott jogszabályfordításokat. Az igazságügyért felelős miniszter gondoskodik a jogszabályfordítások előkészítéséről és rendszeres felülvizsgálatáról.

⁴ Birher Nándor: A modern technológiák szabályozásának változásai: teoria versus praxis, etika versus protokoll. In Homicskó Árpád Olivér (sorozatszerk.): *A digitalizáció hatása az egyes jogterületeken*. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2020. 22.

folyamatban. A demokrácia egyik alappillére a hatalmi ágak szétválasztása, amelynek nyomán a törvényhozó és a végrehajtó hatalom elválik egymástól. Kutatásom fókuszában a közigazgatás mint a végrehajtó hatalmi ág része jogszabály-előkészítő tevékenységének mesterséges intelligencia használatával történő támogatási lehetőségeit is megvizsgáltam.

A kutatás első lépése a magyar és idegen nyelvű szakirodalom feldolgozása volt, különös tekintettel a fellelhető kontinentális és tengerentúli megoldásokra, amelyek már használnak elektronizált rendszereket a jogalkotási folyamataikhoz. A téma újdonsága miatt magyar nyelvű szakirodalom korlátozottan áll rendelkezésre, így főként az IJR rendszer dokumentációját és képzési anyagait lehet kutatni, valamint más kutatók által is használt felhasználói riport készítésének módszerével nyílt lehetőségem arra, hogy tudományos feldolgozásra alkalmas információt szerezzek. Kutatásom során empirikus vizsgálatnak vettem alá az Integrált Jogalkotási Rendszert mint a jogalkotás hazai digitalizált eszközét. Tudományos tevékenységem későbbi fázisában felhasználtam az alkalmazott nyelvészet tudományági szempontból releváns eredményeit is.⁵

Értelmező rendelkezések

A disszertáció fogalomrendszerének pontosítása érdekében elengedhetetlen a téma szempontjából alapvető bizonyos fogalmak tisztázása, illetve a kutatásom során megállapítást nyert további új, bővített értelmezések meghatározása. Az egyes kifejezések jelentéstartalma a disszertációm tárgyának sajátosságaira tekintettel eltérhet a jogtudományban az általánosan elfogadott értelmezésektől, esetenként annál szűkebb vagy tágabb jelentéssel bírhat.

1. Alkotmányosság: alkotmányjogi fogalom, állami berendezési alapvetés, azaz egy állam működése az alkotmányhoz igazodik, és minden jogi, politikai döntés összhangban áll vele. A disszertációmban elemzettek ezen túlmenően azt is jelentik, hogy egy államban akkor érvényesül az alkotmányosság, ha nemcsak formailag létezik alkotmánya, amelyet be is tartanak, hanem bizonyos tartalmi elemek is érvényesülnek. E tartalmi elemek a népszuverenitás, a népképviselés, a hatalmi ágak megosztása, a jogállamiság, a törvények uralma, a közhatalom törvényhez kötöttsége, a bírói függetlenség, a végrehajtó hatalom törvényhozó hatalom előtti

---

⁵ Makkos Anikó: A gépi fordítások funkcionalitása és használhatósága. In Makkos Anikó – Fehér Ágota – Pongrácz Attila (szerk.): *Okos lét, innováció és digitalizáció – irányok, trendek és következmények. A XXIII. Apáczai-napok Tudományos Konferencia tanulmánykötete*. Győr, Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Kar, 2020. 200–209.

függetlensége és az emberi jogok biztosítása.⁶ *Szűkebb értelemben* – ha nem csak az államot vizsgáljuk –, akkor beszélhetünk egy jogrendszer alkotmányosságáról, ha az adott állam alkotmányában található szabályok érvényesülnek, azokat az állam szervei, beleértve magát a törvényhozót és a többi jogalkotót is, betartják és betartatják; *tágabb értelemben* viszont csak akkor, ha bizonyos tartalmi követelmények, *alkotmányos értékek* is érvényesülnek.⁷

2. Automatizáció: gépek által, jellemzően a mesterségesintelligencia-alapú alkalmazások által, emberi közreműködés nélkül végzett olyan tevékenység, amelynek során a gép számára kiadott szóbeli, írásbeli utasítással (*prompt*) a betanító adatbázisban és/vagy az interneten található adatok felhasználásával a felhasználó kész végeredményt kap, például egy egész fájl lefordított szövegét, egy generált dokumentumot, képet, zenét, videót stb., amelyet a kiadott utasítás változtatásával vagy éppen változatlanul hagyásával többször újra generálhat, mindig más-más eredményt kapva. A fordítás esetében ilyenek a *human assisted translation* (HAT) eszközök vagy a gépi fordítás; amelyeknek jogalkotási (rendszerszintű) megfelelője a gépi jogalkotás lenne, ami jelenleg még nem létezik. Az egyes alkalmazásokkal generált normaszövegek álláspontom szerint nem tartoznak ide.
3. Demokrácia: jogszabályi, illetve alkotmányos értelemben a népuralmat jelenti, ahol a közhatalom forrása a nép. Magyarországon ezt az Alaptörvény határozza meg, amely kimondja, hogy Magyarország demokratikus jogállam. Ezen általános fogalom meghatározáson felül a kutatásom során megállapítottam azt is, hogy az államforma a nép hatalmát jelenti, elnevezése a görög *démosz* (nép) és a *kratosz* (hatalom) szavak összetételéből keletkezett. A hatalom a demokráciában csak akkor legitim, ha „alulról” kap felhatalmazást, ha a népakarat emanációja, konkrétan pedig: ha és amennyiben szabad beleegyezésen alapul.⁸

⁶ M. Balázs Ágnes: Alkotmányosság. Közsolgálati Online Lexikon, <https://lexikon.uni-nke.hu/szocikk/alkotmanyossag/>, hivatkozva: Cserny Ákos – Téglási András: Az alkotmány fogalma. In Cserny Ákos (szerk.): *Alkotmányjog*. Budapest, Nemzeti Közsolgálati Egyetem, 2013. 22–23.

⁷ Tóth J. Zoltán: *Állam- és jogelmélet*. (2. átdolgozott kiadás), Budapest, Patrocinium, 2019a. 44–45., bővebben lásd: a I.1 pontban.

⁸ Vincze Attila – Chronowski Nóra: A demokrácia és a jogállamiság elve az Európai Unió jogában. In Chronowski Nóra – Szentgáli-Tóth Boldizsár – Szilágyi Emese (szerk.): *Demokrácia-dilemmák. Alkotmányjogi elemzések a demokráciaelv értelmezéséről az Európai Unióban és Magyarországon*. Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2022. 20.

4. Digitalizáció: a digitális technológiák és digit(al)izált adatok használatát jelenti a különböző folyamatok fejlesztése kapcsán.⁹ A köznyelvben az elektronizáció és a digitalizáció jellemzően szinonimaként használt fogalmak.¹⁰ Ennek ellenére a jogalkotó kvázi fejlődési pályaként jeleníti meg az elektronizáció után a digitalizációt, lásd a 2015-ben született elektronikus ügyintézésről szóló törvényt, majd az azt felváltó 2023. évi digitális állampolgárságról szóló törvényt. Egyik törvény sem határozza meg sem az elektronikus ügyintézés, sem a digitális ügyintézés fogalmát, azonban ez nem akadály a jogszabályi rendelkezések végrehajtásának. Digitalizált folyamatnak tekinthető például, ha egy dokumentumösszeállító alkalmazás segítségével készít a felhasználó egyszerre több (akár több ezer) ügyfele részére levelet, amelybe a címzés és a személyre szabott elemek a saját ügyféladatbázisából, a hivatkozott jogszabályszovegek pedig valamely jogi adatbázisból adatimporttal kerülnek be a dokumentumba. A dokumentumok kiküldése – egyedi elektronikus hitelesítést követően – szintén elektronikus formátumban történik. Fordítás esetében a digitalizációt a *computer aided translation* (CAT) eszközök, míg jogalkotás esetében az IJR jelenti.
5. Jogalkotás: az arra felhatalmazott szervek által végzett, jogszabályok létrehozására, módosítására és megszüntetésére irányuló tevékenység. Jelen disszertációmban azonban a jogalkotás fogalmi rendszerén belül különbséget teszek a különböző jogalkotási folyamatok között, azok rendjében. „A jogalkotás fogalmán legáltalánosabban a jogszabályok létrejöttéhez vezető jogilag szabályozott eljárást, még tágabban a teljes társadalmi-politikai folyamatot kell érteni, így a „jogalkotási eljárás” és a „jogalkotás rendje” terminusok jelentése azonos.”¹¹ A disszertációm a jogalkotást mint folyamatot¹² vizsgálja, amely olyan jogilag szabályozott, politikai akaratképzési és döntéshozatali folyamat, amely legitimációját egyrészt az irányadó eljárásjogi szabályok betartásától kapja, másrészt a jogalkotási folyamat résztvevői demokratikus legitimációjából. A folyamat a kodifikációtól kezdődően a

⁹ Sulyok Márton – Mercz Mónika: Adatok és automatizáció – atipikus vagy archetipikus veszélyek? *Századvég*, 2022/1. sz. 50.

¹⁰ Jól szemlélteti a különbséget az elektronikus és a digitális aláírás fogalma: az alapvető különbség az, hogy a digitális aláírás elsősorban egy műszaki fogalom, amely a technológiára is utal (kriptográfiai transzformáció). Az elektronikus aláírás ezzel szemben jogi fogalom, amelyet jogszabály (az eIDAS Rendelet) határoz meg. Forrás: <https://www.microsec.hu/hu/pki-blog/digitalis-vs-elektronikus-alairas>

¹¹ 121/2009. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1013,1024.

¹² Vö. Petrétei József: Jogalkotás. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2023. [10], [19] (Jogbölcselet rovat, rovatszerkesztő: Szabó Miklós, Jakab András) <http://ijoten.hu/szocikk/jogalkotas>

normatartalom jogszabálysöveggé alakítása; egyeztetése, javítása, módosítása. Döntéshozó testületek ülésére történő benyújtása ezen testületek döntései alapján történő átdolgozása, társadalmi egyeztetésre bocsátása az ott született észrevételek alapján történő átdolgozása törvényjavaslatok esetében parlamentbe történő benyújtása és a törvénytervezet gondozása a bizottsági eljárások során, majd előkészítése köztársasági elnöki aláírásra, végül kihirdetésre történő előkészítése és közzététele a nemzeti jogszabálytárban. Tág értelemben a tudományos irodalom a jogalkotási folyamatot komplex módon értelmezi, és részének tekinti az előkészítő tevékenységet, az adott norma létrehozásának az eljárását, a kihirdetést, valamint a hatályosulás ellenőrzését. Ebben a folyamatban a közigazgatási szervek akkor is részt vesznek, ha nem közigazgatási szerv által alkotott jogszabályról van szó, hanem például az Országgyűlés által alkotott törvényről.¹³ A jogalkotás fogalmát ezzel csaknem azonosan értelmezte az Alkotmánybíróság is a 121/2009. (XII. 17.) AB határozatban, kiemelve, hogy általános értelemben ideértendő az a jogilag szabályozott eljárás, amelynek eredményeként a jogszabályok létrehozhatók, és legtágabb értelemben pedig idetartozik a jogszabály megalkotásához vezető társadalmi-politikai folyamat. Bármely értelemben is tekintjük a fogalmat, kétségtelen, hogy a közigazgatás által végzett jogalkotás számarányát tekintve messze meghaladja a törvényhozás által végzett ilyen tevékenységet. „A jogalkotás is materiális értelemben felfogott kormányzás, ezért a törvényhozó és végrehajtó hatalom közötti egyértelmű funkcionális elválasztás a kormányzás szempontjából alig lehetséges.”¹⁴

6. Jogállamiság: a jogállamiság vagy joguralom az alkotmányos demokráciák egyik legfontosabb rendező elve, amely legáltalánosabban megfogalmazva azt jelenti, hogy az állam hatalmát a jog közvetítésével, jogi felhatalmazás alapján és a jog korlátai között gyakorolja.¹⁵ Kezdetben, a XVIII–XIX. században a formális jogállamiságot értették alatta, amely olyan formális kritériumrendszert határozott

¹³ Árva Zsuzsanna: Közigazgatási jog. In Jakab András – Fekete Balázs (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2019. [7] (Közigazgatási jog rovat, rovatszerkesztő: Balázs István) <http://ijoten.hu/szocikk/kozigazgatasi-jogalkotas>, hivatkozza: Temesi István: A közigazgatás jogalkotó tevékenysége. In Temesi István (szerk.): *Közigazgatási jog*. Budapest–Pécs, Dialóg Campus, 2018. 73.; Gajdusчек György: A közigazgatás szervezeti jellemzői – összehasonlító aspektusból. In Szamel Katalin – Balázs István – Gajdusчек György – Koi Gyula (szerk.): *Az Európai Unió tagállamainak közigazgatása*. Budapest, CompLex, 2011. 39.; Pokol Béla: *Politikaelmélet*. Budapest, Századvég, 2006. 262.

¹⁴ Petrétei József: *Kormányzás és alaptörvény*. Budapest, Dialóg Campus, 2020. 61.

¹⁵ Györfi Tamás: Jogállamiság. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2023. [1] (Alkotmányjog rovat, rovatszerkesztő: Bodnár Eszter, Jakab András) <http://ijoten.hu/szocikk/jogallamisag>

meg, amelynek elemei a jog által kötött állam elismerése, a jogbiztonság és a törvényesség. A II. világháborút követően a jogállamiság fogalmát tartalmi elemekkel töltötték ki, így a materiális jogállamiság elemei a formális jogállamiság ismérvei mellett kiegészültek a jogsérelmek érdemi, csak törvényeknek alávetett bírók általi elbírálásával, az emberi jogok védelmével, a jogegyenlőséggel, a pluralizmussal, a hatalommegosztással, valamint a demokrácia és a népszuverenitás követelményével.¹⁶ „[A] jog szabályainak elsőbbsége az állami hatalomgyakorlással szemben, még rövidebben: a hatalomgyakorlás (előzetesen megalkotott) joghoz kötöttsége.”¹⁷ „A jogállamiság értelmében az állam jogszabályi formában érvényesíti funkcióját, s a jogszabályok az állami szervekre és a polgárokra egyaránt kötelezőek. Az a célja tehát, hogy ne az ember, ne az erő(szak) ténye uralkodjék az ember felett, hanem a jog, a törvény.”¹⁸ „Következésképpen az állami tevékenység, kiemelten az államhatalom gyakorlása joghoz kötött, vagyis a jog ad mértéket és formát az állam ténykedésének.”¹⁹

7. Jogszabályszerkesztés vagy kodifikáció: „A kodifikáció egy joganyag törvénykönyvekben (ún. kódexekben) való összefoglalását és közzétételét jelenti.”²⁰ A kodifikáció fogalomban magában is folytonos és folyamatos fejlődés megy végbe, ami végső elemzésben nem más, mint a kodifikációs szükség, problémafelvetés és megoldás fokozódó differenciálódásának visszatükröződése.²¹ A külső jogalkotási folyamatnak szükségszerű kezdő lépése, amelynek során a normatartalom megszővegezésre kerül. A jogalkotási folyamat során több alkalommal történik kodifikáció, mivel például az egyes véleményezési eljárások vagy döntéshozó fórumok ülését követően szükségessé váló normatartalom-módosítás is kodifikációs eljárás során történik. „A »kodifikáció« szót (és a mögötte megőrzött fogalmiságot) a mai közigazgatás tömegszerűségét szolgáló csupasz igazgatásracionalizáló

¹⁶ Bővebben lásd: Tóth J. 2019a, 318–320.

¹⁷ Varga Zs. András: *Eszményből bálvány? A joguralom dogmatikája*. Budapest, Századvég, 2015. 11., hivatkozva: Györfi Tamás – Jakab András: Jogállamiság. In Jakab András (szerk.): *Az Alkotmány kommentárja I.* Budapest, Századvég, 209. 155.; Bihari Mihály: A jogállam az Alaptörvény és az Alkotmánybíróság határozatai alapján. In Patyi András – Lapsánszky András (szerk.): *Rendszerváltás, demokrácia és államreform az elmúlt 25 évben. Ünnepi kötet Verebélyi Imre 70. születésnapja tiszteletére*. Budapest, Wolters Kluwer, 2014. 53–63.

¹⁸ Kukorelli István (szerk.): *Alkotmánytan I.* Budapest, Osiris, 2002. 35.

¹⁹ Petrétei 2020, 78.

²⁰ Szerletics Antal: Kodifikáció. In *Közszolgálati Online Lexikon*. NKE. <https://lexikon.uni-nke.hu/szocikk/kodifikacio/>, idézi: Szabó Miklós: *Bevezetés a jog- és államtudományokba*. Miskolc, Bíbor Kiadó, 2006. 72–74.

²¹ Varga Csaba: *A kodifikáció mint társadalmi-történelmi jelenség*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 2002. 288.

gyakorlatukra, vagyis a hatályos joganyag folytonos konszolidációjára relativizálják.”²² A klasszikus kodifikáció fogalom a kódexek szerkesztése helyett a gyakorlatban már bármely típusú jogszabály szerkesztését magában foglalja, ezért jelen dolgozatban a jogszabályszerkesztés és a kodifikáció egymás szinonimájaként használt fogalmak.

Tézisek

Kutatásom tárgya a jogalkotás klasszikus, más szóval hagyományos modelljének, az arra épülő digitalizációjának vizsgálata, valamint az automatizációs lehetőségeinek feltérképezése. Ehhez modellként használhatónak tartom²³ a fordítás digitalizációja (a számítógéppel segített fordítás), valamint a fordítás automatizációja (a gépi fordítás) elterjedését, mivel mind a jogalkotás, mind a fordítás magas hozzáadott értékű, nagy kreativitást igénylő szellemi tevékenység, amit egyetemi végzettségű szakértők végeznek. Témaválasztásomat indokolja, hogy a közigazgatásban szabályozási (kodifikátor) szakjogászként tevékenykedve magam is részt vettem jogszabálytervezetek elkészítésében, egyeztetésében, és kísértem útjukat az elfogadáson keresztül a kihirdetésig. Majd a fordítóiparban megszerzett közel nyolcéves és a digitalizált jogalkotási rendszer oktatásával szerzett hároméves tapasztalatom és megfigyeléseim alapján jutottam arra a feltevésre, hogy a fordítás és a jogalkotás olyan jellegű tevékenységek, amelyek változása (digitalizációja, automatizációja) hasonlóan hat a tevékenység művelőire, legalábbis a feltételezés vizsgálata okszerű.

Vizsgálataim alapján az alábbi hét tézist fogalmaztam meg, amelyet disszertációmban megvizsgáltam:

1. A fordítás digitalizációja és automatizációja modellül szolgál a jogalkotás digitalizációja és automatizációja számára.
2. A jogalkotás hatályos szabályozása nem tartalmaz digitalizációs rendelkezéseket annak ellenére sem, hogy az Integrált Jogalkotási Rendszer éles üzemben működik.
3. A digitalizált jogalkotás nem javít a jogszabályok (köz)érthetőségén.

²² Varga 2002, 382. hivatkozva: Guy Braibant: Codification. In *Encyclopaedia Universalis* 6. Paris, 1995. 39–42.

²³ A modellválasztás során figyelemmel kell lenni a modell korlátaira: vizsgálni kell, hogy mely tulajdonságok szempontjából feleltethető meg a két vizsgálandó tevékenység egymásnak a hasonlóságok bemutatásával. Emellett a különbségek feltárásával azt is vizsgálni kell, hogy mennyire „jó” a modell, azaz a modell és a modellezett tevékenység közötti eltérések nem teszik-e értelmetlenné a modellezést.

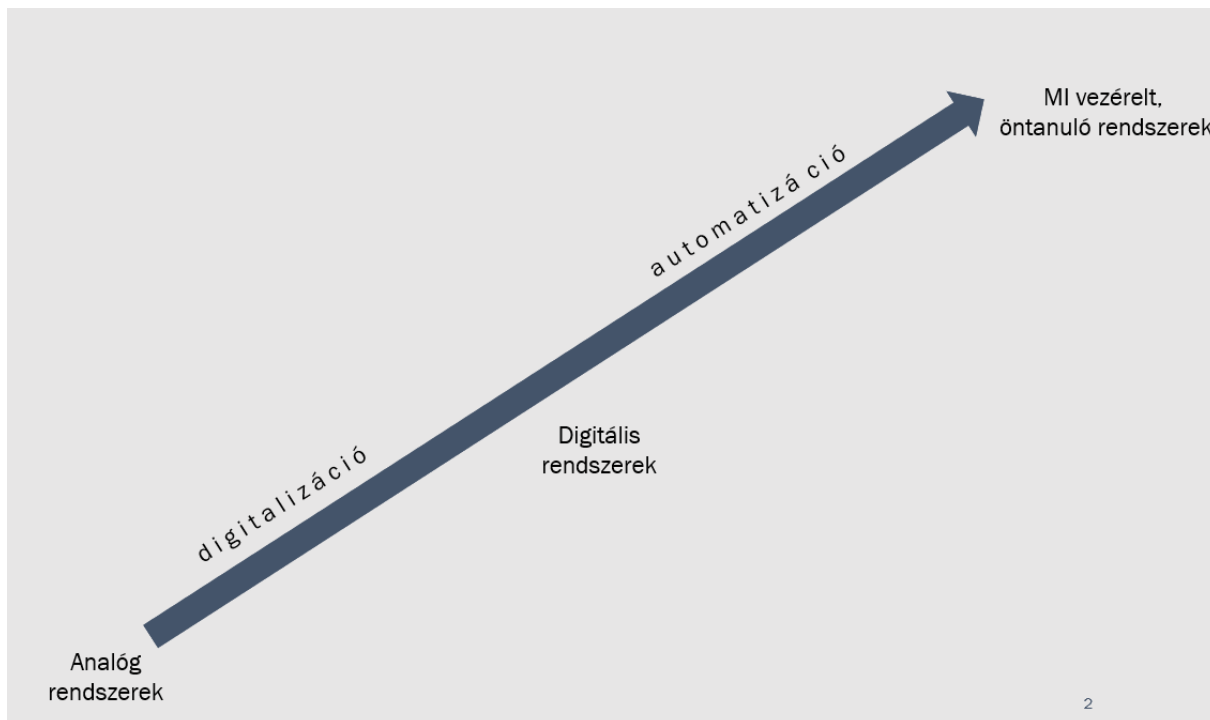
4. A jogalkotás minőségének objektivizált (horribile dictu digitális) mérése megalapozhatja a jogalkotás minőségbiztosítását.
5. A jogalkotás digitalizációja mérföldkő lehet a közvetlen demokrácia irányába.
6. A mesterséges intelligencia nem érti (nem tudja értelmezni) a jogszabály tartalmát. Ebből következően a mesterséges intelligencia önállóan nem alkothat jogot.
7. A mesterséges intelligencia – generatív nyelvi modellel – promptolással úgy alkothat normaszöveget, ha azt utólag emberi szerkesztésre bocsátják.

I. fejezet: Fordítás vs. jogalkotás

Ebben a fejezetben a jogalkotás digitalizációjának mint vitathatatlanul új technológiai vívmánynak a demokráciára gyakorolt hatását kívánom vizsgálni a fordítási digitalizáció tapasztalatai alapján. Elsőként a klasszikus jogalkotás és a demokrácia kapcsolatát mutatom be, majd a jogalkotás digitalizációjára irányuló törekvéseket vázolom fel, amelyeket a 2020-ban beköszöntött pandémia még aktuálisabbá tett. Majd az V. fejezetben bemutatom a magyar közigazgatás válaszát a jogalkotás digitalizációjára: az Integrált Jogalkotási Rendszer projektet.

Az analóg rendszerek témám szempontjából a klasszikus papíralapú, kézzel, író- vagy számítógéppel, jó esetben nyomtatványok kitöltésével támogatottak. A továbbfejlesztés első lépése a digitalizáció, így válik digitális rendszerré. A digitalizált rendszerben az egyes rendszerelemek egymással elektronikusan össze vannak kapcsolva, papíralapú, kinyomtatott dokumentumok helyett fájlokban történik az információ továbbítása, akár elektronikus űrlapok használatával, esetleg gépi döntéshozatallal támogatva. A megfelelően digitalizált rendszerek a számítógépek korában magukban hordozzák az automatizáció lehetőségét, amellyel eljuthatunk a mesterségesintelligencia-alapú öntanuló rendszerekhez. Ez a megközelítés persze leegyszerűsített, egy kisebb, használatban levő rendszer digitalizációja

évekig is eltart, akárcsak az automatizáció, amelynek kimenete többek közt a formálódó uniós jogi szabályozás²⁴ miatt is bizonytalan.²⁵

1. ábra. Automatizációs folyamat. Forrás: saját szerkesztés

I.1. Demokrácia és jogalkotás

A demokrácia mint államforma a nép hatalmát jelenti, elnevezése a görög *démosz* (nép) és a *kratosz* (hatalom) szavak összetételéből keletkezett. A demokráciában a hatalom gyakorlása a nép felhatalmazása (ún. demokratikus legitimáció) alapján történik, amely nem pusztán legitimációs eszköz, hanem a felhatalmazást rendszeres gyűlések, szavazások vagy rendszeres időközönként tartott választások útján meg kell erősíteni²⁶ vagy más politikai erőnek adni. A hatalom a demokráciában csak akkor legitim, ha „alulról” kap felhatalmazást,

²⁴ A mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet) 2024/1689 (EU) rendeletet a Tanács 2024. május 21-én hivatalosan is elfogadta, és az 2024. augusztus 1-jén hatályba lépett. Azonban a részletszabályok és a tagállami szabályozások kidolgozása még folyamatban van. <https://www.consilium.europa.eu/hu/policies/artificial-intelligence>

²⁵ Lásd Kántor Ákos: Ízelítő az EU formálódó mesterséges intelligencia szabályozásáról. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXII. Jogász Doktoranduszok Konferenciája 2022*. Jog és Állam 41. szám. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2022c. 45–61.

²⁶ Nem formalizált, és emiatt nem is legitimációs eszköz a Nemzeti konzultáció, amelynek során kérdőíves felmérést végeznek az állampolgárok megszólításával.

ha a népakarat emanációja, konkrétan pedig: ha és amennyiben szabad beleegyezésen alapul.²⁷

A demokráciában a legritkább esetben sem fordul elő teljes egyetértés, szükségképp érdek- és értékellentétek merülnek fel, amelyet a demokratikus döntéshozatal eszközeivel kell feloldani. A döntéshozatali mechanizmusokhoz kapcsolódik a demokrácia két megjelenési formája: a közvetlen demokráciában széles körű választói jogosultsággal rendelkező polgárok gyűléseken, szavazásokon személyesen; míg közvetett demokrácia esetében a rendszeres időközönként megtartott választásokon mandátumot szerzett képviselők útján, a konkrét kérdésben már nem megnyilatkozva döntenek. A közösség döntéseiben az egyes alternatívák között (ideértve azt az esetet is, amikor egy javaslat elfogadása esetében igennel vagy nemmel) kell dönteni. A döntéshozatal a demokráciában a többségi elv alapján működik, ez az úgynevezett többségi demokrácia, azaz a többség által támogatott javaslat kerül elfogadásra, amelyet a kisebbségnek tiszteletben kell tartania. „Amennyiben megfelel az eljárási méltányosság követelményeinek (tehát ha minden résztvevő méltányos esélyt kap szempontjai érvényesítésére, és ha mindenki szavazata ugyanolyan súllyal esik latba), akkor a veszteseknek is jó okuk van tiszteletben tartani a többségi döntést.”²⁸ Azonban a többségi akarat sem lehet korlátlan. A demokráciában meg kell teremteni a többségi akarat korlátozásának eszközeit, amennyiben a társadalom számára fontos értékszempontot vagy annak valamelyik kritériumát nem elégíti ki, amelyek főként a jogállamiság eszközrendszerébe tartoznak. A népakarat korlátozásának eszközei általában jogi jellegűek, és azért is kiemelkedő fontosságúak, mert létre kell jönnie a demokrácia önvédelmi mechanizmusának, ami meggátolja a demokrácia leépítését, például a többség támogatásával hozott olyan szabályokkal, amelyek a választásokat megszüntetik, vagy a demokratikus legitimitáció további megadásának vagy megvonásának módját, rendszerességét érintik, ezáltal hátrányosan változtatnák meg a nép részvételét a hatalomgyakorlásban.

A modern demokráciák szükségképp alkotmányos demokráciák²⁹, a döntéshozatal előzetesen meghatározott alkotmányos szabályokon alapul, amely a nép egészének valódi érdekeit szolgálják. A népakarat korlátaikat jogi garanciák jelentik. A jogállam tartalmi alapon

²⁷ Vincze–Chronowski 2022, 20.

²⁸ Bódig Máttyás: Demokrácia. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2023. [30] (Alkotmányjog rovat, rovatszerkesztő: Bodnár Eszter, Jakab András). <http://ijoten.hu/szocikk/demokracia>

²⁹ Ezt a nézetet vitatja Bódig 2023, [8], azonban a fenti érvelés alapján a demokrácia alkotmányos megközelítésével foglalkozom a továbbiakban.

tilalmaz bizonyos tevékenységeket, amelyek a demokrácia gyengítését eredményeznék. A jogállamban kialakultak és elismerést nyernek a demokratikus értékek: a jogegyenlőség, emberi jogok, elvek (hatalommegosztás, törvények bírói felülvizsgálata), amelyeket a jogállam védelemben is részesít. Valódi demokrácia kizárólag tartalmi alapon létezhet,³⁰ a jogállamiság kritériumrendszere jelenti a garanciát, amelyet az EU is rendszeresen vizsgál tagállamai vonatkozásában az évente kiadott jogállamisági jelentéseiben.

Magyarországon a jogalkotás alkotmányos elveit és követelményeit a rendszerváltozást követően az Alkotmánybíróság bontotta ki – az 1989–1990-ben demokratikus elveknek megfelelően módosított – Alkotmány³¹ jogállamisági klauzulájából.³² Az Alkotmánybíróság a jogállamiságot olyan önálló alkotmányjogi normaként tételte, aminek sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét.³³

Az Alkotmánybíróság a kezdetektől a jogállamiság – alkotmányos alapértékként definiált – elvének meghatározó tartalmaként, később leglényegesebb elemeként azonosította a jogbiztonság követelményét.³⁴ A jogállamiság elvéből levezetett jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.³⁵

A jogállamiság formális kritériumai között szerepelnek olyan elvárások, amelyek – témából adódóan – a jogalkotással szemben is elvárásokat fogalmaznak meg. Ilyen például a jogbiztonság körébe tartozóan a normavilágosság követelménye, amely szerint a jogszabálynak a címzettek számára világosnak és egyértelműnek kell lennie,³⁶ hasonló elvárás, hogy a jogszabályok ne változzanak túl gyorsan, valamint tiltott a visszaható hatályú jogalkotás. A törvényesség körében pedig releváns elvárás, hogy a jogot formálisan megfelelően kiadott jogforrásokban hirdessék ki, amelyek a normatív módon meghatározott címzettek mindegyikére vonatkozzanak. A materiális kritériumok közül a demokrácia, a

³⁰ Tóth J. 2019a, 346–348.

³¹ A Magyar Köztársaság Alkotmánya, 1949. évi XX. törvény, a továbbiakban: Alkotmány.

³² Alkotmány 2. § (1) bekezdés; Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés.

³³ Módos Mátyás A jogszabályszerkesztési szabályok jellege – dogmatika és algoritmizálhatóság vizsgálata a magyar és az angol példán. *Parlamentí Szemle*, 2025/2. szám 11., hivatkozva a 11/1992 (III. 5.) AB határozatot.

³⁴ Módos 2025, 11. hivatkozva a 9/1992 (I. 30.) AB határozatot és az 5/1997 (II. 7.) AB határozatot.

³⁵ 1116/2026. (III. 13.) AB határozat, indokolás [20].

³⁶ Az Alkotmánybíróság többek között a 14/2024. (VII. 8.) AB határozatában foglalta össze a normavilágossággal kapcsolatos gyakorlatát, kifejtését lásd a VI.4. pontban.

népszuverenitás és a lentebb kifejtett hatalommegosztás követelménye releváns témám szempontjából.³⁷

A demokrácia és a jogalkotás kapcsolata nem triviális. Magyarország Alaptörvénye T) cikk (1) bekezdése szerint „[á]ltalánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg”. Ezt erősíti meg az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése is, amelynek értelmében „[a]z Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek”.³⁸

A hatalommegosztásról szóló elméletekben az egyik funkció vagy hatalmi ág a törvényhozás, amelynek meghatározó tevékenysége fogalmilag nem terjed ki a teljes jogalkotásra. A jogalkotás fogalma Magyarországon – bár jogszabályban nem definiált – felöleli a jogszabályalkotást, valamint a közjogi szervezetszabályozó eszközök megalkotását, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény hatályát megállapító 1. § (1) bekezdése alapján. Magyarország Alaptörvénye zárt jogforrási rendszerről ad tájékoztatást, az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdésében felsorolt jogforrásokon kívül más jogforrások nincsenek:³⁹ „Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.”

A demokratikus jogállamban a parlamenti többség és a kormány számára a cselekvési lehetőségek egyik legfontosabb módja a jogalkotás, következésképpen ez minősül a kormányzás egyik leglényegesebb eszközének is. A jogalkotás – a formális értelemben vett törvényalkotás, illetve a rendeletalkotás – olyan normaalkotó tevékenység, amelyre – az alkotmányi szabályozásából következően – különböző szervek jogosultak. A jogalkotás során keletkezett normák túlnyomó többségét a kormányzati (parlament, kormány) és végrehajtó (államigazgatási, önkormányzati) szervek politikai, kormányzati céljaik realizálása érdekében alkotják meg, ezért a jogalkotó tevékenységnek ez a része szoros kapcsolatban áll a kormányzás fogalmával. A kormányzati döntések jelentős része ugyanis jogszabályi formában jelenik meg (legtöbbször törvényekben és kormányrendeletekben),

³⁷ Tóth J. 2019a, 320–321.

³⁸ Kiss László: *Önkormányzati jogalkotás, szabályozás és dereguláció. Empirikus kutatások eredményeinek felhasználásával.* Budapest, Dialóg Campus, 2020. 9.

³⁹ Kiss 2020, 9.

így a jogalkotó tevékenységet ezekben az esetekben csak fogalmilag, megjelenési formájában lehet elválasztani a kormányzástól, mivel tartalmilag itt a jogalkotás egyben kormányzást is jelent, azaz kormányzati döntéshozatalt, illetőleg e döntések formai megjelenését.”⁴⁰

Az Alaptörvényben nevesített jogszabályok közül egyedül a törvény a törvényhozó hatalom aktusa. A törvényjavaslatok jelentős részét, valamint a többi típusba tartozó jogszabályt a végrehajtó hatalom alkotja, mivel a végrehajtó hatalom körébe tartozó közigazgatás közhatalmi jogosítványainak egyik fontos eleme mind az elmélet, mind az Alkotmánybíróság gyakorlata⁴¹ alapján a jogalkotás, amelyben más állami szervek között a közigazgatási szervek is részt vesznek. A jogalkotás egyben összekapcsolandó a közigazgatás végrehajtó hatalmi ági funkciójával, amelynek a jogalkalmazás és a szervezés mellett szintén része a jogalkotás. A közigazgatási jogalkotás egyre nagyobb jelentőségre tesz szert, mert a végrehajtó hatalmi tevékenység része, két módon is különösen a parlamentáris rendszerben: egyrészt döntés-előkészítést végez a törvényhozás számára, másrészt saját szervezetrányítóként a törvényben foglaltak alkalmazása érdekében alkot jogszabályokat.⁴² A végrehajtó hatalom által alkotott jogszabályok két típusa az alaptörvényi felhatalmazáson alapuló,⁴³ autonóm (eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott) rendelet, valamint a jogalkotásra irányuló konkrét felhatalmazás alapján készült végrehajtási rendelet.⁴⁴ A végrehajtó hatalomnak is van azonban törvénykezdeményezési joga. Az ehhez és a saját jogalkotási hatáskörben megalkotott jogszabályokhoz kapcsolódó előkészítő tevékenység, a jogszabályszerkesztés áll kutatásom fókuszában.

A hatalommegosztás elméletének történeti alakulásán keresztül is körvonalazódik a jogalkotás demokráciára gyakorolt hatása. A hatalom gyakorlásának fontos eleme a társadalmi normák meghatározása. „A demokrácia az emberek közötti egyenlőség felett örökdik. [...] Ugyanúgy felvetődik az egyenlőség kérdése a hatalom berkein belül, a különböző hatalmi ágak viszonyára vonatkozólag is. Ezeket a viszonyokat írja le a

⁴⁰ Petrétei 2020, 61.

⁴¹ 37/2006 (IX. 20.) AB határozat, ABH 2006, 480, 485.

⁴² Árva 2019, [1] hivatkozva: Balázs István: A közigazgatás-elmélet fogalma és tárgya. In Balázs István (szerk.): *Közigazgatás-elmélet*. Debrecen, DUP, 2017a. 12.; Balázs István: A közigazgatás cselekvésének eszközzrendszere. In Balázs István (szerk.): *Közigazgatás-elmélet*. Debrecen, DUP, 2017b. 79.; Temesi 2018, 73.

⁴³ Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdés: „Feladatkörében eljárva a Kormány törvényben nem szabályozott tárgykörben, [...] rendeletet alkot.”

⁴⁴ Lásd Tóth J. Zoltán (szerk.): *Jogalkotástan. Jogdogmatikai és jogszabályszerkesztési ismeretek*. Budapest, Dialóg Campus, 2019b. 103.

Hatalommegosztás elmélete.”⁴⁵ „A hatalom megosztásának kérdése a maga tisztaságában először John Locke-nál jelentkezett.”⁴⁶ „Locke szerint demokráciáról akkor beszélünk, ha a törvényeket időről időre a többség hozza.”⁴⁷ „Végso soron a törvényhozó konkretizálja a társadalomban is érvényes természeti törvényeket, illetve rendel e törvények emberek általi megsértéséhez előre látható és világos szankciókat.”⁴⁸ A hatalommegosztás elvét az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése rögzíti: „[a] magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.”

A jogalkotás a törvényhozó és a végrehajtó hatalom aktusa is egyszerre, ezt az összekapcsolódást már Montesquieu is vizsgálta. „Hogy a hatalommal ne lehessen visszaélni, ahhoz az kell, hogy a dolgok helyes elrendezése folytán a hatalom szabjon határt a hatalomnak”;⁴⁹ „[a] törvényhozó és a végrehajtó hatalom viszonya. A két hatalmat személyileg szintén el kell választani egymástól; ugyanaz a személy vagy testület egyszerre mindkét állami funkciót nem töltheti be. [...] Önmagában azonban az elválasztás kevés; e két hatalom ugyanis szükségképpen hatással van egymásra – épp ezáltal képesek azon funkciójukat betölteni, hogy korlátozzák a másik hatalmi törekvéseit.”⁵⁰

Montesquieu szerint a törvényhozás – mint hatalmi ág – feladata törvények alkotása, módosítása, hatályon kívül helyezése, a törvény az állam általános akarata, míg a végrehajtó hatalom a törvényhozó hatalom által lefektetett „közhatározatokat” hajtja végre.⁵¹

A jogalkotás részben a törvényhozó hatalom, részben a végrehajtó hatalom aktusa, amely törvények esetében egymást követő, egymáshoz sajátosan kapcsolódó folyamatokból áll; a végrehajtó hatalom vagy eredeti jogalkotói hatáskörben eljárva, vagy származékos jogalkotás esetében törvényi felhatalmazás alapján, annak keretein belül alkot jogszabályokat. Megjegyzendő, hogy a jogalkotás érinti az önkormányzatok normaalkotási tevékenységét is, egységes mederben halad az önkormányzatok kodifikációs tevékenysége.

A hatalommegosztás legújabb kori kérdéseivel is foglalkozott Bibó István, aki szerint „veszélyes, ha a végrehajtó hatalom belefolyik a társadalom legfőbb, – törvények útján való – irányításába”.⁵² Fordított irányban azonban Bibó itt sem lát veszélyt, sőt kifejezetten

⁴⁵ Horkay Hörcher Ferenc: *Előadások a XIX. és XX. század állambölcselete köréből*. Budapest, Szent István Társulat, 2001. 43.

⁴⁶ Tóth J. Zoltán: *Demokrácia, jogállamiság és alkotmánybíráskodás*. Budapest, Patrocinium Kft. 2020. 74.

⁴⁷ Tóth J. 2020, 74.

⁴⁸ Tóth J. 2020, 75.

⁴⁹ Montesquieu: *A törvények szelleméről*. Budapest, Osiris Kiadó – Attraktor Kft., 2000. 247.

⁵⁰ Tóth J. 2020, 83–84.

⁵¹ Vö. Montesquieu 2000, 250.

⁵² Tóth J. 2020, 98.

kívánatosnak és szükségesnek tartja a végrehajtó hatalom felelősségét és a törvényhozó szerv általi ellenőrizhetőségét.

Bibó vizsgálta a „bürokrácia vagy technokrácia hatalma” kérdését, amely akként körvonalazódik, hogy a modern tudás alapú szakértő-szervező-végrehajtó apparátus képes kisajátítani az állami intézmények napi működtetését, veszélyeztetve ezzel a bürokrácián kívüli személyek ráhatását a folyamatokra – ezt Bibó a managerek forradalmának nevezte.⁵³ A jelenség napjainkban még aktuálisabb, gondoljunk arra, hogy a digitalizációval a szakmabeli tudás önmagában már nem elégséges általában egy munkakör ellátásához, hanem a szaktudás mellett olyan informatikai kompetenciákkal is kell rendelkeznie az adott szakma gyakorlójának, amelyek az általa használni előírt digitális rendszer működtetésére is képessé teszik.⁵⁴

Mindezek alapján kijelenthető, hogy a jogalkotás mint a törvényhozó hatalom és bizonyos esetekben a végrehajtó hatalom közös aktusa⁵⁵ hatással van a demokráciára. A hatás nem is a normális működés esetén érzékelhető, hanem abban az esetben, ha a hatalmi ágak egymástól való függetlensége csorbul, ezáltal a jogalkotás formálissá válik, így rontva a demokratikus elvek megvalósulását.

I.2. A jogszabályszerkesztés mint tudományos tevékenység

Vladár Gábor 1939. május 22-én tartotta székfoglaló beszédét *Tudományos munka-e a jogszabály-előkészítés?* címmel az MTA II. Osztályának ülésén.⁵⁶ Tanulmányát a *Budapesti Szemle* két közlésben jelentette meg. „A jogszabály-alkotás nemzeti szempontú értékelése az értelem világából bizonyos mértékben az érzések világába vezet át. [...] A jogszabály-alkotás nem csupán az ész dolga, hanem az érzés is, »vannak dolgok, – mondja Grosschmid Béni – amikben érzés útmutatása nélkül az elme legtündökölőbb gondolata megbotol.«.”⁵⁷ Fontos megemlíteni, hogy nem minden jogszabály-előkészítést tart tudományos tevékenységnek a szerző, sok jogforrási szempontból érvényesnek tekintendő jogszabály értékelési szempontból nem tekinthető annak, ahogy az egymás alá írt sorok sem

⁵³ Vö. Tóth J. 2020, 98.

⁵⁴ Hasonlóan az elektronikus adóbevallás bevezetéséhez, amikor is a kizárólag papíralapon dolgozó könyvelők egy része – szakmai tudása és tapasztalata dacára – tovább már nem tudta korábbi tevékenységét végezni.

⁵⁵ A törvényhozó hatalom feladata a jogalkotás, azonban törvényben meghatározott esetekben és módon a végrehajtó hatalom is alkot jogot.

⁵⁶ Hamza Gábor: *Emlékezés Vladár Gáborra (1881–1972), a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjára.* https://mta.hu/data/dokumentumok/ix_osztaly/Jubileumi%20megemlekezesek/Vladar%20Gabor_2018.pdf

⁵⁷ Vladár Gábor: *Tudományos munka-e a jogszabály előkészítés?* Első közlemény. *Budapesti Szemle*, 1939/255. sz. 87.

feltétlenül tekinthetők versnek.⁵⁸ Vladár Gábor a jogszabályszerkesztési folyamat vizsgálata után a következő konklúzióra jut: „Igénytelen megállapításom szerint tehát a jogszabályszerkesztő munka minden egyes szakáról és így a munka egészéről is, ki lehet mutatni, hogy tartalma és módszere szerint beleilleszthető abba a meghatározásba, amely tudományos tevékenységen igaz ismeretek szerzésének és rendszerezésének módszeres munkáját érti.”⁵⁹ Amennyiben a jogszabály-előkészítés bizonyos esetekben tudományos munkának tekinthető, úgy fejlesztésének, digitalizációjának is vannak tudományos aspektusai, amelyet vizsgálni kívánok.

A jogbölcselet generikus problémái között szereplő kérdéskörként említi Szilágyi Péter, hogy milyen konkrét módokon, formákban jönnek létre jogszabályok a jogalkotás, jogképződés, jogforrások témakörében. Megkülönbözteti a jogalkotói és jogalkalmazói jogképződést. A jogalkalmazói jogképződés körébe tartozik a szokásjog, valamint a bírói jog. Szilágyi szerint „A jogalkotás a kifejezetten jogalkotó hatáskörrel fölruházott állami szerveknek a tudatosan, kimondottan és kizárólagosan közvetlenül, általános és absztrakt magatartásszabályok formájában megfogalmazódó jogi normák létrehozására irányuló tevékenysége.”⁶⁰ A jogalkotásra Drinóczi Tímea és Petrétei József W. Hug⁶¹ nyomán a következő meghatározást adja: „a jogalkotás olyan tudatos és akaratlagos normalétrehozásként – vagyis gondolati szabályoknak jogtételekbe való átültetéseként – fogalmazható meg, amely során meghatározott eszközök segítségével szabályokat objektiválnak és pozitívnak, és ezeket egyidejűleg rendezett összefüggésbe is hozzák.”⁶² Tóth J. Zoltán a jogalkotás fogalmát a megalkotott jogszabályok oldaláról közelíti meg: pozitív jogként említi az állami szervek által alkotott (végső soron az elvileg a nép akaratát kifejező parlament akaratán alapuló) tételes jog, vagyis a törvények, rendeletek normáinak összességét. Definíciója szerint a pozitív jog (tételes jog) meghatározott (korábbi jogszabályok által jogalkotási hatalommal felruházott) állami szervek meghatározott (szintén korábbi jogszabályok által előírt) formában megalkotott döntéseinek a szövege.⁶³ Témám szempontjából fontos ismerv, hogy a jogalkotói jog logikailag rendezett és nyelvileg szabatosan meghatározott és rögzített formában jön létre. Ez teszi lehetővé, hogy a jog a

---

⁵⁸ Vladár 1939.

⁵⁹ Vladár 1939, 112.

⁶⁰ Szilágyi Péter: *Jogi alaptan*. Budapest, ELTE Eötvös, 2014.

⁶¹ Walther Hug: *Gesetzesflut und Rechtssetzungslehre*. In U. Klug et al. (szerk.): *Gesetzgebungstheorie, Juristische Logik, Zivil- und Prozeßrecht*. Berlin – Heidelberg – New York, Springer Verlag, 1978. 3.

⁶² Drinóczi Tímea – Petrétei József: *Jogalkotástan*. Budapest–Pécs, Dialóg Campus, 2004. 17–20.

⁶³ Tóth J. 2019b, 37.

maga társadalmi gyakorlatában kiszámítható legyen.⁶⁴ Drinóczi és Petrétei szerint a jogalkotásban a jog alkotásának a) tárgyával, b) eljárásával, c) módszerével és d) technikájával foglalkozik. Témám szempontjából a jogalkotás technikájának vizsgálata releváns, amely a norma konkrét megfogalmazásánál figyelembe veendő szempontokkal foglalkozik. A vizsgálat tárgya a jogszabály megfogalmazása, szerkesztésének tartalmi formai szabályai. A jogalkotásban tehát az összes jogi norma alkotásának vizsgálatát, elemzését, összefüggései feltárását és javításának lehetőségeit kutatja, vagyis a jogalkotás helyzetének „diagnosztizálásától” a javasolt „terápiák” megfogalmazásáig terjedő szakaszt öleli fel.⁶⁵

„A jogalkotástannak – mint a jogalkotással kapcsolatos ismeretek viszonylag jól körülhatárolható körét felölelő tudásanyagának – interdiszciplináris jellegűnek kell lennie,⁶⁶ és ennek különösen a tudományágak közötti kommunikációban szükséges megnyilvánulnia. Ez két vonatkozásban is értelmezhető: egyrészt a többi tudományág, másrészt az állam- és jogtudományok vonatkozásában. Mivel a jogalkotásban a jogszabályok létrehozásának tárgyával, eljárásával, módszerével és technikájával foglalkozik,⁶⁷ a szakirodalomban általában megkülönböztetik a jogalkotási analitikát, a jogalkotási metodikát, a jogalkotási taktikát, a jogalkotási technikát és egyre nagyobb jelentőséget nyer a jogalkotási hatáselemzés.⁶⁸

A jogalkotási taktika a külső eljárást fedi, amely a döntéshozatal formális-szabályozott lefolyását (kezdeményezés, vita, módosítás, elfogadás stb.) elsősorban jogdogmatikai és folyamatszabályozási szempontból vizsgálja.

A jogalkotási technika – mint a jogalkotásban szinte elsőként kialakult részterülete – fontos és kiemelt szerepet játszik a jogszabályok megfogalmazásában és formába öntésében. Alapvetően arra keresi a választ, hogy a jogalkotói akarat milyen módon kerüljön megjelenítésre, vagyis vizsgálatának középpontjában a jogszabály tartalmát jelentő döntés

⁶⁴ Szilágyi 2014, 163–164.

⁶⁵ Drinóczi–Petrétei 2004, 19.

⁶⁶ Ez nemcsak a politológia, a szociológia és a gazdaságtan ismereteinek felhasználásában mutatkozik meg, hanem fontos szempontokat közvetít a nyelvészet, a pszichológia és újabban egyre erőteljesebben az informatika.

⁶⁷ A jogalkotásban „a jogi normák formáját és tartalmát azzal a céllal vizsgálja, hogy kritériumokat, irányelveket és útbaigazításokat dolgozzon ki a racionális normaalkotásra és normakonstrukcióra vonatkozóan”. Petrétei 2023, [48], idézi: Peter Noll: *Gesetzgebungslehre*. Reinbeck, Rowohlt Taschenbuch, 1973. 206–209.; Hermann Hill: *Einführung in die Gesetzgebungslehre*. Heidelberg, C. F. Müller, 1982. 98–99.; Ulrich Karpen: Zum gegenwärtigen Stand der Gesetzgebungslehre in der Bundesrepublik Deutschland. In Ulrich Karpen: *Gesetzgebungs-, Verwaltungs-, und Rechtsprechungslehre*. Baden-Baden, Nomos, 1989. 48.

⁶⁸ Petrétei 2023, [48], idézi: Ulrich Karpen: *Gesetzgebungslehre – neu evaluiert. Legistics – freshly evaluated*. Baden-Baden, Nomos, 2006. 13–14.

megfogalmazásának és az optimális szövegváltozat elkészítésének kérdései állnak.⁶⁹ A jogalkotási technika szabályai ennek megfelelően meghatározzák a jogszabály alkotórészeit, szerkezetét, formáját és tartalmának rendszerezési módját, a jogszabályok módosítására, kiegészítésére, hatályon kívül helyezésére vonatkozó eljárásokat, valamint a jogszabály nyelvezetét és stílusát.”⁷⁰ Petrétei József Benderre⁷¹ hivatkozva jegyzi meg, hogy a formai követelmények mellett kiemelt hangsúlyt kell helyezni a jogszabály tartalmi kérdéseire is, ami a jogi szabályozás módszertanának kidolgozását és annak alkalmazását feltételezi. Állításával egyetértve vizsgálom disszertációmban a jogi forma és a közérthetőség kapcsolatát mind a digitális, mind az automatizált jogalkotási rendszer esetében.⁷² Főként a jogalkotási technika interdiszciplinaritása képezi a kutatásom tárgyát, ugyanis a jogalkotás digitalizációja és automatizációja nem valósulhat meg kizárólag jogi szakemberek által, segítségül kell hívni más tudományok szakértőit is, akikkel közösen, egymás munkáját segítve-kiegészítve lehet elkészíteni egy jogi szakmailag is megfelelően működő rendszert.

I.3. A kutatás tárgya és célja

Kutatásom tárgya elsőként a jogalkotás klasszikus, analóg rendszerének bemutatása. Azért tekintem a rendszert analógnak, mert a modern kor vívmányait (pl. elektronikus adatbázisok, számítógépes hálózatok, internet) a jogszabálykészítők nem teljeskörűen használják ki, funkcionálisan szinte csak az írógép szerepét veszi át a számítógép, és a postázás szerepét az e-mail. Az informatikai eszközök felhasználása tudatosságának növekedésére épülően második céloom a jogalkotás digitalizációjának vizsgálata. Ebben a fázisban a jogszabályszerkesztők már tudatosan használják fel a rendelkezésre álló jogi adatbázisok nyújtotta lehetőségeket, valamint a hálózatba kapcsolt számítógépeket, célzott fejlesztések készülnek azért, hogy a jogszabályszerkesztési tevékenység nagyobb hatékonysággal minél magasabb minőségben elvégezhető legyen. A harmadik cél a jogalkotás automatizációs lehetőségeinek feltérképezése. Ez a jogszabálysöveg-készítési eljárások mesterséges intelligenciával való támogatási lehetőségeinek vizsgálatát jelenti, de – a mindennapok tapasztalata alapján – okszerű vizsgálni a teljes jogszabálysövegek elkészítésére irányuló törekvéseket is. A mesterséges intelligencia használatának

⁶⁹ Vö. Hill 1982, 96.; Karpen 2006, 46.

⁷⁰ Petrétei 2023, [48], [51], [52].

⁷¹ Rolf Bender: Gesetzgebungswissenschaft. In *Ergänzbare Lexikon des Rechts*. Kriftel–Berlin, Neuwied–Luchterhand, 1992 1. kötet, 3/50. 4.

⁷² Lásd VI.4. pont és VIII.4. pont.

bevezetéséhez modellként alkalmazhatónak tartom a fordítás digitalizációja (a számítógéppel segített fordítás), valamint a fordítás automatizációja (a gépi fordítás) elterjedését. Mind a jogalkotás, mind a fordítás magas hozzáadott értékű, nagy kreativitást igénylő szellemi tevékenység, amit egyetemi végzettségű szakértők végeznek, és amelynek változása (digitalizációja, automatizációja) – a fordítóiparban megszerzett közel nyolcéves és a digitalizált jogalkotási rendszer oktatásával szerzett hároméves tapasztalatom és megfigyeléseim alapján – hasonlóan hat a tevékenység művelőire.

Első tézisem szerint a fordítás digitalizációja modellül szolgálhat a jogalkotás digitalizációjához. Az elektronizált folyamatok történeti időtávjának összehasonlítása során jelentős különbség mutatkozik: míg a számítógéppel támogatott fordítóprogramok a 2000-es évek eleje óta vannak használatban, a jogalkotás digitalizált rendszere éles üzembe állítása 2021 augusztusában történt meg Magyarországon. Azon feltevésemet, miszerint a fordítás digitalizációja a jogalkotás digitalizációjának mintája lehet, arra alapozom, hogy egyrészt a fordítástámogató és a jogalkotás-támogató szoftverek is hasonló felépítésűek: megfelelő adatokkal feltöltött adatbázisból, valamint az adatbázis elemeit rendszerré szervező, előre leprogramozott szabályokból állnak; másrészt felhasználóik, a (szak)fordítók és a (kodifikátor) jogászok egyaránt nagy intellektuális hozzáadott értékű tevékenységet végeznek.

A tézis vizsgálatához a fordítás és a jogalkotás összehasonlító vizsgálatát választottam módszerül. A hasonlóságok listájának összeállításával kezdtem: mindkét tevékenység jellemzően humán erőforrással látható el. A fordítás mint nyelvi közvetítés írásbeli folyamat, amely a XXI. század elejéig elektronikus támogatás nélkül, legfeljebb írógéppel, majd szövegszerkesztővel segített tevékenység volt. A jogalkotás is emberi tevékenység, a jogalkotók napjainkig írógépet, szövegszerkesztőt, a közzétételhez pedig nyomdai eszközöket használnak. A másik közös ismérv, hogy mindkét tevékenység „számítógéphez kapcsolódik”, amit nagyon távoli közelítésként említek, hiszen napjainkban nemcsak a fordítók és a jogalkotásban közreműködők munkája, hanem szinte az összes szellemi tevékenységet végző ember nélkülözhetetlen segítője a számítógép. Mindkét tevékenység adatbázis-alapú és szabályokra építetten végezhető: a fordításnál az adatbázis egy tulajdonképpen szótár, amelyben a forrásnyelvi és célnyelvi szavak vannak egymásnak (sajnos nem egyértelműen⁷³) megfeleltetve, a jogalkotás esetében az adatbázis a valamilyen

---

⁷³ A szótárban a szavak közötti kapcsolat 1:n típusú, mivel egy szónak számos idegen nyelvi megfelelője lehet, gondoljunk például az angol *do* szó jelentéseire az angol–magyar szótárban. A kapcsolat valójában n:m típusú, mivel a szó magyar megfelelője is több kifejezésnek feleltethető meg.

időponttól kezdődően összegyűjtött jogszabályok összessége, ami lényegileg egy jogtár. A szabályrendszert fordítás esetében a két nyelv nyelvtani szabályainak összessége adja, jogalkotás esetében pedig a jogalkotásra vonatkozó jogi normák jól körülhatárolható köre.

Mind a fordítástámogató eszközökhöz, mind a jogalkotást támogató keretrendszerhez licenc alapján adott hozzáférési jogosultságok nyomán lehet hozzáférni. Szerkezeti felépítésük elve is hasonló, egyrészt adattartalmuk szegmentált elemekből felépített adatbázisokból áll, másrészt pedig mindkettő szabályozott rendszerbe van foglalva, ami a jogalkotást támogató rendszer esetében a hatályos jogalkotási szabályokat jelenti (Jat. és JsZR.), míg a fordítástámogató eszközök az általuk ismert nyelvek nyelvtani szabályai szerint végzik tevékenységüket.

A különbözőségeket sorát azzal kezdem, hogy a fordítás globális tevékenység, a Föld összes nyelve⁷⁴ lehet célnyelv vagy forrásnyelv, így több mint 50 millió nyelv⁷⁵ képzelhető el. Ezzel szemben a jogalkotás jellemzően egynyelvű, nemzeti tevékenység, az Európai Unió normaalkotása is jellemzően két kiemelt munkanyelven történik, amit később fordítanak le a többi hivatalos nyelvre. A jogalkotás szabályrendszere azonban jóval összetettebb, mint a fordítás esetében az egyes nyelvek nyelvtani szabályai. Ezt árnyalja, hogy a nyelvi szövegek értelmezése jóval egyszerűbb a jogi szövegek értelmezésénél, amelynek csak az első lépcsője fordítási feladatoknál irányadó grammatikai értelmezés. A fordítási tevékenységben kevesebb érdekelt van, mint a jogalkotásban. A fordító jellemzően a megrendelővel áll jogviszonyban, a megrendelő szakmai, terminológiai kéréseit teljesíti szakmai-nyelvi keretek között. Ezzel szemben a jogalkotási folyamatban az érintettek száma pontosan nem határozható meg, hiszen a jogszabály készítőjén kívül a közigazgatási egyeztetés során a teljes közigazgatás fogalmazhat meg észrevételeket, javaslatokat, ezen túl a jogszabály tervezetének közzétételével kezdődő társadalmi egyeztetés⁷⁶ során bárki tehet javaslatot, észrevételt a tervezet szövegére. Mennyiségileg vizsgálva a két tevékenységet nagyságrendi különbségek is kimutathatók, hiszen amíg a jogalkotás éves eredménye tízezer oldalas nagyságrendű,⁷⁷ addig a fordítás szinte megbecsülhetetlen mennyiségű adattal dolgozik. A fordított adatmennyiség érzékeltetésére elmondható, hogy csak az EU eTranslation elnevezésű gépi fordító alkalmazása 2020-ban 10 millió oldalas

⁷⁴ Az Ethnologue, a világ nyelveinek enciklopedikus feldolgozása 7106 nyelv leírását tartalmazza. Forrás: <http://hu.languagesindanger.eu/book-of-knowledge/hany-nyelv-van-a-vilagon/>

⁷⁵ Pontosán 50 488 130 nyelv⁷⁵, saját számolás.

⁷⁶ **Lásd: a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 2010. évi CXXXI. törvény.**

⁷⁷ A Magyar Közlöny folyamatos oldalszámozása alapján ez az érték 2019-ben 11 062, 2020-ban 11 824 oldal, 2021-ben 13 012, 2022-ben 11 882 oldal, 2023-ban 12 448, 2024-ben 11 566 oldal volt.

nagyságrendben fordított. Megemlítendő a rendszerek használati időtávjának különbsége: míg a fordítástámogató eszközök több mint húsz éve elterjedt, milliós nagyságrendben használt szoftverek, addig a jogalkotást támogató rendszer, az Integrált Jogalkotási Rendszer (a továbbiakban: IJR) első verziójú szoftver kevés működési tapasztalattal, ötéves fenntartási kötelezettséggel. A fordítástámogató eszközök nyilvánosak, licencelhetők, ezzel szemben az IJR felhasználói zárt kört alkotnak. A fordítástámogató eszközöket a gazdasági szükségszerűség hívta életre, mivel felhasználói tevékenységüket jellemzően vállalkezési formában végzik, ezért fejlesztéséhez fontos gazdasági érdek fűződik. Nem mellékes, hogy a fordítói piacon számos egymással konkuráló alkalmazás található. Az IJR ezzel szemben egyedi, EU-s finanszírozással megvalósult eszköz, használatát csak áttételesen határozza meg a gazdasági szükségszerűség,⁷⁸ viszont konkuráló alkalmazásokat ebben az esetben nem lehet értelmezni. Adatbázisoldalról is mutathatók ki különbségek: az IJR adatbázisát a Nemzeti Jogszabálytárba (NJT) feltöltött összes normaszöveg jelenti, amelynek változtatása jogalkotási tevékenység útján és eredményeképp történhet, ezzel szemben a fordítástámogató eszközök adatbázisát annak felhasználója alakítja ki saját használatára, azt saját szakmai belátása szerint bővítheti, részekre bonthatja, és fordítói visszajelzések alapján pontosíthatja, javíthatja. Így a fordítástámogató eszközök adatbázisai jóval dinamikusabban változtathatók, naprakészen tarthatók szemben az IJR központi adatbázisával.

I.3.1. A fordítás

A kezdetben teljesen humán fordítói tevékenységet a kétezres évek eleje óta támogatják a *computer-assisted translation*, más néven CAT-eszközök. Ez a fordítandó szöveget részekre (ún. szegmensekre) darabolja, amelyek általában mondatok, de sokszor mondatnál rövidebb szóösszetételek is lehetnek. A szoftver a forrásnyelvi szövegben felismerve az ismétlődést a célnyelvi szövegben megjeleníti annak párját, miközben megmutatja az egyezés százalékos arányát. A teljes, száz százalékos egyezés esetén automatikusan átírja a szöveget a célnyelvi megfelelőjére, alacsonyabb arány esetén a fordító dönti el, hogy a felkínált szövegrészt elfogadja-e, vagy módosítja. A leginkább elterjedt

---

⁷⁸ A projekt elnevezése: Az adminisztratív terhek csökkentése – Integrált Jogalkotási Rendszer. Az adminisztratív terhek csökkentése áttételesen hat a gazdaságra: az adminisztratív terhek csökkenésével felszabaduló eszközök visszaforgathatók a gazdasági tevékenységbe.

fordítássegítő alkalmazások például az RWS Trados,⁷⁹ valamint az eredetileg magyar fejlesztésű memoQ,⁸⁰ de számtalan más ilyen szoftver kapható.⁸¹

A CAT-eszközök kialakulása után a fejlődés iránya a gépi közreműködés mértékének növelése volt, így jutott el a nyelvtechnológia az úgynevezett *human-assisted translation*, más néven HAT-eszközökhöz, ami a tulajdonképpeni gépi fordítás. A CAT-eszközökben beépülő modulként megjelennek a gépi fordító alkalmazások, ha a fordítandó szegmensre nincs nagy pontosságú találat, sok esetben a géppel fordított szöveg jelenik meg, úgynevezett *fuzzy match*-ként. Kezdetben a gépi fordítók statisztikai alapon⁸² találták meg a forrásnyelvi szegmens célnyelvi párját, később a mesterséges intelligencia térhódításával ezek helyét átvették a neurális hálózatokon alapuló öntanuló gépi fordító eszközök. Ezeket használva a fordítást már gép végzi, az ember utószerkeszti a fordításokat. A gépi fordítás széles körű elterjedését bizonyítja, hogy 2018 óta már önálló szabványa van a gépi fordítást követő utószerkesztésnek.⁸³ A legismertebb alkalmazások a Google Fordító, a professzionális és GDPR-kompatibilis DeepL,⁸⁴ valamint az EU által kifejlesztett eTranslation.⁸⁵ A 2022-ben megjelent, majd rohamos fejlődést mutató generatív mesterséges intelligencia alkalmazások – mint a ChatGPT – újabb korszakot nyitottak a fordításban is, mivel a nagy nyelvi modellekre (LLM) épülő alkalmazások célja a kommunikáció fenntartása, ezek esetében már nem cél a fordítás, hanem a kommunikáció eszköze.

Mivel a fordítás sok esetben okiratok fordítását jelenti, fontos szót ejteni a fordításba bevitt személyes vagy védett adatok sorsáról: a legelterjedtebb és ingyenes Google Fordító⁸⁶ esetében nem tudható pontosan, mi történik a bevitt szöveggel, kinél fog esetleg véletlenül azonos formában megjelenni. Ennek kockázatával tisztában kell lenni minden egyes oldal bevitel előtt. A professzionális, GDPR-kompatibilis DeepL ingyenes verziójában például a személyes adatok bevitelét kifejezetten tiltja, viszont fizetős változatában az üzemeltetővel adatkezelési megállapodást kell kötni, ezután vihető be személyes adatot tartalmazó szöveg.

⁷⁹ <https://www.trados.com>

⁸⁰ <https://www.memoq.com>

⁸¹ Lengyel István – Kis Balázs: MemoQ – új megközelítés a fordítástámogatásban. In Alexin Zoltán – Csenedes Dóra (szerk.): *II. Magyar Számítógépes Nyelvészeti Konferencia [Second Hungarian Conference on Computational Linguistics]: MSZNY 2004*. Szeged, Szegedi Tudományegyetem Informatikai Tanszékcsoport, 2004. 100–107.

⁸² Pl. az EU MT@EC megoldása.

⁸³ ISO 18587:2017 - Post-editing of machine translation output.

⁸⁴ www.deepl.com

⁸⁵ https://commission.europa.eu/resources/etranslation_hu

⁸⁶ translate.google.com

I.3.2. A jogalkotás

A jogalkotás a mai napig humán tevékenység, azonban az informatika fejlődésével több jogi eljárás elektronizációja lezajlott, gondoljunk az e-cégeljárásra, az elektronikus polgári perekre, az e-ügyintézésre vagy a Magyar Közlöny digitalizációjára, amelynek során a hivatalos példány a papíralapon kiadott helyett az elektronikusan hitelesített kiadvány lett. A jogalkotás digitalizációja megkezdődött, az első átfogó rendszer Magyarországon 2021 óta működik, míg például Csehországban 2026-ban fog indulni.⁸⁷

I.3.3. A fordítástámogatás és a jogalkotás-támogatás kapcsolata

Feltevésém szerint a 2021 augusztusában éles üzembe állított integrált jogalkotási rendszer funkcionalitásában megfeleltethető egy korai CAT-eszköznek.⁸⁸ Kutatásommal ezt a feltevésemet az IJR rendszer alapos vizsgálatával és napjaink egyik legelterjedtebb CAT-eszközével, az RWS TRADOS szoftver funkcionalitásával összevetve kívánom megerősíteni. Doktori kutatásom szűkebb tárgya az IJR elektronikus jogszabályszerkesztő modulja, az EJR vizsgálata. Ebben vannak leprogramozva a jogszabályszerkesztéshez kapcsolódó jogi normák, amelyek alapján a Nemzeti Jogszabálytárban (a továbbiakban: NJT) elhelyezett hatályos jogszabályszövegek adatbázisából vett szövegrészek, úgynevezett szegmensek kerülnek összeállításra a jogszabály készítője által megfogalmazott szövegrészekkel.

I.3.4. A kutatás módszere

Elsődleges kutatási célom a jogalkotás hagyományos rendszerének vizsgálata volt, amelyet dokumentumelemzés módszerével, a hatályos jogszabályi rendelkezések, a fellelhető szakirodalom áttanulmányozásával, a jogalkotásban részt vevő szakértőkkel készített interjúkkal, valamint a jogalkotásban szerzett empirikus tapasztalataim alapján végeztem el. Másodlagos célom a jogalkotás digitalizált rendszerének, az Integrált Jogalkotási Rendszernek megismerése, vizsgálata, jogalkotástani következtetések megfogalmazása a rendszer működésével kapcsolatosan. Ezt empirikus kutatás útján tettem meg, mivel 2022-

---

⁸⁷ Lásd a III.3.2.1. pontot.

⁸⁸ Korai, mivel az IJR első éles változata került bevezetésre, a CAT-eszközök pedig a 2000-es évek eleje óta állnak rendelkezésre rendszeres szoftverkövetéssel, frissítésekkel.

ben felkérést kaptam az IJR felhasználói oktatására, amelyhez az egyes, kutatásom szempontjából releváns modulokat, részrendszereket és alkalmazásokat a rendszerben rendelkezésre álló dokumentáció feldolgozásával és szakértői konzultáció útján meg kellett ismernem. A megismerési folyamatot mélyítette, hogy a rendszer fejlesztőivel közösen oktatási tematikát dolgoztunk ki, ezt követően több alkalommal oktattam a rendszer használatát.

Harmadlagos célom elérése érdekében dokumentum- és tartalomelemzés módszerével megvizsgáltam a mesterségesintelligencia-alapú öntanuló rendszerek alkalmazási lehetőségeit a jogalkotási folyamatban. Ugyancsak dokumentum- és tartalomelemzés módszerével a magyar és idegen nyelvű szakirodalmat feldolgoztam, különös tekintettel a fellelhető kontinentális megoldásokra, amelyek már használnak elektronizált rendszereket a jogalkotási folyamataikhoz. Az online hozzáférhető elemek jellemzően jogi adatbázisok, amelyek elemzésével vontam le következtetéseket azok technológiai fejlettségére, több esetben gépi fordítás segítségével. A téma újdonsága miatt szakirodalom korlátozottan áll rendelkezésre, főként az IJR rendszer dokumentációját és képzési anyagait lehet kutatni, valamint más kutatók⁸⁹ által is használt felhasználói riport készítésének módszerével lehetett tudományos feldolgozásra alkalmas információt szerezni, emellett részt vettem egy nemzetközi konferencián⁹⁰ 2024-ben, ahol az egyik szekció témája kifejezetten a jogalkotás digitalizációja volt. Figyelemmel kísértem emellett konferenciák látogatásával, szakirodalom tanulmányozásával az alkalmazott nyelvészet tudományági szempontból releváns eredményeit is.⁹¹

Az interjúkészítés módszerét alkalmaztam, amikor a hazai jogtárszolgáltatókkal (Wolters Kluwer, ORAC) beszélgettem arról, hogyan kapcsolódnak, profitálnak a hazai elektronizált jogalkotás vívmányaiból.

Kutatásom során adatbázisokat is felhasználtam, egyrészt a szakirodalom felkutatásához folyóirat- és szakkönyvadatbázisokat, másrészt online jogtárakat böngésztem mint speciális

---

⁸⁹ Pl. Kardos Sára: Törvényhozás a digitális korban. *Miskolci Jogtudó*, 2020/1. sz. 47–58.; Pataki Gábor Zsolt: A digitalizáció hatásai az EU jogalkotásra, különös tekintettel a Digitális Egységes Piac jövőjére. In Homicskó, Árpád Olivér (szerk.): *A digitalizáció hatása az egyes jogterületeken*. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2020. 256.; 215–224.; Darák Péter: A digitalizáció kihívásai a jogalkotásban és a jogalkalmazásban. In Darák Péter (szerk.): *Digitalizáció és kommunikáció az adózásban [Digitalization and communication in taxation]*. Az Adózás Európában – XIII. Nemzetközi Adókonferencia előadásainak anyagaiból készült tanulmányok. Budapest, Penta Unió, MOKLASZ, 2019. 9–15.

⁹⁰ Conference V4 – Good Governance Forum, Prága, 2024. április 8–9.

⁹¹ Makkos 2020, 200–209.

jogi adatbázisokat magyar és idegen nyelven is, többször gépi fordító⁹² alkalmazás segítségével.

---

⁹² Pl. szlovák, cseh, észt, brazil adatbázisokhoz, amelyek nem rendelkeztek kielégítő angol nyelvű leírással.

ELSŐ RÉSZ

A klasszikus jogalkotás

II. fejezet: A jogalkotás hagyományos rendszere

Doktoranduszi kutatásom első fázisában céлом volt a jogalkotásra vonatkozó hatályos jogi szabályozás és a jogszabályalkotási gyakorlat összevetése, megállapítások, javaslatok megfogalmazása, különösen szem előtt tartva a jogi normák közérthetőségének kérdését, amelynek nem csupán a jogalkalmazás során, de a jogszabályok idegen nyelvre fordításakor⁹³ is különös jelentősége van.

A tudatos, központi (állami) jogalkotás Európában a XVIII–XIX. századtól virágzott fel, és vált a jogi normák létrehozatalának elsődleges módjává. A jogalkotás és a tételes jogszabályok (állami normatív aktusok) primátusa tehát egy viszonylag új jelenség, amely a választott képviselőkől álló, népképviseleti elven működő modern parlamentek megjelenésével jött létre.⁹⁴ A megalkotott jogszabályok mennyisége az állami szabályozás körébe bevont tárgyak számának emelkedésével egyre nőtt. Ehhez járult hozzá a fejlődés felgyorsulása, ami a jogszabályok szövegének a korábbiakhoz képest is gyakori módosulását⁹⁵ okozta. Jogalkalmazói oldalon a digitális jogtárak megjelenése előtt még megoldható volt, hogy a jogszabály Magyar Közlönyben kihirdetett szövegén a módosult szövegrészeket átragasztással vagy gyűrűs jogszabálygyűjteményekben a lapok cseréjével vezették át, de manapság ez már nem lenne kivitelezhető.

A jogszabály-előkészítés összetettségének egyik legekleatásabb példája a költségvetési törvény. „Az Alaptörvény az Országgyűlés alapvető feladatai között határozza meg a központi költségvetés elfogadását és a végrehajtásának jóváhagyását. Ezenkívül az Alaptörvény külön alcím alatt szabályozza a közpénzekkel kapcsolatos főbb rendelkezéseket. Az állami gazdálkodás a társadalom egészére és a jövő nemzedékekre kiható jelentőséggel bír, ugyanakkor megteremti a pénzügyi alapot az államszervezet

⁹³ A Nemzeti Jogszabálytárról szóló 338/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet 2. § (4) bekezdése szerint a Nemzeti Jogszabálytárban közzé kell tenni az igazságügyért felelős miniszter által meghatározott jogszabályfordításokat. Az igazságügyért felelős miniszter gondoskodik a jogszabályfordítások előkészítéséről és rendszeres felülvizsgálatáról.

⁹⁴ Tóth J. 2019b, 37.

⁹⁵ Pl. a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 1974–2003 között 29 évig volt hatályban, és az első tíz év alatt kétszer módosult, ezzel szemben a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 2018. július 1-jei hatálybalépése óta, öt év alatt 2023. szeptember 1-jéig több mint húsz alkalommal módosult.

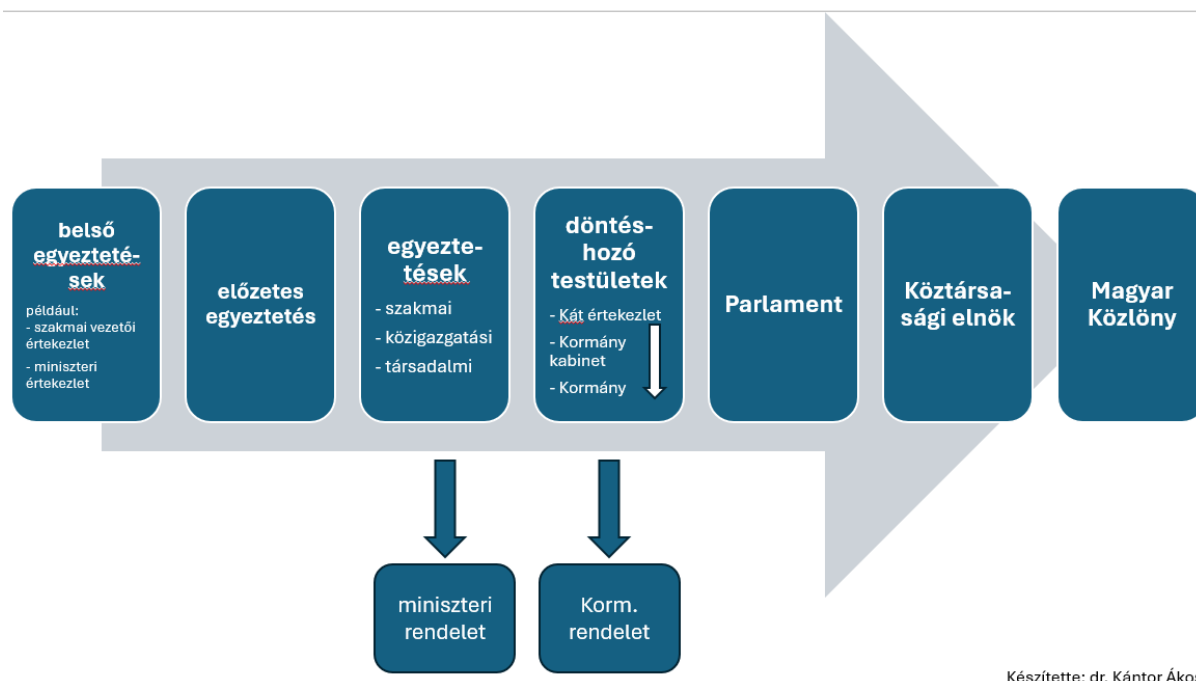
működéséhez is.”⁹⁶ A költségvetési törvényhez benyújtott módosító javaslatok számának nagyságrendje és emelkedése jól példázza, milyen mértékben nőtt a terhelés a jogalkotón. Míg 1994 és 1999 között a költségvetési törvényhez benyújtott módosító javaslatok száma 284 (1995. évi) és 743 (1999. évi) közé esett, addig 2018 és 2022 között 806 (2020. évi) és 1204 (2018. évi) között volt ez a szám, amely választási évek előtt mindig kicsit magasabb értéket mutat. Az eddigi legtöbb módosító javaslat a 2004. évi költségvetéshez érkezett, 2915 db.⁹⁷ Ha csak a módosító javaslatok számát nézzük, a legnagyobb és a legkisebb érték között egy nagyságrend a különbség, amelynek feldolgozására az Országgyűlésnek készen kell állnia mind emberi erőforrással, mind technológiával.

A jogalkotás két egymással szorosan összefüggő tevékenységből áll: a belső jogalkotás határozza meg a norma tartalmát, ennek viszonylagos befejezését követően indulhat meg a külső jogalkotási folyamat, amely hagyományosan írásbeli feladat: a jogszabály szövegének elkészítése, ezt nevezik jogszabályszerkesztésnek; azonban a két eljárás gyakorlati lefolyása egyidejűleg történik. Ezt követi a jogszabály elfogadásához vezető eljárás. Ez a két elem folyamatosan jelen van a külső jogalkotásban, hiszen egy-egy egyeztetést, döntéshozói ülést követően a norma tartalmát és ehhez kapcsolódóan a jogszabálytervezet szövegét folyamatosan módostani kell jogszabályszerkesztési eszközök használatával.

Jelen fejezet célja a külső jogalkotási folyamat áttekintő bemutatása a fontosabb összefüggésekre koncentrálva, a jogalkotás megtervezésétől kezdve a szabályozási koncepció és a jogszabálytervezet elkészítésén át, az egyeztetési és elfogadási folyamaton át egészen a Magyar Közlönyben történő kihirdetésig, illetve a Nemzeti Jogszabálytárban történő publikálásig, hogyan lesz a jogszabálytervezetből rendelet vagy törvény. Majd de lege ferenda javaslat megfogalmazása a jogalkotó részére a jogalkotás minőségének és hatékonyságának növelése érdekében. Szükséges megemlíteni, hogy a jogalkotás tárgyalandó leírása – a hatályos jogi szabályozással összhangban – nem tartalmazza a digitalizáció vívmányait, így a törvényjavaslati szakaszt leszámítva a vizsgált folyamatok akár évtizedekkel ezelőtt is hasonlóan működhetek volna.

⁹⁶ Dukán Ildikó – Varga Aida (szerk.): *Parlamenti jog. Az Országgyűlés működése, feladat- és hatáskörei, kapcsolódó intézmények*. Budapest, Országgyűlés Hivatala, 2022. 240.

⁹⁷ Dukán–Varga 2022, 496–499.

2. ábra. A jogalkotási folyamat. Forrás: a szerző szerkesztése

II.1. A jogalkotás tervezése

A jogalkotás tervezésével kapcsolatosan két különböző típusú eszközt fontos megemlíteni: amíg a jogalkotási és a törvényalkotási terv tervezési és kommunikációs célú dokumentumok, amelyek csak kevés, metaadat jellegű információt tartalmaznak a szabályozásról, addig a szabályozási koncepció már a készülő szabályozás konkrét elemeinek tervét tartalmazza, és inkább stratégiai tervdokumentumnak tekinthető.

II.1.1. Jogalkotási és törvényalkotási terv

A jogszabálytervezetek elkészítésének rendjét a jogalkotásra vonatkozó jogszabályok mellett a kormány ügyrendjéről szóló 1352/2022. (VII. 21.) Korm. határozat (a továbbiakban: a kormány ügyrendje) határozza meg.

A jogalkotás tervezése a jogszabályok két típusához igazodva két, a kormány által előkészített dokumentumban történik. Egyik a Parlamentbe benyújtott, a következő időszakra szóló törvényalkotási terv, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény

38. §-a alapján.⁹⁸ A törvényalkotási program az Országgyűlés honlapján érhető el.⁹⁹

A kormány ügyrendje 9. pontja tartalmazza a kormány törvényalkotási programjának leírását: a kormány törvényalkotási programja és a kormány féléves időtartamra szóló, havi ütemezésű munkaterve egymással összehangolt tervezetét a miniszterelnök a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkára útján – a kormány társadalompolitikai célkitűzéseire illeszkedve – a miniszterek, a miniszterelnök politikai igazgatója, a miniszterelnök nemzetbiztonsági főtanácsadója, a kormánybiztosok, a kormánybizottságok, a kormányzati főhivatalok vezetői, az autonóm államigazgatási szervek vezetői, valamint az önálló szabályozó szervek vezetői javaslatainak figyelembevételével készíti el.

A másik tervezési dokumentum a jogalkotási terv, amely a törvények mellett a rendeleti jogalkotás következő időszakra tervezett jogszabályait is tartalmazza kormányrendelet és miniszteri rendeletek formájában. A tervezési időszak általában a következő fél évet öleli fel. A jogalkotási terv a kormány honlapján a dokumentumok között érhető el.¹⁰⁰ A törvényalkotási programban szerepel a tervezett törvényjavaslat címe, az előadója, aki a feladatkörével megjelölt miniszter; a szabályozás terjedelme, amely lehet kis, közepes vagy nagy. Röviden van meghatározva a szabályozás célja mindössze néhány mondatban, valamint a benyújtás várható időpontja, emellett szerepel a parlamenti elfogadás kért időpontja.

A jogalkotási munkaterv struktúrája némileg eltérő, elsőként a jogszabály címét sorolja fel, ideértve természetesen a jogszabály típusát is. Rövid tartalmi részletezést ad a jogszabályról, valamint megjelöli az első egyeztetés tervezett időpontját. Ugyanígy listázza a jogszabály terjedelmét, amely szintén kis, közepes vagy nagy lehet; azonban ez a terv konkrétan megjelöli, hogy kis terjedelmű a legfeljebb 10 szakaszból álló jogszabály, közepes a 11–49 szakasz közötti tartalom, míg nagy terjedelmű az 50 szakasznál hosszabb jogszabály. A táblázat tartalmazza emellett az előkészítő tárcs rövid megjelölését is.

Sem a törvényalkotási program, sem a kormány jogalkotási munkaterve nem jogilag kötelező erejű dokumentum, vagyis pusztán a dokumentumok benyújtása, illetve közzététele nem kötelezi a kormányt a felsorolt szabályozások elkészítésére, vagy határidőben történő

⁹⁸ 2012. évi XXXVI. törvény 38. §: „A Kormány megalakulását követően az adott, minden ülés végén a következő ülésre vonatkozóan tájékoztatja az Országgyűlést törvényalkotási programjáról.”

⁹⁹ Pl. a 2025. év tavaszi ülés törvényalkotási programja: https://www.parlament.hu/documents/d/guest/tvalk_program_2025-tavaszi

¹⁰⁰ Pl. a 2024. év II. félévi jogalkotási program elérhetősége: <https://cdn.kormany.hu/uploads/document/3/36/364/364a3927bd11777e539767e058237d2514605a70.pdf>

elkészítésére; ahogyan azt sem tiltja semmi, hogy a tervdokumentumokban nem szereplő tervezetek szülessenek az adott tervezési időszakban. Ezen dokumentumok lényegi szerepe a tervezés, ami alapján a jogalkotás koordinációját végző szervezet – a Miniszterelnöki Kormányiroda – számon tudja kérni az egyes tervezetek előkészítését, illetve a jogalkotási folyamathoz tud erőforrást tervezni.

Az egyes minisztériumok saját jogalkotási tervet készítenek, amely összhangban áll a kormány jogalkotási tervével, ahogyan az Agrárminisztérium Szervezeti és Működési Szabályzata fogalmaz: „A Minisztérium fő jogalkotási feladatait – a Kormány jogalkotási tervéhez igazodva – évenként jogalkotási terv foglalja össze.”¹⁰¹

II.1.2. Szabályozási koncepció

Nagyobb tartalmú, átfogó szabályozás esetében szabályozási koncepció is készíthető, amelynek definícióját a Jet.¹⁰² 1. § (1) bekezdése adja meg: „miniszterek által előkészített jogszabálytervezetek megalapozását szolgáló szabályozási koncepció”, amelynek készítője rendszerint a terület szabályozásáért felelős miniszter minisztériumának szervezeti és működési szabályzatában kijelölt szervezeti egysége.¹⁰³

Amennyiben a jogszabálytervezethez készül koncepció, az önmagában is bevonható a jogalkotási eljárásba, vagyis a norma tartalmának konkrét kialakítása előtt szabályozási koncepció készíthető. Dogmatikailag a jogalkotás két szakaszra bontható, külső és belső jogalkotási eljárásra. A belső eljárás célja a norma tartalmának meghatározása, ideértve a koncepció elkészítését is. A belső eljárást követi a külső, amely a jogszabályszerkesztés, vagyis a jogszabály szövegének meghatározásával kezdődik, és tart egészen annak kihirdetéséig.¹⁰⁴ A külső eljárás megindulásának előfeltétele a belső eljárás viszonylagos befejezettsége, mert ebben alakul ki a tartalom, míg a külső eljárásban a forma. Azonban a külső jogalkotási eljárásban is rendszerint visszatérnek egyes elemek a belső eljárásból, például, ha a norma tartalmát érintő javaslat érkezik a tervezethez, a normatartalom módosítása után történik meg a normaszöveg módosítása, a két eljárás gyakorlati lefolyása

¹⁰¹ Az Agrárminisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 1/2023. (VI. 30.) AM utasítás 83. § (1) bekezdés.

¹⁰² 2010. évi CXXXI. törvény a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől – a továbbiakban: Jet.

¹⁰³ Lásd: az Európai Uniók Ügyek Minisztériuma Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 2/2023. (VIII. 9.) EUM utasítás 51. § (1) bekezdés 1. pontja; vagy az Igazságügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 5/2024. (VI. 20.) IM utasítás 65. § (1) bekezdés 1. pontja.

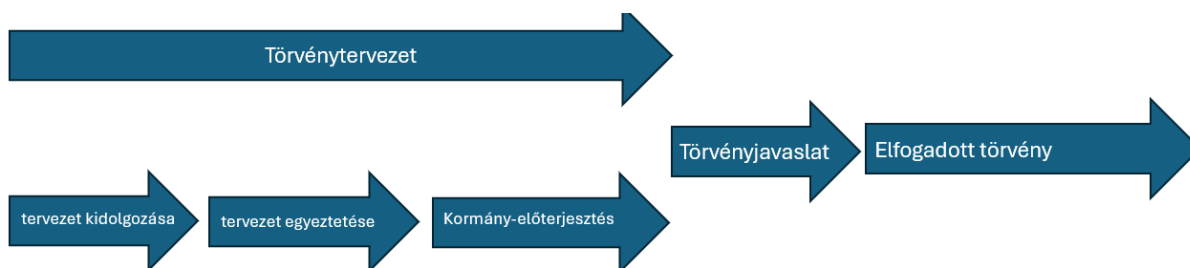
¹⁰⁴ Drinóczi–Petretei 2004, 175.

egyidejűleg történik. A koncepció elkészítése és elfogadása önmagában egy stratégiai tervezési lépés, mivel a konkrét jogszabályszerkesztési eljárás csak ezt követően indul meg.

A koncepció egyeztetési eljárásának különös momentumja, hogy a tervezet koncepciója az előkészítésért felelős miniszter döntése alapján társadalmi egyeztetésre bocsátható, azonban egyes esetekben a koncepció társadalmi egyeztetése jogilag kizárt.¹⁰⁵

II.2. Előkészítés

A jogalkotási eljárást törvénytervezetek esetében a dokumentum készültsége szerint Tóth J. Zoltán három szakaszra osztja:¹⁰⁶ első a törvénytervezet szakasza, amely az előkészítéstől az országgyűlési benyújtásig tart. Ezt követi a törvényjavaslat szakasza, amely a parlamenti tárgyalás végéig tart. Végül az elfogadott törvény szakasza zárja jogalkotási eljárást. Drinóczi és Petrétei a parlamenti eljárást megelőző szakaszt három további részre osztja: első a minisztériumi tervezet kidolgozása, második a tervezet véleményezési (egyeztetési) eljárása, a harmadik a kormány-előterjesztés szakasza.¹⁰⁷

3. ábra. A törvényalkotási folyamat szakaszai. Forrás: a szerző szerkesztése

II.2.1. Kodifikáció

A jogszabálytervezetek és így a törvénytervezet kidolgozása a tárgy szerinti illetékes vagy megbízott minisztérium szakapparátusának (szakreferenseinek) a feladata, és az adott miniszter politikai felelőssége. A jogalkotás tekintetében illetékes miniszter kijelölése a kormány statútumrendeletében történik, amely meghatározza az egyes miniszterek feladatait, többek között a jogalkotási feladatköröket is.¹⁰⁸ A jogszabály tárgya szerint hatáskörrel rendelkező vagy a kijelölt miniszter felelős a jogszabály előkészítéséért így

¹⁰⁵ Lásd: Jt. 5. § (4) bekezdés.

¹⁰⁶ Tóth J. 2019b, 146–147.

¹⁰⁷ Drinóczi–Petrétei 2004, 210–211.

¹⁰⁸ 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről.

különösen azért, hogy a szabályozás szükséges és a tervezett megoldások alkalmasak legyenek a kitűzött cél elérésére; az igazságügyi miniszter pedig azért felelős, hogy a jogszabály összhangban álljon más jogszabályokkal, megfeleljen a jogpolitikai elveknek, illeszkedjen az egységes jogrendszerbe, és feleljen meg a jogalkotás szakmai követelményeinek.¹⁰⁹ E felelősség érvényre juttatása érdekében a szakminiszter a törvényjavaslatok tervezetét az igazságügyi miniszterrel együtt készíti el és terjeszti a kormány elé.¹¹⁰

II.2.2. Az előterjesztés

A Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkára kötelezően alkalmazandó előterjesztés-mintát bocsát ki.

Az előterjesztés fontosabb elemei: vezetői összefoglaló, amely tartalmazza az előterjesztés jelentőségéhez és jellegéhez igazodva – az előterjesztés szerinti ügy és a döntési javaslat lényegét, ismerteti az előterjesztés szerinti jogszabálytervezethez tartozó indokolás közzétételével kapcsolatos előterjesztői álláspontot és annak indokait.

Az előterjesztés tartalmazza a tervezet kormányprogramhoz való kapcsolódásának bemutatását, valamint az egyeztetésekben részt vevő szervezetek felsorolását, megjelenítve egyetértésüket. Amennyiben nem értenek egyet az előterjesztéssel, a vitás kérdések és az indokok rövid bemutatását is tartalmazza.

A normaszöveg az előterjesztés mellékletét képezi, rendszerint indokolással együtt készül. Törvénytervezetek esetében a benyújtás feltétele az általános indokolás megléte.

A hatásvizsgálati lapon röviden be kell mutatni a megalapozott döntéshez szükséges információkat, így különösen a javasolt intézkedésnek¹¹¹ a kormány társadalompolitikai célkitűzéseivel való illeszkedését, indokait, lényegét, főbb tartalmi jellemzőit, valamint várható gazdasági, költségvetési, társadalmi, igazgatási, államháztartási, nemzetközi és egyéb hatásait – szükség szerint példákkal és számításokkal alátámasztva –, illetve következményeit. Jogszabály esetében be kell mutatni az alkalmazhatóság feltételeit, a

¹⁰⁹ Emellett a tervezetnek az európai uniós jogi követelményeknek is meg kell felelnie.

¹¹⁰ Drinóczi–Petrétei 2004, 211.

¹¹¹ Hatásvizsgálati lapot a hatásvizsgálat módszertani követelményei szerint (bővebben lásd: Kovácsy Zsombor – Orbán Krisztián: *A jogi szabályozás hatásvizsgálata*. Budapest–Pécs, Dialóg Campus, 2005) az azonosított hatásonként kellene kitölteni, tehát egy jogszabálytervezethez több lap is készülhetne. A hatályos szabályozás szerint azonban egy előterjesztéshez egy hatásvizsgálati lap tartozik: „Az előzetes hatásvizsgálat során a legnagyobb hasznossággal járó hatásvizsgálatot, az adott szabályozás függvényében a döntési helyzet megalapozásában legnagyobb szerepet játszó közvetett és közvetlen hatások elemzését kell elvégezni.” 12/2016. (IV. 29.) MvM rendelet 3. § a) pont.

természetes személyek és a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkenését, ezek növekedése esetén az azt elkerülhetetlenül szükségessé tevő szempontokat, valamint hatósági eljárás esetén az elektronizálás ütemezését.¹¹²

A kommunikációs tervben javaslatot kell tenni az előterjesztés szerinti döntés kommunikációjára, azaz ki, mikor, hogyan, kinek és mit kommunikál a tervezett szabályozásról.

Végül a legfontosabb elem a döntési javaslat, amely a kormány döntését tartalmazza, amely lehet például a Korm. rendelet kihirdetésének vagy a törvénytervezet benyújtásának elrendelése.

II.3. Egyeztetések

Már a törvénytervezet szakaszában több körben történnek egyeztetések a tervezetről, amelyek az egyeztetés célja és az egyeztetésbe bevont szervezetek, illetve személyek köre alapján különböztethetők meg.

II.3.1. Tárcán belüli egyeztetések

Az elkészült előterjesztést a tervezet készítéséért felelős tárca szervezeti és működési szabályzatának megfelelő módon egyeztetik le házon belül. Ilyen egyeztetés lehet például a szakmai vezetői egyeztetés, amelynek keretében a tárca összes helyettes államtitkára véleményezi az előterjesztést, és dönt az előterjesztés további sorsáról, amely lehet előzetes egyeztetésre küldés, miniszteri értekezletre küldés vagy éppen visszaküldés további átdolgozásra. Jelentősebb politikai súlyú előterjesztéseknél tárcán belül a miniszteri értekezlet napirendjére tűzi az előterjesztést, és dönt a tervezet további sorsáról.

Ilyen egyeztetési fórumok voltak például az Emberi Erőforrások Minisztériumában a 2010-es évek derekán. Az Igazságügyi Minisztériumban – annak eltérő szervezete miatt –

¹¹² A hatásvizsgálat gyakorlata vegyes: sok előterjesztés mellé a még a 2016-ban hatályon kívül helyezett, az előzetes és utólagos hatásvizsgálatról szóló 24/2011. (VIII. 9.) KIM rendelet szerinti táblázatos hatásvizsgálati lap készül (pl. <https://cdn.kormany.hu/uploads/document/0/09/096/096806bbb390231f4379aecda4c1e681e08fdbf9.pdf>); néhány esetben a hatályos, az előzetes és utólagos hatásvizsgálatról szóló 12/2016. (IV. 29.) MvM rendelet – 2019. január 1-jén hatályon kívül helyezett – 1. melléklete szerinti hatásvizsgálati lap készül. A hatályos szabályozás nem tartalmaz kötelező formátumot a hatásvizsgálati lapra, csak a lap definíciójával határozza meg a tartalmát: 2. § (1) bekezdés „3. hatásvizsgálati lap: olyan űrlap, amely tartalmazza az előterjesztés címét, költségvetési hatásait, adminisztratív terhekre gyakorolt hatásait, az előterjesztés szerint tervezett adatkezelési műveletek adatvédelmi hatásvizsgálatának eredményeit, valamint az előterjesztés egyéb hatásait.”

nem működtek hasonló jogalkotási fórumok. A jogalkotásért is felelős közigazgatási államtitkár egy személyben döntött a tervezet egyeztetésre küldhetőségéről.

II.3.2. Előzetes egyeztetés

Az előzetes egyeztetésről a kormány mindenkor hatályos ügyrendje rendelkezik. Ez az első tárcán kívüli egyeztetés, amelynek célja többes: egyrészt azt vizsgálják a részt vevő, jogalkotásért kiemelten felelős szervezetek,¹¹³ hogy a tervezet alkalmas-e a kívánt szabályozási cél elérésére, megfelel-e a kormány célkitűzéseinek, illetve a jogszabály típusa (rendelet vagy törvény) alkalmas-e a kívánt cél elérésére, megfelel-e az alkotmányossági és az európai uniós jogi követelményeknek. Emellett az előzetes egyeztetés eredményeképp születik meg az engedély a közigazgatási egyeztetés megkezdéséhez, vagy kivételes esetben a közigazgatási egyeztetés alóli felmentésre.

II.3.3. Közigazgatási egyeztetés

A közigazgatási egyeztetés alapvetően két formában valósul meg: egyrészt az összes minisztérium megkapja elektronikus formában az előterjesztést, a hatásvizsgálati lapot, a normaszöveget, valamint annak indoklását legalább nyolcnapos véleményezési határidővel. Emellett zajlik a közvetlen egyeztetés, amelynek keretében egyes, feladatkörükben érintett szervezetek is megkapják – jellemzően azonos határidővel – a normaszöveget és az indoklást, rövid tartalmi összefoglalóval. Ezek általában azok a szervezetek, amelyek korábban stratégiai partnerségi megállapodást kötöttek a kormánnyal,¹¹⁴ vagy az egyeztetési kötelezettséget jogszabály írja elő.¹¹⁵ Ez nem jelenti azt, hogy ezeken a szervezeteken kívül más szervezet címzettként ne kaphatná meg a feladatkörét érintő előterjesztést, azonban a közvetlen egyeztetés címzésének, illetve a kiküldött dokumentáció összeállításának gyakorlata a tapasztalatok szerint nem egységes.

---

¹¹³ Pl. a Miniszterelnöki Kormányiroda, az Igazságügyi Minisztérium, Nemzetgazdasági Minisztérium, Miniszterelnöki Kormányiroda.

¹¹⁴ A stratégiai partnerségről bővebben lásd: Rixer, Ádám: Consultation and central public administration in Hungary. *International Journal of Public Law and Policy*, Vol. 10. (2024), No. 3. 343.

¹¹⁵ Pl. ilyen a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (BSZI) 103. § (1) bekezdése.

II.3.4. Vélemények feldolgozása

A közigazgatási egyeztetés eredményeképp úgynevezett tárcavélemények érkeznek a jogszabály készítéséért felelős minisztériumhoz, amely köteles a javaslatokat megvizsgálni: amennyiben egyetért, befogadni, amennyiben nem, elutasítani. A legtöbb esetben azonban, ha érdemi észrevétel érkezik a tervezethez, célszerű azt visszaegyeztetni. Különös tekintettel arra, hogy a közigazgatási egyeztetésben részt vevő szervezetek a külső jogalkotási eljárásban a későbbiek során a döntéshozó fórumok ülésein észrevételeiket fenntarthatják vagy újból megtehetik; ezért célszerű az észrevételeket a lehető legalacsonyabb – ügyintézői, szakértői – szinten kezelni.

Sok esetben, mivel az egyeztetések során nagy számú észrevétel érkezik, előfordulhat, hogy a jogszabálytervezet egyes részeire több, egymással konkuráló észrevétel, javaslat születik. Amennyiben ezeket a javaslatokat az előterjesztő ügyintézője nem tudja ügyintézői szinten egyeztetni, vagy az túl bonyolult lenne, szakmai egyeztetést kell összehívni.¹¹⁶ Itt emlékeztető felvétele mellett jutnak az érintettek a közös álláspontra, amely lehet a javaslatok közül egynek befogadása, a többiek elutasítása vagy egy közösen kidolgozott új javaslat beillesztése a normaszövegbe, de az is előfordulhat, hogy az előterjesztő az összes javaslatot elutasítja.

Amennyiben sok észrevétel érkezik egy tervezetre, bár a kormány ügyrendje kifejezetten nem írja elő, de praktikus okokból a módosított tervezetet időnként visszamutatásra megküldik a releváns észrevételek megfogalmazóinak, nagyon rövid véleményezési határidővel. Amennyiben az észrevételt megfogalmazó tárca továbbra is fenntartja azon javaslatát, amelyet az előterjesztő nem fogadott be az előterjesztésbe, ezt vitás pontként kell megjelölni az előterjesztés egyeztetési lapján. Kivételesen készülnek többváltozatú előterjesztések, ebben az esetben az előterjesztő a döntéshozó szervtől várja valamelyik változat elfogadását. Ilyen esetekben az egyes változatok előnyei és hátrányai bemutatása mellett az előterjesztő által leginkább támogatott változatot is szükséges megjelölni az előterjesztésben.

II.3.5. Szakmai véleményezés

A szakmai véleményezés keretében a jogszabályban meghatározott szervek mellett a

---

¹¹⁶ Kormány Ügyrendje 13. pont.

Kormány ügyrendjében meghatározott egyéb szerveket is be kell vonni. A véleményezés határideje főszabály szerint öt munkanap. A vélemények megküldése és feldolgozása a II.3.4. pontban bemutatottak szerint történik.

II.3.6. Társadalmi egyeztetés

A kormány honlapján a közérdekű adatok menüpontban található meg az a dokumentumtár,¹¹⁷ ahol forrás, dokumentumtípus és dátum szerint kereshetők a jogszabálytervezetek társadalmi egyeztetésre bocsátott anyagai. A keresővel megtalált hivatkozás tartalmazza a kibocsátó nevét, a közzététel dátumát, a tervezet címét, a véleményezési határidőt, valamint azt az e-mail-címet, amelyen a közzétevő az észrevételeket várja. A tervezet rendszerint egy tömörített mappában található, amelyben rövid tartalmi összefoglaló, a normaszöveg, az indokolás és a hatásvizsgálati lap található. Az előterjesztés szövegét rendszerint nem tartalmazza a mappa, mivel az az Info. tv. alapján¹¹⁸ a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános iratnak minősül.

A Jet. meghatározza a társadalmi egyeztetés határidejét is, amely főszabály szerint azonos kell legyen a kormányzati szervekkel való egyeztetésre bocsátás során megállapított határidővel,¹¹⁹ de a véleményezési határidő nem lehet kevesebb nyolc napnál. Annak biztosítására, hogy a társadalmi egyeztetés eredménye feldolgozásra kerüljön, a törvény a beérkezett vélemények, javaslatok érdemi mérlegelésére legalább ötnapos időtartamot biztosít a kormány döntését vagy a miniszteri rendelet kiadását megelőzően.

A jogszabálytervezetet tartalmazó dokumentumcsomag a társadalmi egyeztetést követően¹²⁰ egy tipizált összefoglalóval kerül kiegészítésre, amely tartalmazza a társadalmi egyeztetés során beérkezett észrevételeket és az azok elutasításának szakmai, jogi indokait.¹²¹

¹¹⁷ <https://kormany.hu/dokumentumtar>

¹¹⁸ Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 27. § (5) bekezdése.

¹¹⁹ Nem követhető laikusok számára a feltétel teljesítése.

¹²⁰ Összefoglalót törvény esetén az Országgyűléshez történő benyújtást, kormányrendelet és miniszteri rendelet esetén a kihirdetést követően kell közzétenni. A Jet. 11. § (1) és (2) bekezdését pontosítja a jogszabálytervezetek és szabályozási koncepciók közzétételéről és véleményezéséről szóló 301/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet 4. § (4) bekezdése, az összefoglalót törvényjavaslat esetén az Országgyűléshez történő benyújtást követően tizenöt napon belül, kormányrendelet és miniszteri rendelet esetén a kihirdetést követően nyolc napon belül, utólagos véleményezés esetén pedig a véleményezés lezárását követő harminc napon belül kell közzétenni a honlapon, ahonnan harminc napig nem távolítható el.

¹²¹ Bővebben lásd: Kántor Ákos: Ösztönözhető-e a jogalkotás társadalmi kontrollja pénzbírsággal? *Glossa Iuridica*, 11. (2024b), 1–2. sz. 392.

Ezen a ponton meg kell jegyezni, hogy a különböző jogszabálytervezetek közül a miniszteri rendelet jogalkotási folyamata ezen a ponton ér véget. Az egyeztetett tervezet kihirdetése előtt még egyetlen lépcső van hátra, ami kifejezetten erre a jogszabálytípusra jellemző: az alkotmányossági egyetértés megszerzése az Igazságügyi Minisztériumtól. Amennyiben az alkotmányossági vizsgálat sikeres, a tervezet továbbítható a Magyar Közlönyben történő kihirdetésre. Emellett a tervezet végleges, papíralapú példányát is el kell készíteni és aláírni a kiadmányozásra jogosult miniszterrel. Amennyiben a rendelet kiadása más miniszter egyetértéséhez kötött, az egyetértő miniszter aláírását is be kell szerezni a kihirdetést megelőzően.

II.4. Döntéshozó fórumok ülései

A döntéshozó fórumok egyeztetésére a jogszabályok közül a kormányrendeletek és a törvénytervezetek előterjesztései kerülnek. A Kormány ügyrendje alapján a Közigazgatási Államtitkári Értekezlet a kormányzati döntéshozatal általános hatáskörű szakmai döntés-előkészítő fóruma.

II.4.1. Közigazgatási Államtitkári Értekezlet

Az ülésen az összes minisztérium közigazgatási államtitkára mellett a Kormányiroda képviselői és az egyéb meghívott személyek¹²² vesznek részt. Az ülésen a napirendben szereplő tervezeteket vitatják meg, és döntenek azok további sorsáról. Az ülés dönthet utóegyeztetés elrendeléséről, amennyiben vitás kérdés maradt fent az előterjesztésben, és azt az ülésen sem tudták rendezni; dönthet arról, hogy az előterjesztést az illetékes kormánykabinet napirendjére tűzzék; de dönthet úgy is, hogy az előterjesztés a kormány két ülése között kihirdethető további döntéshozó fórumokon történő megtárgyalás nélkül; ez kormányrendeletek és kormányhatározatok esetében fordulhat elő. Az értekezlet egy-egy előterjesztést többször is napirendjére vehet, az általa elrendelt egyeztetéseket követően.

II.4.2. Kormánykabinetek

A Kormány ügyrendje a következő kabineteket nevesíti:

---

¹²² Pl. a KEHI elnöke, KSH elnöke, NHIT elnöke.

- Stratégiai Kabinet,
- Gazdasági Kabinet,
- Nemzetpolitikai Kabinet,
- Védelmi Tanács.

A kabinet működésének célja a kormány döntéseinek előkészítése, valamint döntés a kormány hatáskörébe tartozó ügyekben. Előterjesztés a kabinet ülésének napirendjére akkor vehető fel, ha a Közigazgatási Államtitkári Értekezlet, illetve annak munkabizottsága megtárgyalta.

A kabinet vagy elfogadja az előterjesztést, amely miniszterelnöki aláírásra történő felterjesztésre vagy az Országgyűlés számára benyújtásra kerül, vagy javasolhatja, hogy az általa megtárgyalt előterjesztésről a kormány döntsön, ha az ügy politikai jelentősége indokolja, de előfordulhat, hogy a kabinet nem fogadja el az előterjesztést.

II.4.3. Kormányülés

A kormány ülése a benyújtott előterjesztések, jelentések megtárgyalásából, döntések meghozatalából, szóbeli eszmecsereből, eligazításból, bejelentésekből, valamint – a miniszterelnök egyedi felhívása esetén – a kormány tagja által adott tájékoztatásból áll. A döntéshozó fórumok számára biztosított azon lehetőség, hogy dönthetnek úgy, hogy az előterjesztésben szereplő jogszabály további – döntéshozó fórumokon történő – megtárgyalás nélkül a kormány két ülése között kihirdethető, illetve benyújtható az Országgyűlés részére. Ez a rendelkezés a kormányt hivatott tehermentesíteni.

A kormány mint általános döntéshozó szerv legmagasabb szintű fórumként mondja ki a közigazgatásban előkészített tervezetek esetében az utolsó szót; amely kormányrendelet-tervezet esetén lehet felhatalmazás a kihirdetésre; amelyet a Kormányiroda intéz; törvénytervezet esetében pedig elrendelheti a tervezet benyújtását az Országgyűlés részére. A benyújtásra megfelelően előkészített javaslatot technikailag papíralapon és elektronikus úton a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkára részére kell eljuttatni a kihirdetés intézésére.

II.5. Kihirdetés (Korm. rendeletek esetében)

A kormány döntései szövegének véglegesítéséről az ülés összefoglalója alapján a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkára gondoskodik, és felterjesztésében azt a miniszterelnök – akadályoztatása esetén a miniszterelnök helyettese – írja alá. Ha a kormány az előterjesztett javaslatot érdemben megváltoztatta, a szükséges utóegyeztetéseket a kormány, ennek hiányában a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkára által kijelölt politikai felső vezető, közigazgatási államtitkár vagy helyettes államtitkár koordinálja.

A kormány rendeleteit az üléstől számított nyolc munkanapon belül kell kihirdetni kivéve, ha a miniszterelnök más határidőt állapít meg.

II.6. Benyújtás (törvénytervezetek)

A kormánynak az Országgyűlés elé terjesztendő önálló indítványait a miniszterelnök – akadályoztatása esetén a miniszterelnök-helyettes – küldi meg az Országgyűlés elnöke részére. A benyújtásra megfelelően előkészített javaslatot papíralapon és elektronikus úton az előkészítő tárcának a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkára részére kell eljuttatni.

II.7. Parlamenti szakasz

A törvénytervezet az országgyűlési benyújtással válik törvényjavaslattá. A jogalkotási folyamat fontos mérföldköve a benyújtás, mivel ettől a ponttól a végrehajtó hatalom által kidolgozott tervezettel kapcsolatos eljárásban az „ügy ura” a törvényhozó hatalom lesz; a kormány mint előterjesztő ebben a szakaszban egészen más jogokkal rendelkezik a tervezet felett, mint az előkészítés során. A kormány által benyújtott törvényjavaslat a benyújtásával az Országgyűlés tárgysorozatára kerül. Az Országgyűlés honlapján a benyújtást követően haladéktalanul közzé kell tenni a törvényjavaslatokat, a módosító javaslatokat, a törvényjavaslathoz készült bizottsági jelentéseket, az egységes javaslatot, így biztosítva a törvényalkotás nyilvánosságát.¹²³

---

¹²³ A társadalmi egyeztetést követően a törvénytervezet szövege a benyújtással kerül újból nyilvánosságra, a Korm. rendelet pedig a kihirdetéssel. Az országgyűlési szakban a törvényjavaslat és a kapcsolódó dokumentumok végig nyilvánosak.

II.7.1. Általános vita

A törvényjavaslat tárgyalása plenáris ülésen zajló általános vitával nyílik meg, amely a törvényjavaslat egésze vagy egyes részei szükségességének és szabályozási elveinek megvitatásából áll. A törvényjavaslatához meghatározott rendben lehet hozzászólni, egészen az általános vita lezárásáig. A törvényjavaslatához a képviselők módosító javaslatot nyújthatnak be, az általános vita lezárásának időpontja függvényében meghatározott időpontig.

II.7.2. Részletes vita

A törvényjavaslat részletes vitáját a tárgyaló bizottságok folytatják le, amelyeket házszabályi rendelkezés vagy a házelnök jelöl ki a törvényjavaslat benyújtását követően. A részletes vita a törvényjavaslat általános vitájának lezárását követő héten nyílik meg. A részletes vita során a kijelölt bizottság azt vizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik-e a jogrendszerbe, megfelel-e a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, valamint megfelel-e a jogalkotás szakmai követelményeinek.

A részletes vita a törvényjavaslat részletes megtárgyalásából, a benyújtott módosító javaslatok megvitatásából és a tárgyaló bizottság további módosításra irányuló szándékának megfogalmazásából áll, melynek során a módosító javaslatot benyújtó képviselő ismertetheti álláspontját. A részletes vita a tárgyaló bizottság részletes vitát lezáró döntésével ér véget. A tárgyaló bizottság a részletes vitát akkor zárhatja le, ha az valamennyi módosító javaslatról állást foglalt. A részletes vita lezárását követően a tárgyaló bizottság jelentést nyújt be a részletes vita lezárásának tényéről.

II.7.3. Törvényalkotási bizottság eljárása

A törvényalkotási bizottság dönt a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatok módosításainak támogatásáról, fenntarthatja a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokba foglalt, nem támogatott módosításokat az általa szükségesnek tartott változtatásokkal, vagy további módosításra irányuló szándékot fogalmazhat meg egyetlen indítványban, az összegző módosító javaslatban. Az összegző módosító javaslat alapján készül el az egységes javaslat, amely a törvényjavaslat és az összegző módosító javaslat

egybeszerkesztett szövegét tartalmazza.

Az Országgyűlés a részletes vitáról szóló bizottsági jelentésekről és az összegző jelentésről,¹²⁴ továbbá az összegző módosító javaslatról plenáris ülésen vitát folytat.

II.7.4. Zárószavazás

A zárószavazás megkezdése előtt az előterjesztő vagy a kormány javasolhatja a zárószavazás elhalasztását, amennyiben zárószavazást előkészítő módosító javaslatot kíván benyújtani. Ha az Országgyűlés döntött a zárószavazás elhalasztásáról, az előterjesztő vagy a kormány a törvényjavaslathoz zárószavazást előkészítő módosító javaslatot nyújthat be, ebben van lehetőség kezelni azt az esetet is, ha a törvényjavaslat nem felel meg az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, vagy nem illeszkedik a jogrendszer egységébe, illetve ha nem felel meg a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek vagy a jogalkotás szakmai követelményeinek.

Az összegző módosító javaslat, illetve zárószavazás előtti módosító javaslat elfogadása esetén az Országgyűlés az egységes javaslat egészéről zárószavazást tart. A zárószavazás során figyelemmel kell lenni a minősített többségű elfogadást kívánó rendelkezésekre, mivel ezek elfogadását követően lehet csak szavazni az egyszerű többséget kívánó részekről. Az elfogadott törvény szövegét az Országgyűlés elnöke öt napon belül aláírja, és papíralapon megküldi a köztársasági elnöknek.

II. 8. Köztársasági elnöki aláírás – promulgáció

„A promulgáció törvény okmány jellegének hangsúlyozására hivatott és azt dokumentálja, hogy a törvényi tartalom alakulását nem befolyásoló semleges államhatalmi ágként funkcionáló, a pártok felett álló államfő aláírásával a parlamenti többség által elfogadott törvény az állam törvényévé válik, vagyis a továbbiakban azoknak is respektálniuk kell a rendelkezéseit, akik egyébként a kibocsátását elutasították.”¹²⁵ „A törvény hitelesítése világossá teszi, hogy a törvényjavaslatról folyó viták befejezése után – ha a törvényt a parlament elfogadta és az Országgyűlés elnöke aláírta – a mindenkire

¹²⁴ A törvényalkotási bizottság készíti el az összegző jelentést, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatok tárgyalásának befejezéséről és a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról kialakított állásfoglalásáról.

¹²⁵ Drinóczi–Petrétei 2004, 238–239.

kötelező törvényi parancs fennáll.”¹²⁶

A köztársasági elnök a megküldött törvényt öt napon belül aláírja, és elrendeli annak kihirdetését. Ha a köztársasági elnök a törvényt vagy annak valamely rendelkezését aggályosnak találja, az Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatára az Alkotmánybíróságnak küldi meg. Amennyiben a törvénnyel vagy annak valamely rendelkezésével nem ért egyet, aláírás helyett az észrevételei közlésével visszaküldheti a törvényt az Országgyűlésnek megfontolásra.¹²⁷ Az Országgyűlés újra tárgyalja a törvényt, és módosításokkal vagy anélkül ismét határoz az elfogadásáról. Az Országgyűlés által a megfontolás után visszaküldött törvény aláírását a köztársasági elnök nem tagadhatja meg.

II.9. Kihirdetés (törvény esetében)

Promulgáció révén válik a jogrendszer részévé a szabály, míg a jogszabály publikációja a hivatalos lapban a jogi hatások kiváltására irányuló érvényességének a kelléke, hogy ezzel a jogszabály közhitelű szövege mindenki számára hozzáférhetővé váljon. A hivatalos lapban történő kihirdetés a feltétele annak, hogy a jogszabály a jogrendszer részévé váljon. Az állam kötelezettsége az érvényes joganyag közzététele, ami a jogállamiság követelménye: a hivatalos lapra való alkotmányi utalások alapján szükséges közzétenni az érvényes jogszabályokat (publikáció).¹²⁸

Az elfogadott törvényt a Magyar Közlönyben kell kihirdetni. A köztársasági elnök által aláírt törvénynek a Magyar Közlönyben történő kihirdetéséről az igazságügyért felelős miniszter gondoskodik haladéktalanul.¹²⁹ A Magyar Közlöny kiadásával kapcsolatos feladatokat a Magyar Közlönykiadó és Igazságügyi Fordítóiroda Zrt. látja el.

II.10. Lezárás

A Magyar Közlönyben kihirdetett jogszabály szövege a Nemzeti Jogszabálytárban¹³⁰ is

¹²⁶ Drinóczi–Petrétei 2004, 238–239.

¹²⁷ Ilyen törvény pl.: T/11681 Az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra tekintettel kihirdetett veszélyhelyzeti rendeletek törvényi szintre emeléséről.

¹²⁸ Tóth Judit: 121/2009. (XII. 17.) AB határozat – jogalkotás szabályozása. In Gárdos-Orosz Fruzsina – Zakariás Kinga (szerk.): *Az Alkotmánybírósági gyakorlat. Az Alkotmánybíróság 100 elvi jelentőségű határozata 1990–2020*. Budapest, Társadalomtudományi Kutatóközpont – HVG-ORAC, 2021. 786., hivatkozik a 25/1992 (IV. 30.) AB határozatra, ABH 1992,131, 132.

¹²⁹ Jat. 26. § (3) és (4) bekezdése.

¹³⁰ www.njt.hu

megjelenik. Módosító jogszabály esetében az egységes szerkezetű szöveget¹³¹ a jogszabály vagy a jogszabályt módosító jogszabály kihirdetését követő három munkanapon belül kell közzétenni azzal, hogy a változással érintett jogszabálynál a várható módosulásra a kihirdetést követően haladéktalanul utalni kell. A Nemzeti Jogszabálytárban közzé kell tenni az Indokolások Tárában közzétett indokolásokat is. A Nemzeti Jogszabálytár szolgáltatója szintén a Magyar Közlönykiadó és Igazságügyi Fordítóiroda Zrt.

II.11. Újdonságok a jogalkotásban, a társadalmi egyeztetés szabályozásának változása

A jogalkotást befolyásoló tényezők között fontos megemlíteni az állampolgárok direkt, közvetlen részvételét biztosító formákat mint sajátos érdekérvényesítő lehetőségeket, amelyek általában az alapvető jogok között vannak szabályozva. Ezek közé tartozik a társadalmi-szakmai vita intézménye is.¹³² A törvényi rendelkezések végrehajtását azonban hivatalból nem felügyeli egyetlen szervezet sem, végső soron az Alkotmánybíróság jár el az ilyen ügyekben.

Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata, hogy a jogalkotási eljárás garanciális szabályainak betartását is vizsgálhatja, s ennek révén a súlyos formai hibás törvényhozási eljárásban született törvényt közjogi érvénytelenség¹³³ címén megsemmisítheti.¹³⁴ A súlyos formai hiba törvények esetében az országgyűlési szakban történő hibákat tételezi.¹³⁵ A jogszabály előkészítési szakaszában formai hibára adhat okot a törvényben előírt társadalmi egyeztetés vagy az előzetes hatásvizsgálat elmaradása. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint azonban önmagában véve az az eljárási

¹³¹ Az Alkotmánybíróság 121/2009. (XII. 17.) AB határozatában kimondta, hogy „a tisztán törvénymódosító törvények [...] tárgya egy másik törvény módosítása, így tartalmuk beépül a módosított törvénybe, maguk a módosító törvények pedig rendelkezéseik hatálybalépésével el is tűnnek a hatályos jogból. Így gyakran előfordul, hogy a jogkereső közönség, valamint a jogalkalmazók hivatalos forrásból nem juthatnak hozzá a módosító és az így módosított törvények egységes szövegéhez, mivel a hivatalos lap csak a módosító szöveget közli; a módosított törvény módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt változatát vagy nem, vagy csak ritkán, gyakran évekkel később (mint például a Jat. [1987. évi XI. törvény] esetében) teszik hivatalosan közzé, miközben a hivatalosan közzétett szöveg jogi helyzete is bizonytalan. Ennek következménye, hogy mind a jogkereső közönség, mind a jogalkalmazó maga állítja össze a módosított törvény hatályos szövegét; a gyakorlatban ez legtöbbször különféle magán adatszolgáltatók, illetve jogszabálygyűjtemények segítségével történik.” Ezt a közzétételi feladatot valósítja meg a Nemzeti Jogszabálytár. ABH 1013,1027.

¹³² Drinóczi–Petrétei 2004, 93.

¹³³ „A közjogi érvénytelenség a norma formai alkotmányellenességének egyik változata.” 3/1997. (I. 22.) AB határozat ABH 1997, 122, 128.

¹³⁴ 164/2011. (XII. 20.) AB határozat.

¹³⁵ Például a 3/1997. (I. 22.) AB határozat alapján az egyszerű többséggel elfogadott, de minősített többséget kívánó rendelkezés a kétharmados elfogadottság hiányában a törvény, illetve adott rendelkezése nem minősül az Országgyűlés által elfogadott törvénynek, illetőleg törvényi rendelkezésnek. „Formai hibás törvényhozási eljárás – megfelelő indítvány alapján – a jövőben alapot ad a törvény kihirdetése napjára történő visszamenőleges hatályú megsemmisítésére.” ABH 1997, 122.

mulasztás, hogy a jogszabály-előkészítés során az érintettek véleménynyilvánítását a jogalkotási törvény szerint jogosult szervektől a jogalkotó nem szerezte be, a jogszabályt általában nem teszi alkotmányellenessé, kivéve, ha külön jogszabály ír elő konkrét és intézményesített véleményezési¹³⁶ kötelezettséget.¹³⁷ Az Alkotmánybíróság határozata alapján egy másik fontos jogalkotási eszköz, az előzetes hatásvizsgálat elmaradása sem eredményez közjogi érvénytelenséget.¹³⁸

Az évenként kiadott EU-s jogállamisági jelentések *A fékekkel és ellensúlyokkal kapcsolatos egyéb intézményi kérdések* című fejezete évről évre formálisnak ítélte meg a társadalmi egyeztetést Magyarországon.¹³⁹ „A nyilvános konzultáció hiánya és a felgyorsított jogalkotási folyamat együtt tovább gyengítette a szabályozási környezet minőségét. Bár a kormány »nemzeti konzultációkat« szervezett bizonyos témákban, a jogszabálytervezetekről folytatott hatékony nyilvános konzultáció hiánya kérdéseket vet fel a jogbiztonság és a jogalkotás minősége tekintetében.”¹⁴⁰ A jogszabályok előkészítésével kapcsolatos társadalmi részvétellel kapcsolatos megállapítás, hogy a „civil társadalmi szervezetek arról számolnak be, hogy a döntéseket az érdekelt felek tényleges bevonása nélkül hozzák meg. A kormány szinte szisztematikusan nem tesz eleget a törvénytervezetek nyilvános konzultáció céljából történő online közzétételére vonatkozó jogi kötelezettségének.”¹⁴¹ Emellett a jogszabályok előkészítése sokszor nem a hagyományos közigazgatási úton történik, hanem a „kormányzati politikák gyakran megkerülik a meglévő konzultációs mechanizmusokat azáltal, hogy jelentős törvényjavaslatokat az egyes országgyűlési képviselőkön keresztül nyújtanak be, illetve rendkívüli vagy sürgősségi eljárást alkalmaznak”.¹⁴² A jelentés ennek kiemelt fontosságot tulajdonít, mivel gazdasági hatása is van: „az üzleti szereplők számára a jogalkotás minősége fontos tényező a befektetői bizalom szempontjából, és a magyarországi vállalkozások közel negyede számára aggodalomra ad okot, ami a beruházásvédelem hatékonyságát illeti.”¹⁴³

¹³⁶ Lásd 8/2025. (IX. 25.) AB határozat, amelyben az Alkotmánybíróság elutasította az Országos Bírósági Tanács alkotmányjogi panaszát, amelynek tárgya az OBT 130. § (1) bekezdése szerinti testületi véleményezési jogkörének elvonása, a véleményezési határidő rövidege miatt.

¹³⁷ Drinóczi–Petrétei 2004, 215., Vö. ABH 2000.202 (207).

¹³⁸ Lásd 54/1996. (XI. 30.) AB határozat, a testület alkotmányjogi panaszokkal kapcsolatos gyakorlatában számos esetben pusztán ignorálja a hatásvizsgálat elmaradására való hivatkozást.

¹³⁹ 2020 Rule of Law Report, Country Chapter on the rule of law situation in Hungary, 17.; 2021 Rule of Law Report Country Chapter on the rule of law situation in Hungary, 21; 2022. évi jogállamisági jelentés, Országfejezet – A jogállamiság helyzete Magyarországon, 24.

¹⁴⁰ A 2022. évi jogállamisági jelentés 27–28. (IV. A fékekkel és ellensúlyokkal kapcsolatos egyéb intézményi kérdések).

¹⁴¹ A 2022. évi jogállamisági jelentés 27–28.

¹⁴² A 2022. évi jogállamisági jelentés 27–28.

¹⁴³ A 2022. évi jogállamisági jelentés 27–28.

A kormány a jogalkotással szemben megfogalmazott észrevételek orvoslására önszabályozást készített elő: olyan vállalatot tett, amelynek teljesülését rendszeres időközönként ellenőrzi és jelenti az EU felé. Mulasztás esetén pedig szankció alkalmazását rendeli el a mulasztásért felelős kormánytaggal szemben.

Az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében több jogszabály módosításra került,¹⁴⁴ ezek egyike a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény és a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló 2010. évi CXXXI. törvény módosításáról szóló 2022. évi XXX. törvény, amely módosította a Jat. és a Jet. szabályait.

A társadalmi egyeztetés technikai szabályai nem változtak meg, továbbra is a kormány honlapján a közérdekű adatok menüpontban található meg az a dokumentumtár,¹⁴⁵ ahol forrás, dokumentumtípus és dátum szerint kereshetők a jogszabálytervezetek társadalmi egyeztetésre bocsátott anyagai. A keresővel megtalált hivatkozás tartalmazza a kibocsátó nevét, a közzététel dátumát, a tervezet címét, a véleményezési határidőt, valamint azt az e-mail-címet, amelyen a közzétevő az észrevételeket várja. A tervezet rendszerint egy tömörített mappában található, amelyben rövid tartalmi összefoglaló, a normaszöveg, indokolás és hatásvizsgálati lap található. Az előterjesztés szövegét rendszerint továbbra sem tartalmazza a mappa, mivel az az Info. tv. alapján¹⁴⁶ a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános iratnak minősül.

A Jet. változatlanul határozza meg a társadalmi egyeztetés határidejét is, amely főszabály szerint azonos kell legyen a kormányzati szervekkel való egyeztetésre bocsátás során megállapított határidővel,¹⁴⁷ a véleményezési határidő generális minimuma nyolc nap. Az előkészítő miniszter kivételes esetben (hosszabb időtartamú közigazgatási egyeztetés esetén) meghatározhatja a kormányzati szervekkel történő egyeztetésnél rövidebb véleményezési határidőt, ami ebben az esetben sem lehet rövidebb nyolc napnál. Annak biztosítására, hogy a társadalmi egyeztetés eredménye feldolgozásra kerüljön, a törvény a beérkezett vélemények, javaslatok érdemi mérlegelésére legalább ötnapos időtartamot biztosít a kormány döntését vagy a miniszteri rendelet kiadását megelőzően.

---

¹⁴⁴ Például megalkotásra került az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzéséről szóló 2022. évi XXVII. törvény, az ezen törvénnyel összefüggő törvénymódosításokat tartalmazó 2022. évi XXVIII. törvény; az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzésével összefüggő egyes, a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokat, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt, valamint az Európai Csalásellenes Hivatalt érintő törvények módosításáról szóló 2022. évi XXIX. törvény.

¹⁴⁵ <https://kormany.hu/dokumentumtar>

¹⁴⁶ Info. tv. 27. § (5) bekezdés.

¹⁴⁷ Nem követhető laikusok számára a feltétel teljesítése.

A jogszabálytervezetet tartalmazó dokumentumcsomag a társadalmi egyeztetést követően¹⁴⁸ egy tipizált összefoglalóval egészül ki, amely tartalmazza a társadalmi egyeztetés során beérkezett észrevételeket és az azok elutasításának szakmai, jogi indokait.¹⁴⁹

A Jet. új rendelkezései teremtik meg a társadalmi egyeztetés megtörténte ellenőrzésének a köztelezettségét. A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: KEHI) ellenőrzi, hogy a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter Jet.-ben meghatározott társadalmi egyeztetési kötelezettségének eleget tett-e. A kötelezettség végrehajtásának elmulasztása esetén pénzbírságot szab ki a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter által vezetett vagy a kijelölt minisztérium részére. A társadalmi egyeztetés elmulasztásának ellenőrzése rendszerszerűvé és rendszeressé vált, amelynek szankciója ezáltal kézzelfogható lett, és a tárgyévet lezáró ellenőrzést követően viszonylag gyorsan, két hónapon belül kiszabásra kerül a pénzbírság.

A KEHI évente összegzi, hogy a megelőző évben kihirdetett törvény, kormányrendelet, miniszteri rendelet esetében – ha előkészítésük a törvény hatálya alá tartozott – társadalmi egyeztetése megtörtént-e. A KEHI erről jelentést készít, amelyet a következő év január 31-ig az igazságügyi miniszter tesz közzé a kormány honlapján található dokumentumtárban.¹⁵⁰

A Jet. módosítása kimondja, hogy a kormány felelősséggel tartozik azért, hogy az adott naptári évben előkészített, a kivételek alá nem sorolt jogszabálytervezetek kilencven százalékanak társadalmi egyeztetése megtörténjen, és kivételeket kizárólag indokolt esetben alkalmazzanak. A szankció nemét is meghatározza a törvény, a mulasztó pénzbírságot fizet, amely megfizetésének felelőssége a tervezet előkészítéséért felelős minisztert terheli, emellett a KEHI további megállapításait is figyelembe kell vennie.

A pénzbírság mértéke, a megállapítás szempontrendszere és a megfizetés módja részletes szabályai megállapítását a jogalkotó a kötelezettség felelősére, a kormányra delegálta, azonban a Jet. garanciális jelleggel kimondja, hogy pénzbírság mértékét úgy kell

¹⁴⁸ Összefoglalót törvény esetén az Országgyűléshez történő benyújtást, kormányrendelet és miniszteri rendelet esetén a kihirdetést követően kell közzétenni. A Jet. 11. § (1) és (2) bekezdését pontosítja a jogszabálytervezetek és szabályozási koncepciók közzétételéről és véleményezéséről szóló 301/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet 4. § (4) bekezdése, az összefoglalót törvényjavaslat esetén az Országgyűléshez történő benyújtást követően tizenöt napon belül, kormányrendelet és miniszteri rendelet esetén a kihirdetést követően nyolc napon belül, utólagos véleményezés esetén pedig a véleményezés lezárását követő harminc napon belül kell közzétenni a honlapon, ahonnan harminc napig nem távolítható el.

¹⁴⁹ Pl. <https://cdn.kormany.hu/uploads/document/5/5c/5cf/5cf78ef18a6e1776c7af91be6ad22c4a4d987ec0.pdf>

¹⁵⁰ <https://kormany.hu/dokumentumtar/kormanyzati-ellenorzesi-hivatal-ellenorzesi-jelentes>

megállapítani, hogy az kellő visszatartó erővel rendelkezzen a jogsértő magatartások elkövetésével szemben.¹⁵¹

A bírságolás részletszabályait a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló törvény szerinti kötelezettség megszegése esetén kiszabható pénzbírságról szóló 567/2022. (XII. 23.) Korm. rendelet határozza meg. A KEHI a bírság kiszabása során az eset összes lényeges körülményét mérlegelve kell döntsön; főbb szempontok a jogszabály szabályozási szintje, a jogszabály társadalmi, gazdasági hatásai, késedelmesség esetén a késedelem időtartama (hossza), valamint a mulasztás ismétlődő jellege, illetve gyakorisága mint szubjektív körülmény. A bírság összege egymillió és százmillió forint közé eshet, amelyet a bírságot kiszabó határozat véglegessé válásától számított harminc napon belül kell megfizetni.

További garanciális elem, hogy a Jet. módosítása a KEHI vizsgálata alapján auditálási kötelezettséget ír elő, az európai támogatásokat auditáló szerv¹⁵² tanúsítja, hogy a jogszabálytervezetek kilencven százalékának társadalmi egyeztetése megtörtént, erről jelentést készít a tárgyévet követő év március 31-ig, tehát a KEHI-jelentés elkészítését követő két hónapon belül.

A Jat. és a Jet. módosításai olyan eljárási szabályokat vezettek be, amelyeknek való megfelelés a jogszabálytervezetet előkészítő tárca részéről végrehajtható. Ezt hivatott biztosítani a törvénybe iktatott rendszeres ellenőrzés és tanúsítás, valamint a jogalkotási szabályok *lex imperfecta* jellegét megszüntető pénzbírságolás jogintézménye is, mivel a gyakorlat és a KEHI vizsgálata azt mutatják, hogy a társadalmi egyeztetés jogintézménye a szankciók kilátásba helyezésével és rendszeres ellenőrzés mellett élővé tehető.

A jogalkotási szabályok régóta hiányolt szankciórendszere került megalkotásra 2022-ben, azonban a pénzbírságolás mint szankció nívumot jelent a korábbi javaslatokhoz képest. Bár a jogszabályok *lex imperfecta* jellege megszűnt, a jogalkotó mégsem tartotta szükségesnek, hogy garanciális elemként jogorvoslati lehetőséget is biztosítson azon esetekben, amikor a tervezetek társadalmi egyeztetése a jogi kötelezés ellenére elmaradt, vagy nem zajlott szabályszerűen.

A pénzbüntetés önmagában nem alkalmas a jogalkotás társadalmi kontrollja ösztönzésére. Véleményem szerint a jogalkotási mulasztások jogalkotói oldalon történt szankcionálása kevésbé hatékony eszköz a jogalkotás nyilvánossága növelése érdekében. Azonban az állampolgárok bevonása, a véleménynyilvánítás akár metajurisztikus

¹⁵¹ Jet. 6/A. § (4) bekezdés.

¹⁵² Európai Támogatásokat Auditáló Főigazgatóság – EUTAF.

eszközökkel, például kommunikációs kampánnyal történő ösztönzés tudná előbbé és hatékonyabbá tenni a társadalmi egyeztetés jogintézményét.

A Jat. és a Jet. módosításai azonban nem vezettek be szabályokat a jogalkotás digitalizált rendszerének, az Integrált Jogalkotási Rendszer (IJR) használatára vonatkozóan sem. Az IJR-ben rendelkezésre áll a társadalmi egyeztetés szolgáltatás,¹⁵³ amelynek segítségével a tervezetek rendszerben való előkészítése esetén a társadalmi egyeztetés lebonyolítható lenne, ezáltal vélhetően a bírságok megelőzhetőek lennének.

II.12. Összegzés

A külső jogalkotási folyamat jogilag kimerítően szabályozott eljárás, hiszen az eljárásban keletkezett jogszabály egyik érvényességi kelléke, hogy a megalkotására irányadó eljárás szerint fogadják el. A II. fejezet a tervezéstől kezdve a szabályozási koncepció kialakításán keresztül mutatja be a jogszabályok megalkotásának, egyeztetésének, elfogadásának és közzétételének folyamatát, komplex formában, a rendeletek és törvények esetében együttesen. Az egyeztetések közül kiemelendő a társadalmi egyeztetés, amelynek szabályozása a közelmúltban megváltozott olyan módon, hogy az eljárásban elkövetett egyes szabálytalanságok miatt az előkészítő miniszter bírságotól mentesült. A szabályok megtartását a KEHI éves gyakorisággal ellenőrzi, és az EUTAF tanúsítja. Kétséges azonban, hogy a szabályozás *lex imperfecta* jellegének megszüntetése hatékonyabbá teszi-e a társadalmi egyeztetés jogintézményét.

---

¹⁵³ Bővebben lásd a V.2. pontban.

MÁSODIK RÉSZ

Digitalizált jogalkotás

III. fejezet: Elektronizáció a jogalkotásban

Az informatika általános fejlődése az élet minden területén egyszerűbbé teszi a teendőinket, ami a munka világába, így a jogi szakmába, ezen belül a jogalkotási folyamatokba is beszivárgott, mivel egyes munkafázisok hatékonyabb elvégzése növeli nemcsak a szervezet eredményességét,¹⁵⁴ hanem a munka eredményének – esetünkben a kihirdetett jogszabályok, ezáltal a jogalkotás – minőségét is.

III.1. Az elektronizáció helye és lehetősége a jogalkotásban

A 2010-ben megjelent magyar jogalkotási törvény¹⁵⁵ közel másfél évtizede hatályban van, amelyet a jogszabályszerkesztésről szóló 2009. évi rendelet¹⁵⁶ megelőzött, és számos módosítással még mindig hatályban van. Ezekben a jogszabályokban nem lelhetjük nyomát sem a jogalkotás, sem a jogalkotási folyamat elektronizációjának annak ellenére sem, hogy a jogalkotás egyes részfolyamatai (például a parlamentben) már huzamosabb ideje elektronizáltak.

III.1.1. Miért jó az elektronikus ügyintézés jogászok számára

Elektronikus a kapcsolattartás, ha az ügyfél a nyilatkozatát vagy az elektronikus ügyintézészt biztosító szerv a nyilatkozatát vagy döntését elektronikus úton teszi meg. Elektronikus ügyintézés szempontjából – az azóta hatályon kívül helyezett¹⁵⁷ – az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) két kategóriát határozott meg. Az első csoportba tartoznak az Eüsztv. 1. § 17. pontja szerinti elektronikus ügyintézés biztosítására kötelezett

---

¹⁵⁴ Pl. a taylorizmus foglalkozik az üzleti folyamatok hatékonyabbá tételével, bővebben lásd: Frederick Winslow Taylor: *The Principles of Scientific Management*. New York – London, Harper & Brothers, 1911. 24.

¹⁵⁵ A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény – a továbbiakban: Jat.

¹⁵⁶ A jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet – a továbbiakban: Jszt.

¹⁵⁷ Az Eüsztv.-t hatályon kívül helyező, a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény az elektronikus ügyintézészt digitális ügyintézésként aposztrofálja, és számos technikai újdonság jogi kereteinek megállapításával erősíti a digitális ügyintézészt.

szervezetek, amelyek kötelesek az e-ügyintézési szolgáltatásaik működtetéséhez és az ügyintézésbe bevont társszervekkel való kapcsolattartáshoz szükséges belső működésüket, folyamataikat teljeskörűen elektronizálni, ehhez az elektronikus információs rendszereket biztosítani. A másik kategória az Eüsztv. 9. § (1) bekezdésben meghatározott, elektronikus ügyintézési szolgáltatás igénybevételére kötelezett szervezetek, amelyek ügyeiket az elektronikus ügyintézés biztosító szerveknél kötelesek elektronikus úton intézni. A törvény 3. § (1) bekezdése megállapítja, Magyarországon az ügyfelet megilleti a jog, hogy az *elektronikus ügyintézés biztosító szerv* előtti ügyét – az e törvényben meghatározott módon – elektronikusan intézze, azonban a 9. § (3) bekezdése kiegészíti, hogy természetes személy csak törvényben kötelezhető elektronikus ügyintézésre, vagyis természetes személyeknek joga van az elektronikus ügyintézésre, azonban ez nem kötelezettség, mivel azt csak törvény állapíthatja meg.

Az elektronikus ügyintézésnek vannak természetesen korlátai, például nincs helye elektronikus ügyintézésnek azon eljárási cselekmények esetében, amelyek az ügyfél személyes megjelenését vagy meghatározott okiratok másként nem pótolható benyújtását kötelezővé teszik, vagy ahol az elektronikus ügyintézés nem értelmezhető, illetve ahol ezt nemzetközi szerződés vagy az EU kötelező jogi aktusa kizárja, és nincs helye elektronikus ügyintézésnek olyan irat, okirat vagy más beadvány esetében, amely minősített adatot tartalmaz.

Az elektronikus ügyintézés előnyei közül megemlíthető, hogy *gyorsítja az eljárást*, az ügyfél ügyintézéshez szükséges ideje lerövidül, mivel nem szükséges a postán sorban állnia levél feladásakor, átvételekor, nem kell személyesen megjelennie a hatóság előtt, ezzel időt, posta- és utazási költséget takarít meg, rövidebb idő alatt rendeződik ügye, mivel az azonnali kézbesítés miatt a dokumentumok szinte azonnal megérkeznek a kezéhez. A hatóság munkaidejéhez igazodva a kézbesítések késedelem nélkül megtörténnek, a benyújtási határidők pedig elválnak a hatóság ügyfélfogadási idejétől; a határidő utolsó napján 23:59-kor benyújtott dokumentum határidőben teljesítettnek minősül függetlenül attól, hogy a kezelőiroda például már kora délután bezárt. *Egyszerűsíti és egységesíti az eljárást*, mivel jellemzően űrlapok segítségével zajlik az ügymenet, amelyek a közölni szánt tartalmat egységesítik, a formalizált kérelmek feldolgozása hatékonyabb, jól meghatározott kategóriák használatával kisebb az esélye annak, hogy lényeges információ marad ki a dokumentumból, csökkentve ezzel a hiánypótlás szükségességét, ami szintén eljárási időt takarít meg. Az elektronikus űrlapok használata emellett lehetővé teszi adatkészletek létrehozását az űrlapok adataiból, amelynek előnye nemcsak a statisztikák készítése

szempontjából, hanem az adatok további hasznosítása¹⁵⁸ szempontjából is jelentős. Az e-ügyintézés mellett szól az iratokhoz való *hozzáférhetőség*, mivel a papíralapú dokumentumok néhány példányos számával szemben az elektronikus dokumentum korlátlanul többszörözhető, megosztható, valamint ha az elektronikus ügyintézészt biztosító szerv e-akta-szolgáltatást is nyújt, az ügyfél egyszerre férhet hozzá az ügyben keletkezett összes dokumentumhoz. Fontos érv még az e-ügyintézés mellett annak költségcsökkentő hatása, mivel az elektronikus kézbesítés ingyenessége miatt a postaköltség megtakarítható, ugyancsak megtakarítható, és az elektronikus dokumentumok és az e-akta miatt nem is merül fel a dokumentumok másolásának költsége, amelyet még illeték is terhelhet. A papírköltség is jelentősen csökken mindegyik félnél, amennyiben házon belül is elektronikusan kezelik a dokumentumokat.

Az e-ügyintézés – amely nemcsak a közigazgatásban, hanem az államműködés valamennyi területén megjelenik – szemléltetésére felsorolás szintjén bemutatom az Országos Bírósági Hivatal által nyújtott e-ügyintézési szolgáltatásokat, az úgynevezett „digitális bíróságot”.¹⁵⁹

- pertartam-kalkulátor,
- beadványok benyújtása elektronikus úrlapon,
- Bírósági Elektronikus Tájékoztató és Figyelmeztető Rendszer,
- eljárásiilleték-kalkulátor,
- Bírósági Fizetési Portál,
- E-akta,
- távmeghallgatás,
- beszédleíró szoftver.

Az előnyök mellett szükséges megemlíteni, hogy a folyamatok egyszerűsödése magasabb szintű informatikai kompetenciákat és technikai felkészültséget igényel a felhasználoktól, ezért szükséges azt is számba venni, milyen nehézséget okozhat az elektronikus ügyintézés jogászok számára.

---

¹⁵⁸ Bővebben lásd: a nemzeti adatvagyon hasznosításának rendszeréről és az egyes szolgáltatásokról szóló 2023. évi CI. törvény.

¹⁵⁹ Lásd: <https://birosag.hu/ugyfeleknek/elektronikus-ugyintezes/e-ugyintezesi-szolgáltatások>

A *life-long-learning* jegyében, digitális kompetenciák hiánya esetén fontos az informatikai tárgyú célzott továbbképzéseken való részvétel, amellyel csökkenteni lehet a digitális készségek hiánya¹⁶⁰ esetén kialakuló frusztráció érzését. Az informatikai eszközök gyors és folyamatos fejlődése miatt folyamatos fejlesztési kötelezettség terheli az ügyfelet (irodai IT-park) annak érdekében, hogy rendszere képes legyen az új rendszerekkel való kommunikációra, ami természetesen költségekkel jár. A bürokrácia csökkenése a digitalizációval előtérbe hozza az e-bürokráciát, vagyis a dokumentumok elektronikus megőrzésének biztosítását, a hitelesített dokumentumok elektronikus archiválását. Fontos, és lényeges elvárás, hogy a rendszerek használatához kapcsolódó tájékoztatás elérhető, és a segédanyagok megfelelő minőségűek legyenek, azonban ezek önálló elsajátítása komoly feladat. Mivel sok esetben nincs mód tesztrendszerben próbálkozni,¹⁶¹ a próba-hiba alapú tanulásra éles ügyek esetében nincs mód.

III.2. Az e-jogalkotás

A Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 121. § (3) bekezdés *a*) pontja alapján az igazságügyi miniszter igazságügyért való felelősségi körében felel a jogalkotás minőségének fejlesztéséért.

A jogalkotás elektronizációjának célja a közigazgatás belső adminisztratív terheinek csökkentése, az információbiztonság növelése, valamint a hatékonyság növelése. Az igazságügyi miniszter feladatkörét számos szakterületen érinti a digitalizáció, többek között az elektronikus cégnyilvántartás, az elektronikus perek szabályozása vagy éppen az egykori Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda¹⁶² által az e-ügyintézés támogatására kifejlesztett elektronikusan hiteles fordítások¹⁶³ kapcsán.

Az elektronizáció térnyerésével a jogalkotáshoz kapcsolódóan kezdetben szigetszerű megoldások születtek, úgymint a 2016-ban bevezetett Törvényalkotás Parlamenti

¹⁶⁰ Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 104–106. §-aiban meghatározott ügyvédasszisztens feladatkörébe tartozik az elektronikus eljárások segítése az ügyvédi irodában.

¹⁶¹ Vö. Magyar Tudományos Művek Tára elektronikus felületén található „MTMT2 játszótér”, amely jó gyakorlatként lehetőséget ad a kockázatmentes tanulásra (<https://playground.mtmt.hu/frontend/>). A mesterségesintelligencia-alkalmazások mellé egyre gyakrabban készítenek úgynevezett homokozót, ahol lehet tesztelni a rendszert. Bővebben lásd: Firniksz Judit: *Útkeresés a bizonytalanságban: szabályozási homokozók a vállalati mindennapokban*. 2024. november 6. <https://compliancehitek.hu/figyelo/utkereses-a-bizonytalansagban-szabalyozasi-homokozok-a-vallalati-mindennapokban/>

¹⁶² OFFI, 1949–2024. között működött ezen a néven, jogutódja a Magyar Közlönykiadó és Igazságügyi Fordítóközpont Zrt.

¹⁶³Lásd: <https://www.offi.hu/hiteles-forditas/hiteles-forditas#e-hiteles-1>

Informatikai Rendszere (a továbbiakban: ParLex¹⁶⁴) vagy a Nemzeti Jogszabálytár. A jogalkotási eljárás – a tervezet parlamenti benyújtásáig – továbbra is „hagyományos” úton haladt, a jogalkotásról szóló hatályos szabályozás nem tartalmazza az elektronizáció nyomait.

Kiemelendő a jogalkotás hosszú távú digitalizációjára irányuló törekvés, amelyet a 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 122. § (3) bekezdés *a*) pont *ae*) alpontja fogalmaz meg: az igazságügyi miniszter igazságügyért való felelősségi körében felel a jogalkotás minőségének fejlesztéséért, ennek keretében „gondoskodik minőségi jogalkotás és a kormányzati döntés-előkészítési és döntéshozó folyamatok egységes és kizárólagos informatikai támogatását, valamint egyes kapcsolódó hatósági tevékenységek informatikai támogatását biztosító integrált jogalkotási rendszernek – a rendszert használó nem kormányzati szervek feladat- és hatáskörét nem érintő – üzemeltetéséről, működtetéséről és fejlesztéséről.”

III.2.1 Az igazságügy elektronizációjának főbb állomásai

A jogalkotási eljárás teljes terjedelmében értelmezhető a digitalizáció, függetlenül attól, hogy a jogalkotási folyamat a központi közigazgatás, külső konzultatív szerv, országgyűlési képviselő, képviselőcsoport vagy éppen társadalmi kezdeményezés eredményeként indul meg. Ugyancsak digitalizálható a jogalkotás folyamatában történő részvétel a jogszabálytervezetek közigazgatási, általános, illetve társadalmi egyeztetése során. Dolgozatomban elsősorban a központi közigazgatás, érintőlegesen a törvényhozás jogalkotási tevékenységének digitalizációját vizsgálom a továbbiakban.

III.2.2. Az e-közigazgatás és az e-ügyintézés kialakulásának rövid története

A közigazgatási ügyek intézésekor az egyik fél, a hatóság az államot képviseli. A közigazgatás elektronizációja során az állammal szemben fennálló jogviszonyaink elektronizálása történik meg annak érdekében, hogy az állampolgárok adminisztratív terhei csökkenjenek. Az adminisztratív terhek csökkenése jótékonyan hat a gazdaságra, mivel a vállalkozás a korábban bürokratikus feladatok ellátására lekötött és az intézkedés kapcsán

---

¹⁶⁴

<https://www.parlament.hu/documents/10181/773675/Parlex+t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3.pdf/f92b9b80-9bec-4338-99e5-cb1f243e5961?version=1.0&t=1479203162000&download=true>

felszabadult erőforrása beforgatható az üzleti tevékenységébe, ezáltal növeli a gazdasági eredményt. Az államigazgatás oldaláról nézve humánerőforrás-megtakarítást okoz a digitalizáció, mivel az adminisztratív folyamatok online térbe kerülése miatt az adminisztratív ügyintézők számát csökkenteni lehet, valamint űrlapok kialakításával az ügyek sablonizálhatók, ügytípusok alakíthatók ki, amire specializált folyamatok hozhatók létre, ügyintézők képezhetők, ezáltal az erőforrás-szükséglet csökkenthető. A digitalizáció további előnye, hogy a korábban statisztikai adatokkal nem rendelkező szakterületek ügycsoportjairól a folyamatok digitalizálásával adatok keletkeznek, ami alapján pontosabban tervezhető az erőforrás-szükséglet, valamint megnyílik az út az adatok további hasznosítása előtt, ami új bevételi forrást jelenthet.¹⁶⁵ Az elektronizáció azonban nemcsak a közigazgatásban jelent meg, hanem az államműködés valamennyi területén. Ezt támasztja alá az a tény, hogy amíg az elektronikus ügyintézés 2018. január 1-jétől vált kötelezővé a törvényben meghatározott ügyfelek számára, addig ugyanez a polgári perek esetében már 2016. július 1-jétől megvalósult.¹⁶⁶

Az adminisztratív terhek csökkentése nemcsak elektronizáció útján valósítható meg, hanem munkaszervezéssel¹⁶⁷ is, példaként említhető az 1990-es években a vállalkozói igazolványok kiváltása kapcsán bevezetett „egyablakos ügyintézés”, amikor is az ügyfélnek már nem kellett hivatalról hivatalra papírokat továbbítania, hanem egyetlen helyen adta be a kérelmét, és az ügyintézési idő elteltével ugyanitt vette át igazolványát. Hasonló adminisztratív terhet csökkentő intézkedés volt a Ket.¹⁶⁸ 2009-es módosítása, amely alapján a hatóságok a közhiteles nyilvántartásban szereplő adatot (pl. anyakönyvi kivonatot) már nem kérhették be az ügyféltől, azt maguknak kellett beszerezni, megtakarítva ezzel sokórányi utazást, sorban állást és ügyintézacst az ügyfél részére.¹⁶⁹

Az adminisztratív terhek csökkentésének programja 2006-ban került uniós szinten fókuszba, az OECD 2007-es ajánlásában¹⁷⁰ a bürokráciacsökkentés öt pillért határozott meg, amelyek közül a harmadik az információs és kommunikációs technológiák széles körű alkalmazása. A közigazgatási IKT széles körű használata nem csupán a központi

¹⁶⁵ Például az egészségügyi adatokat kezelő szervezetek adataira kifejezetten nagy piaci kereslet tapasztalható.

¹⁶⁶ Lásd: az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló 2015. évi CCXII. törvény 1. §.

¹⁶⁷ Példaként említhető a taylorizmus, lásd Taylor 1911, vagy Fayol munkássága: Henry Fayol: *Ipari és általános vezetés*. Budapest, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, 1984.

¹⁶⁸ A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény.

¹⁶⁹ Egyébként is elmondható, hogy az ügyfél „adathordozó jellegének” megszüntetése, azaz hogy az ügyfélnek csak azért kell egyik hatóságtól/orvostól a másikhoz mennie, hogy adatokat vigyen át, alapvetően adminisztratív terheket csökkentő hatású.

¹⁷⁰ OECD: *Cutting Red Tape: National Strategies for Administrative Simplification*. 2006.

közigazgatás költségeit csökkentheti hatékonyan, hanem hozzájárulhat az alsóbb szintek adminisztratív terhei okozta többletköltségek csökkentéséhez is.¹⁷¹

2006-ban Európai Unió Bizottsága javasolta, hogy az Európai Tanács 2007. évi tavaszi ülésén 25 százalékos csökkentési célt tűzzön ki 2012-re, amelyet az EU és tagállamai közösen érnének el.¹⁷² Ennek érdekében a 2006–2012 közötti időszakra cselekvési tervet fogalmaztak meg az adminisztratív terhek csökkentésére. „A jobb szabályozás célja, hogy mindezt úgy tegyék, hogy annak a lehető legtöbb haszna, de a lehető legkevesebb költsége legyen. A jobb szabályozás jelentősen fellendíti a termelékenységet és a foglalkoztatást, így elősegíti a növekedést és munkahelyteremtést. Európában a szabályozási környezetet nemzetközi kontextusban az Unió és a tagállamok egyaránt fejlesztik – ezért a jobb szabályozás közös felelősség.”¹⁷³ Vagyis kevesebb adminisztratív teher mellett a vállalkozások a felszabaduló erőforrásaikat a gazdasági tevékenységükre tudják fordítani, ami a gazdaság növekedését eredményezheti már rövid távon is.

„Az államigazgatási eljárásról szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) semmit sem tartalmazott az elektronikus közigazgatásról az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény (a továbbiakban: Eat.) megjelenéséig, amely először engedett utat az elektronikus közigazgatásnak. 2003. február 1-jén indult Magyarország hivatalos központi weblapja és portálja (magyarorszag.hu), amelynek egyik legtöbbet használt szolgáltatása a 2005. április 1-jén induló Ügyfélkapu.”¹⁷⁴ Az Áe.-t leváltó, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban Ket.) „lehetővé tette az informatika közigazgatási alkalmazását azáltal, hogy megengedte a hatóság számára, hogy egyes ügyeit elektronikus úton is intézze. Fontos kiemelni, hogy jogszabályi szinten került rögzítésre, hogy az elektronikus ügyintézés nem önálló eljárástípus, hanem a hatósági eljárás, a kapcsolattartás egy sajátos megvalósulási formája. Az elektronikus ügyintézés elterjedését segítette, hogy utaló szabályokkal több eljárás is átvette a Ket.-ben bevezetett elektronikus ügyintézési, elektronikus kapcsolattartási szabályokat.”¹⁷⁵ „Szabályozása elsősorban kapcsolattartásra és a dokumentumok

¹⁷¹ Vö. Budai Balázs Benjámin: *A közigazgatás újragondolása*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 2017.

¹⁷² Az Európai Közösségek Bizottsága: A Bizottság jelentése a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az adminisztratív terhek csökkentésének cselekvési programja az Európai Unióban. COM(2007)23 végleges (2007. január 24.).

¹⁷³ Az Európai Közösségek Bizottsága: A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának. Az Európai Unió belüli jobb szabályozás stratégiai felülvizsgálata. COM(2006)689 végleges (2006. november 14.).

¹⁷⁴ Elektronikus Ügyintézés 2021/18. Infojegyzet, Országgyűlés Hivatala, 2021. április 18.

¹⁷⁵ Kántor Ákos: E-közigazgatás és e-hiteles fordítás a XXI. században. In Szoták Szilvia (szerk.): *A hiteles fordítás mint közfeladat*. Budapest, OFFI Zrt., 2021. 38.

elektronikus elérhetőségére koncentrált. Az ügyeket főszabályként elektronikusan is lehetett intézni (elektronikus aláírással vagy Ügyfélkapun keresztül). Ha ezt a hatóság nem tudta biztosítani, jogszabállyal kifejezetten ki kellett zárni. Az ügyfelet kizárólag törvénnyel lehetett az elektronikus út használatára szorítani.”¹⁷⁶

Az elektronikus ügyintézés szabályozásában a következő fordulat 2009-ben következett be a hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tártivevényről szóló 2009. évi LII. törvény (a továbbiakban: Hiekt.) és az elektronikus közszolgáltatásról szóló 2009. évi LX. (a továbbiakban: Ekszt.) törvényekkel. Így „csaknem teljes egészében kikerültek a Ket.-ből az elektronikus ügyintézés szabályai. Ekkor az elektronikus út elsőbbséget élvezett a hagyományos, papíralapúval szemben, és az elektronikus utat egyenértékűnek kellett tekinteni. Többé már a helyi önkormányzatok sem zárkózhattak el az e-ügyintézés elől.”¹⁷⁷

Korábban az elektronikus ügyintézés biztosító szerveknek maguknak kellett ilyen alkalmazásokat fejleszteni vagy beszerezni, ami hátrányosan hatott az összekapcsolhatóságra és az átjárhatóságra (interoperabilitás). Mivel igény merült fel az egyes rendszerek összekapcsolására, „elérhetővé vált a központi rendszer, amelyből az államigazgatási ügyeket könnyen el lehetett érni (számítógépre és internetkapcsolatra volt szükség). A helyi önkormányzatoknak a helyi ügyek központi rendszerbe történő integrálására is volt lehetőségük. Bevezetésre került a Hivatali Kapu is, ahol a felhatalmazott alkalmazottak letölthették/letölthetik a szerv részére érkezett hivatalos elektronikus dokumentumokat.”¹⁷⁸

„A 2011-ben elfogadott újabb szabályozás egy közös szolgáltatási készletet határozott meg, amelyből az egyes elektronikus közszolgáltatások felépíthetők. »Ezek lettek az ún. szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások (a továbbiakban: SZEÜSZ-ök)«,¹⁷⁹ amelyek működési módja és feltétele jogszabályban rögzített: például az azonosítás, a dokumentumhitelesítés vagy a kézbesítési szolgáltatás. A szabályozás alap gondolata az, hogy az elektronikus ügyintézési szolgáltatás nyújtására kötelezett vagy azt vállaló szervezet a saját szolgáltatását a rendelkezésre álló SZEÜSZ-ökből mint építőkövekből tudja összerakni.¹⁸⁰ Ez a megoldás egyrészt költséghatékony, másrészt az azonos építőkövek

¹⁷⁶ Elektronikus Ügyintézés 2021/18. Infojegyzet.

¹⁷⁷ Elektronikus Ügyintézés 2021/18. Infojegyzet.

¹⁷⁸ Elektronikus Ügyintézés 2021/18. Infojegyzet.

¹⁷⁹ Budai Balázs – Gerencsér Balázs Szabolcs – Veszprémi Bernadett: *A digitális kor hazai közigazgatási specifikumai*. Budapest, Dialóg Campus, 2018. 142.

¹⁸⁰ Vö. Budai–Gerencsér–Veszprémi 2018, 143.

használata a rendszereket bizonyos mértékben uniformizálja, ezáltal megteremtve az átjárhatóság elvi lehetőségét is, ami a külön-külön, szigetszerűen kifejlesztett rendszerek esetében nem valósulhat meg. Jó példa erre a központi azonosítási ügynök (KAÜ), amely a Magyarország.hu oldalra történő belépéstől kezdve a cégkapus vagy hivatali kapus belépéshez szolgáló azonosítást végzi el egyetlen felhasználói név és jelszó párossal.”¹⁸¹

2015 decemberében fogadta el az Országgyűlés az elektronikus ügyintézésről szóló Eüsztv.-t, amely hatályon kívül helyezte az Eat.-ot, valamint 2016. július 1-jén hatályba lépett eIDAS rendelet.¹⁸² Az Eüsztv. „célja az e-ügyintézés kiterjesztése, az eddigi szabályok integrálása egy törvényen belül, az interoperabilitás és az e-azonosítás és bizalmi szolgáltatások EU joghoz igazítása. Megszűnt az e-közigazgatásra vonatkozó speciális szabályozás. Egységes keret (Egységes Digitális Ügyintézési Tér) jön létre minden elektronikus eljárásra.”¹⁸³

Az elektronikus ügyintézés a következő szinteken valósulhat meg: 1. szint az elektronikus információnyújtás, ebben az esetben a szervezet elektronikus felületén, például a honlapján tájékoztató jelenik meg az ügyintézés módjáról. A 2. szint egyirányú kapcsolattal valósul meg, amely lehet például dokumentumok letöltése a szervezet honlapjáról, majd a kitöltött dokumentum beadása. A 3. szint esetében valósul meg az interaktivitás, a szervezet által közzétett űrlapok online és hitelesítve kitölthetők, beküldhetők. Az elektronikus ügyintézés 4. szintjén már a teljes ügymenet elektronikusan zajlik a beadványok és az arra adott válaszok egy csatornán érkeznek, elektronikus fizetésre is van mód. A legmagasabb, 5. szintű¹⁸⁴ e-ügyintézési szolgáltatás már személyre szabott, bejelentkezés után az ügyfél ismert adatai megjelennek az űrlapon, sok esetben automatikus e-ügyintéztést folytathat az ügyfél.¹⁸⁵

Az elektronikus ügyintézés következő, legújabb lépcsője a 2022-ben közzétett Digitális Állampolgárság Program¹⁸⁶ (DÁP), amelyet a Digitális Magyarország Ügynökség dolgozott ki. A program célja, hogy 2026-ra az állampolgárok szinte minden közigazgatást érintő ügyet képesek legyenek online – elsősorban hordozható eszközökön – intézni. A program jogi háttérét a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes

¹⁸¹ Kántor 2021, 38.

¹⁸² 910/2014/EU rendelet a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról.

¹⁸³ Elektronikus Ügyintézés 2021/18. Infojegyzet.

¹⁸⁴ Lásd: eEurope 2002 akcióterv, Európai Bizottság [COM (2000) 330 final].

¹⁸⁵ Vö. Budai Balázs Benjámin: *E-közigazgatás az ügyfélszolgálatban*. Budapest, Nemzeti Közszerzői Egység, 2016. 11.

¹⁸⁶ https://www.dmu.gov.hu/documents/prod/DMU_nemzeti_digitalis_allampolgarsag_program_2022.pdf

szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: DÁP törvény) adja, amely hatályon kívül helyezte az Eüsztv.-t. Emellett az eIDAS rendelet szabályozása is frissült 2024-ben, eIDAS 2.0¹⁸⁷ néven többek közt az elektronikus tranzakciók biztonságát és megbízhatóságát növelő rendelkezésekkel gazdagodott. 2025 januárjára sok felhasználó számára is érzékelhető változás történt, ugyanis mindenkit érintett, hogy megszűnt a korábbi felhasználónév-jelszó párossal történő bejelentkezés lehetősége az elektronikus ügyintézési felületre, helyette két új, kettős autentikációt kívánó megoldás kínálkozik, az Ügyfélkapu+ és a DÁP alkalmazással történő belépés. Többek között megszűnt az azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés (AVDH) szolgáltatás. Számomra az igazi előrelépést a DÁP törvény 22. § (1) bekezdése jelenti: „A digitális térben a dokumentumok elektronikus formában jönnek létre. Irat *kivételes* jelleggel állítható ki papír alapon.” A rendelkezést hasonló jelentőségűnek tartom, mint amikor a Magyar Közlöny hiteles példánya papíralapúról elektronikusra változott; álláspontom szerint ez a rendelkezés új korszakot vezet be az elektronikus ügyintézésben, amennyiben a jogalkotói szándékot sikerül megvalósítani.

III.2.3. Szabályozási környezet bemutatása

Magyarország Alaptörvényének XXVI. cikke szerint az állam törekszik az új műszaki megoldásoknak és a tudomány eredményeinek az alkalmazására. Az Alaptörvény e cikke az állam szolgáltató jellegét hangsúlyozza azzal, hogy az államnak törekednie kell arra, hogy lépést tartson a modern kor technológiai fejlődésével, és lehetőség szerint felhasználja azokat az új műszaki megoldásokat és más tudományos vívmányokat, amelyek az állam működésének hatékonyságát növelik, és emelik a közszolgáltatások színvonalát.¹⁸⁸ Magyarország Alaptörvényének tizenkettedik módosítása 2024. július 1-jei hatálybalépéssel egészítette ki a XXVI. cikket egy új bekezdéssel, amely alapján az ügyek digitális intézése elsőbbséget élvez. A jogalkotó ezzel a rendelkezéssel főként a digitális állampolgársági törvény rendelkezéseinek alaptörvényi alapjait teremtette meg, azonban tágan értelmezve a normaszöveget az ügyek digitális intézése kitétel a jogalkotás digitalizációs folyamatára is ösztönzőleg hathat.

¹⁸⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1183 rendelete (2024. április 11.) a 910/2014/EU rendeletnek az európai digitális személyazonossági keret létrehozása tekintetében történő módosításáról.

¹⁸⁸ DÁP törvény indokolása, részletes indokolás, 1. §.

A jogi digitalizáció azonban már korábban, a 2000-es évek elején megkezdődött Magyarországon az elektronikus cégeljárás bevezetésével. Ezt követte az elektronikus kapcsolattartást biztosító Magyarország.hu weblap elkészítése, majd a polgári perek elektronizációja 2016-ban, és 2018-tól az elektronikus ügyintézés bevezetése. Ilyen előzmények után a 2020-ban kezdődött pandémia miatti távoli kapcsolattartás már meglévő digitális alapokra építhetett, azonban még sok fejleszteni való volt a már üzembe állított rendszereken.¹⁸⁹

Az elektronizáció a jogalkotásra vonatkozó anyagi jogi normák és eljárási szabályok leprogramozásával olyan rendszert hozhat létre, amelyben már a jogszabály készítésekor jelezheti a rendszer, ha a jogszabály az előírt formai követelményektől eltér, illetve mérlegelés nélkül le is tilthatja a jogszabályszerkesztés folytatását a hiba orvoslásáig. A szöveggeneráló megoldások ehhez képest nagyobb konzisztenciát tudnak biztosítani, szabványosabb végeredményt hoznak létre, gyorsabban és több nyelven.¹⁹⁰ A szoftver az eljárási szabályok betartása felett is örködhethet, ugyanis ha valamilyen szükséges lépés kimarad az elkészítés során, azt a rendszer képes naplózni, így a hiány nyilvánvaló lesz.

A jogalkotás sok résztvevős bonyolult folyamat, amelyben érdekek ütköznek egymással, talán egyetlen előnye az a tulajdonsága, hogy végig szabályozott folyamat.¹⁹¹ Fontos követelmény az információbiztonság, hiszen az Info tv. alapján a döntés-előkészítő anyag az elfogadásától számítva tíz évig nem nyilvános minősítésű.¹⁹² Emiatt a rendszert óvni kell a jogosulatlan hozzáférésektől, intézkedéseket kell tenni a kifizérhetőség elkerülésére, különös jelentősége van a magas szintű kiberbiztonságnak. A digitális jogalkotási rendszer elkészítésének egyik fontos elvárása volt az adminisztratív terhek csökkentése a közigazgatásban, hiszen dokumentumok online továbbításával bizonyos logisztikai terhek és átfutási idők nagymértékben csökkenthetők, nem is beszélve a nyomtatási költségekről.¹⁹³

A Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet alapján az igazságügyi miniszter igazságügyért való felelőssége körében felel a jogalkotás

¹⁸⁹ Vö. Kántor Ákos: Az e-ügyintézésről az e-jogalkotás felé. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXIII. Jogász Doktoranduszok Országos konferenciája*. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2022b. (Jog és Állam, 42. sz.) 145–147.

¹⁹⁰ Homoki Péter: Miként lehet a szöveggeneráló eszközöket a jogász hivatások körében hasznosítani? In Zódi Zsolt (szerk.): *Jogi technológiák – Digitális jogalkalmazás*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2022b. 192. idézi: Ehud Reiter – Robert Dale: *Building Natural Language Generation Systems*. Cambridge, Cambridge University Press, 2000. 29–30.

¹⁹¹ A jogszabály érvényességi kellékéből fakadóan.

¹⁹² Info tv. 27. § (5) bekezdés.

¹⁹³ Kántor Ákos: Jogalkotási rendszerek digitalizációja néhány nemzetközi jó gyakorlaton keresztül. *Studia Iuris*, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola, 1. (2024a) 3. sz. 59.

minőségének fejlesztéséért,¹⁹⁴ valamint a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft. útján gondoskodik a minőségi jogalkotás és a kormányzati döntés-előkészítési és döntéshozó folyamatok egységes és kizárólagos informatikai támogatását, valamint egyes kapcsolódó hatósági tevékenységek informatikai támogatását biztosító integrált jogalkotási rendszernek – a rendszert használó nem kormányzati szervek feladat- és hatáskörét nem érintő – üzemeltetéséről, működtetéséről és fejlesztéséről.

Az igazságügyi miniszter feladatkörét számos szakterületen érinti a digitalizáció: az egyik legkorábban bevezetett újítás a 2008 óta elektronikusan végzett elektronikus cégeljárás¹⁹⁵ a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló a 2006. évi V. törvény alapján. Tíz évvel később történt meg a polgári perek elektronizációja, amelyet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása vezetett be 2016-ban,¹⁹⁶ kötelezővé téve a polgári perek elektronikus úton történő vitelét a jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet számára.¹⁹⁷ Ugyancsak digitalizációs eredménytermék az igazságügyi miniszter tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó, egykori Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. által 2017-ben bevezetett, az elektronikus eljárások támogatásához fejlesztett elektronikusan hiteles (e-hiteles) fordítás.¹⁹⁸

Az igazságügyi miniszter szabályozási feladatkörében készíti elő a jogalkotásra, a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételre vonatkozó jogszabályokat.¹⁹⁹ A jogalkotás anyagi és eljárási szabályait a következő jogszabályok tartalmazzák: Magyarország Alaptörvénye R) cikke deklarálja, hogy az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja, és a jogszabályokkal egyetemben mindenkire kötelező. Az Alaptörvény T) cikke határozza meg, hogyan lehet kötelező magatartási szabályt megállapítani. Tételesen felsorolja a jogszabályok típusait, és megállapítja, hogy jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel. A törvényi szint két jogszabályból áll, az egyik a

¹⁹⁴ 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről. 122. § (3) bekezdés a) pont ae) alpont.

¹⁹⁵ Bővebben lásd: Ormai László: A digitalizáció hatása a hazai elektronikus cégeljárásra. In Zódi Zsolt (szerk.): *Jogi technológiák – Digitális jogalkalmazás*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2022. 371–399.

¹⁹⁶ 1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról. 340/B. §, megállapította a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról szóló a 2015. évi CLXXX. törvény.

¹⁹⁷ Bővebben lásd: Kékedi Szabolcs – Zódi Zsolt: A bírósági informatika helyzete Magyarországon. In Zódi Zsolt (szerk.): *Jogi technológiák – Digitális jogalkalmazás*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2022. 41–63.

¹⁹⁸ Az e-hiteles fordítás elektronikus aláírással ellátott dokumentumokról készül, és kizárólag elektronikus formában vehető át (es3 vagy dosszié formátumban), tehát nincs papíralapú példánya, hiszen az elkészült fordítás elektronikus aláírással is rendelkezik: Hiteles fordítás. Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda Zrt.

¹⁹⁹ 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 121 § (2) bekezdés.

jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény, a másik a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló 2010. évi CXXXI. törvény. A jogharmonizációval kapcsolatos szabályokat az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében szükséges jogszabály-előkészítési feladatok teljesítéséről szóló 302/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet tartalmazza. A jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet tartalmazza a jogalkotás részletesebb, már-már technikai szintű szabályait, végül a Kormány ügyrendjéről szóló 1352/2022. (VII. 21.) Korm. határozat rögzíti a jogalkotás folyamatának eljárási szabályait. Tartalmilag a jogalkotási folyamathoz sorolom az előzetes és utólagos hatásvizsgálatról szóló 12/2016. (IV. 29.) MvM rendeletet is, mivel a jogalkotási folyamat eredményterméke a hatásvizsgálati lap.

A jogalkotás területén már korábban megindult a digitalizáció, de ahogy a közigazgatásban is, kezdetben egymástól elkülönült, szigetszerű megoldások születtek. Elsőként a 2012. január elsején indult Nemzeti Jogszabálytár²⁰⁰ említtem meg, amelyet a Magyar Közlönykiadó és Igazságügyi Fordítóiroda Zrt. üzemeltet. A portálon ingyenesen lehet hozzáférni a hatályos jogszabályokhoz, valamint 2013 júliusától az önkormányzati rendeletekhez.²⁰¹ Ugyancsak ezen a felületen található az Indokolások Tára. A Nemzeti Jogszabálytár folyamatos bővülésével már egyes jogszabályok idegen nyelvű fordításait is tartalmazza.²⁰² A Nemzeti Jogszabálytár létrehozásával keletkezett az az adatbázis, amely a jogalkotási digitalizáció egyik lábát jelenti.

A jogalkotás digitalizációja szempontjából a másik fontos lépés a törvényalkotási folyamat országgyűlési szakaszát elektronizáló ParLex elektronikus irományszerkesztő és folyamatmenedzselő rendszer bevezetése volt, amelyre 2017-ben került sor. A ParLex – álláspontom szerint – a jogalkotási digitalizáció pilotrendszerének is tekinthető, hiszen a teljes jogalkotási folyamat egy részét tartalmazza a törvénytervezet országgyűlési benyújtásától, törvényjavaslattá válásától menedzseli a dokumentumokat egészen a köztársasági elnök számára aláírásra előkészített változat elkészítéséig.

A jogalkotási eljárás – a tervezet parlamenti benyújtásáig – ekkor még „hagyományos” úton haladt. A fent említett két rendszer egymáshoz nem kapcsolódott, teljesen külön dolgoztak, az adatátadás sem volt formalizált, hanem duplikáltan, aláírt papíralapú dokumentumok átadásával és szerkeszthető fájlok elektronikus úton küldésével valósult

---

²⁰⁰ www.njt.hu

²⁰¹ Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó – Szolgáltatások.

²⁰² Nemzeti Jogszabálytár Jogszabályfordítások.

meg. Meg kell említeni, a jogalkotásról szóló, utoljára 2024 nyarán módosult hatályos szabályozás²⁰³ továbbra sem hordozza magán az elektronizáció nyomait.

III.2.4. Jogi digitalizáció

A jogalkotással kapcsolatos digitalizáció nemzetközi eredményeit a World eParliament Report 2022²⁰⁴ és World e-Parliament Report 2024 kiadványok segítségével mutatom be, amelyek 123 parlament adatszolgáltatásán alapulnak. A 2022-ben készült felmérés a Covid-19-járvány utáni hatásokat vizsgálja, és megállapítja, hogy a járvány katalizátora volt a parlamentek innovációjának és digitális átalakulásának. A digitális átalakulás növelte a parlamentek ellenálló képességét, rezilienciáját, amelyet stratégiai fontosságúnak tartanak a jövőjük szempontjából.

Jellemző „a felhő és a szoftver, mint szolgáltatás (SaaS²⁰⁵) nagyobb mértékű használata, valamint az IKT-kezelés, beszerzés és támogatás megváltozott mintái. A kutatásban részt vevők szerint ezeket a stratégiai célokat támasztja alá a távmunka igénye, az erős kiberbiztonság, a nagyobb lakossági részvétel, a több felhasználói képzés és a digitális munkafolyamatok (például a jogalkotási menedzsmentet és a távsvavazást támogatók).”²⁰⁶ A felmérés alapján a parlamenti munka digitalizációjának fő irányai a virtuális parlament létrehozása plenáris és bizottsági ülések tekintetében egyaránt, de gyakori a hibrid ülések megtartása is. A távoli munkavégzés lehetőségének megteremtése is megtörtént a parlamenti munkában, akárcsak a gazdasági szereplőknél, amihez kulcsfontosságú volt felhő alapú rendszerek létrehozása. A tanulmány foglalkozik a digitalizáció jövőjével is, megállapítja, hogy „a digitális eszközök kiegészíthetik és javíthatják a hagyományos parlamenti funkciókat, de nem helyettesíthetik azokat teljesen”.²⁰⁷

Az World e-Parliament Report 2024. évi száma világosan mutatja a mesterséges intelligencia elterjedtségét. „A felmérésben részt vevők 29 százaléka számolt be arról, hogy a mesterséges intelligencia egyre szélesebb körben elfogadottá válik a parlamentjünkben, és ezt a technológiát használják átírásra, fordításra és kiberbiztonságra. Ugyanakkor a parlamenteknek csak 11 százalékát kötik törvények a mesterséges intelligencia használatára

²⁰³ Vö. a Kormány ügyrendjéről szóló 1352/2022. (VII. 21.) Korm. határozat.

²⁰⁴ World e-Parliament Report 2022, Parliamants after the pandemic. Inter-Parliamentary Union, 2022.

²⁰⁵ Software as a Service (SaaS).

²⁰⁶ World e-Parliament Report 2022, 6.

²⁰⁷ World e-Parliament Report 2022, 14.

vonatkozóan, és mindössze 14 százalékuk rendelkezik belső eljárásokkal vagy szabályzatokkal e témában.”²⁰⁸ Mint látható, a mesterséges intelligencia használata inkább a kiegészítő tevékenységekre korlátozódik, semmint a jogalkotásra, a parlament elsődleges funkciójára, használata pedig szabályozottság hiányában eshetőlegesenek mondható, a parlamenti folyamatokba még nincs megfelelően implementálva az MI használata.

A jelentés alapján a parlamenti munka digitalizációjának fő elemei a folyamatok felülvizsgálata, ezt követően a fejlesztések, beszerzések felülvizsgálata volt, ez az alapja az új eljárások bevezetésének. A távmunka elterjedése egyúttal lehetőséget kínál a társadalmi részvétel kiszélesítésére is. Új és előremutató elemként jelent meg a *benchmarking*, amelynek keretében a nemzeti parlamentek összemérték fejlettségüket egymással, így határozva meg a tovább haladás útját. A jelentést készítő Interparlamentáris Unió támogatja a tudásmegosztást a digitalizáció területén is; az egyes parlamentek osszák meg jó gyakorlataikat egymással, így ösztönzve egymást a további fejlődés irányába, mivel a cél az ellenálló képesség, a reziliencia növelése.

III.3. Digitalizált jogalkotási rendszerek, nemzetközi példák

A kutatás során kialakult álláspontom szerint a digitalizált jogalkotási rendszer alapvetően három alapvető részre bontható: 1. az online jogtár; 2. kodifikációs modul; és 3. a koordinációs szolgáltatás, amelyek fejlesztése rendszerint egymást követően valósul meg, ezért ezek egyúttal a rendszerek evolúciójának lépcsőfokait is jelentik. Álláspontomat a szlovák, a cseh, a brazil és az észt elektronizált jogalkotási vívmányok, valamint az OECD témával kapcsolatos tapasztalatai bemutatásával kívánom alátámasztani. Ezek a modellek a 2024. áprilisi V4 Good Governance konferencián elhangzott előadások kapcsán kerültek a látókörömbé,²⁰⁹ sajnos a kutatásom tárgykörébe tartozó információk szűkkörűen érhetők el.

²⁰⁸ World e-Parliament Report 2024. Inter-Parliamentary Union, 2024, 16. <https://www.ipu.org/resources/publications/reports/2024-10/world-e-parliament-report-2024>

²⁰⁹ A vizsgálat kiindulópontja a Prágában 2024. április 8–9. között megrendezett Conference V4 Good Governance Forum című, V4-es konferencia, amely Electronisation of legislation and legislative procedure (E-Collection, e-Legislation) című szekciójának témája a jogalkotás és a jogalkotási folyamat elektronizációja volt. A szekcióban Csehország, Szlovákia, az OECD és Magyarország képviselőiben osztottam meg ilyen irányú tapasztalataimat és kutatási eredményeimet.

III.3.1. Online jogtár

A többségében a 2000-es évek első évtizedének második felétől létező, online jogtárak létrehozásának célja a jog megismerhetősége, amely minden demokratikus jogállamban elvárás, mivel a normának a címzettek számára megismerhetőnek kell lennie.²¹⁰

A digitalizált jogalkotási rendszerek létrehozásának első lépése az adatbázis létrehozása, amely jellemzően online elérhető ingyenes jogszabálytár. Ennek elkészítése történhet induktívan: az első publikált rendszer például pusztán a hatályos jogszabályokat tartalmazza megjeleníthető formátumban. Innen több irányba fejleszthető a rendszer, egyrészt tartalmilag: a jogalkotás dinamikáját követve létrejönnek a jogszabályok módosításokat követő hatályosításával az időállapotok, a jogtár elindításakor már létező jogszabályok indítás óta keletkezett és a későbbiekben is hozzáférhető időállapotaival. A következő lépés időben visszafelé mutató, vagyis a jogtár elindulása előtti időállapotok elkészítése, illetve már hatályukat veszített (esetleg történeti²¹¹) jogszabályok felvétele a jogtárba. Emellett a jogi tartalom bővíthető jogszabályfordításokkal is, aminek szintén magasabb szintjét jelenti a jogszabályfordítások szövegének naprakészen tartása időállapotok létrehozásával. A fejlesztés általában technológiai szinten is zajlik, az adatbázisba szervezett dokumentumok szintjéről a rendszer a szövegek szegmentálásával jut el a nyelvtechnológiai alapokon szervezett adatbázisig, amely előfeltétele a következő fejlődési szakaszba lépésnek. Az ilyen módon szervezett jogtárban már lehetőség van a változáskövetésre: az adatbázis képessé válik arra, hogy megjelölje a megelőző időállapothoz képest a változott és a következő időállapotban változó rendelkezéseket, vagy akár tetszőleges időállapotok összehasonlítására is alkalmassá válhat.

A kutatásom keretében vizsgált országok (pl. Szlovákia) esetében megállapítható, hogy az elvárás mindössze annyi, hogy a hatályos jogszabályok ingyenesen elérhetőek legyenek mindenki számára. Ezért a vizsgált esetekben található szegmentálatlan adatbázis, vagyis nem szerkeszthető formában feltöltött dokumentumok például PDF formátumban,

²¹⁰ „A módosított, illetve az érintetlenül hagyott törvényszöveg együttes közzététele olyan módon, hogy a jogszabály hatályos szövege a jogkereső közönség és a jogalkalmazók számára hivatalos forrásból hozzáférhetővé váljék, jogállami garancia.” Tóth 2021, 786.

²¹¹ Pl. a szlovák jogtárban a jogszabályok 1918-tól kezdődően megtalálhatók.

hasonlóan, mint például a Nemzeti Jogszabálytár angol nyelvű jogszabályfordításai,²¹² amiből egyúttal a rendszer fejlettségével kapcsolatban is lehet következtetéseket levonni.

Az online jogtárak különböző technológiai fejlettségűek, országoként eltérően. Jellemzően egynyelvű adatokat tartalmaznak, kivéve a több hivatalos nyelvvvel is rendelkező országokat,²¹³ ahol elvárás a jogszabályok összes hivatalos nyelven való egyidejű publikálása, de előfordulnak állami, hivatalos jogszabályfordítások is.

Az Európai Unió kiemelt fontosságúnak tartja a jog megismerhetőségét, ezért olyan eszközöket és fórumokat alakított ki, amelyek támogatják és bővítik a jog megismerhetőségének lehetőségeit a polgárok – többek között a jogi szakemberek –, a vállalkozások és az intézmények számára, tagállami és uniós szinten egyaránt.²¹⁴

A jogszabálytárak fontosságát az is mutatja, hogy az EU két különböző gyűjteményt is létrehozott: az egyik az egyes országok jogtárait listázó, 2006-ban indított N-Lex webhely, amelynek célja, hogy tájékoztatást nyújtson az összes uniós tagállam nemzeti jogszabályairól. „Az N-Lex valamennyi nyelven egységes keresőfelületet tartalmaz, amely a tagállami adatbázisokból jelenít meg találatokat. Ennek a rendszernek az EuroVoc-kal²¹⁵ együttes használata lehetővé teszi a polgárok számára, hogy saját nyelvükön keressenek, illetve az adott nemzeti rendszerből általuk nem ismert fogalmakra keressenek rá.”²¹⁶ A másik az uniós jogi normák önálló jogtára, „az EUR-Lex²¹⁷ portál, amely az uniós szinten elfogadott irányelvekre vonatkozó információk mellett olyan metaadatokat is feltüntet, amelyek az irányelvek átültetése céljából a tagállamok által elfogadott végrehajtási intézkedésekre vonatkoznak”.²¹⁸ Emellett 2001-ben létrejött egy biztonságos elektronikus platform (www.legicoop.eu),²¹⁹ amelyet az Európai Unió igazságügyminisztériumai használnak.²²⁰

A jog megismerhetőségére vonatkozó igényt részben kielégítik a digitálisan elérhető jogi információk és az internet széles körű használata. A jogi információk cseréjét azonban

²¹² <https://njt.hu/forditasok>. Megjegyzendő, hogy a jogszabályfordítások általában nem minősülnek hivatalos szövegnek, mivel azok nem mennek át a jogalkotási eljáráson. Kivéve az EUR-Lexben közzétett textusok, amelyek minden elérhető nyelven hivatalosnak minősülnek.

²¹³ Pl. Svájc, Olaszország, Írország, Finnország.

²¹⁴ Jelentés a jog megismerhetőségéről (2015/C 97/03) I. 84.

²¹⁵ Az EuroVoc az Európai Unió többnyelvű multidiszciplináris teaurusza, amely kulcsszavakat tartalmaz. Ezek a kulcsszavak az EUR-Lexen található dokumentumok tartalmát írják le 21 témakör, azon belül pedig 127 altémakör szerinti bontásban. Forrás: <https://eur-lex.europa.eu/browse/eurovoc.html?locale=hu>

²¹⁶ Jelentés a jog megismerhetőségéről, I. 33. pont.

²¹⁷ <https://eur-lex.europa.eu>

²¹⁸ Jelentés a jog megismerhetőségéről, IV. 35. pont.

²¹⁹ <https://intra.legicoop.eu/hu/legislations>

²²⁰ Jelentés a jog megismerhetőségéről, I. 51.

meglehetősen korlátozzák azok az eltérések, amelyek az egyes tagállami jogrendszerek között, valamint a tagállamok által a jogszabályok webhelyen tárolására és közzétételére használt technikai rendszerek között mutatkoznak.²²¹

III.3.1.1. A cseh jogtár: eSbírka

A Jogok és Nemzetközi Szerződések Elektronikus Gyűjteménye (csehül: eSbírka, angolul e-Collection) ingyenes és folyamatos hozzáférést biztosít a Cseh Köztársaság jelenlegi és múltbeli jogával kapcsolatos információkhoz modern és digitális formában. Az eSbírka 2024. január 1-jén teljeskörűen üzembe állt, felváltva a meglévő papíralapú Joggyűjtemény és Nemzetközi Szerződések Gyűjteményét, valamint annak digitális változatát a cseh belügyminisztérium honlapján. Az e-Collection and e-Legislation²²² projekt eredményét képviseli, amelynek célja a Cseh Köztársaság jogszemléletének átfogó korszerűsítése, létrehozása és megvitatása.²²³

A 2023-as elektronizációs tárgyú törvény²²⁴ előírta az eSbírka jogtár és az e-Legislative (e-Legislation) rendszerek fokozatos bevezetését. Elsőként 2024. január 1-jétől helyezték üzembe az eSbírka jogtárat, amit a 2024. január 7-től 2025. január 1-jéig tartó időszakban az elektronizált jogalkotás létrehozására szolgáló részének elindítása követett. Az eSbírka jogtár e-Legislation előtti elindítása már lehetővé teszi az eSbírka jogtár előnyeinek kihasználását még a két részből álló rendszer teljes elindítása előtt, ez is mutatja, hogy a digitális jogtár az elektronikus rendszernek önállóan is működőképes részét jelenti.

Az átmeneti időszakban, a nem az e-Legislation rendszerben készített jogszabályokat az eredeti tervek alapján az eSbírka jogtárba történő feltöltés előtt digitalizálni kellett. Ez vonatkozott minden 2024. június 30-ig kihirdetett jogszabályra, majd azokra a törvényekre, amelyek nem e-Legislation rendszerben keletkeztek. A digitalizálás magában foglalta a PDF és egyéb formátumú dokumentumokban található, közzétételre szánt adatok szegmentálását a törvény által előírt, strukturált formában, a módosított rendeletek ideiglenes változatainak elkészítését, valamint linkek és egyéb kapcsolódó metaadatok beépítését.²²⁵ Vagyis az

²²¹ Jelentés a jog megismerhetőségéről, I. 45.

²²² Az e-legislation (e-Legislative) rendszer bemutatását lásd később.

²²³ <https://www.e-sbirka.cz/co-je-esbirka>

²²⁴ Zákon č. 346/2023 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s elektronizací vybraných agend – törvény egyes törvények módosításáról a kiválasztott napirendek elektronizálásával kapcsolatban.

²²⁵ <https://www.e-sbirka.cz/aktuality/20150>

üzembe helyezett jogtárba utólag bevitt jogszabályokat manuálisan kellett az adatbázishoz igazítani a fenti rendelkezések szerint.

A cseh belügyminisztérium²²⁶ célja, hogy az eSbírka jogtár mielőbb elérhetővé váljon a felhasználók számára, és egyben elegendő teret biztosítson a majdan elektronikus úton létrehozott gyakorlati átültetéséhez.

Az eSbírka rendszerében minden jogszabályhoz tartoznak különböző metaadatok: időállapotok, módosító törvények felsorolása, módosítások felsorolása és egy adatlap a törvényről.

A cseh jogtár²²⁷ a következő szolgáltatásokat nyújtja:

- Kronológiai tárgymutató (*Chronologicky rejstrik*): jogi aktusok kihirdetés ideje szerinti sorrendben.
- Joganyagmutató (*Vecny rejstrik*): jogszabálytár a CzechVoc szótár kifejezései szerinti bontásban, lényegében jogterületek szerinti bontásban.
- Jelenleg kihirdetett jogi aktusok (*Aktualne vyhlášené právní akty*): a jelenleg kihirdetett rendeletek tárgymutatója a Törvények és Nemzetközi Szerződések Gyűjteményének 30 legutóbb kihirdetett törvényét tartalmazza.
- Jelenleg hatályos jogi aktusok (*Právní akty s aktuálně nabytou účinností*): a legutóbb kihirdetett jogszabályokat tartalmazza.
- *Právo Evropske unie*: az Európai Unió jogszabályaira vonatkozó információk, amelyek hetente frissülnek az EurLex rendszerből.
- Jelenleg hatályon kívül helyezett jogszabályok (*Aktuálně zrušené právní předpisy*): a legutóbb hatályon kívül helyezett 30 jogszabályt tartalmazza.

Emellett az oldal tartalmaz terminológiai segédletet mind a cseh jogszabályokhoz (VOC – cseh jogi kifejezések szótára), mind az EU-s jogi normákhoz (EuroVoc).

Az eSbírka jogtár – a nyilvánossá tétel alapján – a jogszabályok szövegét adatbázisszerűen tartalmazza, az egyes időállapotokat számozottan mutatja be,²²⁸ az időállapot megjelölése mellett hivatkozva a módosító jogszabályra. A jogszabálytár a kontextus (*Souvislosti*) menüpont alatt további kapcsolatokat mutat be a jogszabály szövegéhez, például itt sorolja fel az alkotmánybíróság jogszabályhoz kapcsolódó megállapításait. Emellett tartalmaz a

²²⁶ Ministerstvo Vnitřní Správy České republiky.

²²⁷ Bemutató: <https://www.youtube.com/watch?v=5WCUOsqKYB0>

²²⁸ Pl. cseh polgári perrendtartás, amely 130 időállapotot listáz 2024. augusztus 24-én. <https://www.e-sbirka.cz/sb/1963/99?zalozka=historie>

jogszabályhoz egy adatlapot, amely a norma metaadatait jeleníti meg: például név, rövid név, száma, megjelenés éve, területi hatály, kapcsolódó jogterületek stb. Megállapításom szerint a cseh joganyag informatikailag rendkívül fejlett adatbázisban található, ezt is mutatja a relatíve gazdag metaadatkészlet, a jó kereshetőség, valamint a magas szintű jogszabálykapcsolatok megjelenítése.

III.3.1.2. A szlovák jogszabálytár: eZbierka

A Slov-Lex honlapot a szlovák igazságügyi minisztérium²²⁹ üzemelteti. Fő funkciója a jogszabályok kész változatainak²³⁰ közzététele. A portál lehetővé teszi, hogy a nyilvánosság megismerje a törvényjavaslatokat, és a véleményezési eszközök segítségével aktív szerepet vállaljon a jogalkotási folyamatban.²³¹ A szlovák portál háromféle alapvető szolgáltatást kínál:

- Az eZbierka modul ingyenes hozzáférést biztosít a szlovák jogrendszerhez, amelyben elektronikusan hitelesített PDF formátumban található meg²³² a jogszabályok egy keresőmotor segítségével, kronologikus regisztert tartalmaz a Szlovák Köztársaság jogszabályairól, valamint egy archívumot, amelyben tömörített formában megtalálhatók a szlovák jogszabályok 1918-tól kezdve.
- Az e-Legislation modul hozzáférést biztosít a jogalkotási folyamathoz, keresőmotort tartalmaz a folyamatban lévő jogalkotási eljárásokhoz, valamint indokolásokat és előzetes információkat tartalmaz jogalkotáshoz.
- EU Law modulban a felhasználók kereshetnek az EU-s jogi normák között.

A portálon sok fájl PDF formátumban található meg, az oldal leírása szerint a grafikai elemek megfelelő megjelenítése miatt. Arról nem lehet információt találni a honlapon, hogy az adatbázisban milyen formátumban vannak tárolva normaszövegek, vagy az adatbázis lekérdezéskor más szövegformátumban tárolt adatokból²³³ generálja-e a PDF formátumú dokumentumokat. Ennek jelentősége abban áll, hogy ezen ismervek alapján lehet megbecsülni, mennyire felkészült az adatbázis a további digitalizációra. Az eredeti szlovák

²²⁹ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

²³⁰ A kész valószínűsíthetően a jogszabály elfogadott, végleges állapotát jelenti.

²³¹ A Slov-Lex portálon követni lehet a jogalkotási folyamat állomásait, valamint közvetlenül lehet véleményt megfogalmazni a tervezetekhez. Pl. <https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2024/435>

²³² A honlap megjeleníti a jogszabály szövegét, de csak tájékoztató jelleggel: a megjelenített jogszabály tartalma tájékoztató jellegű, a kötelező erejű tartalom a jogszabály PDF változatában található.

²³³ Pl. XML, XHTML.

nyelvű honlap azonban a jogszabály szövegének letöltésére több fájlformátumot is felkínál,²³⁴ ebből az a következtetés vonható le, hogy a szöveges fájlt a portál a letöltéskor generálja.

A normaszöveggel kapcsolatos lehetőségek között szerepel egyfajta tartalmi fa megmutatása,²³⁵ vagyis információs adatlapot tartalmaz a jogszabályról, elég szűk metaadattartalommal (száma, címe, jóváhagyás, kihirdetés, hatálybalépés dátuma, szerző, jogterület). A jogszabály történetét a *História* menüpont mutatja időállapotonként. A Kapcsolatok (*Vztahy*) mező mutatja a jogszabályt módosító jogszabályokat. Tartalmi kapcsolatokat, tárgyszavakat jelenleg nem jelenít meg a rendszer.

Összegezve a tapasztalatokat, az eZbierka jogszabálytár a tanulmány írásakor működő változata a jogi digitalizáció korai szakaszában a nyelvtechnológiai elvek szerint összeállított adatbázisok jellemzőit nem mutatja, ebből következően a szlovák eZbierka jogtár funkcionalitása jelenleg nem éri el a cseh eSbírka informatikai színvonalát.

III.3.1.3. OECD-tapasztalatok

Az OECD mind a 38 tagállama biztosít ingyenes hozzáférést a jogszabályokhoz, a jogalkotási folyamat a tagoknál jól definiált. A jogi szöveg elérhető konszolidált változatban, korábbi verziókhöz is. A legtöbb tagállamban kontrollált a hozzáférés a jogszabályokhoz. A társadalmi egyeztetés végzése a jogalkotási folyamatban kiemelten fontos az OECD szemszögéből, amely több országban a jogtár weboldalán keresztül biztosított lehetőség²³⁶ útján valósul meg. Jogalkotás szempontjából az OECD fontosnak tartja az együttműködési lehetőség megteremtését, továbbá fontos, hogy egy rendszerben haladjon a joganyag az elkészítése során. Mivel a jogtárak sok esetben a jogszabályok hivatalos szövegét tartalmazzák, a kiberbiztonság kiemelt fontosságú, ugyanis a rossz szándékú internetes támadással átírt jogszabályszovegek komoly károkat okozhatnak.

Az OECD előadója²³⁷ felhívta a figyelmet a digitalizált jogalkotás terén néhány jó gyakorlatra, amelyek közül az alábbiakat említem.

²³⁴ PDF, docx, asice, nyomtatási verzió.

²³⁵ Ez a szolgáltatás az általam vizsgált jogszabályok esetében korlátozottan működött 2024 augusztusában.

²³⁶ Lásd fentebb, Csehország, Szlovákia esetében.

²³⁷ A Conference V4 – Good Governance Forum, Prága, 2024. április 8–9. konferencián, amelynek egyik témája volt a jogalkotás elektronizációja.

III.3.1.4. Brazília

Braziliában a jogalkotás digitalizációjával 2009 óta foglalkoznak, és számos szemmel látható eredményt értek el. A brazil jogszabályokat tartalmazó weblap²³⁸ hozzáférést biztosít a brazil alkotmányhoz, törvénykönyvekhez, törvényekhez, rendeletekhez, törvényerejű rendeletekhez, valamint a szövetségi szintű, egységes szerkezetbe foglalt jogszabályokhoz. A honlap tartalmazza a brazil jogforrásokat a kiadás éve szerinti csoportosításban. Érdekes, hogy az oldal az elnöki vétókat is tartalmazza. Bepillantást nyújt az oldal a jogalkotási eljárásba is. A jogszabály szövege adatbázisba szervezett, ezt bizonyítja a szövegen belül is elhelyezett nagyszámú hivatkozás, azaz a szegmentált jogszabályszoveg nyelvtechnológiailag is feldolgozásra került.

A Digitális Szenátus új verziója²³⁹ nagyobb átláthatóságot és nagyobb részvételt biztosít a jogalkotási folyamatban. A Senado Digital alkalmazás, amelyet a brazil szenátus műszaki területei fejlesztettek ki, lehetővé teszi a szenátus jogalkotási tevékenységének nyomon követését. Úgy működik, mintha a felhasználó jogalkotási tanácsadó lenne, és valós időben kap üzeneteket és értesítéseket az ülésekről, szavazásokról, javaslatokról, valamint a jogalkotási folyamat eseményeiről.

A társadalmi részvétel is elektronikusan biztosított a jogalkotási folyamatban, a szenátusban folyamatban lévő valamennyi törvényjavaslat és egyéb javaslat regisztrációt követően elérhető az e-Cidadania portálon,²⁴⁰ ahol a tervezetet véleményezni lehet, valamint ugyanitt interaktív eseményeket, például online meghallgatásokat szerveznek. Az oldal érdekessége a jogalkotási ötlet benyújtási lehetősége, a benyújtott ötlet támogatható a felhasználók által, és a rendelkezésre álló négy hónap alatt 20 ezer támogatást elérő ötletek az Emberi Jogi és Jogalkotási Részvételi Bizottsághoz (CDH) kerülnek jogalkotási javaslatként, amelyet a szenátorok megvitatnak.

III.3.1.5. Észtország

Észtország²⁴¹ az EU-n belül élen jár a digitalizációban, a jogszabálytára is figyelemre méltó. A Riigi Teataja (Hivatalos Közlöny) az Észt Köztársaság hivatalos kiadványa,

²³⁸ <https://www4.planalto.gov.br/legislacao>

²³⁹ <https://www12.senado.leg.br/noticias/materias/2024/04/05/nova-versao-do-senado-digital-traz-mais-transparencia-e-participacao-popular>

²⁴⁰ <https://www12.senado.leg.br/ecidadania/sobre>

²⁴¹ <https://n-lex.europa.eu/n-lex/info/info-ee/index>

amelynek első példányát 1918-ban adták ki. A Riigi Teataja az észt igazságügyi minisztérium gondozásában jelenik meg. 1996-tól a Riigi Teatajában közzétett jogi aktusok elektronikusan is elérhetővé váltak²⁴² az interneten. 2002. június 1-jétől a Riigi Teataja mind hagyományos, nyomtatott formátumban, mind elektronikus változatban elérhető volt. Az elektronikus változatot (eRT) egy időben tették közzé a nyomtatott kiadással. Az eRT elindítását követően a nyomtatott lapra évente átlagosan 20 százalékkal kevesebben fizettek elő, az elektronikus változat olvasottsága pedig évente többszöröződve növekedett, ezért a Riigi Teataja papíralapú kiadását 2010-ben megszüntették, 2010. június 1-jétől, a Riigi Teataja közlönyre vonatkozó új törvény hatálybalépésével az eRT lett a Riigi Teataja egyetlen hivatalos megjelenési formája.

2013-tól a helyi önkormányzatok is az eRT-ben teszik közzé rendeleteiket.²⁴³ A szolgáltatás révén az állam lehetővé teszi a helyi önkormányzatok számára, hogy rendeleteiket megjelentessék.

Az eRT-szoftverét 2010-ben újították meg. Az adatbázis keresőprogramja a Solr, webes alkalmazása Java-alapú. A szövegek XML-kiterjesztésűek, és HTML-formátumban érhetőek el, néhány függelékétől eltekintve, amelyek PDF-kiterjesztésűek.

Az elektronikus Riigi Teataja „Keresés” menüpontja négy részre tagolódik:

- Keresés az egységes szerkezetbe foglalt szövegekben (a köztársaság kormányának törvényei és rendeletei 1990-től, minden egyéb egységes szerkezetbe foglalt hivatalos és hatályos miniszteri rendelet és más jogszabály 2002. június 1-jétől érhető el).
- Keresés eredeti szövegekben (minden eredeti és eredeti/egységes szerkezetbe foglalt szövegben, amely megjelent a Riigi Teatajában).
- Keresés a helyi önkormányzatok eredeti szövegeiben.
- Keresés egyéb honlapokon, például az EUR-Lexen vagy az európai e-igazságszolgáltatási portálon stb.

Az eRT közzéteszi a jogalkotási aktusok egységes szerkezetbe foglalt szövegeit. Az egységes szerkezetbe foglalt szöveg magában foglalja mindazokat a változtatásokat, amelyeket a jogi aktuson végrehajtottak. A Riigi Teatajában közzétett jogszabályokra lehet hivatkozni egyéb jogszabályoknál, illetve jogi információkat tartalmazó adatbankokhoz

²⁴² <https://www.riigiteataja.ee/en/>

²⁴³ Lásd: akárcsak hazánkban, azonban az NJT-ben történő közlés nem kihirdetés, csak utóközlés. <https://or.njt.hu/>

vezető linkekkel, továbbá hozzáférhetővé lehet tenni indokolásokat, eljárásokra vonatkozó más információkat, valamint jogszabályokkal kapcsolatos egyéb adatokat.

A jogszabályok módosítása esetén a jogalkotók minden egyes alkalommal újra kidolgozzák és a szöveg időbeli hatályára vonatkozó információkkal együtt közzéteszik azok egységes szerkezetbe foglalt változatát.

A Riigi Teataja honlapon angol nyelvű jogszabályfordítások is találhatóak, konszolidált, hatályos szöveggel 2013-óta. Az újabb fordításokról a honlap MY RT szolgáltatása e-mailben küld értesítést a regisztrációt követően. Az angol nyelvű fordítások azonban nem tekinthetők hivatalos szövegnek a honlapon elhelyezett leírás²⁴⁴ szerint, akárcsak a Nemzeti Jogszabálytárban található jogszabályfordítások.

III.3.2. A kodifikációs modul

A digitalizált jogalkotási rendszer létrehozásának szükségeszerű következő lépcsője a kodifikációs modul, amely általában egy speciális „szöveggéskészítő” alkalmazás. Első ránézésre nagyon hasonlít bármely elterjedt szövegszerkesztő alkalmazásra, különlegessége azonban, hogy ismeri és alkalmazza a jogalkotás technikai szabályait. Ilyen például a jogszabályi tagolás, a jogszabály részeinek, szerkezeti egységeinek, számozásának, típusának ismerete. El is tér azonban egy átlagos szövegszerkesztőtől, mivel azokat a speciális szövegformázási beállításokat, amelyek a kodifikáció szempontjából irrelevánsak vagy funkcionalitásuk miatt fenntartottak,²⁴⁵ nem feltétlenül tartalmazza.

A kodifikációs modul rendszerint a jogtárban létrehozott adatbázissal összekapcsolva működhet; emiatt a jogszabály-módosítások elkészítése könnyebb és pontosabb, mivel például jogszabály-módosítás esetén a jogszabály nem módosuló, de a módosításban megjelenő részei²⁴⁶ az átvétel miatt biztosan helyes szöveggel kerülnek a jogszabályba. A modul alkalmazása javíthatja a jogalkotás minőségét, ugyanis a kodifikációs szabályok áthágása esetén a rendszerben nem jön létre a normaszöveg, így garantálva, hogy csak formailag és technikailag megfelelő minőségű normaszöveg jöhessen létre. Meg kell jegyezni azonban, hogy mivel a kodifikációs normák jellemzően jogszabályszerkesztés-

²⁴⁴ „The translations published in Riigi Teataja are unofficial texts – they do not have legal force and you cannot rely on them in judicial or any other official proceedings. In Estonia, legislation has legal force only in Estonian.”

²⁴⁵ Pl. az áthúzott vagy aláhúzott szöveg, a módosítások jelölésére fenntartott jelölési mód, emiatt ilyen formázást az egyértelműség érdekében kézzel nem lehet beállítani.

²⁴⁶ Pl. bevezető, záró mondatrész, rendelet bevezető rendelkezése.

technikai szabályokat írnak elő, ezért a modulban készülő normák közérthetőségére és a tartalom minőségére, megfelelőségére általában nincs hatással.

Kodifikációs modulra a vizsgált országok esetében²⁴⁷ a következő példákat találtam:

III.3.2.1. Csehország: e-Legislative (e-Legislation)

A 2024-ben indult e-Legislative (e-Legislation) projekt²⁴⁸ célja a Cseh Köztársaság jogszemléletének átfogó korszerűsítése és továbbfejlesztése; ennek részeként a 2024. január 7-étől 2025. január 1-jéig tartó időszakban megkezdődött az e-Legislation rendszer kiépítése. Az e-Legislation 2024 áprilisában a V4-konferencián bemutatott változata egy demóverzióban működő kodifikációs modul volt.

A projekt dokumentációja szerint az e-Legislative rendszer javítja a jogszabályok megalkotásának és egyeztetésének folyamatát, növeli a jogalkotási folyamat átláthatóságát és minőségét, valamint növeli az orientációt a jogrend gyakori változásaiban.²⁴⁹

Az e-Legislative a következő funkciókat biztosítja:

- eszköz a jogszabályok és azok változásainak megalkotásához, egyeztetéséhez;
- a jogszabályok megalkotásának és egyeztetésének egyértelműbbé tétele, egyúttal a jogalkotási folyamatban előforduló hibák számának csökkentése és összességében a jog minőségének javítása;
- módosítási pontok automatikus generálása a jogszabályalkotás során;
- kapcsolódás a kormányhivatal, a képviselőház és a szenátus meglévő jogalkotási könyvtáraihoz;
- javaslatok közzététele a jogalkotási folyamat minden szakaszában strukturált formában.

Jogi szakemberek – így a kodifikátorok – számára a rendszer a következőket ígéri:

- a garantált jog elérhetőségének javítása;
- jogszabály-módosítások készítésekor automatikus módosításgenerátor használata;
- online és offline szerkesztő a jogszabályi előírások megalkotásához;

²⁴⁷ A hazai IJR-en kívül.

²⁴⁸ A teljes projekt a 2016–2026 közötti időszakra szól, 2024. január 1-jén indult az új jogtár (eSbirka), 2024 második félévében pedig az e-Legislation jogszabályalkotási modul bevezetését kezdik meg, folyamatosan egészen 2026-ig.

²⁴⁹ <https://zakony.gov.cz/esel/>

- különböző szempontok szerinti egyszerű és gyors keresés a jogi szabályozásban;
- értesítés beállításának lehetősége a kiválasztott jogterület újdonságairól;
- fokozott jogi konzisztencia a jogszabályoknak az EU-joggal és más nemzetközi szabályozásokkal való összehasonlítási lehetőségének köszönhetően;
- a jogalkalmazás magasabb szintű támogatása jogszabályi előírások, módszertanok vagy egyéb kísérőanyagok indoklásának köszönhetően.

A rendszer kiemelendő szolgáltatása a módosító jogszabály generálása, amelynek során a jogszabályszerkesztést végző kodifikátor a jogi adatbázisban található, adott időállapotú jogszabályban végzi el a szándékolt módosítást, amelyből maga a rendszer hozza létre a módosító jogszabály szövegét a jogszabályszerkesztési normáknak megfelelő módon.²⁵⁰ Véleményem szerint ez az egyik komoly eredménye a nyelvtchnológiai alapon szervezett jogi adatbázisok és kodifikációs szerkesztő eszközök összekapcsolásának, mivel ebben a szolgáltatásban ténylegesen megmutatkozik a dokumentumgenerálás folyamata.

A fentebb hivatkozott elektronizációs tárgyú törvény²⁵¹ 2024. január 1-jétől teljeskörűen üzembe helyezte az eSbírka jogtárat. Az egyes törvényfajták esetében fokozatosan vezetik be az e-Legislativa elektronikus jogalkotási rendszer használatát. Törvénygyűjtemény és nemzetközi szerződések 2024. január 7-étől (nemzetközi jogi aktusok); 2025. december 1-jétől kormányrendeletek, rendeletek és egyéb jogi aktusok; és 2026. január 15-étől törvények, alkotmányos törvények, a szenátus jogi intézkedései, az alkotmánybíróság megállapításai. A 2026. január 15-e előtt tárgyalásra benyújtott törvények és alkotmánytörvények tárgyalása és kihirdetése hagyományos módon, azaz az e-Legislativa elektronikus jogalkotási rendszeren kívül történik. Az új képviselőházi választási időszak kezdetétől minden jogszabály- és egyéb jogszabálytervezetthez az elektronikus jogalkotási rendszert kell alkalmazni.

²⁵⁰ A konferencián bemutatott videón néhány módosítás volt látható, ezek között egy esetben a szoftver egy felsorolást számozott át automatikusan, ami például a magyar jogrendben kifejezetten tiltott.

²⁵¹ Zákon č. 346/2023 Sb. Zákon.

III.3.2.2. Brazília: elektronikus jogalkotási folyamat (Processo Legislativo Eletrônico)

2009 februárjában a Szövetségi Szenátus Iroda létrehozta az elektronikus jogalkotási folyamatkezelési politikát,²⁵² amely útmutatást adott a szenátus jogalkotási területének széles körű modernizálásához. Az igazgatóság főtitkársága az irányítási politika alapján több olyan kezdeményezést is²⁵³ támogatott, amelyek célja a jogalkotási folyamat átláthatóságának, gyorsaságának és hatékonyságának növelése, valamint a társadalom információhoz való hozzáféréseinek bővítése.

Braziliában jól definiált az elektronikus jogalkotási folyamat: a jogalkotási funkció ellátását célzó, számítógépes infrastruktúrával támogatott tevékenységek összessége, amelynek célja:

- kiváló minőségű és könnyen hozzáférhető tájékoztatást nyújtson a jogalkotási folyamat során előállított dokumentumokról, valamint a parlament által a jogalkotási funkcióinak gyakorlása során végzett tevékenységek nyilvántartásáról;
- elősegíteni a papírhasználat fokozatos felváltását az elektronikus iratok és dokumentumok javára.

A brazil kodifikációs modul egy módosításszerkesztő – LexEdit – eszköz. Az jogszabály-módosítási szerkesztő LEXML szabványon alapul. Ez a szerkesztő az első olyan számítógépes termék a szövetségi szenátusban, amely a jogszabályi szövegek megalkotását és irányított kezelését hivatott segíteni, és amely lehetővé teszi a szöveg jogalkotási technika szemszögéből történő elemzését, valamint a szövegek kezelését és azonosítását. Továbbá módosításokat hajt végre a szövegben annak feldolgozása során.²⁵⁴

A szerkesztő eszköz összeköttetésben áll a jogi adatbázisokkal, az információk nyílt, strukturált és géppel olvasható formátumban – az információhoz való hozzáféréstől szóló törvény²⁵⁵ rendelkezéseinek való megfelelés érdekében.

²⁵² A Szövetségi Szenátus Iroda 2009. évi 1. sz. törvénye. https://www.senado.leg.br/atividade/adminSGM/ATO_N1_2009.asp

²⁵³ A Szövetségi Szenátus Iroda 2009. évi 1. sz. törvénye.

²⁵⁴ A Szövetségi Szenátus Iroda 2009. évi 1. sz. törvénye.

²⁵⁵ 12.527/2011 sz. törvény. https://www.planalto.gov.br/ccivil_03/_ato2011-2014/2011/lei/l12527.htm

III.3.3. A koordinációs szolgáltatás

A jogalkotás digitalizációjának harmadik lépcsője, szükségszerű kelleke az egyes eljárások, koordinatív folyamatok egyetlen rendszerbe integrálása. Az összekapcsolt jogszabálytár és a kodifikációs modul interakciója során kialakul a normaszöveg, annak elfogadásáig, majd kihirdetéséig azonban hosszú és bonyolult folyamatokon kell végighaladni, ami jogalkotástani szempontból hasonló fontosságú, mint a szöveg elkészítése. Hiszen rendszerint nagyszámú szövegváltozat és kiegészítő dokumentum²⁵⁶ készül az első verzióban létrejött normaszöveghez, amelyek koordinációja, módosítása, további egyeztetése is szükséges a kodifikációt kijelölő jogszabályok alapján. A jogalkotási koordinatív folyamatok közé általánosságban az adott ország jogalkotási szabályai által meghatározott szakmai, közigazgatási, társadalmi egyeztetés, a döntéshozó fórumok üléseire történő benyújtás sorolható, előfordul azonban, hogy a jogalkotást követő vétó is megjelenik a rendszerben, legalább a jogtár szintjén. A vizsgált országok esetében a jogalkotásban való társadalmi részvételt, véleményezési, jogszabály-kezdemenyezési lehetőséget a jogtári adatbázist tartalmazó honlapok szolgáltatásai biztosítják, így ennek lehetősége adott.

A koordinatív szolgáltatások kapcsán az interoperabilitás követelménye fontos, vagyis az, hogy a jogalkotásban részt vevők különböző rendszerei egységesen összekapcsolhatók legyenek, tehát az egyik alrendszerben keletkezett dokumentum a másik alrendszerben olvasható, módosítható legyen, méghozzá olyan módon, hogy a változások is nyomon követhetők legyenek. Ennek az a jelentősége, hogy a szétválasztott hatalmi ágak a jogalkotás során általában együttműködnek, például amikor a kormányzat mint végrehajtó hatalom törvénytervezetet készít elő, és benyújtja a parlamentnek mint törvényhozónak. Ilyenkor a dokumentumnak át kell kerülni egyik alrendszerből a másikba, szerkeszthető módon, de csak az átadni kívánt tartalommal (pl. előkészítő anyagok, előterjesztés nélkül), és a benyújtást követően a kormányzat már egészen más jogosultságokkal rendelkezik a tervezettel kapcsolatosan. Emellett EU-tagállamok esetében a jogalkotási rendszerrel kapcsolatos további elvárás az EU-s folyamatokhoz való kapcsolódás, például implementáció, notifikáció stb. esetében.

Koordinációs szolgáltatásra a vizsgált országok esetében egyedül Brazília esetében találtam példát: 2008-ban²⁵⁷ a szövetségi szenátus elnöke megtette az első lépéseket az

²⁵⁶ Pl. előterjesztés, hatásvizsgálatok, véleményezések stb.

²⁵⁷ <https://www.senado.leg.br/atividade/adminSGM/antecedentes.asp>

elektronikus jogalkotási folyamat megvalósítása felé, kiadta a 2008. évi 2. számú elnöki törvényt,²⁵⁸ amely létrehozta az Elektronikus Jogalkotási Folyamat Különleges Bizottságát (CPLE) azzal a céllal, hogy:

- értékelje és bemutassa az információbeviteli és -visszakeresési eljárások, adatbázisok és jogalkotási rendszerek lehetőségeit;
- javaslatot tegyen a jogalkotási információkezelési politikára;
- új információs technológiáknak megfelelően továbbfejlesztett és folyamatosan frissített, az elektronikus jogalkotási folyamat végrehajtására vonatkozó iránymutatásokat határozzon meg;
- irányítsa a Ház meglévő adatbázisaiban és jogalkotási információs rendszereiben található funkciók megvalósítását.

Brazíliaiban a digitalizált jogalkotás bevezetése kapcsán a következő előnyöket realizálták: papírmegtakarítás: a végrehajtott technológiai változtatások eredményeként, különösen azáltal, hogy a dokumentumok, vélemények és módosítások hozzáférhetőek az interneten, ezáltal csökkenteni lehetett az egyes tételek, napirendi tükrök nyomtatását, aminek eredményeként az elmúlt öt évben mintegy 50 százalékkal csökkent a papírfelhasználás. Így a digitalizált jogalkotásnak jelentős környezeti terhelést csökkentő hatását mutatták ki.

III.4. Összegzés

A kiválasztott, digitalizált jogalkotási rendszerekről elmondható, hogy nagyon hasonló szerkezetűek, formátumúak, szolgáltatásaik főleg a jogtárak esetén hasonlóak, azonban az adott ország jogrendje miatt mégis eltérőek. A jogszabálytárak használhatóságára természetesen hatással van azok technikai fejlettsége is. Disszertációban az ingyenes, állami jogtárakat, nem pedig az üzleti szemlélettel készített, jogalkalmazást támogató legaltech alkalmazásokat vizsgálom. Ennek oka az, hogy kutatási témám a jogalkotás digitalizációja, amelynek egyik eleme az ahhoz a fentiek szerint adatbázisként szükségszerűen kapcsolódó jogszabálytár. Az üzleti alkalmazások jellemzően a jogalkalmazás támogatására készültek, bár az adatbázis-szerkezetük hasonló lehet, a kutatási céloktól eltérnek.

A vizsgált modelleket összehasonlítva megállapítható, hogy a legkorábban, 2008-ban Brazília lépett a jogalkotás digitalizációjának útjára, és konkrét tapasztalatokkal is

²⁵⁸ https://www.senado.leg.br/relatorios_sgm/PLE/AtosPLE.pdf

rendelkezik a rendszer előnyeiről a papírmegtakarítás kapcsán. A csehek 2016-tól tervezett, 2018-ban elindított jogalkotás-digitalizálási projektje keretében 2025 elején újult meg a jogtár, és 2026-ra helyezik teljeskörűen üzembe a kodifikációs modult a tervek szerint. Szlovákiában viszont még a jogtár fejlesztésénél tartanak, a 2024. tavaszi konferencián még nem esett szó kodifikációs modul fejlesztéséről.

Az elemzés készítése során – a nyelvi akadályok mellett – a legnagyobb kihívást a konkrét információk megszerzése jelentette az egyes országok rendszereiről. Ez azért is meglepő, mert a digitalizáció uniós közös cél, az egyes rendszerek megvalósítása kontinensünkön EU-s finanszírozással történik, ennek ellenére sincs kellő mértékű információ nemhogy a jó gyakorlatok megosztásához, az együttműködéshez, de még a tudományos kutatáshoz sem. Bízom benne, hogy a digitalizáció szélesedésével ez a gyakorlat változni fog, és közérdekké válik a fejlesztési tapasztalatok megosztása.²⁵⁹

IV. fejezet: Rendszeralkotás, értékelési szempontok kidolgozása

Kutatásom alapján a digitalizált jogalkotási rendszerek három nagy rendszeralkotó elemre bonthatók, amelyek rendszerint kronologikus sorrendben alakulnak ki, mivel rákövetkező elem elkészítésének előfeltétele a korábbi elem megléte, és valamilyen szintű működése. Ez nem jelenti azt, hogy az egyes fejlesztési lépcsőfokoknak maximális készültségűnek kell lenniük a továbblépéshez, azt viszont igen, hogy a funkcióknak működniük kell, és az egyes részrendszereknek képeseknek kell lenniük az összekapcsolásra.

Az elektronikus jogalkotási rendszer első eleme, így fejlesztésének első szükségszerű lépése álláspontom szerint a digitalizált jogszabálytár kialakítása, amely egyúttal adatbázisul szolgál egy későbbi integrált rendszer felépítéséhez. Ennek létrehozása történhet induktívan: az első rendszer pusztán a hatályos jogszabályok szövegét tartalmazza megjeleníthető formátumban. Ebből az állapotból jut el az időállapotokat bemutató teljes jogszabálytárig, amely sok esetben még a történeti (hatályát veszett) jogszabályokat és jogszabályfordításokat is tartalmazza nyelvtechnológiai alapokon fejlesztett digitális adatbázisként.

A második elem a jogi szerkesztő szoftver, a kodifikációs modul; amennyiben a megfelelő technikai felkészültségű jogszabálytár már kialakításra került, ez lényegileg már egy legaltech eszköz, olyan dokumentumszerkesztő alkalmazás, ami a jogtár mint adatbázis

---

²⁵⁹ Bővebben: Kántor 2024a, 56–75.

adatkészletével dolgozik. Annyiban speciális, hogy az adott jogrendszer normaszervezési szabályai szerint működik, annak betartása felett őrködik, és segítséget nyújt a felhasználóknak a magasabb szakmai minőségű jogszabálysöveg elkészítéséhez. Képesnek kell lennie az ekkor még kézzel vezérelt jogalkotási folyamat bármely állomásán a jogi adatbázis adatai alapján a normaszöveg módosítására, új rendelkezés vagy módosító rendelkezés generálására.

Az elektronikus jogalkotási rendszer harmadik eleme, és így a fejlesztés harmadik szintjét jelenti álláspontom szerint, amikor a jogalkotás egyes részfolyamatait egyetlen közös, interoperábilis rendszerbe foglalják, létrehozva benne folyamatokat és az azt koordináló alkalmazást. Ekkorra az adatbázis és a jogi szerkesztő eszköz összekapcsolása megvalósul, így szemponttá válik, hogy az érvényes jogszabály elkészítéséhez szükséges folyamatok is szabványosítottak legyenek.²⁶⁰ Ekkor jelentkezik az igény a jogalkotás teljes folyamatának leprogramozására olyan módon, hogy az egyes különálló rendszerek között megvalósuljon az interoperabilitás. Ennek bonyolultságát azzal a példával érzékeltetném, hogy a hazai jogalkotásban a közigazgatási egyeztetés során másként kell jelezni, illetve kezelni a normaszöveg-módosítási javaslatokat, mint a parlamenti szakaszban, az egységes rendszernek azonban mindkét jelrendszert hatékonyan és össze nem téveszthető módon kell tudnia kezelni és összeilleszteni.

Amennyiben a fenti három elem elkészült, és működésbe állítják, nem jelenti azt, hogy teljesen készen van a rendszer. Ugyanis minden egyes részrendszer szolgáltatásai külön is fejleszthetők, például a jogi adatbázis a felhasználói igények szerint. A jogi szerkesztő szoftver érzékeny pontja a jogalkotási szabályozás változásainak lekövetése, míg a koordinációs rendszer szempontjából a jogalkotási folyamat, illetve a jogalkotásban részt vevő személyek, szervezetek változásainak lekövetése jelenti a kihívást. Az integrált rendszer másrészt a jogalkotás adatainak rögzítését és monitoringját is lehetővé teszi, ezáltal megmutathatja az eljárás erősségeit és gyengeségeit, amiből fejlesztési javaslatokat lehet megfogalmazni, akár csak a felhasználói visszajelzésekből. Igaz, ezek a visszajelzések sokkal zártabb körtől érkeznek, mint a fordításnál piaci alapon működő CAT-eszközök esetében, emiatt a javasolt módosítások végrehajtása számottevően lassabb lehet, azonban a fejlesztés – amíg van rá kormányzati vagy törvényalkotói szándék – folyamatos kell legyen.

---

²⁶⁰ Lásd Tóth J. 2019b, 127.

V. fejezet: Az integrált jogalkotási rendszer

A digitalizált jogalkotás általános, valamint nemzetközi példákon alapuló bemutatását követően a következő lépés a jogalkotás hazai digitalizált rendszerének, az Integrált Jogalkotási Rendszernek ismertetése.

V.1. Előzmények

Talán nem is véletlen, hogy pont a költségvetési törvény kapcsán jelent meg első ízben a törvényalkotás digitalizációja. „A jogalkotás oldalán is igény mutatkozott a fejlesztésre, amelynek első alanya a költségvetési törvény lett. Az Országgyűlésben az első, a jogalkotási folyamatot közvetlenül is segítő alkalmazás egy 1992-ben kidolgozott Access-tábla volt, amelyik a költségvetési törvény szerkezetét tudta nyomon követni.²⁶¹ Ez gyakorlatilag egy nyilvántartó és sablonokat tartalmazó táblázat volt.”²⁶² A költségvetési törvény 1. melléklete egy speciális táblázat, amely a költségvetési fejezetek előirányzatait határozza meg. Ennek kezelése, módosítása nemcsak mérete miatt²⁶³ igényel rendkívüli precizitást és szakértelmet, hanem azért is, mert módosítása kihathat a teljes tervezetre.

Magyarországon elsőként a parlamentben indult el a törvényalkotás digitalizált rendszere, a ParLex. 2013-ban született meg a döntés a kialakításáról, újdonsága volt, hogy webalapra készült bárhol bármikor elérhető megoldásként.²⁶⁴ A „teljes parlamenti jogalkotási folyamatot 2017 tavaszától egy egységes ParLex nevet viselő rendszer²⁶⁵ támogatja. A rendszer a Házzsabályban, a Jat.-ban és a JsZR.-ben található, a jogalkotásra vonatkozó szabályokat konvertálta jogalkotási logikává, amelynek mentén támogatja az egyes jogszabályok szövegeinek kialakítási folyamatát.”²⁶⁶ Az önálló ParLex rendszer a parlamenti munkát, elsősorban a törvényalkotást, ezáltal a törvényhozó hatalom munkáját

²⁶¹ TAIR elnevezésű lokális hálózaton működő informatikai rendszer. Pálfi Edina: E-megoldások előretörése a törvényhozási eljárásban – A ParLex és az IJR működése gyakorlati szempontból. *Parlamenti Szemle*, 2021/1. sz. 152.

²⁶² Birher 2020, 22.

²⁶³ Pl. a 2022. évi XXV. törvény esetében csak az 1. melléklet hossza 57 oldal.

²⁶⁴ Pálfi 2021, 151.

²⁶⁵ A Törvényalkotás Parlamenti Informatikai Rendszere (ParLex) egy olyan parlamenti dokumentum- és irományszerkesztő, valamint folyamatkezelő rendszer, amely a hatályos jogszabályok előírásaira épülve a megfelelő felhasználói és adatbiztonság mellett biztosítja egyes irományok szerkesztését és elektronikus benyújtását. Forrás: <https://www.parlament.hu/elektronikus-iromanyszerkesztes-es-benyujtas-a-parlex-rendszer-#:~:text=A%20T%C3%B6rv%C3%A9nyalkot%C3%A1s%20Parlamenti%20Informatikai%20Rendszere%20%28ParLex%29%20egy%20olyan,mellett%20biztos%C3%ADtja%20egy%20irom%C3%A1nyok%20szerkeszt%C3%A9s%C3%A9t%20%C3%A9s%20elektronikus%20beny%C3%BAjt%C3%A1s%C3%A1t.>

²⁶⁶ Birher 2020, 22.

támogatta. „Számtalan fontos szempont volt a rendszer kialakítása során, hogy később a törvényeken kívül más jogszabályok megalkotásának támogatására is kibővíthető legyen. Ezzel elérhető lehet a jelentős formai különböző jogszabályok – különösen is az önkormányzati rendeletek – egységesítése.”²⁶⁷

V.2. Az IJR projekt

Az Igazságügyi Minisztérium 2017 januárjában sajtóközleményben jelentette be, hogy az EU társfinanszírozásban megvalósuló KÖFOP-1.0.0-VEKOP-15 – 2016-00029 Az adminisztratív terhek csökkentése – Integrált Jogalkotási Rendszer (a továbbiakban: IJR) elnevezésű projekt keretében olyan fejlesztések valósulhatnak meg, amelyek célja az adminisztratív terhek csökkentése az úgynevezett belső (közigazgatáson belüli, hivatalok / állami szervek közötti) folyamatok elektronikus támogatása által.

A projekt célja az adminisztratív terhek csökkentése volt, valamint az elektronikus közigazgatás kiépítését elősegítő környezet megerősítése. A rendszer célja a hatékonyabban, szakértői támogató metódusokkal, folyamatvezérelten készülő, jobb minőségű jogszabályok alkotása. A projekt konzorciumi formában valósult meg, amelynek vezetője az Igazságügyi Minisztérium, tagjai a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft., Országgyűlés Hivatala, Miniszterelnökség, Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, NISZ Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. és a Kormányzati Informatikai Fejlesztési Ügynökség.²⁶⁸

Az Integrált Jogalkotási Rendszer üzemeltetésével és fejlesztésével összefüggő feladatok ellátására 2020 óta miniszteri biztos van kinevezve,²⁶⁹ aki egy személyben a Közlönykiadó²⁷⁰ vezérigazgatója, így biztosítva a kellő felhatalmazást az IJR fenntartási feladatainak ellátásához.

Az Integrált Jogalkotási Rendszer létrehozásához szükséges informatikai fejlesztés megvalósítása címen közbeszerzési eljárást írt ki²⁷¹ a Közlönykiadó, amelyet szintén egy

²⁶⁷ Birher 2020, 22.

²⁶⁸ KÖFOP-1.0.0-VEKOP-15 – 2016-00029 Integrált Jogalkotási Rendszer sajtóközlemény. Sajtóközlemény az Integrált Jogalkotási Rendszer című projekt indulásáról. 2017.

²⁶⁹ 9/2020. (XII. 12.) IM utasítás miniszteri biztos kinevezéséről, majd a 6/2022. (VII. 6.) IM utasítás miniszteri biztos kinevezéséről, amelynek 2. § (2) bekezdése így fogalmaz: „(2) A miniszteri biztos felel az Integrált Jogalkotási Rendszer és a Jogi Személyek Egységes Nyilvántartása üzemeltetésével és fejlesztésével összefüggő feladatok ellátásáért.”

²⁷⁰ Új nevén: Magyar Közlönykiadó és Igazságügyi Fordítóközpont Zrt.

²⁷¹ https://www.kozbeszerzes.hu/media/hirdetmeny/portal_567121/portal_18755_2017.pdf

konzorcium nyert meg, amely ebben az esetben kéttagú volt, egyik tag a WEBSTAR Csoport Kft., a másik a WSH Számítástechnikai, Oktató és Szolgáltató Kft.

A konzorciumi megállapodásban részletezett feladatmegosztás szerint a Közlönykiadó feladata a projekt megvalósításához szükséges alkalmazásfejlesztés teljes körű lebonyolítása, koordinálása, a saját teljesítésben létrejövő fejlesztések megvalósítása, a projekt megvalósításához szükséges alkalmazásfejlesztés közbeszerzési dokumentációjában meghatározott, a vállalkozóval közös fejlesztési feladatok ellátása.

Az Integrált Jogalkotási Rendszer bevezetéséről és az ahhoz kapcsolódó feladatokról szóló 1612/2019. (X. 24.) Korm. határozat 6. pontja felhívja az igazságügyi minisztert, hogy – szükség esetén a kormány más tagjának és a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkárának bevonásával – az IJR bevezetése, működtetése és fenntartása érdekében vizsgálja meg a jogalkotással, jogszabály-előkészítéssel kapcsolatos és más szabályozási tárgyú jogszabályok, illetve közjogi szervezetszabályozó eszközök módosításának szükségességét, és tegyen javaslatot azoknak az IJR bevezetésével összefüggésben szükséges, valamint a jogalkotással összefüggő adminisztratív terhek csökkentését eredményező módosítására. Jelenleg a jogalkotási folyamat digitalizációjára vonatkozó rendelkezések, az Integrált Jogalkotási Rendszer működéséről, használatáról szóló normatív szabály jogszabályi szinten nem található.

Az Integrált Jogalkotási Rendszer bevezetéséről és az ahhoz kapcsolódó feladatokról szóló 1612/2019. (X. 24.) Korm. határozat rendelte el az Integrált Jogalkotási Rendszer (a továbbiakban: IJR) bevezetését, fokozatosan, 2020. augusztus 1-jétől.

A Korm. határozat az IJR következő funkcióit említi a központi közigazgatáshoz kapcsolódóan.

Az IJR használatával kell eleget tenni

- a) a Kormány törvényalkotási programja, jogalkotási terve és a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter jogalkotási tájékoztatója megtervezésének és azok végrehajtása ellenőrzésének,
- b) a Kormány és a Kormány tagjai jogalkotói hatáskörébe tartozó jogszabályok és az általuk megalkotásra kerülő közjogi szervezetszabályozó eszközök és egyedi határozatok – ide nem értve a minősített adatot tartalmazó jogszabályokat, közjogi szervezetszabályozó eszközöket és egyedi határozatokat – előkészítésének,
- c) a Kormány ügyrendje és a minisztériumok, munkaszervezetek szervezeti és működési szabályzatai szerinti véleményezésnek, egyeztetésnek, valamint a szakmai

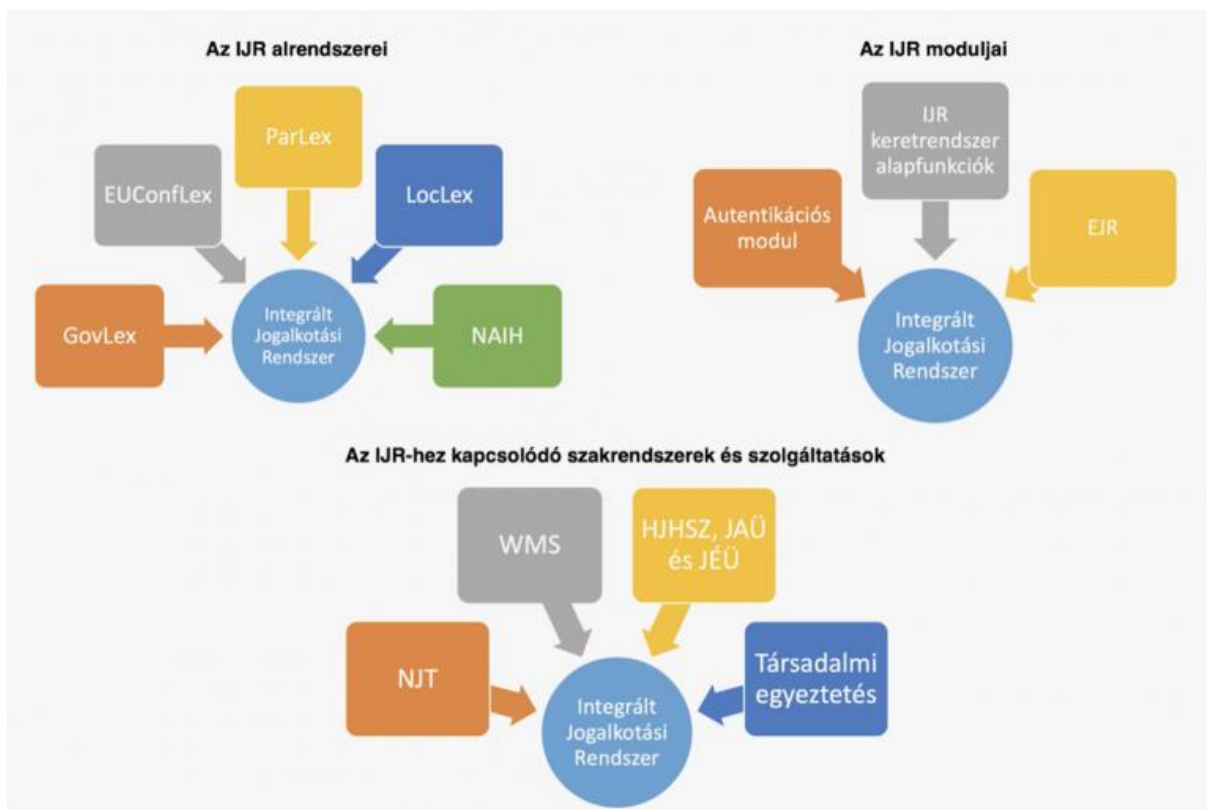
- és politikai döntés-előkészítő és döntéshozó szervek ülései megszervezésének, lebonyolításának és dokumentálásának,
- d) a szakmai és politikai döntés-előkészítő és döntéshozó szervek ülésein tárgyalt napirendi pontok nyomon követésének és a kiadott feladatok végrehajtása ellenőrzésének,
  - e) a Kormány által kezdeményezett törvényjavaslatok és országgyűlési határozati javaslatok előkészítésének, az azokkal kapcsolatos *b)* alpont szerinti feladatoknak és azok Országgyűlés részére történő benyújtásának,
  - f) a Magyar Közlönyben és a Hivatalos Értesítőben kihirdetésre, illetve közzétételre kerülő tartalmak kihirdetését, illetve közzétételt megelőző lektorálásának és kihirdetésre, illetve közzétételre átadásának.

Az IJR önkormányzati alrendszere vonatkozásában az IJR útján történő megvalósításáról kell gondoskodni

- a) a helyi önkormányzati rendeletek megalkotásának, valamint
- b) a helyi önkormányzati rendeletek egységes kihirdetésének és az IJR éles üzemben történő bevezetésekor már kihirdetett és hatályos, illetve azt követően hatályba lépő önkormányzati rendeletek visszamenőleges rögzítésének.

Az IJR meglévő rendszereket (pl. ParLex, Nemzeti Jogszabálytár) kapcsol össze újonnan fejlesztett elemekkel (pl. GovLex, LocLex, EJR). További újdonsága, hogy egyetlen elektronikus rendszerbe foglalja a jogalkotást, az első betű leütésétől egészen a jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz kihirdetéséig, illetve közzétételéig. Fontos tulajdonsága az interoperabilitás, vagyis a különböző informatikai rendszerek együttműködésre való képessége. A rendszer biztonsága is kiemelendő, mivel a zárt rendszerben történő kommunikáció kiválthatja az előterjesztések nyílt hálózaton keresztül történő (e-mailes) küldözgetését, valamint praktikus előnye, hogy számontarthatja a tervezet aktuális verzióját, így egy tervezetnek nem kering több, esetleg már nem aktuális változata a felhasználók között. Fontos megjegyezni, hogy egy egységes rendszer támogathatja a közös munkavégzést is.

Az IJR-hez kapcsolódó alrendszereket, modulokat, illetve a kapcsolódó szakrendszereket és szolgáltatásokat a következő ábra szemlélteti.

4. ábra. Az IJR felépítése. Forrás: Mátyás Ferenc: Április 1-jétől kötelező lesz az IJR és a Loclex használata. *Jogászvilág*, 2021. március 18.

Az IJR alrendszerei közül elsőként a koordinatív funkciókat ellátó *GovLex* alrendszert említem, amely a IV. fejezetben említett koordinációs szolgáltatásnak felel meg, és a jogalkotás eljárási részét menedzseli a Kormány ügyrendjéről szóló Korm. határozat alapján. Jellemzően koordinatív feladatokat lát el: a tervezet véleményezési eljárásait menedzseli, ugyancsak ez az alrendszer intézi a döntéshozó testületekre benyújtást, törvényjavaslat esetén pedig az átadást a ParLex alrendszer részére. Az *EUConflex* alrendszer feladata a jogharmonizáció kezelése, azaz az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében szükséges jogszabály-előkészítési feladatok teljesítéséről szóló 302/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet szerinti eljárás menedzselése.²⁷² A *LocLex* önkormányzati alrendszer, amelyben a helyi önkormányzati rendeletek készülnek, és az itt keletkező jogszabályokat az NJT-ben is publikálják.²⁷³

²⁷² Bővebben: Az Integrált Jogalkotási Rendszer új tervezett informatikai alrendszere, az EUConfLex. https://mhk.hu/files/EUConfLEX_vegleges_v2_MKLLK.pdf

²⁷³ A Nemzeti Jogszabálytárról szóló 338/2011 (XII. 29.) Korm. rendelet 4. §; Kántor Ákos: A jogalkotás digitalizációja és a mesterséges intelligencia alkalmazási lehetőségeinek vizsgálata. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXI. Jogász Doktoranduszok Konferenciája 2021.* (Jog és Állam 39.) Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogi Tudományi Kar, 2022a. 30–31.

Az IJR moduljai közül elsőként az *EJR* – elektronikus jogszabályszerkesztő modul említtem, amely a kodifikációs tevékenység motorja. A jogszabály szövege ebben a modulban születik, amely első ránézésre hasonlít egy szövegszerkesztő alkalmazásra, a funkcionalitásában azonban jelentősen eltér attól. Ez a modul a IV. fejezetben említett jogi szerkesztő szoftvernek feleltethető meg, amely tartalmazza a jogalkotás formai követelményeit előíró szabályokat a jogalkotási törvény és a jogszabályszerkesztésről szóló IRM rendelet alapján. A jogalkotási folyamatban az érdemi jogszabályszerkesztési tevékenység itt történik, itt keletkezik, és itt módosul a normaszöveg.

Az autentikációs modul kiemelkedő biztonsági jelentőségű, mivel az előterjesztések szövege mint döntés-előkészítő anyag tíz évig nem nyilvános.²⁷⁴ A jogszabályok kihirdetésre előkészítése a *WMS* modulban történik, és innen kerül a normaszöveg a hivatalos lapba.²⁷⁵

Dolgozatom szempontjából a rendszerből kiemelkedő jelentőségű a Nemzeti Jogszabálytár szolgáltatás, amely a IV. fejezetben említett digitalizált jogszabálytár; a rendszer használatának alfája és ómegája, hiszen innen indul a külső jogalkotási folyamat, például egy jogszabály-módosítás, és ebbe az adatbázisba kerül be a kihirdetett jogszabály. Fontos azonban leszögezni, hogy az adatbázisban megjelenített szövegek nem minősülnek hiteles jogszabályszövegnek²⁷⁶ annak ellenére sem, hogy a módosító jogszabályok hiteles közzétele az NJT üzemeltetője által kiadott Magyar Közlönyben történik, illetve a kihirdetés előkészítése szintén az IJR-hez tartozó *WMS* modulban történik meg.

A GovLex alrendszerben történik a tervezetek koordinációja, például egyeztetései és közigazgatási államtitkári értekezletre, Kormánykabinetekre, Kormányülésre benyújtása, a törvénytervezetek innen kerülnek át az Országgyűlés ParLex rendszerébe, a kormányrendeletek pedig a hivatalos lapban megjelenést biztosító szakrendszerbe, a *WMS*-be, és később a Nemzeti Jogszabálytárba (NJT).

Példaképp nézzük meg, milyen egy törvénytervezet ideális útja az IJR-rendszerben! A tervezet szövege az *EJR*-modul segítségével születik meg a GovLex alrendszerben. Ebben a modulban vannak leprogramozva a jogszabályszerkesztésre vonatkozó jogi normák,

²⁷⁴ Lásd: Info tv. 27. § (5) bekezdés.

²⁷⁵ Két új alrendszer a hatalmas gépezetben: az *EJR* és a GovLex. https://mhk.hu/files/IJR_EJR_GOVLEX_20180712_jav.pdf

²⁷⁶ Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a törvények és más jogszabályok egységes szerkezetben való közzététele nem jogalkotás, hanem a módosított, illetve az érintetlenül hagyott törvényszöveg együttes közzététele oly módon, hogy a jogszabály hatályos szövege a jogkereső közönség és a jogalkalmazók számára hivatalos forrásból hozzáférhetővé váljék. Az egységes szerkezetbe foglalás azonban a jogszabály szövegét nem változtatja és nem is változtathatja meg, új jogszabályt természetesen nem alkothat. 121/2009. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1013, 1027.

valamint gyakorlati ismeretek.²⁷⁷ A modul közvetlen összeköttetésben áll az NJT szakrendszerrel, így képes arra, hogy a jogszabály-módosítást a jogszabály hatályos szövegében elvégezve a módosító rendelkezések önállóan kerüljenek be a kodifikált szövegbe. Fontos szolgáltatása a rendszernek, hogy a szövegen kodifikációs ellenőrzést végez: a hibák javítása nélkül a tervezet nem zárható le. A tervezet útja a GovLex rendszerben folytatódik; itt végezhetők az előterjesztő saját intézményén belüli belső egyeztetések,²⁷⁸ valamint a kormány ügyrendje szerinti egyeztetések, az 5. alcím szerinti előzetes egyeztetés, a 3. alcím szerinti szakmai véleményezés, a 4. alcím szerinti egyeztetés, valamint a társadalmi egyeztetés szolgáltatás segítségével a tervezet társadalmi egyeztetése. Az egyeztetések során a tervezet szövegének változását a rendszer képes kezelni. Törvénytervezet esetében a kormányülés döntése függvényében a tervezet benyújtása adatátadással történik, a GovLex alrendszer a tervezetet átadja a ParLex alrendszer részére. Ekkor a tervezet útja a közigazgatásban véget ér, a ParLex rendszer viszi tovább törvényjavaslatként az elfogadásáig.²⁷⁹ A törvény elfogadását követően a szöveg kihirdetésre előkészítése a WMS szakrendszerben történik, majd a Magyar Közlöny online felületén elektronikusan hiteles formában történő kihirdetését követően a törvény szövege bekerül a Nemzeti Jogszabálytárba.

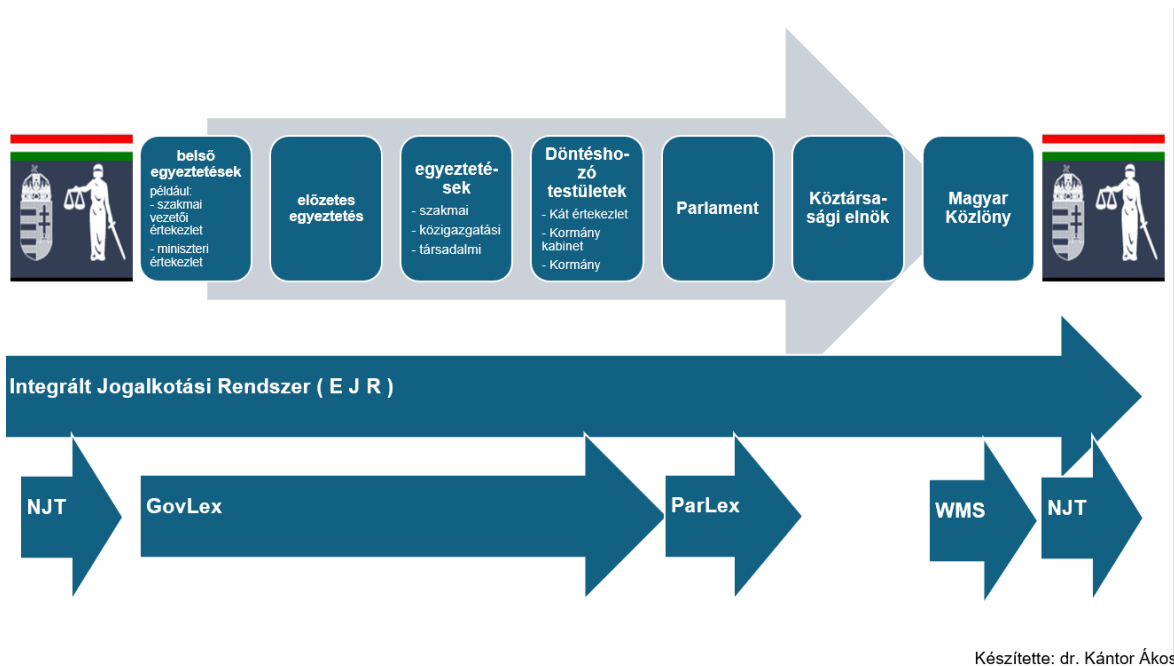
A fentiekben elképzelt, modellezett folyamat alapján látható, mennyi adatátadás szükséges az egyes alrendszerek, modulok, szakrendszerek és szolgáltatások között, ezért kiemelten fontos ezen elemek interoperabilitása. Meg kell jegyezni, hogy a fentiekben modellezett folyamat más jogszabálytípusok (Korm. rendelet, miniszteri rendelet) esetében eltérő, sőt egymástól is eltérő, ez villantja meg a rendszertől elvárható komplexitást.

---

²⁷⁷ Pl. jogszabályszerkesztési útmutató.

²⁷⁸ Pl. a Miniszterelnökség Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 5/2022. (VI. 17.) MvM utasítás 186. § (3) bekezdés.

²⁷⁹ Az elfogadott törvény aláírása papíralapon történik, ezért digitalizációs szempontból ezt nem vizsgálom.

Készítette: dr. Kántor Ákos

5. ábra. Jogalkotási folyamat az IJR-ben. Forrás: a szerző szerkesztése

Az Integrált Jogalkotási Rendszer friss, jelenleg nem kizárólagosan használt rendszer, ezért hatásainak a vizsgálata napjainkban csak elkezdődhet, az első komolyabb eredmények a rendszer átfogó használatát vagy alkalmazásának kizárólagossá válását követően fognak jelentkezni.

A jogalkotási eljárás teljes terjedelmében értelmezhető a digitalizáció függetlenül attól, hogy a jogalkotási folyamat a központi közigazgatás, külső konzultatív szerv, országgyűlési képviselő, képviselőcsoport vagy éppen társadalmi kezdeményezés eredményeként indul meg. Ugyancsak digitalizálható a jogalkotás folyamatában történő részvétel, a jogszabálytervezetek közigazgatási, általános, illetve társadalmi egyeztetése során.

A projekt eredménytermékeként létrejött Integrált Jogalkotási Rendszer 2021-ben állt üzembe, több lépcsőben. A rendszer meglévő rendszereket kapcsolt össze modulként, illetve alrendszerként újonnan fejlesztett elemekkel. Jelentősége, hogy egyetlen rendszerbe foglalja a jogalkotást, az első betű leütésétől az elkészült és aláírt jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz kihirdetéséig vagy közzétételéig.

Az IJR Legaltech 3.0 szintű rendszernek feleltethető meg álláspontom szerint, amely jellemzően automatikus vagy félautomatikus dokumentum-összeállító rendszer. A 2010-es években jelentek meg a hasonló rendszerek, amelyek szövegelemeket tartalmazó adatbázisból (Nemzeti Jogszabálytár), valamint szabályokból állnak, általában űrlapszerű

beviteli felületekkel rendelkeznek, és képesek a többször használt dokumentumokat könnyedén, szinte automatikusan előállítani.²⁸⁰

Az IJR használata jelenleg a parlamentben kötelező,²⁸¹ mivel az Országgyűlés elnöke egyes indítványok elektronikus úton történő benyújtásáról szóló állásfoglalása az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) 27. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti törvényjavaslatok és más irományok IJR-ParLex használatával történő benyújtását rendelte el. Az államigazgatásban a rendszer használata jelenleg nem kizárólagos, a legtöbb jogi dokumentum az országgyűlési benyújtást megelőzően kerül a rendszerbe.

A jogalkotás digitalizált rendszere, az IJR több szempontból is előremutató fejlesztés:

- biztonságos: a felhasználók jól meghatározott jogosultságok szerint végezhetik munkájukat, valamint a jogszabály – nem nyilvános – tervezete végig zárt rendszerben halad, amelybe a belépés biztonságos módon, egyes esetekben kétfaktoros²⁸² autentikációval valósul meg;
  - gazdaságos: a tervezetek szövegét és a néha nagy méretű csatolmányokat nem kell e-mailben küldeni; bár sokszor nem nyilvánvaló, de a nagy méretű fájlok küldésének jelentős költsége van, amely nem a felhasználónál jelentkezik;
  - gyors: a tervezet – például véleményezések során – szinte azonnal rendelkezésre áll, amint a kiküldés megtörténik. Az átfutási idők rövidülnek, a rendszer a beérkezett üzenetekről értesítést küld;
  - szakszerű: a szöveg kodifikációs ellenőrzése miatt formailag alacsony szakmai minőségű tervezet nem készíthető a rendszerben, mivel a tervezeteket a hibák kijavításig megállítja.
- Emellett meg kell jegyezni, hogy az IJR egy új rendszer, amelynek teljes körű használatba vétele még nem valósult meg, ezért a működésével kapcsolatos tapasztalatok még igen frissek, és emiatt nem teljes körűek; a tapasztalatok gyűjtése jelenleg is folyik.

²⁸⁰ Vö. Zódi Zsolt: Bevezetés: Jogi technológiák. In Zódi Zsolt (szerk.): *Jogi technológiák – Digitális jogalkalmazás*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2022. 26.

²⁸¹ Az önkormányzati jogalkotás területén is használják az IJR-t, ami jelentős minőségjavulást okozott a korábban rendkívül szerteágazó minőségű önkormányzati rendeletek esetében. Bővebben lásd: Tilk Péter: A jogalkotási követelmények és az önkormányzati jogalkotás viszonya – hibák, törvénysértések a gyakorlat tükrében. *Acta Universitatis Szegediensis: Acta Juridica et Politica*, 2015. 77. 614–631.

²⁸² NTG-n kívüli belépés vagy adminisztrátori jogosultságú felhasználók esetében.

VI. fejezet: Következtetések az IJR vizsgálata alapján

VI.1. Előzetes tapasztalatok

Az IJR 2021-es üzembe állítása óta nem kizárólagosan használt rendszer, csak a ParLex és a LocLex modul használata kötelező. A részleges felhasználás, valamint a rövid időtáv miatt a tapasztalatok még nem alakultak ki széles körben, azonban az oktatási és kutatási tapasztalatok alapján a következő mondható el.

VI.1.1. A Covid -19-járvány világszerte gyorsította a digitalizációt

A pandémia miatti lezárásokkal előtérbe került a távoli munkavégzés. Ehhez a meglévő rendszereket rekordgyorsasággal kellett átállítani a távmunkára, valamint olyan rendszereket kellett digitálisan elérhetővé tenni, amelyekkel kapcsolatban ez az igény korábban fel sem merült. Egyes vélemények szerint a pandémia időszaka évtizedes digitalizációs lemaradást hozott be, Magyarország 2021. évi Nemzeti Reform Programja így fogalmazott a közszolgálati digitalizációról: „2020-tól kezdődően jelentős előrelépés történt az állami elektronikus ügyintézés megalapozó, a szervezeten belüli munkafolyamatok elektronizáltsági fokának növelését támogató fejlesztések tekintetében. [...] A jelenlegi Covid-19-válság hatására az elkészült alkalmazások kihasználtsága, az online ügyintézés szerepe a lakosság körében jelentősen megnövekedett. [...] Az állam digitális kapacitásainak bővítése kiemelt célként jelenik meg a HET-ben is, tekintettel arra, hogy még mindig jelentős lemaradás figyelhető meg az e-közigazgatási szolgáltatók igénybevétele, valamint a teljes körű online ügyintézési lehetőségek köre esetében.”²⁸³

VI.1.2. Digitális kompetenciák hiánya

Az Európai Bizottság által a tagállami digitális gazdasági és társadalmi fejlettség mérésére számolt 2021. évi DESI-mutató alapján Magyarország a 27 uniós tagállam között a 23. helyen állt. Megjegyzendő, hogy az e-government-felhasználók internethasználókhöz viszonyított aránya alapján a 9. helyen van, ami az EU-átlag feletti. A 2025-ös digitális

---

²⁸³ Magyarország 2021. évi Nemzeti Reform Programja, 22.

közszolgáltatások az állampolgárok számára DESI-mutató²⁸⁴ értéke alapján a 19. helyen áll, még mindig az EU-átlag alatt, az e-government-felhasználók internethasználókhöz viszonyított aránya alapján viszont a 11. helyen, magasán az EU-átlag felett, tehát a mintázat megmaradt. Eszerint az internethasználók hazánkban nagy arányban veszik igénybe az e-government-szolgáltatásokat. Az uniós átlagnál valamivel jobban szerepel Magyarország (2021-ben 12.; 2025-ben 11. a nagyon kiegyenlített mezőnyben) az internet-hozzáférés területén, ezen belül vezető helyezést foglalt el 2021-ben az 1 Gbps sebességű széles sávú rendszerek lefedettségi arányát tekintve, 2025-ben 2. helyezett. Viszont a magyaroknak 2021-ben csupán 49 százaléka rendelkezett legalább alapszintű digitális készségekkel, ez 2025-re 58,89 százalékra nőtt, ami 2021-ben még számottevően elmaradt az 56 százalékos uniós átlagtól, 2025-re azonban, ha kis mértékben is, de meghaladja az EU 55,56 százalékos átlagát, amit Románia és Bulgária 30 százalék körüli értéke ront le. Más mutatók is viszonylag alacsony szintű digitális készségeket mutatnak. A kkv-knak 2021-ben csupán 46 százaléka rendelkezett legalább alapszintű digitális intenzitással, szemben a 60 százalékos uniós átlaggal, 2025-ben Magyarországon 57,44 százalék az EU-s 72,91 százalékhoz viszonyítva, ezzel a 27 tagállam közül a 25. helyen vagyunk. A kulcsfontosságú digitális technológiák (Big Data, mesterséges intelligencia és felhő) elterjedtsége alacsony.²⁸⁵

Összefoglalóan elmondható, hogy a digitális infrastruktúra hazánkban rendelkezésre áll, és az utóbbi négy évben folyamatosan fejlődött, a felhasználói oldalon azonban továbbra is tapasztalhatók még hiányosságok, amelyek az elektronikus (digitális) ügyintézés megnehezítik, és csak felhasználói edukációval lehetne komolyabb javulást elérni. Az elektronikus ügyintézés 2018-as bevezetése óta egyre több ügy intézhető elektronikusan, sőt vannak kizárólag elektronikusan intézhető ügyek is, például a köznevelésben részt vevő tanulók szülei kizárólag a Kréta rendszeren keresztül, papírmentesen tudnak kommunikálni az iskolával. A megfelelő digitális kompetenciákkal nem rendelkező szülők számára így nem jut el a tájékoztatás az iskolából, illetve nem tudnak ügyet intézni (pl. szülői igazolást benyújtani) az iskola felé. Ugyanez a helyzet a kkv-szektorban, az alacsony digitális intenzitású társaságok könnyen versenyhátrányba kerülnek, mivel a fiatalabb generáció (Y, Z, alfa) már szinte mindent az online térben végez, a személyes vásárlás előtt is ellenőrzi a kereskedőt, a termékeit, és gyakran még a közösségi értékelését is a vállalkozásnak.

²⁸⁴ Forrás: digital-decade-desi.digital-strategy.ec.europa.eu/datasets/desi/charts/desi-indicators?period=desi_2025&indicator=desi_tdpd&breakdown=all_egov_le&unit=egov_score

²⁸⁵ Lásd: Magyarország 2022. évi Nemzeti Reform Programja, 15–16.

VI.1.3. A jogalkotás digitalizációja révén javulhat a normák technikai minősége, pontossága

A kodifikáció jellemzően humán tevékenység, amelynek során a kodifikátor a jogi normáknak megfelelő formában, a jogalkotói szándéknak megfelelő tartalommal készíti el a normaszöveg tervezetét, amelyet jogszabályban meghatározott eljárás szerint kell elfogadni és kihirdetni, ennek megsértése akár a jogszabály közjogi érvénytelenségét is okozhatja.

Az elektronizáció a jogalkotásra vonatkozó anyagi jogi normák és eljárási szabályok leprogramozásával olyan rendszert hozhat létre, amelyben már a jogszabály készítésekor jelezheti a rendszer, ha a jogszabály az előírt formai követelményektől eltér, illetve mérlegelés nélkül le is tilthatja a készítés folytatását a hiba orvoslásáig. A szöveggeneráló megoldások az emberiekhez képest nagyobb konzisztenciát tudnak biztosítani, szabványosabb végeredményt hoznak létre, gyorsabban és több nyelven.²⁸⁶ Az eljárási szabályok betartása felett is öröködhethet a szoftver, ha valamilyen szükséges lépés kimarad az elkészítés során, azt a rendszer képes naplózni, így a hiány nyilvánvaló lesz.

A digitális jogalkotás emellett mérhetővé teszi a jogalkotási eljárás egyes részterületeit, és a mérhetőség magában hordozza a javíthatóság, hatékonyságnövelés lehetőségét is.²⁸⁷

VI.1.4. Adminisztratív terhek csökkenése

Az adminisztratív terhek csökkenését jelen esetben a közigazgatás vonatkozásában kell értelmezni. Az egyes ügyfeleknél jelentkező, de társadalmi szinten is érzékelhetővé váló kockázatok folyamatos csökkentése több tényező együttes hatásaként jöhet létre. Ilyen tényező, hogy az ügyfél az eljárás kapcsán tájékozottabbá válik, aminek következtében közvetlen költségmegtakarítás és adminisztratív tehercsökkenés lép fel mind az ügyfél-, mind az ügyintézői oldalon egyaránt.²⁸⁸ A jogalkotás folyamatának egységes rendszerbe terelése véleményem szerint pozitív hatásokkal kecsegtet. Ezek egy része időmegtakarítást jelent, mivel az online végzett műveletek (pl. irattovábbítás) esetében nincs kézbesítési idő

²⁸⁶ Homoki 2022b, 192. idézi: Reiter–Dale 2000, 29–30.

²⁸⁷ Vö. Fábrián Adrián – Horváth Dominik: A jogalkotás digitalizációjának egyes „felhasználói” kérdéseiről. In Tilk Péter – Fekete Kristóf Benedek (szerk.): *A jogalkotás digitalizációjának jogi lehetőségei*. Pécs, Pécsi Tudományegyetem, 2023. 66.

²⁸⁸ Az Integrált Jogalkotási Rendszer (IJR) hatásai a gazdasági és a társadalmi szereplőkre. https://mhk.hu/files/IJR_tarsadalmi_gazdasagi_hatasok_cikktervezet_v2.pdf

és kézbesítési költség, a megfelelően használt rendszerekben az információterjedés szinte azonnali. Ez lerövidíti a határidőket is, gyorsítja, dinamizálja az államigazgatás működését, javítja a reakcióképességét. Fontos továbbá, hogy egy egységes, integrált rendszerben kell dolgozni, ezért nem fordulhat elő az az eset, hogy az ügyintéző az általa használt sok rendszer közül az egyikbe nem lép be, így az információ vagy feladat megakad nála. Homoki szerint nem cél, hogy a jogászok maguk közvetlenül használjanak természetes nyelvi szövegalkotó eszközöket, de ha az ilyen eszközök elérhetővé válnak a jogi hivatásokat kiszolgáló informatikai vállalkozások részére, akkor ez csökkenti a vállalkozások költségeit.²⁸⁹

VI.1.5. A jogalkotás digitalizációja mérföldkőnek tekinthető a közvetlen demokrácia felé vezető úton?

A jogalkotás folyamata nem nélkülözheti a társadalmi véleménynyilvánítást. Az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy a véleményezési eljárás szabályos lefolytatása fontos szerepet játszik abban, hogy a – jogszabály-előkészítő által létrehozott javaslattal általában lényegileg azonos – jogszabály szükséges és alkalmas legyen a kitűzött cél elérésére, összhangban álljon más jogszabályokkal, és beilleszkedjen az egységes jogrendszerbe. Ezért a jogszabály-előkészítés lefolytatása a demokratikus jogállamiság megszilárdítása szempontjából garanciális jelentőségű.²⁹⁰ A véleménynyilvánítás kereteit határozza meg a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 2010. évi CXXXI. törvény. A törvény alapján társadalmi egyeztetésre kell bocsátani a törvény, kormányrendelet, miniszteri rendelet tervezetét és indokolását, sőt lehetőség van a tervezet koncepciójának társadalmi egyeztetésre bocsátására. Ez a hatályos szabályozás alapján általános egyeztetés formájában valósul meg, a kormány honlapján megadott elérhetőségen keresztül biztosított a véleményezés lehetősége,²⁹¹ vagy közvetlen egyeztetés formájában, amikor a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter kér fel személyeket, intézményeket vagy szervezeteket közvetlenül a tervezet véleményezésére.

Mivel az elektronizált jogalkotás biztosíthatja a dokumentumok közös szerkesztésének lehetőségét, a jogalkotás digitalizációja technikailag magában hordozza a jogszabályok

²⁸⁹ Homoki 2022b, 202.

²⁹⁰ 1098/B/2006 AB Határozat, ABH 2007, 2088, 2109.

²⁹¹ Pl. a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló törvény tervezete. <https://kormany.hu/dokumentumtar/a-honvedelemrol-es-a-magyar-honvedsegrol-szolo-torveny-tervezete>

közös megalkotásának, végső soron a közvetlen (részvételi) demokrácia²⁹² megvalósításának lehetőségét.

Tóth J. Zoltán a *Demokrácia, jogállamiság és alkotmánybírászkodás* című könyvében összehasonlította a közvetett és a közvetlen demokrácia előnyeit és hátrányait, egyben öt pontban meghatározta, miért nem tud hatékony módon megvalósulni a közvetlen demokrácia. Vizsgálata B) pontja szerint „technikailag és logisztikailag a szavazásban való részvétel minden állampolgár számára megoldható [...] [a] mai technikai fejlettségi szinten akárhány kérdés feltehető és megválaszolható egy számítógép (vagy annak megfelelő más eszköz, így akár egy okostelefon) birtokában, képernyő előtt. (A referendárius demokráciát ma már tipikusan nem urnás, hanem elektronikus, internetes szavazással képzelik el, ez az ún. e-demokrácia koncepciója).”²⁹³

A közvetlen demokrácia működésének legjobb példája Svájc, ahol tudatosan az államélet középpontjába állítják a közvetlen demokráciát: évente három-négy alkalommal, egyben teszik fel az addig jóváhagyott kérdéseket, így a polgárok öt-hét kérdésre is válaszolnak egyetlen alkalommal. Svájcban a népszavazás tárgya egy kidolgozott normaszöveg (alkotmánymódosítás vagy törvényjavaslat), amelyet előzetesen minden polgár postán megkap, és amely elfogadás esetén minden további parlamenti aktus nélkül hatályba lép.²⁹⁴ A svájci modellhez képest Magyarországon a jogszabálytervezetek előkészítésének szakaszában történik a társadalmi egyeztetés, annak eredménye az állampolgárok számára már nem nyilvános. A tervezet szövegével legközelebb a tervezet parlamenti benyújtását követően találkozhatnak az állampolgárok.

Álláspontom szerint a jogalkotás digitalizációja képes utat nyitni a jogszabálytervezetek elkészítésében való széles körű együttműködésnek, ami több lépéssel megelőzi a referendumokat, mivel maga a szavazásra bocsátandó politikai kérdés megfogalmazása is történhet közvetlenül. Első közelítésben egy erre létrehozott, digitalizált rendszerben hitelesített belépést követően, tehát azonosítva, de az előterjesztő döntése szerint akár névtelenül is maguk a választójoggal rendelkező állampolgárok vethetnének fel szabályozási kérdéseket, hasonló módszerrel, mint a Brazíliában már működő e-Cidadania portálon benyújtott jogszabályötletek esetében.²⁹⁵ A felületen a kérdéseket értékelni lehetne egyszerű formában (pl. like/dislike gombokkal), így az egyes szabályozási kérdések

²⁹² „A részvételi demokrácia esetében (ahogyan maga az elnevezés is jelzi) a nép választójoggal rendelkező tagjai képviselők közbejötté nélkül, maguk döntenek a felvetődő politikai kérdésekről.” Tóth J. 2020, 145.

²⁹³ Tóth J. 2020, 159.

²⁹⁴ Szabó Zsolt: A közvetlen demokrácia helyzete a világban. *Glossa Iuridica*, 2022/3–4. sz. 95.

²⁹⁵ Lásd a III.3.1.4. pontban.

egymáshoz képest rangsorolódna. Egy előre meghatározott határidő alatt elért támogatottsági küszöb felett (pl. 2 hónap alatt több mint 100 ezerrel több kedvelés, mint ellenzés) szakértők vagy a kormányzat is bevonásra kerülne a kérdés megfogalmazásába. Ekkor lehetne online referendumot kitűzni a kérdéstről, amely arról döntene első közelítésben, hogy a kérdés megoldásával foglalkozzon-e a feladatra kijelölt szervezet. Egy érvényes és pozitív eredményű online népszavazás adhatná a jogalkotási felhatalmazást. A jogszabály elfogadásáig egy hasonló logikájú, ciklikusan ismétlődő eljárás vezethetne, amelynek külső jogalkotási eljárási szakasza történhetne kifejezetten jogszabályszerkesztésre készített digitális rendszerben. Természetesen a digitalizáció sem old meg minden problémát: amennyiben az ellenérdekelt felek a vitában elektronikus úton megrekednek, szükség nyílna az álláspontok szóbeli megvitatására,²⁹⁶ amelyhez szintén online eszközök állnak rendelkezésre,²⁹⁷ azonban ezen sokrésztvevős viták levezetése továbbra is komoly kihívás.

Számomra a közvetlen demokrácia megvalósulásnak idealizált módja a jelenlegi hazai és a svájci modell ötvözése lenne: a digitális eszközökkel, társadalmi egyeztetéssel kialakított normaszövegről történne a szavazás szintén a digitális rendszer segítségével, amely – az erre irányuló határozott politikai szándék esetén, a vonatkozó alkotmányos alapok megteremtése után – akár külön további parlamenti aktus nélkül hatályba léphetne.

A fenti indokolás mellett fogalmaztam meg azon álláspontomat, hogy a jogalkotás digitalizációja mérföldkő lehet a közvetlen demokrácia felé, ez azonban nem jelenti azt, hogy cél lenne a közvetlen demokrácia megvalósítása, viszont a fentebb tárgyalt adminisztratív terhek csökkentése szempontjából a népszavazások és választások elektronikus útra terelése már középtávon is jelentős mértékben csökkenthetné azok költségeit; és maga a Nemzeti Digitális Állampolgárság Program is említi az online választásokra való felkészülés lehetőségét.²⁹⁸

²⁹⁶ Lásd a Kormány ügyrendjéről szóló 1352/2022. (VII. 21) Korm. határozat 13. pont (3) bekezdése: „A fennmaradó vitás kérdésekben, különösen a kívánt közpolitikai cél elérését veszélyeztető észrevétel vagy vélemény fenntartása esetén a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkára a Közigazgatási Államtitkársági Értekezletre való benyújtást megelőzően egyeztetést folytat, vagy arról gondoskodik, és javaslatot tesz a vita megoldásának módjára.”

²⁹⁷ Megjegyezve, hogy ilyen eljárásokban a megfelelő digitális kompetenciákkal rendelkező, IKT-eszközökhöz hozzáférő állampolgárok tudnak részt venni.

²⁹⁸ Digitális Magyarország Ügynökség: Nemzeti Digitális Állampolgárság Program 2022. 43.

VI.1.6. Ugyanakkor nem tudjuk megjósolni a jövőt

A tervezett rendszerek projektszerű agilis fejlesztése mindig függ a bennünket körülvevő technológiai fejlődéstől, lokálisan és globális szintereken egyaránt. A külső körülmények változása hatással van a fejlesztési irányokra, ahogyan a pandémia előtérbe hozta a távoli munkavégzést, az energiaválság miatt újra kell gondolni a működést sok cégnek, vagy a növekedő infláció miatt a fejlesztések üteme lelassul. Ugyancsak hatással van a digitalizációra az automatizáció, mivel a mesterségesintelligencia-alapú öntanuló rendszerek fejlődésével elérkezhet az a pont, amikor érdekesebb lesz az egész rendszert új alapokra helyezni, vagyis a mesterségesintelligencia-alapú rendszert fejleszteni, a már meglévő digitalizált rendszer további bővítése helyett. Az agilis fejlesztés ismérve a rövid – általában kéthetes sprintekben – történő fejlesztés, ami nagyon gyorsan tud reagálni a külső és belső körülmények változására, ez előnye a hagyományos prediktív fejlesztési projektekhez képest, amikor az eredeti céltól való eltérést ritkábban, mérföldkövenként értékelik, emiatt a változáskezelési eljárás ritkább és hosszadalmasabb feladat.

Elméleti síkon is megállapítható, hogy a jogalkotásra vonatkozó normák leprogramozásával a jogalkotás technikai minősége, pontossága nagymértékben javítható. Vizsgálendő, hogy a jogi normáktól elvárható közérthetőségi követelményen egy ilyen rendszer tud-e javítani, valamint használatával fognak-e az adminisztratív terhek csökkenni.

VI.2. Oktatási tapasztalatok

2022-ben felkérést kaptam az Integrált Jogalkotási Rendszer oktatásában való részvételre, aminek kapcsán megismerkedhettem a rendszer szolgáltatásaival, különös tekintettel a kutatási témámhoz kapcsolódó szolgáltatásokkal. Ebben a pontban az EJR elektronikus jogszabályszerkesztő modul, valamint a GovLex alrendszer funkcionalitását és alkalmazási tapasztalatait mutatom be röviden.

VI.2.1. Az elektronikus jogszabályszerkesztő modul (a továbbiakban: EJR)

Lényegileg egy jogászok számára készített szöveggépző program. Sok szolgáltatása hasonlít a hagyományos szövegszerkesztőkre; aki egy ilyen programot otthonosan kezel, az az EJR alapszolgáltatásait is tudja használni. Különlegessége, hogy a modulba

beprogramozták a jogalkotási szabályrendszert: a Jat.-ot, Jszer.-t, valamint a kevésbé ismert jogszabályszerkesztési útmutatót.²⁹⁹ Ezek alapján segíti a jogszabályszerkesztő munkáját a modul, különböző típusú jogszabálysablonokat és szöveges sablonokat felkínálva, amelyeket a felhasználónak kell kitölteni. A rendszer szolgáltatása továbbá, hogy segíti a jogszabály szerkezetének megtartását: a sablonban megjelöli például a preambulum vagy a bevezető rész, a hatályba léptető rendelkezések stb. helyét, segítve ezzel a precíz munkavégzést.

A modul közvetlen kapcsolatban áll a Nemzeti Jogszabálytárban mint adatbázisban elhelyezett jogszabályszövegekkel. Ez ad lehetőséget külső jogszabályi (merek) hivatkozások pontos létrehozására, valamint módosító rendelkezések egyszerű generálására. Ha a jogszabályszerkesztő a normaszövegen az EJR-modulban elvégzi a szöveg kívánt módosítását a szöveg átírásával, a rendszer automatikusan generálja a módosító rendelkezést a módosító jogszabályban. Ehhez kapcsolódóan a rendszer kezeli a jogszabályok időállapotait is a módosító jogszabály és a módosító rendelkezések szándékolt hatálybalépéséhez igazodva.

Két módon kerülhet normaszöveg a modulba, egyrészt az EJR-modulban mint szövegszerkesztőben történő létrehozással, másrészt pedig a rendszer támogatja más szövegszerkesztőben készült szövegek importálását. Mindkét esetben azonban a rendszer úgynevezett kodifikációs ellenőrzést hajt végre a normaszövegen, és amennyiben a jogalkotási szabályrendszertől való eltérést észlel, azt tételes hibalistán jelzi, majd végigvezet az egyes hibákon jelezve a javítási igény helyét és módját. A kodifikációs hibákat a modul két csoportba osztja, az egyik típusú, jelentéktelenebb hibát csak jelzi a rendszer, ezek a kodifikációt nem akasztják meg; míg a komolyabb hibák a kodifikációs folyamatot kijavításukig megakasztják.

A modul használatával elérni kívánt cél a jogszabályok minőségének javítása, mivel az itt készült tervezetek csak kodifikációs ellenőrzés után, a hibák kijavítását követően kerülhetnek a jogalkotási folyamat következő fázisába, vagyis a jogalkotás szabályrendszerének való formai megfelelés esetében.

---

²⁹⁹ Az IRM által létrehozott honlapon volt elérhető: „Jogszabályszerkesztési Helpdesk”.

VI.2.2. A GovLex alrendszer

Ebben az alrendszerben kerültek programozásra a jogalkotás központi közigazgatásra irányadó eljárási szabályai, a Kormány ügyrendje alapján. A rendszer előnye az információbiztonság növelése, mivel a döntés-előkészítő anyagok „nem nyilvános”³⁰⁰ minősítésűek. Ezért az IJR éles rendszere zárt, kettős autentikációt követően lehet belépni, és komoly jogosultságkezelési rendszerrel rendelkezik. Az alrendszer támogatja és menedzseli a közös munkavégzést, a rendszer verziókövetés funkcióval támogatja a változtatások rögzítését. A digitalizált munkafolyamatokhoz társított jogosultságok alapján látják el a felhasználók a feladataikat: a rendszer pontosan jelzi például, ki az, aki közvetlenül jogosult egy dokumentum továbbítására, és ki az, aki ugyanezen dokumentum továbbítás előtti jóváhagyására felterjeszteni jogosult, akár csak a hétköznapi hivatali munkavégzés során.

Az alrendszer folyamatmenedzselő funkciója keretében képes a jogszabályban meghatározott egyeztetések lebonyolítására, a normaszövegre tett észrevételek alapján feljegyzés, a feljegyzések alapján tárcavélemény automatikus generálására. Emellett alkalmas a döntéshozó fórumok ülésének előkészítésére, napirendek összeállítására, anyagok publikálására, és arra is, hogy ezeket az arra jogosultak számára elérhetővé tegye.

A teljes IJR vonatkozásában fontos kiemelni az rendszerelemek közötti interoperabilitást, hiszen a jogszabálytervezet útja a kezdetektől a hivatalos lapban történő megjelenésig több modulon, alrendszeren és kapcsolódó szakrendszeren halad át; fontos, hogy az információ a rendszer minden elemében értelmezhető és szerkeszthető legyen, hiszen a jogalkotás teljes folyamata során változik a tervezet.

Az IJR oktatása kapcsán merült fel az az igény, hogy hasznos lenne a közigazgatásba, törvényalkotásba készülő joghallgatók számára, ha a rendszerhez készülne egy oktatási vagy olyan tesztkörnyezet, ahol a hallgatók saját maguk is szerkeszthetnének jogszabályszövegeket, kipróbálva a rendszert, és saját megszerzett tudásukat gyakorolva, fejlesztve. Különösen igaz ez az önkormányzatok jogalkotási tevékenységében részt vevők esetében, mivel számukra kötelező az IJR használata.

---

³⁰⁰ Lásd: 2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról 27. § (5): „A közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.”

VI.3. Az ideális digitális jogalkotási rendszer képe

A hazai és nemzetközi tapasztalatok és jó gyakorlatok vizsgálata alapján vajon milyen ismérvei lennének egy ideális digitalizált jogalkotási rendszernek?

Általában elmondható, hogy a digitális jogalkotási rendszer hasznosságát nagymértékben tudná növelni, ha az önkormányzati és a parlamenti jogalkotáson túl a közigazgatási jogalkotás (ideértve az önálló szabályozó szervek jogalkotását is) a rendszerben végezné a jogszabályszerkesztési feladatait. Ilyen módon a már készülőben levő jogszabálytervezetek is megjelenének a szoftverben, természetesen csak a megfelelő jogosultsággal rendelkező személyek betekintési, illetve szerkesztési körében. Azonban a rendszernek lenne tudomása az előkészület vagy módosítás alatt álló jogszabályokról, így többletinformáció állna rendelkezésre a jogszabályszerkesztők részére, nem történhetne meg például egy jogszabály tartalmi és deregulációs módosítása nagyjából egyszerre. A rendszer jelezhetné, hogy az adott jogszabály (esetleg adott rendelkezése, adott időállapottal) meg van nyitva módosításra. Ennek megoldásához nem szükséges ismerni a tervezet szövegét, viszont a tervezet leíró adatai, úgynevezett metaadatai³⁰¹ alapján a funkció kialakítható. A rendszer általános használata az elkészített jogszabályok minőségének egységesítése irányába is hatna, valamint a jelentősebb számú tervezet készítése közben keletkező tapasztalatok hasznosak lennének a rendszer üzemeltetéséhez, esetleges továbbfejlesztéséhez.

Szerkezetét tekintve a rendszer a korábbiakban bemutatott jogalkotási rendszerek architektúráját követi, jogi adatbázis – kodifikációs modul – koordinációs szolgáltatás szerkezetben. A jogtár tartalmazza a hatályos jogszabályokat adatbázisban, a korábbi és a későbbi, már kihirdetett időállapotokkal, szegmentált szöveggel olyan módon, hogy nemcsak a jogszabály, hanem annak egyes szerkezeti egységei is linkkel hivatkozhatók a honlapon keresztül. Minden jogszabály rendelkezik egy adatlappal, benne metaadatként szerepel a neve, száma, kibocsátója, kihirdetése és hatálybalépése dátuma, egyes módosításai a módosító jogszabályokkal és külön a jogszabályi rendelkezésekkel linkelve. Az egyes kiválasztott időállapotok egymással összevethetők, az összevetés korrektúrajelöléssel mutatja a módosításokat.

³⁰¹ Pl. a jogalkotásért felelős minisztérium ügyben eljáró szervezeti egységének a neve, a módosítással érintett jogszabály adatai, a módosítandó jogszabályhelyek, hatálybalépés dátuma stb.

A kodifikációs modul ergonomikusan elkészített³⁰² szerkesztő alkalmazás, amely hasonló funkciókkal rendelkezik, mint a legismertebb szövegszerkesztők. Közvetlen kapcsolatban van a jogszabálytárral, ami arra is kiterjed, hogy amennyiben egy jogszabály módosításán más előterjesztő is dolgozik,³⁰³ jelzi, hogy ki (melyik tárca/főosztály) dolgozik rajta, milyen hatálybalépéssel; megelőzve annak a lehetőségét, hogy adott jogszabály módosításai egymást megzavarják, üssék, még a közigazgatási egyeztetést megelőzően.

Ennél a modulnál már fel kell merülni a mesterségesintelligencia-alapú chatalkalmazás használatának. Egyrészt segíteni tud a jogszabálykapcsolatok feltárásában, listát készíthet az adott jogi tartalomhoz kapcsolódó jogszabályhelyekről, emellett segíthet a jogi norma szövegezésében, és – a jogtári adatbázison működve – képes lehet rövidebb szövegjavaslat készítésére, ha nem is egy egész jogszabály megírására. Itt persze figyelemmel kell lenni az integritási kérdésekre is: nem megengedett, hogy nyilvános alkalmazások használata esetén jogszabálytervezetek szövege – akár véletlenül is – kikerüljön a rendszeren kívülre.

Koordinációs szempontból fontos, hogy a normaszöveg az első betű leütésétől a kihirdetésig a rendszeren belül haladjon, ezért nincs szükség nyomtatásra, külső e-mailezésre, egyéb logisztikára. Emellett a jogalkotási folyamat a digitalizált rendszerben státuszolható, az egyes jogszabályokról vizualizáció alkalmazása esetén akár ránézésre megmondható, hol tartanak a jogalkotási folyamatban, ezáltal a „jogalkotási projekt” ütemterve monitorozhatóvá válik, szükség esetén pontosítható. Ehhez szükséges a rendszerek magas szintű, úgynevezett szemantikai interoperabilitásának megteremtése, ami azt jelenti, hogy a tervezet ténylegesen a rendszerben halad, tehát a véleményezések, társadalmi egyeztetés, még a köztársasági elnöki akár elektronikus aláírás és a kihirdetésre beszerkesztés is a rendszeren belül, annak alrendszerében, moduljában történik, egyszóval teljesen papírmentessé válik a jogalkotási folyamat.

Ettől a ponttól üzleti kérdés, hogy a piaci alapú jogiadatbázis-szolgáltatók hol csatlakozhatnak be a folyamatba, honnan és milyen formában kapják meg a saját adatbázisuk frissítéséhez szükséges inputokat.

Ezáltal a jogalkotási folyamat átláthatóvá válik, a jogszabály készültsége nyomon követhető lesz mind a szakemberek, mind a laikusok számára, egy ilyen módon szervezett

³⁰² Pl. ismeri a szövegszerkesztők leggyakoribb billentyűkombinációit, és azok használhatók, nem definiál azokra más funkciót, logikájában hasonlóan működik, mint egy szövegszerkesztő.

³⁰³ A kodifikációs folyamatban egy meghatározott pontig már eljutott.

rendszer lehetőséget adna az érdemi társadalmi részvételre a jogalkotásban, annak bármelyik részfolyamatában.

A rendszer előnye lenne a jelzési funkciók beépítésével az átláthatóság, a csoportos munka lehetőségének megteremtése abban az esetben is, amikor egy tervezeten külön-külön több csapat is dolgozik. Chatalkalmazás implementálása segítené a szövegváltozatok elkészítését, mivel egy adott tartalom lényegében azonnal újra generáltható, promptolással finomítható a tartalma, egészen a kívánt nyelvi minőség és érthetőség eléréséig.

Hátránya, hogy az ilyen jogalkotási rendszer – költségének nagysága miatt is – általában projekt keretében valósul meg, és viszonylag szűk számú felhasználóval rendelkezik, így mint nem piaci alapon használt rendszernek lassú a továbbfejlesztése, jellemzően a jogszabályváltozásokhoz kapcsolódik, viszonylag rugalmatlan a felhasználói igények kezelése, emiatt a működés ergonómiája prognosztizálhatóan nem lenne túl magas lenne.³⁰⁴

VI.4. Digitalizáció és közérthetőség

A jogszabályok nem írják elő, mit jelent az egyértelmű értelmezhetőség vagy a közérthetőség. Az általános elv, miszerint a jog nem ismerete nem mentesít a következmények alól,³⁰⁵ a fejezet szempontjából a következő kérdés formájában is megfogalmazható: vajon a jog nem értése mentesít-e a jogkövetkezmények alól? Így további kérdésként felmerül, mi lehet az a tudásszint, amelyen már elvárható, hogy az állampolgár vagy a norma címzettje számára értelmezhető vagy közérthető legyen a jogszabály rendelkezése.³⁰⁶ Praktikus lenne végzettségi szint szerint differenciálni, általános iskolai végzettséggel vagy középiskolai, esetleg felsőfokú végzettséggel? Mivel a választójog nincs iskolai végzettséghez kötve, logikus lenne azt mondani, hogy a választójoggal rendelkező polgárok számára legyen közérthető a jogszabály. Ez nagyjából középiskolai végzettségnek

³⁰⁴ Kántor 2024, 74.

³⁰⁵ *Ignorantia iuris neminem excusat*, lásd: Tóth J. Zoltán: Vélelem és fikció. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2021. [21]. (Jogbölcsélet rovat, rovatszerkesztő: Szabó Miklós, Jakab András) <http://ijoten.hu/szocikk/velelem-es-fikcio>

³⁰⁶ Sárközy Tamás szerint: „Jogalkotás érthetően [...] Mindenki számára érthetően, vagy csak a jogászok számára érthetően? E körben is a középpútra kell törekedni. A jog ugyanis sajátos jogi fogalmakra – jogintézményekre – jogi kategóriákra épül, és ebből kifolyólag sajátos jogi nyelvet alakít ki a jogi kultúra részeként. Ez a jogi nyelv természetesen a köznyelvre épül, de némelykor eltéríti a jogi nyelvet a köznyelvtől, részint pedig sajátos nyelvi alakzatokat alakít ki.” Sárközy Tamás: *Civiljogi kodifikáció és a nyelv*. In Bencze Lóránt (sorozatszerk.): *Jogalkotás érthetően – a pontos fogalmazás művészete – Clear writing. Konferencia-előadások* (Nyelvstratégiai Füzetek II.) Budapest, Magyar Nyelvstratégiai Intézet, 2016. 109.

felel meg, ha figyelembe vesszük, hogy választásra jogosult minden nagykorú³⁰⁷ magyar állampolgár,³⁰⁸ és a tanköteles kor 16 éves korig tart.³⁰⁹ Főszabályként a nagykorú személy potenciálisan középfokú végzettséggel rendelkezik, figyelembe véve, hogy a középiskolai képzések kettő-öt év időtartamúak. A választójog felől megközelíteni a közérthetőség kérdését azért indokolt, mert a választójoghoz köthető a közvetett demokrácia egy fontos eleme, a népszavazás jogintézménye, amelyen olyan személy vehet részt, aki az országgyűlési képviselők választásán választó,³¹⁰ így elvárható, hogy számára a jogszabályok megérthetők legyenek.³¹¹

Másrésről a szabályozás tárgya és hatálya is meghatározhatja, hogy legalább milyen végzettségű emberek számára legyen közérthető a jogszabály. Erről az oldalról közelítve lehetne az is a mérték, hogy a jogszabály személyi hatálya alá tartozó állampolgárok számára legyen közérthető a szöveg. A norma címzettjeit így tágan kellene meghatározni.³¹²

Egy jogszabálynak nem lehet célja, hogy kézikönyvként vagy tankönyvként használható legyen, de a tartalmának közérthetősége jogszabályokban is rögzített elvárás. A jogszabály egyértelműségét, még inkább közérthetőségét azonban nem vizsgálják a jogalkotás szempontjából, hiszen a jogalkotó célja általában a normatív tartalom minél pontosabb megjelenítése a jogszabály szövegében, a közérthetőségi kérdések pedig a jogalkalmazóknál jelentkeznek, amikor a jogkövető magatartás tanúsításával kapcsolatosan kérdések merülnek fel, vagy a jogértelmezés vezet a normával kapcsolatosan különböző eredményekre. Ez azonban időben lassú folyamat, mivel először a joggyakorlatnak kell kialakulnia (ha nem annyira hibás a norma, hogy el sem lehet kezdeni az alkalmazását, de az hamar ki szokott derülni), majd az értelmezési különbségeknek, utána joggyakorlat-elemzés során ütközhet ki az eltérő értelmezés, amelyre megvannak az eljárások, amelyek által megszületik a javaslat, hogy a norma egységes értelmezésével vagy jogszabálmódosítással szükséges-e orvosolni a problémát. Ez azonban több évig is tarthat, és a normavilágosság sérülésével a jogbiztonság követelménye is csorbát szenved.

³⁰⁷ 18. életévét betöltött vagy házasságot kötött személy, lásd. Ptk. 2:10. § (1) bekezdés.

³⁰⁸ Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdés.

³⁰⁹ A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 45. § (3) bekezdés.

³¹⁰ Alaptörvény XXIII. cikk (7) bekezdés.

³¹¹ Lásd: 14/2024. (VII. 8.) AB határozat, Indokolás [74]: „a jogbiztonság meglétének vagy hiányának vizsgálatakor differenciáltan kell eljárni. »Annak megállapítása során, hogy a szabályozás módja, a normatartalom sérti-e a jogbiztonságot, minden esetben figyelembe kell venni a szabályozás célját és a címzettek körét is.«” (125/B/2003. AB határozat, ABH 2005, 1127, 1137.)

³¹² Lásd: 14/2024. (VII. 8.) AB határozat, Indokolás [74]: „Más a normavilágosság és jogbiztonság alkotmányossági mércéje akkor, ha a címzettektől elvárható valamilyen speciális, az értelmezéshez szükséges szakértelem, és más, ha az általánosságban érinti a jogalanyokat (395/D/2010. AB határozat, ABH 2011, 2090, 2096). {20/2020. (VIII. 4.) AB határozat, Indokolás [68]}”

VI.4.1 A jogalkotás minőségének meghatározása

A jogalkotás minősége és világossága alapvető fontosságú a jogszabályok végrehajthatósága szempontjából, hiszen a jól megfogalmazott egyértelmű jogszabályok nagyobb eséllyel váltják ki a kívánt hatásokat, míg a homályos bonyolult szöveg jelentősen csökkenti a jogkövetés és a végrehajtás eredményességét.³¹³ A magas színvonalú jogalkotás előfeltétele a jogbiztonságnak, a jogrendszer kiszámíthatóságának és a jogalkalmazás hatékonyságának, azaz végső soron a jogállamiságnak és a demokratikus intézmények hatékony működésének.³¹⁴

A jogalkotás minőségének a mérésére léteznek hazai és nemzetközi tudományos módszerek, amelyek négy vizsgálati szempontja³¹⁵ közül az egyik a formai-jogi alkotmányos minőség kritériuma. Ennek elemzésekor kerül sor a világosság, érthetőség (vs. zsargon, komplex szerkezet) (*readability, comprehensibility, intelligible*); megismerhetőség, átláthatóság (*transparency, dissemination, acessibility*); belső és külső koherencia a jogrendszerrel (*consistency, coherence, comparable to superior norms*); konzisztens fogalomhasználat, illeszkedés a jogrendszerbe; alkotmányosság; a jogelveknek való megfelelés; pontosság (*accuracy*); egyértelműség (*unambiguity*); megfelelő szintű szabályozás (*subsidiarity, appropriate level*). Alkotmányos logika: jogszerűség (*legality, legal soundness*); szükségesség (*necessity*); méltányosság (*equitability*); arányosság (*proportionality*); rugalmasság, adaptációs képesség (*flexibility*) a tulajdonságok vizsgálatára, amelyek közül csak a világosság, érthetőség, konzisztens fogalomhasználat, pontosság, egyértelműség azok a szempontok, amelyek kutatásom szempontjából meghatározók.³¹⁶ Sebők Miklós és Molnár Csaba tanulmányukban az érthetőség (vs. zsargon, komplex szerkezet) vizsgálatára megállapították, hogy a német jellegű jogrendszerekben kevésbé alkalmazható (ezt helyettesítheti a tájékoztatás a jogszabályokról) – mérési lehetőség: érthetőségi indexek (*readability scores*). Előremutató megoldás lenne

³¹³ Módos 2025, 6. idézi: Matia Vanoni – Moritz Osnabrügge: Quality of legislation and compliance: a natural language processing approach. *Political Science and Methods*, 2025/13. 736.

³¹⁴ Módos 2025, 7. hivatkozza: OECD: Regulatory Policy and Governance: Supporting Economic Growth and Serving the Public Interest. OECD, 2011. 8., 10., 57.; Drinóczi, Tímea: Quality Drafting – The Case of Hungary. *Legisprudence*, 2010/4. 159–160.

³¹⁵ További minőségkritériumok a tartalmi-közpolitikai, eljárási, stabilitási kritériumok. Sebők Miklós – Molnár Csaba: A jogalkotás minősége: elméleti alapok és mérési lehetőségek. In Sebők Miklós – Gajdushek György – Molnár Csaba (szerk.): *A magyar jogalkotás minősége*. Budapest, Gondolat – Társadalomtudományi Kutatóközpont – MTA Kiválósági Kutatóhely Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, 2020. 43–44.

³¹⁶ Sebők–Molnár 2020, 43–44.

azonban, ha a jogszabályok minőségének mérésére olyan objektív indexeket lehetne meghatározni, amelyek értékét akár számítógép is megállapíthatná, mint pl. a fordítások esetében használt BLEU-index.³¹⁷ A jogalkotás minőségének javításával kapcsolatos további megállapítások a VIII.4. pontban folytatódnak, mivel a javaslatok a gépi szövegalkotás eszköztárának használatát feltételezik.

---

³¹⁷ Bilingual Evaluation Understudy (BLEU).

HARMADIK RÉSZ

A jogalkotás automatizációs lehetőségei

VII. fejezet: A jogi szakterületek automatizációs lehetőségeiről

Napjaink slágertémája a mesterséges intelligencia (a továbbiakban: MI) alkalmazási lehetőségeinek vizsgálata, valamint az MI-alapú alkalmazások első működési tapasztalatainak összegzése. Ennek oka lehet az, hogy az egyes iparágakban jelentkező munkaerőhiány pótlására várakozásaink szerint alkalmas lehet a mesterséges intelligencia, amely megfelelő betanítást követően a nap 24 órájában, heti hét napon keresztül képes ellátni feladatát, sokszor a humán munkavállalóknál hatékonyabban.

A mesterséges intelligencia leggyakoribb alkalmazási területei napjainkban a biometrikus azonosítás és a csevegőrobot (Chatbot) technológia területén vannak. Magyarországon is használnak már mesterségesintelligencia-alapú alkalmazásokat, néhány példa ezekre:

- RADAR – a NAV Rugalmas Adóellenőrzési Döntéstámogató és Adatbányászati Rendszere;
- Nébo – a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (Nébih) csevegőrobotja;
- KIOSK Projekt – mesterséges intelligenciával támogatott ügyintézési pont. A projekt célja, hogy az állampolgárok az automatizálható feladatokat önállóan, hatósági környezetben, de ügyintézők nélkül is elkezdhessék vagy akár teljesen lefolytassák.
- AKD – Automatizált Közigazgatási Döntéshozatali modell (pl. objektív felelősség körébe tartozó gyorsított esetek elbírálása.)

A neurális hálózatokon alapuló öntanuló rendszerek a jövőben megoldást jelenthetnek az emberi erőforrás szűkösségére,³¹⁸ emellett munkájukat legtöbbször az embernél pontosabban, alaposabban, fáradhatatlanul végzik. Ezen rendszerek még kialakulóban

---

³¹⁸ Az emberi erőforrás szűkössége a szakképzett humán munkaerőre vonatkozik. A föld lakossága gyorsuló tempóban növekszik, azonban lokálisan a humán erőforrás hiányával szembesülünk. Ezért a hiányzó erőforrást gépekkel pótoljuk, amelyek önmaguktól képesek tanulni, nagy hatékonysággal. Ennek visszahatása is kezd kialakulni, ugyanis ezáltal egyes munkakörök részben vagy teljesen feleslegessé válhatnak – pl. pénztáros a szupermarketben az önkiszolgáló kasszák világában –, sőt egyes kompetenciáink feleslegessé válhatnak, például a számolás a számológépek mellett, a telefonszámok memorizálása a mobiltelefonok mellett vagy a tájékozódás képessége a navigációs eszközök mellett.

vannak, akárcsak a mesterséges intelligencia átfogó jogi szabályozása az Európai Unióban, annak ellenére, hogy a mesterséges intelligenciáról szóló 2024/1689 (EU) rendelet már 2024-ben hatályba lépett.

„A 2020 májusában elkészült Magyarország Mesterséges Intelligencia Stratégiája³¹⁹ című dokumentum a 2020–2030 közötti időszakra határoz meg célokat a mesterséges intelligencia alkalmazásával kapcsolatosan. A stratégiában célként került megfogalmazásra, hogy az ügyintézés 60%-a elektronikusan, önkiszolgáló módon történjen 2030-ra.”³²⁰ A dokumentum ágazatonként konkrét célokat fogalmaz meg. Az államigazgatás vonatkozásában „[c]él a közszolgáltatások elektronikus elérésének, digitalizációjának elősegítése, melyben az MI egy az alkalmazható technológiák közül. Ezen fejlesztések az e-közigazgatásba illeszkednek, amely terület már jelenleg is integrációt alakít ki, folyamatokat fejleszt, amelyek hatékonyságát lehetséges továbbfejleszteni, illetve új csatornákat lehet hatékonyabban kiszolgálni.”³²¹ A feladat végrehajtásának koordinációja céljából kormánybiztost neveztek ki 2025-ben.³²²

A stratégia a jogalkotási folyamatról nem tesz említést, azzal kapcsolatos célt sem fogalmaz meg, ezért vizsgálódásom alapjának a stratégia azon megállapítását tartom, amely szerint „[c]él az MI-vel kapcsolatos kísérletezési kedv növelése”.³²³

Az Európai Unió állásfoglalása szerint „[a] mesterséges intelligencia lehetőséget teremt arra, hogy jobbá tegyük világunkat”, de álláspontom szerint kérdéses, hogy szigorú, esetleg nem kellően rugalmas szabályozással nem lehetetlenítjük-e el a mesterséges intelligencia európai fejlődését.

A mesterséges intelligencia napjaink slágertémája, számos tudományos konferenciát szerveznek a mesterséges intelligencia szabályozása, illetve egyes mesterséges intelligenciával működő alkalmazások³²⁴ népszerűsítése érdekében. Prószéky Gábor, az ELTE Nyelvtudományi Kutatóközpont főigazgatója egy konferencián³²⁵ jegyezte meg, hogy a mesterséges intelligencia olyan, mint egy lufi: minél több levegőt fújunk bele, annál nagyobb felületen találkozik az ismeretlennel.

³¹⁹ Magyarország Mesterséges Intelligencia Stratégiája 2020–2030. 2020. május.

³²⁰ Kántor 2022b, 153.

³²¹ Magyarország Mesterséges Intelligencia Stratégiája 2020–2030. 38.

³²² A mesterséges intelligenciáért felelős kormánybiztos kinevezéséről és feladatairól szóló 1028/2025. (II. 24.) Korm. határozat Palkovics Lászlót nevezte ki kormánybiztossá 2025. február 26-tól.

³²³ Magyarország Mesterséges Intelligencia Stratégiája 2020–2030. 29.

³²⁴ Pl. a European Language Research Coordination (ELRC), amelynek célja az eTranslation NMT adatfeltöltésének koordinációja, rendszeres konferenciákat és workshopokat rendez Európa-szerte.

³²⁵ ELRC 3. Hungarian Workshop, 2022. február 7.

VII.1. Alapvetés

A mesterséges intelligencia napjainkra életünk szinte minden területén megjelenik, mobilapplikációink zöme mögött működik, mégis nagyon keveset tudunk róla, ő azonban nagyon sokat tud rólunk, felhasználása a szakértők szerint is kockázatos, jogi szabályozása pedig az EU-ban kialakulóban van.³²⁶ A mesterséges intelligenciával kapcsolatosan a komoly jogi kockázatok egyike az, hogy fejlesztése és szabályozása egymás mellett, párhuzamosan halad. A jogi szabályozás általában utólagos, reaktív, ilyen komoly technológiai fejlesztés mellett azonban a szabályozás is csak párhuzamosan tud zajlani. Ez persze felettébb kockázatos, mivel a fejlesztés és a jogi szabályozás kialakítása más rugalmasságú: amíg egy informatikai probléma a rendszer áttervezésével, átkalibrálásával megoldható, addig a jogi megoldások módosításához jogalkotási eljárás szükséges, ami igen időigényes folyamat. Emiatt a jogalkotónak döntenie kell: vagy olyan rugalmas szabályokat alkot, amelyek technológiasemlegesek tudnak maradni, viszont így a szabályozás kevésbé lehet szigorú, illetve precíz, vagy szigorú szabályokat alkot, az viszont visszahat a fejlődésre, veszélyeztetve ezzel az Európai Unió versenypozícióját a mesterséges intelligencia formálódó piacán az Egyesült Államokkal, illetve Ázsiával szemben annak dacára, hogy globális vezető szerepet kíván kialakítani a mesterséges intelligencia terén.³²⁷

A mesterséges intelligencia szabályozását az Európai Unió alapos előkészületek után kezdte meg, jelentősebb mérföldkövei az alábbi ábrán láthatók.

---

³²⁶ A mesterséges intelligenciáról szóló rendelet 2024-es elfogadása és hatálybalépése nem jelenti a szabályozás befejezését: „a szöveg messze nem szabályoz minden részletet, és jelenleg több tucatnyi végrehajtási dokumentum készül hozzá.” Bővebben lásd: Zódi Zsolt: *Ördög a részletekben Az MI-rendelet végrehajtási szabályai*. <https://www.ludovika.hu/blogok/itkiblog/2025/09/02/ordog-a-reszletekben>

³²⁷ Bővebben: AI Continent Action Plan, COM(2025) 165 final, 6.

6. ábra. A mesterséges intelligencia szabályozásának jelentősebb előkészítő dokumentumai.
Forrás: saját szerkesztés

VII.2. Szabályozási előkészületek

A szabályozás előkészítése 2018-ban kezdődött egy olyan *mesterséges intelligenciával foglalkozó magas szintű szakértői csoport*³²⁸ felállításával, amely inkluzív és széles körű összetételű, 52 jól ismert szakértőjének az volt a feladata, hogy tanáccsal lássa el a Bizottságot a mesterséges intelligenciára vonatkozó bizottsági stratégia végrehajtásával kapcsolatban.³²⁹

A mesterséges intelligencia technológiai és társadalmi következményeinek megvitatása céljából mintegy 4000 érdekelt fél fórumaként 2018-ban létrejött a mesterséges intelligenciával foglalkozó szövetség.

³²⁸ A mesterséges intelligenciával foglalkozó magas szintű szakértői csoportra vonatkozóan további tájékoztatás érhető el online: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/high-level-expert-group-artificial-intelligence>

³²⁹ Az Európai Parlament és Tanács rendelete a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok (A mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály) megállapításáról és egyes uniós jogalkotási aktusok módosításáról – Javaslat, COM (2021) 206 final 9.

VII.2.1. Mesterséges Intelligencia Európa számára

A Mesterséges Intelligencia Európa számára³³⁰ című közlemény lényegében az Európai Unió mesterségesintelligencia-stratégiája. Ez az irat határozta meg az EU viszonyát a mesterséges intelligenciához, és jelölte ki az irányokat a mesterséges intelligencián alapuló fejlesztések meghonosítására és a szabályozás számára. A Bizottság mesterséges intelligenciára vonatkozó jövőképe az „etikus, biztonságos, korszerű és Európában készült MI”.³³¹

A közlemény kifejti, hogy „a mesterséges intelligencia a 21. század stratégiaileg egyik legfontosabb technológiájává vált”.³³² Emellett megállapítja, hogy kevés ismerettel rendelkezünk a tárgyban, manapság sok mesterséges intelligenciával kapcsolatos vita véleményeken, feltételezéseken és szóbeszéden, és nem mindig a tényeken és a tudományon alapszik.³³³ Emiatt fontos az ismeretek széles körben való elterjesztése.

A dokumentum konklúziója, hogy közösen az emberi fejlődés szolgálatába tudjuk állítani a mesterséges intelligencia erejét.

VII.2.2. A Mesterséges Intelligenciáról szóló összehangolt terv

A Bizottság a Mesterséges Intelligenciáról szóló összehangolt tervben³³⁴ olyan megközelítést javasolt, amely az embereket helyezi a mesterséges intelligencia fejlesztésének középpontjába (emberközpontú mesterséges intelligencia), és ösztönzi a rendkívüli erejű technológia használatát a világ legsúlyosabb kihívásainak megoldására.³³⁵ Az Európában készült mesterséges intelligencia szempontjából kulcsfontosságú elv „a beépített etika”, amely révén az általános adatvédelmi rendeleten, a versenyjogi megfelelésen és az adattorzítás³³⁶ hiányán alapuló etikai és jogi elveket a tervezési folyamat kezdetétől érvényesítik.

³³⁰ Mesterséges Intelligencia Európa számára COM(2018) 237 Final/2.

³³¹ COM(2018)237 és COM(2018)795.

³³² Mesterséges Intelligencia Európa számára, 2.

³³³ Mesterséges Intelligencia Európa számára, 2.

³³⁴ Mesterséges Intelligenciáról szóló összehangolt terv COM(2018) 795 final.

³³⁵ Mesterséges Intelligenciáról szóló összehangolt terv COM(2018) 795 final, 1.

³³⁶ Az MI torzítása egy számítógépes program módszeres és ismétlődő hibázása, amelynek következtében a program által gyártott eredmény diszkriminatív lesz. Lásd: Vadász Pál: Elkerülhető, hogy a robotok diszkrimináljanak bennünket? In Török Bernát – Zódi Zsolt (szerk.): *A mesterséges intelligencia szabályozási kihívásai. Tanulmányok a mesterséges intelligencia és a jog határterületeiről*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2021. 89–107.

Kiemelendő fontosságú az etika becsatornázása a szabályozásba, mivel az etika és a jog kapcsolódása általában nem valósul meg ennyire direkt módon: az erkölcs és a jog nem fedi egymást teljesen. A jogszabályoknak és az etikai normáknak létezik egy közös magja. A jogi normák azonban az általánosításnak magasabb fokán állnak, hatókörük szélesebb. Az igazán lényeges különbségek nem a normák tartalmában, nem a hatókörükben, hanem a normák kikényszeríthetőségében, illetőleg a normakövető magatartás biztosításának módjában vannak.³³⁷ Ezért is fontos, hogy már a szabályozási cél meghatározásakor deklarálja a jogalkotó, hogy a szabályozásnak lényeges eleme az etika. Ebben az esetben azonban nem az igazságosság vagy az elfogadottság motiválja a jogalkotót, hanem az a cél, hogy az Európai Unió alapértékeit részesítse védelemben az új jogintézménytől.

A közlemény konklúziója, hogy ahhoz, hogy Európa vezető szereplő legyen a mesterséges intelligencia területén, az erősségeire kell építeni, és támogatnia kell az etikus, biztonságos korszerű és Európában készült mesterséges intelligenciát.³³⁸

VII.3. A mesterséges intelligenciáról szóló rendelet

Az első érdemi tervezet a mesterséges intelligencia szabályozásáról az Európai Parlament és Tanács rendelete a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok (a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály) megállapításáról és egyes uniós jogalkotási aktusok módosításáról című javaslat³³⁹ (a továbbiakban: Javaslat) volt.

A Javaslat 2021. április 21-i dátummal lett közzétéve, tekintélyes 118 oldalas terjedelemben, 17 oldalnyi melléklettel.

Három évvel később, 2024. május 21-én fogadta el a Tanács a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet) 2024/1689 (EU) rendeletet (a továbbiakban: Rendelet), amely 2024. augusztus 1-jén hatályba lépett 123 oldal terjedelemben, 21 oldalnyi melléklettel.

A szabályozás jogi eszköze rendelet, ennek választását az indokolja, hogy az új szabályokat – például a mesterséges intelligencia fogalommeghatározását, a mesterséges

³³⁷ Miskolczi-Bodnár Péter: Az erkölcs és a jog szoros kapcsolata. *Polgári Szemle*, 11. (2015) 4–6. sz. 27.

³³⁸ Mesterséges Intelligenciáról szóló összehangolt terv, 10.

³³⁹ COM(2021) 206 final.

intelligencián alapuló egyes káros gyakorlatok tilalmát és az egyes mesterségesintelligencia-rendszerek osztályozását – egységesen kell alkalmazni, ezt leghatékonyabban rendeleti formában lehet elérni. A javaslat a meglévő jogi keretekre épül, arányos és szükséges a célkitűzései eléréséhez, mivel *kockázatalapú megközelítést* követ, és csak akkor jelent szabályozási terhet, ha a mesterségesintelligencia-rendszerek valószínűleg nagy kockázatot jelentenek az alapvető jogok vagy a biztonság szempontjából.

A javaslat meghatározta a mesterségesintelligencia-rendszer definícióját:

„»A mesterségesintelligencia-rendszer (MI-rendszer)«: olyan szoftver, amelyet az I. mellékletben felsorolt technikák és megközelítések közül egy vagy több alkalmazásával fejlesztettek, és amely az ember által meghatározott célkitűzések adott csoportja tekintetében olyan kimeneteket, például tartalmat, előrejelzéseket, ajánlásokat vagy döntéseket képes generálni, amelyek befolyásolják azt a környezetet, amellyel kölcsönhatásba lépnek.”³⁴⁰

Az elfogadott Rendeletben a fogalom a következőre módosult:

„»MI-rendszer«: gépi alapú rendszer, amelyet különböző autonómiaszinteken történő működésre terveztek, és amely a bevezetését követően alkalmazkodóképességet tanúsíthat, és amely a kapott bemenetből – explicit vagy implicit célok érdekében – kikövetkezteti, miként generáljon olyan kimeneteket, mint például előrejelzéseket, tartalmakat, ajánlásokat vagy döntéseket, amelyek befolyásolhatják a fizikai vagy a virtuális környezetet.”³⁴¹

Alapvető változás, hogy már nem szoftverként, hanem rendszerként definiálták a MI-rendszert, a közös elem mindkét definícióban a kimenetek generálása. Álláspontom szerint a változás azért előremutató, mert a szakértők a mesterséges intelligenciát rendszerint három meghatározó elemre bontják: a hardver, a betanító adatbázis és az algoritmus. A korábbi szoftver kategóriába sorolás emiatt sem volt szerencsés.

A Javaslat definíciója még utalt a rendelet I. mellékletére, amely a mesterséges intelligenciával kapcsolatos technikákat és megközelítéseket sorolja fel. A tervezet 4. cikke felhatalmazást ad a Bizottságnak, hogy jogi aktusokkal módosítsa az I. mellékletet, aktualizálva a piaci és technológiai fejlemények függvényében. Ez a fogalommeghatározásba egyfajta rugalmasságot visz bele.³⁴² A Rendeletből ezt a mellékletet elhagyták, emiatt a Javaslat II. melléklete (Az uniós harmonizációs jogszabályok jegyzéke) lett a Rendelet I. melléklete.

³⁴⁰ Javaslat, 3. cikk 1. pont.

³⁴¹ MI-rendelet 3. cikk 1. pont

³⁴² A Javaslatban több helyen is található felhatalmazások a Bizottságnak a mellékletek módosítására [a 4. cikk, 7. cikk (1) bekezdés, 11. cikk (3) bekezdés, 43. cikk (5) és (6) bekezdés és a 48. cikk (5) bekezdés].

A Javaslat a kockázatalapú megközelítést alkalmazza, amelyet megtartott a Rendelet, amely nem vezet szükségtelen kereskedelmi korlátozásokhoz, és így a jogi beavatkozás azokra a konkrét helyzetekre korlátozódik, amikor indokoltan aggodalomra okot adó eset áll fenn, vagy ha ez az aggodalom a közeljövőben észszerűen előre látható. Különbséget tesz a mesterséges intelligencia azon felhasználásai között, amelyek *elfogadhatatlan* kockázattal, *nagy* kockázattal, illetve *alacsony vagy minimális* kockázattal járnak.³⁴³

A Javaslat a mesterségesintelligencia-rendszerek uniós belüli forgalomba hozatalára, üzembe helyezésére és használatára vonatkozó harmonizált szabályokat tartalmaz. A Javaslat tartalmaz továbbá harmonizált szabványokat,³⁴⁴ valamint a támogató iránymutatási és megfelelési eszközöket, amelyek az elvárások szerint segíteni fogják a szolgáltatókat és a felhasználókat a Javaslatban meghatározott követelményeknek való megfelelésben, és minimálisra csökkentik a költségeiket.

A kockázati besorolás alapján határozza meg a Javaslat az egyes mesterségesintelligencia-gyakorlatokra vonatkozó tilalmakat. A tiltott gyakorlatok II. fejezetben szereplő jegyzéke magában foglalja mindazokat az MI-rendszereket, amelyek használata elfogadhatatlannak minősül, mert ellentmond az uniós értékeknek.

<i>TILTOTT MESTERSÉGESINTELLIGENCIA-GYAKORLATOK</i>	
A Javaslat szerint	A Rendelet szerint
Azok a rendszerek, amelyek – szubliminális³⁴⁵ technikákat alkalmaznak az adott személy tudatán kívül annak érdekében, hogy <i>lényegesen torzítsák egy személy magatartását</i> oly módon, amely e személynek vagy más személynek <i>testi vagy lelki károsodást okoz</i> vagy okozhat,	Azok a rendszerek, amelyek – szubliminális technikákat alkalmaznak az adott személy tudatán kívül, annak érdekében, hogy lényegesen torzítsák egy személy vagy személyek egy csoportjának magatartását azáltal, hogy jelentősen gyengítik a megalapozott döntéshozatalra való képességüket, azt eredményezve, hogy olyan döntést hozzanak, amelyet egyébként nem hoztak volna meg, és oly

³⁴³ Javaslat 14. oldal, a kockázati kategóriák angol eredetiben: *unacceptable risk, high risk, and low or minimal risk*. Javaslat EN változat 12.

³⁴⁴ Javaslat 40. cikk, Rendelet 40. cikk.

³⁴⁵ A küszöb alatti észlelés (szubliminális percepció) azt a lehetőséget jelenti, hogy egyes ingerek, amelyek túl gyengék ahhoz, hogy tudatosan észlelhetők legyenek, mégis befolyást gyakorolhatnak a perceptuális és kognitív folyamatokra, valamint a viselkedésre. Oláh Attila: *Pszichológiai alapismeretek*. Budapest, Bölcsész Konzorcium, 2006. 409.

<i>TILTOTT MESTERSÉGESINTELLIGENCIA-GYAKORLATOK</i>	
A Javaslat szerint	A Rendelet szerint
– a személyek egy meghatározott csoportjának életkor, testi vagy szellemi fogyatékoság miatt fennálló valamilyen <i>sebezhetőségét kihasználják</i> annak érdekében, hogy <i>torzítsák</i> az adott csoporthoz tartozó <i>személy magatartását,</i> – természetes személyek <i>megbízhatóságának értékelésére vagy osztályozására</i> egy bizonyos időszakon keresztül, közösségi magatartásuk, illetve ismert vagy előre jelzett személyes vagy személyiségi tulajdonságok alapján, oly módon, hogy a <i>közösségi pontszám</i> alapján természetes személyek vagy ezek csoportját más kontextusban <i>hátrányosan megkülönböztessék,</i>	módon, amely az említett személynek, egy másik személynek vagy személyek egy csoportjának jelentős károsodást okoz vagy észszerű valószínűséggel okozhat. – egy természetes személynek vagy a személyek egy meghatározott csoportjának az <i>életkor, fogyatékoság, illetve egyedi szociális vagy gazdasági helyzet miatt fennálló valamilyen sebezhetőségét</i> kihasználják azzal a céllal vagy hatással, hogy lényegesen torzítsák az említett személy vagy az említett csoporthoz tartozó valamely személy magatartását oly módon, amely az említett személynek vagy egy másik személynek jelentős kárt okoz vagy észszerű valószínűséggel okozhat. – természetes személyek vagy személyek csoportjai <i>értékelésének vagy osztályozásának</i> céljából egy bizonyos időszakon keresztül, <i>közösségi magatartásuk,</i> illetve ismert, kikövetkeztetett vagy előre jelzett személyes tulajdonságaik vagy személyiségjegyeik alapján, társadalmi pontszámot generálva. – természetes személyek <i>kockázatértékelését végzi</i> annak érdekében, hogy – kizárólag a természetes személyekre vonatkozó <i>profilalkotás</i> vagy

<i>TILTOTT MESTERSÉGESINTELLIGENCIA-GYAKORLATOK</i>	
A Javaslat szerint	A Rendelet szerint
– „valós idejű” távoli biometrikus azonosító rendszerek használata a	személyiségjegyeik és tulajdonságaik értékelése alapján – felmérje vagy előre jelezze annak kockázatát, hogy egy adott természetes személy <i>bűncselekményt követ el</i>; – arcképek internetről vagy zárt láncú televízió-felvételekből való, nem célzott lekérdezésével arcfelismerő adatbázisokat hoznak létre vagy ilyeneket bővítenek; – természetes személyek érzelmeiből következtetést levonó MI-rendszerek forgalomba hozatala, e konkrét célra történő üzembe helyezése, illetve használata a munkahelyek és az oktatási intézmények területén; – biometrikus kategorizálási rendszerek forgalomba hozatala, e konkrét célra történő üzembe helyezése, illetve használata, amelyek természetes személyeket biometrikus adataik alapján egyénileg kategorizálnak, hogy ezáltal levezessék vagy kikövetkeztessék faji hovatartozásukat, politikai véleményüket, szakszervezeti tagságukat, vallási vagy világnézeti meggyőződésüket, szexuális életüket vagy szexuális irányultságukat; – „valós idejű” távoli biometrikus azonosító rendszerek használata a nyilvánosság

TILTOTT MESTERSÉGESINTELLIGENCIA-GYAKORLATOK					
A Javaslat szerint			A Rendelet szerint		
nyilvánosság	számára	hozzáférhető	számára	hozzáférhető	helyeken
helyeken bűnüldözési célokból. ³⁴⁶			bűnüldözési célokból. ³⁴⁷		

Forrás: a szerző szerkesztése

A fenti összehasonlítás alapján látható, hogy a tiltott MI-gyakorlatok köre az egyeztetés során jelentősen kiegészült, pontosításra került.

A Rendelet III. fejezete a kockázati besorolás logikája alapján csökkenő kockázati sorrendnek megfelelően a *nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszerekre* állapít meg szabályokat, különös követelményeket és az ilyen rendszerek üzemeltetőire vonatkozó kötelezettségeket. Nagy kockázatúnak³⁴⁸ tekintendő egy mesterségesintelligencia-rendszer, ha azt jelentős kockázatú ágazatban használják, olyan módon, ami jelentős kockázatot okoz. A Rendelet a II. és III. mellékletben foglalt követelmények alapján határozza meg a nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszereket, és ismételten a szabályozás rugalmasságát szolgálja, hogy a Bizottság felhatalmazást kap a mellékletek módosítására,³⁴⁹ ezzel elősegítve, hogy a nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszer definíció naprakész maradjon a folyamatos technológiai fejlődés ellenére is.

Mivel a mesterséges intelligencia helyes működésének az algoritmus mellett záloga a betanítás,³⁵⁰ a tanító adatok helyes meghatározása, erre nézve is tartalmaz rendelkezéseket a szöveg a nagy kockázatú mesterséges intelligencia vonatkozásában.³⁵¹

A Rendelet harmonizált átláthatósági szabályokat állapít meg a természetes személyekkel való interakcióra szánt mesterségesintelligencia-rendszerek, az érzelemfelismerő rendszerek és a biometrikus kategorizálási rendszerek, valamint a kép-, audio- vagy videótartalom előállítására, vagy manipulálására használt mesterségesintelligencia-rendszerek tekintetében.

³⁴⁶ Javaslat 5. cikk.

³⁴⁷ Rendelet 5. cikk.

³⁴⁸ A Javaslat *nagy kockázatú* besorolása egybeesik a Fehér könyv *magas kockázatú* kategóriájával, lásd a 318. lábjegyzetet.

³⁴⁹ Javaslat 7. cikk (1) bekezdés a III. melléklet vonatkozásában, az elfogadott Rendelet is továbbvitte ezt a jogi megoldást, a 97. cikke határozza meg a Bizottság felhatalmazásának kereteit.

³⁵⁰ „A mesterséges intelligencia fő alkotóelemei az »adatok«, valamint az »algoritmusok«”. Fehér könyv 20. oldal.

³⁵¹ Javaslat 10. cikk; Rendelet 10. cikk.

A Rendelet kritikus eleme az *emberi felügyelet előírása*: a nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszereket úgy kell megtervezni és fejleszteni – többek között megfelelő ember-gép interfész eszközökkel –, hogy működésük kellően átlátható legyen ahhoz, hogy a felhasználók értelmezhesék a rendszer kimenetét, és megfelelően használhassák azt.³⁵² Ez azt is jelenti, hogy a használat teljes időtartama alatt természetes személyek számára a rendszer hatékony felügyeletét biztosítani kell. A követelménynek való megfelelés különösen az úgynevezett mélytanuló rendszereknél válhat nehézkessé, mivel ezek a tanuló adatok biztosítását követően az algoritmusuk alapján emberi beavatkozás nélkül, maguktól tanulnak, így az emberi beavatkozás lehetősége erősen leszűkülhet, szinte csak a lekapcsolásra.

VII.3.1. Intézményrendszer kialakítása

A Rendelet a mesterséges intelligencia szabályozásának betartatására intézményrendszer létrehozásáról is rendelkezik, ezek a bejelentő hatóságok. Minden tagállam kijelöl vagy létrehoz egy *bejelentő hatóságot* (illetékes nemzeti hatóság), amely a megfelelőségértékelő szervezetek értékeléséhez, kijelöléséhez és bejelentéséhez, valamint nyomon követéséhez szükséges eljárások kialakításáért és végrehajtásáért felel.³⁵³

A VII. fejezet Irányítás címe alatt a Rendelet megalapítja a Bizottság alatt működő MI-hivatalt, amely fejleszti az uniós szakértelmet és képességeket a mesterséges intelligencia területén. Emellett létrejön a *Mesterséges Intelligenciával Foglalkozó*³⁵⁴ *Európai Testület*, amely a Bizottság tanácsadó és segítségnyújtó testülete.

Tagállami szinten pedig a Rendelet alkalmazásának és végrehajtásának biztosítása céljából *nemzeti illetékes hatóságokat* hoznak létre vagy jelölnek ki. A nemzeti illetékes hatóságok közül minden tagállam kijelöl egy *nemzeti felügyeleti hatóságot*. A nemzeti felügyeleti hatóság bejelentő hatóságként és piacfelügyeleti hatóságként jár el.

³⁵² Javaslat 13. cikk; Rendelet 14. cikk.

³⁵³ Javaslat 30. cikk (1) bekezdés; Rendelet 28. cikk (1) bekezdés.

³⁵⁴ Magyarországon a jogi szabályozást a Magyar Mesterséges Intelligencia Hivatalról és az Európai Unió Mesterséges Intelligencia rendeletének magyarországi végrehajtásáról szóló törvényjavaslat tartalmazza, amelyet a nemzetgazdasági miniszter nyújtott be a parlamentnek 2025 szeptemberében. Forrás: az Országgyűlés 2025. évi őszi ülészakára vonatkozó törvényalkotási program. https://www.parlament.hu/documents/d/guest/tvalk_program_2025-osz

VII.4. Etikai vonatkozások

Az etikai kérdések témám szempontjából két csoportra oszthatók, amelyek egymással részegész viszonyban állnak. Általános etikai szabályok körében a mesterséges intelligencia alkalmazásával kapcsolatos általános etikai kérdéseket említem, a szűkebb halmazban a jogalkotás – mesterséges intelligencia – etika hálójába tartozó alapkérdés merül fel: alkothat-e gép jogot? Ebben a pontban az MI-vel kapcsolatos általános etikai szabályokat vizsgálom.

VII.4.1. Emberarcú mesterséges intelligencia

Az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom növelése,³⁵⁵ a Bizottság 2019-ben kiadott közleménye szerint a jog és etika egymás mellett kell hasson: „a mesterséges intelligencián alapuló alkalmazásoknak nemcsak a jogszabályokkal kell összhangban lenniük, hanem az etikai elveknek is meg kell felelniük, és biztosítaniuk kell, hogy az alkalmazásuk ne okozzon nem kívánt károkat.”³⁵⁶ A közlemény arra a következtetésre jut, hogy a mesterséges intelligencia csak akkor tekinthető megbízhatónak, ha azt a széles körben elfogadott etikai értékeket tiszteletben tartva fejlesztik ki és használják.³⁵⁷

A megbízható mesterséges intelligencia alapja az *Etikai iránymutatás a mesterséges intelligenciára vonatkozóan* című dokumentum szerint négy etikai elv kell legyen: az *emberi autonómia tiszteletben tartása*, a *kár megelőzése*, a *méltányosság* és a *megmagyarázhatóság*.³⁵⁸

A közlemény arra a következtetésre jut, hogy a mesterséges intelligencia csak akkor tekinthető megbízhatónak, ha azt a széles körben elfogadott etikai értékeket tiszteletben tartva fejlesztik ki és használják.³⁵⁹

A *Fehér könyv a mesterséges intelligenciáról* alcíme a kiválóság és a bizalom európai megközelítése, és olyan szakpolitikai lehetőségeket mutat be, amelyek lehetővé teszik Európában a *megbízható és biztonságos* mesterségesintelligencia-fejlesztést, miközben teljes mértékben tiszteletben tartják az uniós polgárok értékeit és jogait.

³⁵⁵ Az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom növelése COM(2019) 168 final.

³⁵⁶ Az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom növelése COM(2019) 168 final, 3.

³⁵⁷ Az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom növelése COM(2019) 168 final, 10.

³⁵⁸ Etikai iránymutatás a mesterséges intelligenciára vonatkozóan, 10.

³⁵⁹ Az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom növelése, 10.

Bár a mesterséges intelligencia rendkívül hasznos lehet (többek között termékek és folyamatok biztonságosabbá tételével), *kárt is okozhat*.³⁶⁰ Ez a kár lehet materiális (az emberek biztonságát és egészségét érintő kár, ideértve a haláleseteket és a vagyoni károkat is) és lehet nem vagyoni jellegű (a magánélethez való jog sérelme, a véleménynyilvánítás szabadságának és az emberi méltóságnak a korlátozása, megkülönböztetés, például a munkavállalás terén), és a kockázatok széles köréhez kapcsolódhat. A szabályozási keretnek arra kell összpontosítania, hogy miként lehet minimalizálni az esetleges károsodások különféle kockázatait, különösen a legjelentősebbekét.³⁶¹

A Fehér könyv megállapítja, hogy a mesterséges intelligencia használata hatással lehet az EU alapértékeire, és olyan alapvető jogok megsértéséhez vezethet, mint például a szabad véleménynyilvánítás joga, a gyülekezés szabadsága, az *emberi méltóság*, a nem, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékosságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló *megkülönböztetés tilalma*, a *személyes adatok és a magánélet védelme*, a *hatékony bírósági jogorvoslat*hoz és a *tisztességes eljáráshoz való jog* vagy a *fogyasztóvédelem*. Ezt kockázatként kell azonosítani és kezelni.

A mesterséges intelligencia számos olyan funkciót tölthet be, amelyeket korábban csak emberek tudtak ellátni. Ennek eredményeként a polgárok és a jogi személyek egyre gyakrabban fognak azzal szembesülni, hogy a rájuk vonatkozó intézkedések és döntések meghozatala a mesterségesintelligencia-rendszerek által vagy azok segítségével történt, és azokat néha nehéz megérteni, illetve szükség esetén hatékonyan megtámadni.

A Fehér könyv amellet foglal állást, hogy *a mesterséges intelligencia fogalmát* a szabályozásban egyértelműen meg kell határozni mint a szabályozás hatályának kulcselemét.³⁶²

³⁶⁰ Közvetlen példa erre az a tudományosan is feldolgozott eset, amelyben egy férfi a ChatGPT tanácsát követve megmérgezte magát. Audrey Eichenberger et al.: A Case of Bromism Influenced by Use of Artificial Intelligence. *Annals of Internal Medicine*, Vol. 4. No. 5. 2025. augusztus 5. <https://www.acpjournals.org/doi/10.7326/aimcc.2024.1260?ref=404media.co>

³⁶¹ Fehér könyv 13.

³⁶² A Bizottság a mesterséges intelligencia fogalmát először a *Mesterséges intelligencia Európa számára* című közleményében definiálta. Lásd COM(2018) 237 final, 1. oldal: „A mesterséges intelligencia intelligens viselkedésre utaló rendszereket takar, amelyek konkrét célok eléréséhez elemzik a környezetüket és – bizonyos mértékű autonómiával – intézkedéseket hajtanak végre. A mesterséges intelligencián alapuló rendszerek lehetnek kizárólag szoftveralapú rendszerek, amelyek a virtuális világban működnek (pl. hangasszisztensek, képelemző szoftverek, keresőprogramok, hang- és arcfelismerő rendszerek), illetve a mesterséges intelligencia beépíthető hardvereszközökbe is (pl. fejlett robotok, autonóm járművek, drónok és a tárgyak internetéhez kapcsolódó alkalmazások).”

Ezt a meghatározást a magas szintű szakértői csoport tovább finomította: Magas szintű szakértői csoport, *A mesterséges intelligencia fogalmának meghatározása*, 8. oldal: „A mesterséges intelligencián (Artificial Intelligence – AI) alapuló rendszerek olyan, emberek által megtervezett szoftverrendszerek (és lehetőség szerint hardverrendszerek), amelyek összetett céljukra tekintettel a fizikai vagy a digitális dimenzióban úgy működnek, hogy a környezetüket adatszerzés révén észlelik, értelmezik a gyűjtött strukturált és nem strukturált

A Fehér könyv meghatározza a magas kockázatú mesterséges intelligencia³⁶³ közérthető fogalmát:³⁶⁴ a mesterséges intelligenciával kapcsolatos alkalmazást magas kockázatúnak kell tekinteni, amennyiben jelentős kockázatú ágazatban használják, és olyan módon használják, ami jelentős kockázatot okoz. A két feltétel együttes alkalmazása biztosítaná, hogy a szabályozási keret hatálya célhoz kötött legyen, és jogbiztonságot adjon.³⁶⁵

A Bizottság 2019-ben kiadott közleménye szerint a jog és etika egymás mellett kell hasson: „a mesterséges intelligencián alapuló alkalmazásoknak nemcsak a jogszabályokkal kell összhangban lenniük, hanem az etikai elveknek is meg kell felelniük, és biztosítaniuk kell, hogy az alkalmazásuk ne okozzon nem kívánt károkat.”³⁶⁶ A közlemény³⁶⁷ arra a következtetésre jut, hogy a mesterséges intelligencia csak akkor tekinthető megbízhatónak, ha azt a széles körben elfogadott etikai értékeket tiszteletben tartva fejlesztik ki és használják.³⁶⁸

VII.4.2. Megbízható mesterséges intelligenciára vonatkozó etikai iránymutatás³⁶⁹

Mesterséges intelligenciával foglalkozó magas szintű szakértői csoport első alkalommal 2018 decemberében, majd széles körű konzultációt követően 2019 áprilisában tette közzé megállapításait az etikai iránymutatásban.

A dokumentum kifejti, hogy a jövőképünk arra irányul, hogy az etikát központi pilléreként alkalmazzuk a megbízható mesterséges intelligencia biztosítása és mérése céljából.³⁷⁰

---

adatokat, ismereteik alapján érvelnek, vagy ezekből az adatokból származó információkat dolgoznak fel, valamint eldöntik, hogy az adott cél eléréséhez melyek a leghatékonyabb intézkedések. Az MI-rendszerek használhatnak szimbolikus szabályokat, vagy numerikus modellt is betanulhatnak, és a magatartásukat is megváltoztathatják annak elemzése révén, hogy a korábbi intézkedések hogyan hatottak a környezetre.”

³⁶³ A Fehér könyv magyar nyelvű hivatalos szövege *magas kockázatú* mesterséges intelligenciát említ, ezzel szemben a Javaslat a *nagy kockázatú* jelzöt használja. Angol eredetiben mindkét szöveg a *high-risk* jelzöt használja, valószínű a magyar fordítás pontatlan.

³⁶⁴ Fehér könyv 21.

³⁶⁵ Fehér könyv 22.

³⁶⁶ Európai Bizottság: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom növelése. COM(2019)168 végleges (2019. április 8.). 3.

³⁶⁷ COM(2019)168 végleges (2019. április 8.). 10.

³⁶⁸ Kántor 2022c, 50.

³⁶⁹ Mesterséges intelligenciával foglalkozó magas szintű szakértői csoport: Etikai iránymutatás a mesterséges intelligenciára vonatkozóan, Európai Bizottság, 2019.

³⁷⁰ Etikai iránymutatás a mesterséges intelligenciára vonatkozóan, 6.

A megbízható mesterséges intelligencia elérésére tett erőfeszítés nem kizárólag magának a mesterségesintelligencia-rendszernek a megbízhatóságára vonatkozik, hanem olyan átfogó és rendszerszintű megközelítést igényel, amely magában foglalja a rendszer teljes életciklusa során a rendszer társadalmi és műszaki kontextusának részét képező valamennyi szereplő és folyamat megbízhatóságát is.

A szakértői csoport álláspontja szerint a *megbízható mesterséges intelligencia* három olyan elemből áll, amelyeknek a rendszer életciklusának egésze során teljesülniük kell:

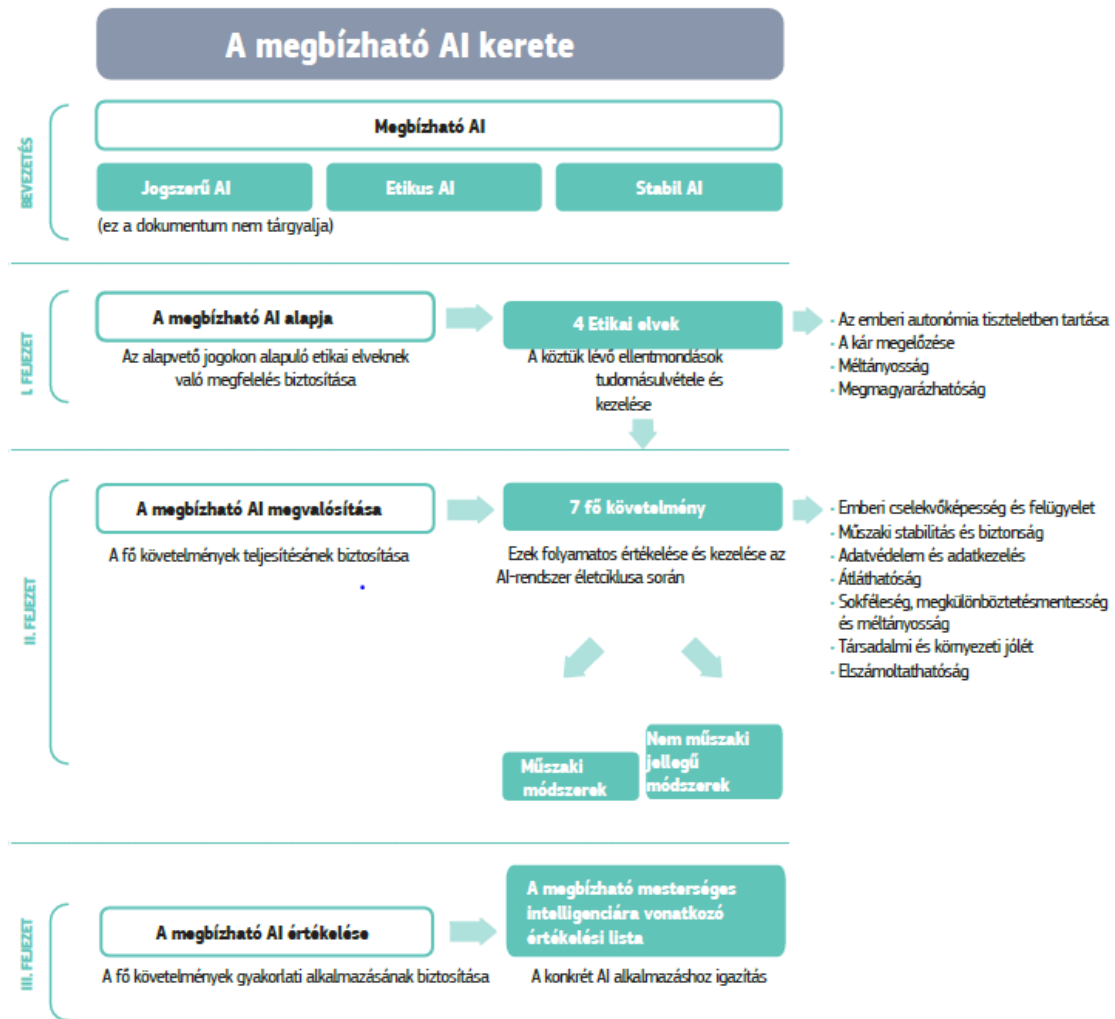
- *jogszerűnek* kell lennie, vagyis meg kell felelnie a hatályos törvényeknek és rendelkezéseknek;
- *etikusnak* kell lennie, vagyis biztosítania kell az etikai elveknek és értékeknek való megfelelést;
- műszaki és társadalmi szempontból is *stabilnak* kell lennie, mivel a mesterségesintelligencia-rendszerek még jó szándék esetén, akaratlanul is okozhatnak kárt.³⁷¹

Az iránymutatás rögzíti a megbízható mesterséges intelligencia megvalósítását szolgáló keretet.

A szakértői csoport a megbízható mesterséges intelligenciára vonatkozó keretet az alábbi szemléletes ábrán foglalta össze.

---

³⁷¹ Etikai iránymutatás a mesterséges intelligenciára vonatkozóan, 2.

7. ábra. Az iránymutatás mint a mesterséges intelligenciára vonatkozó keret. Forrás: Etikai iránymutatás a mesterséges intelligenciára vonatkozóan, 10.

Az ábra bal oldalán láthatjuk az iránymutatás szerkezeti egységeit, jobbra haladva bomlanak ki az adott elváráshoz tartozó egyes követelmények. A megbízható mesterséges intelligencia alapja az iránymutatás szerint négy etikai elv kell legyen, az *emberi autonómia tiszteletben tartása*, a *kár megelőzése*, a *méltányosság* és a *megmagyarázhatóság*.

VII.4.3. Etika a szabályozásban

Az etika egyik kézzelfogható megjelenése a Javaslatban a magatartási kódexek³⁷² készítésének előírása. A IX. fejezet meghatározza a magatartási kódexek létrehozásának

³⁷² Lásd Miskolczi-Bodnár Péter: A jog és erkölcs változó kapcsolata. In Szakály Zsuzsa (szerk.): *Tanulmánykötet „Jog, erkölcs, etika” Konferencia 2017. június 22.* Budapest, Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft. 2017. 37–58.

keretét, ami arra kívánja ösztönözni a nem nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszerek szolgáltatóit, hogy *önkéntes alapon alkalmazzák* a nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszerekre vonatkozó kötelező követelményeket. A nem nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszerek szolgáltatói maguk dolgozhatják ki és alkalmazhatják a magatartási kódexeket. Ez a kockázati besorolás legalacsonyabb szintjén levő, alacsony kockázatú rendszerekkel kapcsolatosan arra ösztönzi a szolgáltatókat, hogy *önként vessék alá* magukat bizonyos, akár maguk által megállapított magatartási szabályoknak a rendszerük működtetésével kapcsolatosan, akár csak egyes hivatásrendek képviselői teszik ezt saját etikai szabályzatukkal.

A szabályozás lehetőséget ad további, önkéntes kötelezettségvállalások (például a környezeti fenntarthatósággal, a fogyatékosokkal élő személyek hozzáféréseivel kapcsolatosan) előírására is.³⁷³ Az ilyen pluszszabályozások kidolgozása az adminisztratív terhek csökkentése és így az EU által meghirdetett jobb szabályozási program ellen hat, ugyanakkor elengedhetetlen fontosságú, és a Javaslat ösztönző és könnyítő rendelkezéseket is tartalmaz a kis méretű szolgáltatók és induló vállalkozások részére.³⁷⁴

Bizonyítva, hogy a Javaslat által megállapított szabályok végrehajtásához komoly érdek fűződik, a Rendelet *nem lex imperfecta*, a Javaslatban a 71. és 72. cikk komoly *pénzügyi szankciókat* állapít meg a Rendeletben foglaltakat megsértő jogalanyokra.

A Rendelet hatálybalépésére vonatkozó dátumot nem tartalmazott a Javaslat, azonban viszonylag hosszú, *24 hónapos vacatio legis* állapított meg a 85. cikk 2. bekezdése. Bár az elfogadott Rendelet 2024. augusztus 1-jén lépett hatályba, alkalmazhatósága 2026. augusztus 2-án kezdődik, ugyanakkor egyes részeit lépcsőzetesen, már 2025. február 2-ától kezdődően alkalmazni kell.³⁷⁵ Ennek oka az, hogy a Rendeletben foglalt intézményrendszer létrehozása, jogintézmények kialakítása várhatóan jelentős időt és költséget fog igényelni, a jogalkotók elvárása a megfelelő felkészülési idő biztosításával pedig az lehet, hogy a Rendelet alkalmazási időpontjának kezdetétől a teljes intézményrendszer működőképes legyen.

³⁷³ Javaslat 69. cikk (2): „A Bizottság és a Testület ösztönzi és elősegíti olyan magatartási kódexek kidolgozását, amelyek célja például a környezeti fenntarthatósággal, a fogyatékosokkal élő személyek hozzáféréseivel, az érdekelt feleknek az MI-rendszerek tervezésében és fejlesztésében való részvételével, valamint a fejlesztői csapatok sokszínűségével kapcsolatos követelmények MI-rendszerekre való önkéntes alkalmazásának előmozdítása, egyértelmű célkitűzések és az említett célkitűzések elérésének mérésére szolgáló fő teljesítménymutatók alapján.”

³⁷⁴ Javaslat 69. cikk (4): „A magatartási kódexek kidolgozásának ösztönzése és megkönnyítése keretében a Bizottság és a Testület figyelembe veszi a kis méretű szolgáltatók és induló vállalkozások sajátos érdekeit és igényeit.”

³⁷⁵ Vö. MI-rendelet 113. cikk.

Az informatikán belül is kiemelten fénybe került az utóbbi időben a mesterséges intelligencia. Talán azért, mert egyes becslések szerint konkurál az emberi intelligenciával, és egy idő múlva vélhetően döntéseket fog hozni helyettünk. Mindenki számára, aki hallott már mesterséges intelligenciáról, világos, hogy az ilyen alkalmazás veszélyes, ezért végtelenül racionális, hogy a működésének szabályozásába jelentős etikai elvárásokat kívánnak elhelyezni.

Egyre nagyobb teret kap a sajtóban is a mesterséges intelligencia, és nemcsak az eredményei, hogy például hogyan ismeri fel bizonyos betegségek kialakulását az algoritmus fénykép alapján, vagy mennyivel hatékonyabban elemzi a képalkotó orvosi eljárások eredményeit, hanem ahogy egyre nagyobb arányban megjelenik köznap életünkben, a használatával kapcsolatos aggodalmak is napvilágot látnak. „A mesterséges intelligencia alapjaiban tette tönkre a házi feladatot” – írta a Twitteren Ethan Mollick, a Pennsylvaniai Egyetem professzora.³⁷⁶ Az OpenAI ChatGPT (Generative Pre-Train Transformer) szöveggeneráló mesterséges intelligencia technológiája képes szövegek kivonatolására, fordítására, szöveggenerálásra. Tilesch György mesterségesintelligencia-szakértő szerint a mesterséges intelligencia nem tud gondolkodni, pusztán imitálja, hazudik és téved. Álláspontja szerint arra tanították a programot, hogy legyen válasza mindenre, de mivel nem tud mindent, ilyenkor hazudik (hallucinál). Ezen túlmenően az a tapasztalata, hogy szakdolgozatok írásánál több esetben előfordult, hogy rosszul magyarázott szakmai fogalmakat, és nem létező forrásokra hivatkozott. A Microsoft MI-alapú Copilot alkalmazása is képes az egyes generált szövegek mellé megjelölni a felhasznált forrásokat, azonban ezeket felhasználó általában ritkán ellenőrzi. Komoly veszélyt jelent, hogy az alkalmazás magabiztosan és hihetően hibázik. Az ilyen hibás adatokra alapozott döntések komoly károkat okozhatnak, emberek millióinak sorsát változtathatják meg. Emiatt a mesterséges intelligenciát kutatók számos olyan eljárást dolgoztak ki, amellyel az MI hallucinációját próbálják kiküszöbölni.³⁷⁷ Az itt felsorolt problémák csak néhány azok közül, amelyek miatt az Európai Unió részletes, mindenkire kötelező jellegű kockázatalapú szabályozás mellett döntött.

³⁷⁶ Rádi Balázs: Házi feladatot és szerelmes levelet is ír helyettünk a virtuális csicska. *Index*, 2023. január 7. <https://index.hu/gazdasag/2023/01/07/hazi-feladat-chatgpt-csalas-tiktok-trend-mestersleges-intelligencia/>

³⁷⁷ Például a prompt tartalmazza azt az adatkészletet, amelynek a feldolgozását kérjük az MI-től, vagy magát a promptot is egy alacsonyabb verziójú MI-rendszer készíti el előre megadott adatok alapján, ehhez kerül megadásra a prompt mellé a teljes feldolgozandó adatkészlet.

VIII. fejezet: Automatizációs lehetőségek a jogalkotásban

„Az automatizálás célja a jogászai munkák esetén is az, hogy növelje a feladatot ellátó szakemberek munkájának hatékonyságát, csökkentse a rutinszerű feladatokra fordított időt. A közelmúltban tömegek számára elérhetővé vált új technológiai képességek miatt időszerűvé vált annak a felülvizsgálata, hogy a változások mennyiben érintik strukturálisan a jogi hivatás végzőit. Az automatizálási eszközök fókuszja irányulhat az egyes jogi folyamatok eredményeire vagy magukra a jogi folyamatokra, alkalmazásuk pedig nagyban függ a szervezeti mérettől és a jogi munka típusától. A sokoldalú, mesterséges neurális hálókra épülő új automatizálási eszközök révén jóval szélesebb körben vált gyakorlati lehetőséggé a jogászai tudás rögzítése és a jogi folyamatok egyes lépéseinek átláthatóbbá tétele.”³⁷⁸ Homoki Péter álláspontja szerint a jogi munka automatizálása sem tér el más szellemi tevékenység automatizációjától, amelyben nagy szerepet kapnak az átfogó informatikai keretrendszerek. Álláspontjának speciális eseteként tekinthetünk azon tézisemre, miszerint a fordítás és a jogalkotás automatizációja is hasonló vonásokat mutat. Az automatizációs eszközök egyik csoportja eredményfókuszú, a munka végeredménye oldaláról közelíti meg a célt, ilyen a dokumentumautomatizálás. A másik csoport a jogi jellegű folyamat egészének automatizálására fókuszál. A jogalkotás automatizációja mindkét aspektust magában hordozhatja, hiszen az egyszerűbb modell szerint lehet automatikus dokumentumgenerálás, viszont amennyiben a generált dokumentum elfogadásához eljárásrendet, munkafolyamatot is meghatározunk, úgy ennek automatizálása is releváns lehet. A jogalkotás digitalizált rendszere is ezt az utat követi, a dokumentumkészítés támogatása mellett a folyamatokat is támogatja.³⁷⁹

A szakirodalom alapján az IJR-t az automatikus vagy félautomatikus dokumentum-összeállító rendszerek közzé lehet besorolni. Az ilyen szöveggeneráló eszköz a legegyszerűbb esetben gépi tanulási képesség nélküli szoftverből, valamint egy szótárból áll, technológiailag azonban állhat mögötte akár egy többrétegű neurális háló architektúra is.³⁸⁰ Eszerint kimondható, hogy a jogalkotás digitalizált rendszere mesterséges intelligenciával való összekapcsolásának vizsgálata okszerű.

³⁷⁸ Homoki Péter: Jogászai munkák automatizálása. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2025. Absztrakt (Az információs társadalom jogi kérdései rovat, rovatszerkesztő: Török Bernát, Zódi Zsolt) <http://ijoten.hu/szocikk/jogaszai-munkak-automatizalasa>

³⁷⁹ Bővebben lásd: Homoki, Péter: *Guide on the Use of Artificial Intelligence-Based Tools by Lawyers and Law Firms in the EU*. Council of Bars and Law Societies of Europe, 2022a. 22.

³⁸⁰ Homoki 2022b, 189.

Tézisem szerint a fordítás automatizációja, vagyis a gépi fordítás professzionális alkalmazásának elterjedése mintául szolgál a jogalkotás automatizációjához, ezért első lépésként röviden bemutatom a gépi fordítás bevezetésével kapcsolatos tapasztalatokat.

VIII.1. Mesterséges intelligencia a fordítóiparban

A fordítóiparban már mindennapos a gépi fordító megoldások alkalmazása,³⁸¹ amely néhány éve még elképzelhetetlennek számított, mára azonban egyre többen használják fordítói munkájuk támogatására, sőt ISO-szabvány is jött létre az utószerkesztéssel támogatott gépi fordítás minőségének biztosítására. Ennek mintájára talán elképzelhető, hogy néhány év múlva a jogalkotást is mesterségesintelligencia-alapú rendszer fogja végezni, javaslatom szerint emberi utószerkesztéssel.

A fordítói gyakorlat alapján szükséges megjegyezni, hogy sem a fordítástámogató CAT-eszközök, sem a gépi fordító eszközök használata nem vegytisztán fordul elő a professzionális fordítók körében. Az ő céljuk (vállalkozási tevékenységük miatt is) az adott hosszúságú fordítandó szöveg minél magasabb (de legalábbis elvárt) minőségű, minél gyorsabb fordítása a célnyelvre. Ezért egy jól felkészült, korszerű fordító eszköztárban egyaránt rendelkezésre áll CAT-eszköz és a gépi fordító alkalmazás, amelyek használatát a fordítandó szöveg tulajdonságai határozzák meg. Tehát előfordulhat, hogy egy szöveg gépi fordítását követően a nem helyesen vagy biztosan fordított részeket CAT-eszköz segítségével dolgozza át, majd az egész szöveget utószerkeszti. Vagyis a fordítás esetében nem az alkalmazott módszer, hanem a végeredmény számít, akárcsak a jogalkotás esetében, ahol az elvárás nem a jogalkotási folyamat cizelláltsága, hanem az, hogy a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, jó minőségű jogszabály kerüljön kihirdetésre a folyamat végén; ebben a fordítás és a jogalkotás közös.

VIII.2. Mesterséges intelligencia alkalmazási lehetőségei a jogalkotásban

Amennyiben a mesterséges intelligencia használati lehetőségeit vizsgáljuk a jogalkotás folyamatában, összehasonlítva a mesterségesintelligencia-alapú (a továbbiakban: gépi) fordító eszközök használatával nehéz helyzetbe kerülünk; egyrészt azért, mert amíg a mesterségesintelligencia-alapú gépi fordító megoldások már évek óta léteznek, mindenki

---

³⁸¹ Pl. DeepL, eTranslation, korlátozottan: Google Translate.

számára elérhetőek és sokak által használtak, a mesterségesintelligencia-alapú jogalkotási rendszer létrehozása jelen dokumentumon kívül még elképzelés szintjén sem jött létre.

„A mesterséges intelligencia már a jogi szakmába is megérkezett, de jellemzően a felhasználói, jogalkalmazói oldalon, azonban álláspontom szerint a jogalkotásban is meg fog jelenni idővel, különösen azért, mert a jogszabályok fordítása – fordíthatósága az Európai Unió tagságunkra tekintettel a későbbiekben – az Unió Fordítási Főigazgatósága (DGT) gépi fordítási kapacitásának növekedése mellett – igényként jelentkezhethet. Ez a folyamat a jogtudomány szempontjából is figyelemre méltó.”³⁸² A globális gazdaság miatt a jogszabályok fordítása a gépi fordítás kapacitásának növekedése mellett igényként jelentkezhethet.³⁸³ Bár a fordítás mint nyelvi közvetítés nem hat vissza a jogalkotás nyelvi minőségére, szükséges megjegyezni, hogy jó minőségű, jól értelmezhető jogi szövegről egyszerűbb fordítást készíteni, és a fordítás is jobb minőségű, érthetőbb lesz. A gépi jogalkotás - gépi fordítás relációjában ez azt jelentené, hogy a gépi jogalkotás által produkált – következetes szóhasználatú, jól strukturált, egyszerű mondatszerkezetű – szöveget a gépi fordító alkalmazás nagyobb eredményességgel (kevesebb utószerkesztéssel, így rövidebb idő alatt, alacsonyabb költség mellett) tudná idegen nyelvre lefordítani.

A jogalkotás informatikai rendszerének mesterséges intelligenciával való összekapcsolása mellett technológiai érvként szerepel az is, hogy az ilyen rendszerek két fő alkotóeleme az algoritmus, valamint az adatbázis. Az adatbázis rendelkezésre áll, mivel a Nemzeti Jogszabálytár lényegében egy jogi, lexikális adatbázis, amely betanító adatbázisként rendelkezésre is állhat. Az algoritmus elkészítéséhez pedig lehetne kiinduló állapotban az IJR-be leprogramozott, digitalizált szabályokat alapként használni. Homoki Péter szerint a többrétegű neurális háló modellekre épülő megoldások a jogi szövegösszegzés terén is ígéretesek lehetnek, ezek használata azonban egy adott tagállami kis nyelven is további befektetést, kutatást, fejlesztést igényel.³⁸⁴

A gazdaság globalizálódása miatt a jogszabályok fordítása egyre nagyobb fontosságúvá vált, igény jelentkezhethet a gépi jogszabályfordításokra, amelyekhez jó alapanyag lehet a gépi közreműködéssel (MI) készült jogszabályszöveg.

---

³⁸² Kántor 2022a, 34.

³⁸³ Lásd jogszabályfordítások a Nemzeti Jogszabálytárban: National Legislation Database – Translated legislation.

³⁸⁴ Homoki 2022b, 198.

A mesterséges intelligencia alkalmazási lehetőségével a jogalkotásban foglalkozott Birher Nándor, véleménye szerint a jogalkotás algoritmizálhatóságához a közgondolkodásnak kellene megváltoznia, mivel a politika folyamatos beavatkozási igénye a jogalkotásba nem teszi lehetővé a gépesítést, így az csak „ábránd” marad. A disszertációmban ezen ábránd megvalósítási lehetőségét vizsgáltam.³⁸⁵ Egyetértek Birher Nándorral abban, hogy a politika folyamatos és közvetlen beavatkozási igénye miatt a jogalkotás „gépesítése” merőben nehéz feladat, úgy gondolom azonban, hogy állítása távoli megfigyelésen alapul. Vizsgálatának tárgya, a parlamenti jogalkotás informatikai támogatására szolgáló ParLex rendszer az egyik kiemelten fontos alrendszere a már működő IJR-nek, amely a teljes parlamenti jogalkotási folyamatot képes elektronikus úton támogatni. Azt is meg kell jegyezni, hogy a jogalkotási folyamatok közül a leghosszabb és a legszerteágazóbb a törvényalkotási folyamat, azért a gépiesítés vizsgálatára célszerűnek mutatkozik egyszerűbb és rövidebb folyamat kiválasztása.

„A ParLex pillanatnyilag nem használ tanuló algoritmust. Előre adott paraméterek alapján képes felismerni jogszabályi hivatkozásokat és rövidítéseket. A felismerés kötött, alternatívákat nem kínál fel, csak a teljesen pontos egyezés esetén ad találatot. Mindez esetleges gépelési hibák esetén kockázatos is lehet. A program képes a külső és belső jogszabályi hivatkozások megkülönböztetésére. Ezen túlmenően képes a jogszabály szerkezetének generálására, illetve a záró rendelkezések elkészítéséhez hivatkozások összegyűjtésére. [...] A jogszabályszerkesztés segítségével túlmenően a program rendelkezik egy menedzsment funkcióval is, amelyben az egyes feladatokat ki lehet adni a felelősöknek, illetve szerkesztőknek. Szintén itt van nagy szerepe a módosító indítványokhoz kapcsolódó határidők automatikus figyelésének.”³⁸⁶ A leírt funkciók a jogszabálykészítés formai elemei: hivatkozások, rövidítések felismerése, hivatkozások megkülönböztetése, jogszabály szerkezetének generálása, feladatok átadása. A jogalkotás digitalizált rendszere nem foglalkozik³⁸⁷ tartalmi kérdésekkel, de nem is célja a tartalmi jogszabályszerkesztés. Álláspontom szerint a jogalkotás digitalizációjának elsődleges célja a jogalkotás egységes mederbe terelése, valamint a jogalkotást meghatározó normatív szabályoknak való megfelelés volt.

„Pillanatnyilag még elképzelhetetlen, hogy a jogszabályok tartalmi részének kialakítása mesterséges intelligencia segítségével történjen. Ebben a folyamatban az áttörést

---

³⁸⁵ Birher 2020, 22.

³⁸⁶ Birher 2020, 23.

³⁸⁷ Helyesebben: nem tud foglalkozni tartalmi kérdésekkel.

valószínűleg nem az Országgyűlés jogalkotása, hanem a tömegesebb és gyakran formálisabb rendeletalkotás gépiesítése fogja meghozni.”³⁸⁸ Egyetértek Birher Nándor azon gondolatával, hogy messze vagyunk még a mesterséges intelligencia által alkotott jogszabályoktól, dacára annak, hogy 2023 végén bejárta a sajtót az első, ChatGPT segítségével megírt és elfogadott jogszabály, amelyről csak később derült ki, hogy gép szerkesztette, és nem rendszerszerűen használták.³⁸⁹ Azt a gondolatát is megfontolandónak tartom, hogy az áttörést nem az Országgyűlés jogalkotása, hanem a rendeletalkotás fogja meghozni. Az sem biztos, hogy a központi közigazgatás rendeletei kerülnek a gépesített jogalkotás fókuszába. Az IJR jogszabálykészítő modulját nemcsak a központi közigazgatás, hanem az önkormányzatok is használják a LocLex alrendszerben. Ha a jogalkotás automatizálását a mesterséges intelligencia szabályozásánál is alkalmazott, kockázatalapú megközelítéssel vizsgáljuk, akkor a legmagasabb kockázatú lenne az ország törvényalkotásával „kísérletezni”. Nemcsak azért, mert ez a legbonyolultabb, leghosszabb és így a legköltségesebb eljárás, hanem azért is, mert az esetleges hibák kijavítása is költséges és időigényes, valamint a gépi jogalkotási kezdeményezés imázsát erősen romboló folyamat lenne. Másrészt azonban nem gondolom, hogy a géppel alkotott jogszabályok önmagukban alkalmasak lennének a kívánt joghatás kiváltására. Ahogyan a géppel fordított szövegek esetében is emberi utószerkesztésre van szükség, a géppel generált normaszövegek esetében is fontosnak tartom egyfajta utószerkesztés, humán kontroll bevezetését.

---

³⁸⁸ Birher 2020, 23.

³⁸⁹ Bővebben lásd: <https://apnews.com/article/brazil-artificial-intelligence-porto-alegre-5afd1240afe7b6ac202bb0bbc45e08d4>

VIII.3. Jogalkotás és nyelvtudomány

Mivel a gépi fordító alkalmazások és a jogalkotás is szavakkal, mondatokkal, mondatszerkezetekkel dolgozó technikai megoldás, érdemes a vizsgálat körébe bevinni a számítógépes nyelvészetet, a nyelvtechnológiát.³⁹⁰ A gépi jogalkotásnak szükségképp nyelvtudományi vonulata is van. „A nyelvtudomány jogtudománnyal való kapcsolata több megközelítésben is felvethető: a magyar jogi dogmatika megújítása, az új jelenségek magyar megfelelőjének »feltalálása« nem csupán szűken vett tudományos kérdés, a legtöbb esetben kifejezetten jogalkotási vonatkozásai is vannak.»³⁹¹

2022-ig a nyelvi feldolgozó eszközök igen szűk körű tevékenységet folytattak, mondhatni, célszerszámként működtek. A neurális hálózat alapú rendszerek sokoldalúsága már látszódot, a közvélekedés szerint azonban az egyes automatizált lépések összekapcsolása speciális szaktudást igényel, mivel különálló fordító, szövegkinyerő, összefoglaló eszközök léteztek. A nagy nyelvi modellek bevezetésével a tanító adatbázisok mérete megnőtt. A Generative Pre-trained Transformer (GPT) nevű nyelvi modell megjelenésével pedig megjelent a kontextuson belüli tanulás képessége, amely lehetővé tette, hogy az egyes különböző feladatok elvégzéséhez ne kelljen a modellt újra tanítani, elég a promptot módosítani, amit a végfelhasználó is megtehet. Innentől a GPT-eszközök egyszerre végezték el a szöveg fordítását, kivonatolását, elemzését; ez tette lehetővé a jogi munka automatizálását is.³⁹²

A mesterséges intelligencián alapuló rendszerek két legfontosabb összetevője az algoritmus és a betanító adatbázis, ami esetünkben nyelvi adatbázis. Az algoritmus a jogalkotásról szóló jogszabályi rendelkezések, valamint a 2009-ben készített jogszabályszerkesztési útmutató alapján előkészíthető, majd öntanulóvá fejleszthető. A mesterségesintelligencia-alapú rendszerek betanításánál fontos a tanító adatbázis nagysága, a Nemzeti Jogszabálytárban szereplő hatályos joganyagok vélhetően kellő mennyiségű adatot tartalmaznak ehhez a feladathoz, ahogyan ez a MARCELL-projekt³⁹³ esetében meg is valósult.

³⁹⁰ „A nyelvtechnológia egyik klasszikus célja a különböző nyelvek közötti automatikus gépi fordítás megvalósítása.” Nyelvtudományi Kutatóközpont, Nyelvtechnológiai Kutatócsoport honlapja.

³⁹¹ Rixer Ádám: *A magyar közigazgatási jogtudomány értékelésének szempontjai*. Budapest, Dialóg Campus, 2020. 87.

³⁹² Bővebben lásd: Homoki 2025, [17]–[22].

³⁹³ MARCELL betűszó, feloldása: Multilingual Resources for CEF.AT in the legal domain (<https://marcell-project.eu>).

A nyelvtechnológusok vizsgálatának fókuszába már korábban bekerültek a jogszabályok, például az EU CEF (Connecting Europe Facility) által finanszírozott MARCELL-projekt hét ország (Bulgária, Horvátország, Magyarország, Lengyelország, Románia, Szlovákia és Szlovénia) nemzeti jogszabályait dolgozta fel gépi fordítással 2018–2020 között, a Nyelvtudományi Kutatóközpont koordinációjával. A projekt célja az egynyelvű korpuszok létrehozása, valamint a hét nyelv összehasonlító korpuszának elkészítése. Amellett, hogy a joganyagok feldolgozása mind a hét nyelven minőségi betanító adatbázist hozott létre, szándékolt hatás volt mind az e-igazságszolgáltatás, mind az online vitarendezés digitális szolgáltatási infrastruktúrájának támogatása.³⁹⁴ A projekt keretében elkészített magyar nyelvű korpusz 26 821 db Magyar Közlönyből átvett dokumentumot tartalmaz az 1991 és 2019 közötti időszakból. Az adatokat az e-magyar szövegfeldolgozó rendszerrel analizálták. A feldolgozott egynyelvű korpusz 2,9 GB nagyságú, és az ELRC honlapjáról³⁹⁵ letölthető.

Jogalkotási elemzésemhez a projekt által elkészített korpusznak azonban csak egy részét használnám fel, méghozzá a jogalkotási törvény 2011-es hatálybalépését követően készített jogszabályokat, mivel ezek a ma is hatályos szabályozás szellemében készültek, és ekkor már a jogszabályszerkesztésről szóló IRM rendelet is hatályban volt.³⁹⁶

Amennyiben elkészülne a fentiek szerinti rendszer, első körben érdemes lenne megvizsgálni, hogy az algoritmizált jogalkotási szabályok és a betáplált adatbázis alapján a tanító adatbázisban még nem szereplő jogszabályokon futtatva az algoritmust a mesterséges intelligencia vesz-e észre újabb, a programozottaktól eltérő szabályszerűségeket, illetve szabálytalanságokat a jogalkotásban, esetleg tud-e tenni racionalizálási javaslatokat a jogalkotás folyamatával kapcsolatosan, ami akár alapjául is szolgálhatna a jogalkotásról szóló normák felülvizsgálatának. Másrészt érdemes megvizsgálni, hogy a betanító adatbázis összeállításakor a szöveg belső ellentmondásait képes-e felismerni a rendszer, tud-e kijavítási javaslatot tenni, ha például egy formai hibás jogszabállyal találkozik.

³⁹⁴ <https://marcell-project.eu/about.html>

³⁹⁵ <https://elrc-share.eu/repository/browse/marcell-hungarian-legislative-subcorpus-v2/a87295ec8d6511eb9c1a00155d0267065f7e56dc7db34ce5aaae0b48a329daaa/>

³⁹⁶ A Jszt. 2010. március 1-jén lépett hatályba.

VIII.4. Javíthat-e a jogalkotás automatizációja a jogszabályok közérthetőségén?

A VI. fejezet *Digitalizáció és közérthetőség* címében³⁹⁷ vizsgáltam, milyen hatással lehet a jogalkotás digitalizációja a közérthetőségre. Ebben a címben a mesterséges intelligenciával támogatott jogalkotás közérthetőségre gyakorolt hatását vizsgálom.

VIII.4.1. A jogalkotás minőségbiztosítása

A jogalkotás minőségének mérése azért kiemelkedő fontosságú, mert ha a jellemzők és a mérés módszertanának meghatározásán túl sikerülne egy algoritmizálható, géppel futtatható, egyértelmű pontszámot adó eljárást³⁹⁸ meghatározni, és mértékegységet is meg lehet határozni, annak eredménye alapján a mérési eredmények már összehasonlíthatók lesznek.³⁹⁹ Amennyiben a mérést az egyes jogszabályokra is el lehetne végezni, és a mérési eljárás digitalizálható lenne, akkor az elektronizált jogalkotás rendszeréhez kialakíthatóvá válna a minőségbiztosítás rendszere, amely a jogalkotás minőségének javulására nagyon kedvezően hatna.

A Jat. és a JsZR. közérthetőségi elvárásai megsértéséhez nem kapcsolódik szankció sem a jogszabály érvényességével, sem a jogalkotóval kapcsolatban. A közérthetőség követelményének érvényesülését segíthetné a Jat. szerinti társadalmi egyeztetés jogintézményének széles körű alkalmazása, mert már a normaszöveg-tervezet közzétételekor kiderülhetne, hogy az közérthető-e, de megfontolandó lenne a jogszabálytervezetek nyelvi lektorálásának intézményesített bevezetése is; megjegyezve, hogy mindkét lehetőség rendkívül időigényes és sok különféle (jogi és szaknyelvi) erőforrást kívánó folyamat. Intézményesített megoldás lehetne, ha az előzetes és utólagos hatásvizsgálatról szóló 12/2016. (IV. 29.) MvM rendelet szerinti hatásvizsgálat szempontjai közé bekerülne a nyelvi közérthetőség is, amelyet előzetesen, a norma elfogadása előtt is lehetne vizsgálni. Fontosabb lenne azonban időzített (a norma kihirdetését követő egy-három éven belül elvégzett) utólagos hatásvizsgálat keretében vizsgálni a norma alkalmazási gyakorlatát, az esetleges eltéréseket feltárni a nem közérthető rendelkezések megjelölésével, amelyet a jogalkotó (a szabályozási területért felelős miniszter) számára vissza lehetne

---

³⁹⁷ VI.4. pont.

³⁹⁸ Az algoritmust adott szövegen többször futtatva azonos eredményt ad.

³⁹⁹ Vö. BLEU-pontok a VI.4.1. pontban.

jelezni. Ez utóbbi megoldás azonban szintén erőforrás-igényes és költséges feladat, utólagos hatásvizsgálat elvégzése is csak kivételesen történik meg.

A fenti helyzeten tudna nagymértékben változtatni a jogalkotási rendszer mesterségesintelligencia-alapú alkalmazással való összekapcsolása. A szabályozással kapcsolatos valós idejű visszajelzések mint kvázi utólagos hatásvizsgálat hozzájárulnának a jogalkotás minőségének javításához. A jogszabályok minőségének gépesített mérésével az öntanuló mesterségesintelligencia-alapú rendszer számára feladatul lehetne adni a jogszabályszöveg automatizált javítását: vagyis a normaszöveg folyamatos automatizált átdolgozását a jogszabályszerkesztés algoritmusá szerint, egészen addig, amíg a szöveg egy előre beállított jósági értéket nem ér el. Az előre beállított jósági érték skálázásával lehetne az adott normaszövegtől elvárt megfeleléségi szintet beállítani, így valósulhatna meg a gépi jogszabályalkotás minőségbiztosítása. Az eljárás alkalmazható lenne a nem gépi jogszabályok minőségének javítására is, kísérleti jelleggel futtatva alternatív szövegjavaslatok születnének a jogszabályainkhoz, fenntartva annak a lehetőségét, hogy a legmegfelelőbb szövegjavaslat kötelező jellegű emberi utószerkesztésen kell átmenjen, amelyet azzal lehetne nyomatékosítani, hogy az így készült jogszabály érvényességi kellékei közé fel lehetne venni az utószerkesztés elvégzésének kötelezettségét.

VIII.5. Gépi jogalkotási pilotjavaslat

A gépi jogalkotás lehetőségeinek tesztelésére a törvényalkotással szemben alacsonyabb kockázatú lenne pilotjelleggel egy vagy több önkéntes, vagy kiválasztott önkormányzat jogalkotási tevékenységét gépesíteni egy projekt keretében, ahol az önkormányzati rendeletek száma még kontrollálható, a hibák ellenőrizhetők, javíthatók a gépi jogalkotás presztízsének csökkenése nélkül. Az ebben a pilotfolyamatban keletkezett tapasztalatokat lehetne felhasználni a központi közigazgatás jogalkotásának automatizálása körében. A modell ellen szól az, hogy néhány kisebb kodifikációs teljesítményű önkormányzat esetében hosszabb idő alatt keletkezik értékelhető mennyiségű szabályozási anyag, ez a pilotprogram eredményességére negatív hatással lehet, ugyanis a mesterségesintelligencia-alapú nyelvtechnológiai rendszerek jósága függ a bennük felhalmozott adatok mennyiségétől, az ideális szövegmennyiség szavakban mérve is milliárdos nagyságrendű.

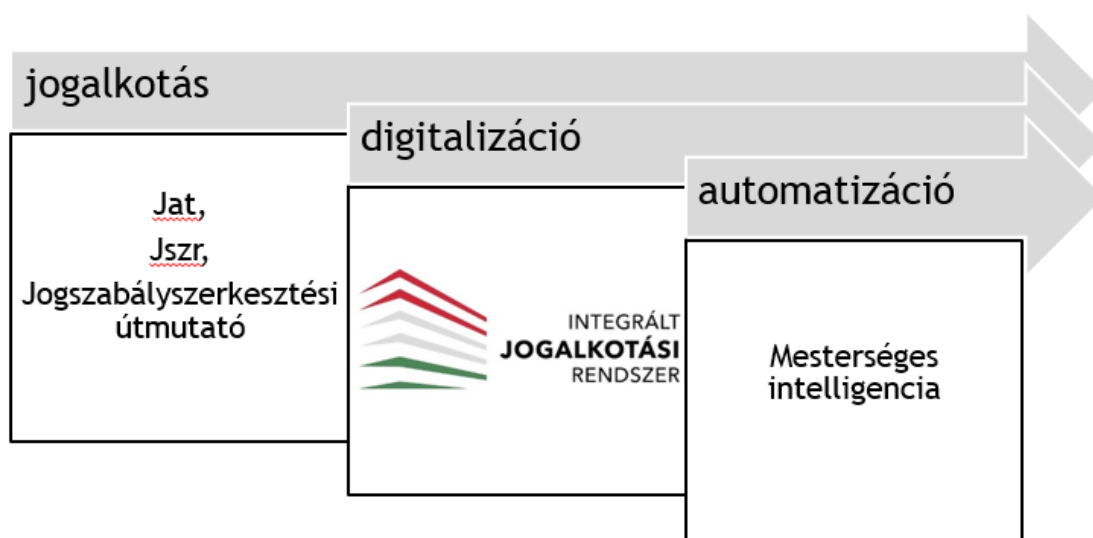
Ha ennél is alacsonyabb kockázatú, de mégis komplex kísérletet szeretnénk, akkor egy önkéntesen jelentkező kisebb szervezetre, például egy gazdasági társaságra lehetne egy öntanuló mesterségesintelligencia-alapú rendszert „rákapcsolni”. Ez a fentiekhez képest

annyi többletet jelentene, hogy a mesterséges intelligencia számára meg lehetne engedni, hogy maga ismerje fel a szervezet interakcióit, szabályosságait, és azokat foglalja normaszövegbe. Ez a kísérlet persze nem szabályozási jellegű, mivel nem a „hogy legyen – *sollen*” kérdésre ad választ, hanem a „hogy van – *sein*” állapotot írná le, viszont a leírt (generált) szabályok és az ismert élethelyzetek összevetéséből már érzékelhető lenne a mesterséges intelligencia kvázi jogalkotásának a minősége. Ez a kísérlet a belső jogalkotási képességeit is tesztelné a mesterséges intelligenciának, mivel a tapasztalati alapon felismert szabályszerűségeket kellene normaszövegbe foglalnia.

VIII.5.1. Az integrált jogalkotási rendszer összekapcsolása mesterséges intelligenciával

Az öntanuló mesterségesintelligencia-alkalmazás üzembe állításához kiemelkedő fontosságú jó minőségű és nagy mennyiségű betanító adat megléte, amely szintén rendelkezésre áll, mivel az IJR alrendszere a Nemzeti Jogszabálytár nagy mennyiségű jogszabálysövegét tartalmaz. A minőségi követelmény megvalósítása érdekében a Jat. hatálybalépése után keletkezett jogszabálysövegek lehetnének megfelelőek, mivel ezek már az új jogalkotási törvény, valamint a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet szabályai szerint kerültek megalkotásra.

A jogszabálytárak mesterségesintelligencia-alapú fejlesztése már elindult, a Jogkódexben már béta-jelleggel működik az MI-alapú kereső, és a Nemzeti Jogszabálytárhoz is folyamatban van az MI-alapú „LegalAI” fejlesztése.

8. ábra. Digitalizáció és automatizáció a jogalkotásban. Forrás: a szerző saját szerkesztése

VIII.5.2. Gépi jogalkotási kísérletek

Kutatásom kiinduló tézise szerint a fordítás digitalizációja mintául szolgál a jogalkotás digitalizációja számára. A fordítás esetében a digitalizációt az automatizáció követte gépi fordító megoldások alkalmazásával, amely a – ma már kezdetlegesnek számító – statisztikai alapú gépi fordító alkalmazásokkal szemben napjainkban neurális hálózat alapú öntanuló mesterségesintelligencia-alapú rendszer, mint például az Európai Unió által kifejlesztett, 2018-ban üzembe állított eTranslation alkalmazás, de 2022 óta jelen van a GPT alkalmazás is, amely már nem kifejezetten gépi fordításra specializált, hanem összetett feladatokat old meg, amelynek egyik eleme a magas minőségű fordítás.

A jogalkotás digitalizációját hipotézisem szerint a jogalkotás automatizációja követheti, amelynek alapja ugyancsak a mesterséges intelligencia, melynek használata a jogi szakmában is napi szintű. Ennek egyik konkrét példája, hogy Juan Manuel Padilla kolumbiai bíró egy konkrét ügyének megoldásához használta fel az OpenAI ChatGPT alkalmazását, ami komoly sajtóvisszhangot kapott.⁴⁰⁰ Mindez annak ellenére váltott ki megdöbbenést, hogy Kolumbia 2022-ben elfogadott egy törvényt, amely a közjogászok számára javasolja technológiai eszközök használatát munkájuk hatékonyabbá tételéhez. Ugyancsak említhetjük az első ChatGPT segítségével megírt és elfogadott jogszabályt, amelynek története 2023 végén járta be a sajtót.⁴⁰¹

A professzionális fordítás folyamatába a gépi fordítás már annyira meggyökeresedett, hogy 2018 óta önálló ISO-szabványa van az utószerkesztéssel támogatott gépi fordításnak (MTPE – *Machine Translation Post Editing*). Álláspontom szerint a jogalkotás automatizációjának is ebbe az irányba kellene elindulnia, még hozzá a gépi jogalkotást követő emberi utószerkesztett jogszabályok irányába, amelyet a MTPE-hez hasonlóan „MLPE”-nek lehetne elnevezni: *Machine Legislation Post Editing*. A gépi jogalkotás során a mesterséges intelligencia elő tudja állítani a normaszöveget az algoritmusba programozott szabályok és az adatbázisában szereplő minták alapján, a normaszöveg komplex tartalmának értelmezésére azonban a mesterséges intelligencia vélhetően nem alkalmas. Egyetértek Homoki Péter azon álláspontjával, miszerint „az újfajta nyelvi eszközökről sem

⁴⁰⁰ Luke Taylor: Colombian judge says he used to chatGPT in ruling. *The Guardian*, 2023. február 3. <https://www.theguardian.com/technology/2023/feb/03/colombia-judge-chatgpt-ruling>

⁴⁰¹ Bővebben lásd: <https://apnews.com/article/brazil-artificial-intelligence-porto-alegre-5afd1240afe7b6ac202bb0bbc45e08d4>

feltételezzük, hogy a szöveget emberi értelemben képesek »megérteni«, de a megértésnek vannak olyan gépi közelítései, amelyek funkcionális szempontból jól használhatók. Azaz a »megértés« kifejezésnek van egy filozófiai-társadalmi jelentősége, ami miatt soha nem lesz egyértelmű, hogy a gépi megértés mennyiben közelít az emberi megértéshez.”⁴⁰² Mivel azonban nem hétköznapi szöveget kell értelmezni, hanem jogszabályszoveget, felmerül a szövegértés speciális esete, a jogértelmezés szükségessége. Tóth J. Zoltán a jogértelmezés napjainkban használatos 14 módszerét⁴⁰³ határozta meg.⁴⁰⁴ Álláspontom szerint a mesterséges intelligencia – legalábbis jelenleg még – nem képes a normaszöveget olyan módon értelmezni, ahogyan egy jogban jártas szakember meg tudja tenni az említett 14 módszer alkalmazásával, következésképp a szövegértelmezését általános jelleggel nem mondhatjuk megbízhatónak.⁴⁰⁵

Álláspontom alátámasztására az OpenAI ChatGPT alkalmazással generáltattam három alapvetően egyszerű logikai szerkezetű, különböző összetettségű és bonyolultságú normaszöveget a lenti instrukciók (promptok) alapján. Az MI-rendszerek teljesítménye fejlődésének demonstrációja céljából kísérletként a promptokat újból lefuttattam a ChatGPT 2025 augusztusában elérhető legfrissebb ingyenes ChatGPT-4o verziójával is, és a ChatGPT 5. fizetős változatával is, hogy érzékelhető legyen az időbeli és a pénzügyi alapokon nyugvó minőségbeli különbség is.

VIII.5.2.1. Instrukció 1.

Az első próbálkozás egy egyszerű szerkezetű tiltó norma, aki a diszpozícióban foglalt tiltást megszegi, azzal szemben a szankciót kell alkalmazni.

Prompt: „Készíts normaszöveget arra, hogy ne etessék a galambokat a parkban, aki mégis , bírságot kell fizetnie.”

⁴⁰² Homoki 2025, [36].

⁴⁰³ Nyelvtani értelmezés; logikai értelmezés; bírói jog szerinti értelmezés; egyéb jogalkalmazói értelmezés; szűk értelemben vett kontextuális értelmezés; teleologikus értelmezés; történeti (jogalkotó akarata, célja, szándéka) értelmezés; jogtudomány-jogirodalmi értelmezés; alkotmányos alapjogok, -elvek, -értékek, ABH-k alapján történő értelmezés; nemzetközi egyezmények szerinti értelmezés; összehasonlító jogi értelmezés; általános jogelvek fényében történő értelmezés; szubsztantív értelmezés; és végül az egyéb jogrendszer-specifikus értelmezés.

⁴⁰⁴ Tóth J. 2019a, 147–148.

⁴⁰⁵ Meg kell jegyezni, hogy a jogértelmezés eredménye ember által végzett értelmezés esetén sem minden esetben egyértelmű: „A jogi normák értelmezése sokszor többféleképpen is történhet, ami ellentmondásokhoz és eltérő jogi következtetésekhez vezethet. Ez a sokféleség bizonyos mértékű bizonytalanságot és előre nem láthatóságot teremt a jogi döntéshozatalban.” Balássy Ádám Miklós: *A jogforrástan alapjai – Törvények, rendeletek, határozatok*. Budapest, L’Harmattan Kiadó – Károli Gáspár Református Egyetem, 2025. 58.

	2023	ChatGPT 4o	ChatGPT 5
Válasz	„Az erre a célra kijelölt területen tilos a galambok etetése. Azok, akik mégis megszegik ezt az előírást, bírságot kell fizessenek a park rendfenntartó szervének.”	„A parkban tilos a galambok etetése. Az etetésüktől nemcsak a galambok szaporodása válik ellenőrizhetetlenné, de a madarak az emberekre is rátelepedhetnek, fertőző betegségeket terjeszhetnek, és károsítják a park infrastruktúráját. Kérjük, hogy tartsák be a tilalmat, és ne etessék a galambokat. A park őre figyeli a szabályok betartását, és bírságot szab ki azokra, akik megszegik ezt a tiltást. Köszönjük együttműködésüket és tiszteletüket a park szabályai iránt.”	„Normaszöveg-tervezet 1. § A park területén tilos a galambok etetése. 2. § A tilalom megszegőjével szemben [önkormányzat neve] közigazgatási bírságot szab ki, amelynek összege [összeg vagy keretösszeg, pl. 5 000 – 50 000 Ft]. 3. § A szabály betartását a közterület-felügyelet és a rendőrség ellenőrzi. 4. § E rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.”
Értékelés	A mesterséges intelligencia normaszövegszerű tartalmat állított elő, szakkifejezésekkel, pl. tilos, megszegi, erre a célra kijelölt területen – emellett	A szöveg ebben a változatban jelentősen eltér a normaszöveg jellegtől, inkább leíró, körülíró jellegű, sok olyan körülményt ad a szöveghez, amelyre nem kapott utasítást,	A fizetős változat külalakjában hasonlít egy jogszabályra, hiszen szakaszokra tagolt. Az alkalmazás javaslatot tesz arra, hogy jelenjen meg a szankciót kiszabó hatóság és a bírság nagysága is a

	2023	ChatGPT 4o	ChatGPT 5
	nem jelenik meg a válaszban a területi hatály; a park, viszont az instrukció hiányosságát pótolta, mivel nem szerepelt, hogy kinek kell a bírságot megfizetni, a gép ezt meghatározta: a park rendfenntartó szervének.	pl. „a galambok szaporodása válik ellenőrizhetetlenné,” „károsítják a park infrastruktúráját”. Figyelemreméltóan udvarias az utolsó mondat, azonban egyáltalán nem normaszzerű, véleményem szerint a chat jelleg miatt került a szövegbe.	szövegben. Hallucinációnak gondolom, hogy az alkalmazás jogszabálytípust – rendelet – is választott magától, sőt a hatálybalépés időpontját is meghatározta, jogilag helyesen (a kihirdetést követő napon), de formailag helytelenül, a hatálybalépés időpontjánál az „E rendelet” helyett az „Ez a rendelet” megjelölést kell alkalmazni. ⁴⁰⁶

Forrás: a szerző szerkesztése

A 2023-as szövegváltozat közelebb állt a normaszöveghez, mint a 4o verzió által készített, terjengős szöveg, amely inkább leírászerű. Ellenben az 5. verzió normaszövege formailag szinte hibátlan, önálló jogszabályszövegnek tűnik, Ez a minőség már egy laikus szemében szinte kifogástalan lenne, sőt nem túl nagy utószerkesztéssel jogszabályszöveggé is lehet alakítani. Figyelemre méltó, hogy a 4o változattal szemben az 5. változat nem feltétlenül hallucinált a szövegbe tartalmat, inkább jelezte azok hiányát, például „[a] tilalom megszegőjével szemben [önkormányzat neve] közigazgatási bírságot szab ki” vagy „amelynek összege [összeg vagy keretösszeg, pl. 5 000 – 50 000 Ft]”. Tehát nem vette el a döntést, pusztán jelezte a kiegészítés szükségességét. A gépi szövegalkotás tipikus jellemzője, hogy a tanító adatbázisban megtalálható gyakori szövegelemek alapján készíti el a szöveget, azonban az mindenképp előremutató ebben az esetben, hogy nem hallucinált be a gép konkrét hatóságot és összeget, csak jelezte, hogy ide a felhasználónak ilyen tartalmat javasolt meghatározni.

⁴⁰⁶ Lásd Jszer. 1. melléklet 9.1. pont.

VIII.5.2.2. Instrukció 2.

A második esetben egy kicsivel bonyolultabb logikai szerkezetű norma elkészítése volt a cél: a főszabály mellett megjelent a kivétel is.

Prompt: „Készíts közlekedési szabályt arra, hogy a kereszteződésben az haladhat át először, aki jobb kéz felől érkezik. Ha több ilyen is van, akkor az halad át elsőként, aki elsőként érkezett.”

	2023	ChatGPT 4o	ChatGPT 5
Válasz	„A kereszteződésben a jobb kéz felől érkező jármű haladhat át először. Amennyiben több jármű is egyidejűleg érkezik a kereszteződésből jobb kéz felől, az haladhat át elsőként, amelyik először érkezett a kereszteződésbe.”	„A közlekedési szabály értelmében a kereszteződésben az halad át elsőként, aki jobb kéz felől érkezik. Ha több ilyen jármű is van, akkor az halad át először, aki elsőként érkezett a kereszteződéshez. Fontos, hogy tartsák be ezt a szabályt a biztonságos és zökkenőmentes közlekedés érdekében. A szabályszegők pénzbírsággal sújthatók. Köszönjük, hogy segítenek fenntartani a közlekedés rendjét és biztonságát.”	„Közlekedési szabály – Elsőbbségadás kereszteződésben 1. § Kijelölt forgalmi rend hiányában a kereszteződésben az a járművezető haladhat át elsőként, aki a másik járműhöz képest jobb kéz felől érkezik (jobbkéz-szabály). 2. § Amennyiben több jármű egyidejűleg érkezik a kereszteződéshez, és mindegyiknek elsőbbsége lenne a jobbkéz-szabály alapján, úgy elsőként az a járművezető haladhat át, aki ténylegesen elsőként érkezett a kereszteződéshez.

	2023	ChatGPT 4o	ChatGPT 5
			3. § A közlekedés biztonsága érdekében a járművezetők kötelesek egymás szándékait figyelemmel kísérni és szükség esetén egymással együttműködni.”
Értékelés	A gép normaszövegszerű fordulatokat használ, az instrukció első mondata köznyelvi megfogalmazását feszebben fogalmazza meg, vagyis ismeri a „szabály” jellemzőit. A jármű kifejezést a gép tette a szövegbe, felismerve a közlekedési szabályra hasonlító tartalmi összefüggést, de a meglévő közlekedési szabálytól való – szándékos – eltérést nem javította ki a KRESZ tényleges tartalma szerinti szabályra.	Ebben az esetben a ChatGPT nem szabályt írt, hanem elmagyarázta a szabályt, sőt maga is hivatkozott a közlekedési szabályra. Úgy tűnik, mintha nem értené teljesen az utasítást. A szöveg tartalmát nem formálta át, inkább csak udvariasan elmagyarázta, majd udvariasan megköszönte a szabály betartását. Az eredmény távol áll a normaszöveg jellegtől.	A mesterséges intelligencia ebben az esetben felismerte, és meg is nevezte a szabályt, de a meglévő közlekedési szabálytól való – szándékos – eltérést nem javította ki a KRESZ tényleges tartalma szerinti szabályra. A kivételt (2. §) már kevésbé normaszövegszerűen fogalmazta meg a gép, a 3. § pedig egy általános jellegű figyelmeztetés, jogelvre hasonlító megállapítás. Ebben az esetben nem rendelkezett az applikáció a hatálybalépésről.

Forrás: a szerző szerkesztése

A kicsivel bonyolultabb szerkezetű norma esetében is az 5. verzió teljesített a legjobban, a 4o verzió pedig a legkevésbé. A kivételszabály megfogalmazása egyik változatban sem volt sikeres. A leginkább normaszövegszerű az 5. változat javaslata, bár ebből normaszöveget készíteni csak jóval komolyabb utószerkesztéssel lehetne, mint a VIII.5.2.1. pont szerinti instrukció alapján készített szövegből.

VIII.5.2.3. Instrukció 3.

A harmadik instrukció volt a logikailag a legbonyolultabb szerkezetű, a főszabályt két kivétel követi.

Prompt: „Készíts szabályt arra, hogy étkezésnél először a levest, majd a főételt, végül a desszertet kell elfogyasztani, kivéve, ha nincs leves, mert akkor a főétel az első. Ha csak leves és desszert van, akkor ebben a sorrendben kell megenni.”

	2023	ChatGPT 4o	ChatGPT 5
<i>Válasz</i>	„Az étkezésnél először a levest kell elfogyasztani, majd a főételt, és végül a desszertet. Ha nincs leves, akkor a főétel a soron következő étel. Ha csak leves és desszert áll rendelkezésre, akkor a levest és a desszertet ebben a sorrendben kell elfogyasztani.”	„Az étkezési szabályok értelmében először mindig a levest kell elfogyasztani, majd következhet a főétel, végül a desszert. Amennyiben nincs leves az étkezés során, akkor a főételt kell először elfogyasztani. Ha csak leves és desszert van az étkezés alkalmával, akkor a levest kell először elfogyasztani, majd jöhet a desszert. Fontos betartani ezt a sorrendet az étkezés	Étkezési sorrendre vonatkozó szabály 1. § Az étkezés általános sorrendje a következő: a) elsőként a levest kell elfogyasztani, b) ezt követi a főétel, c) végül a desszert következik. 2. § Amennyiben az étkezéshez nem tartozik leves, úgy a főétel minősül első fogásnak, amelyet a desszert követ. 3. § Abban az esetben, ha az étkezés kizárólag levest és desszertet tartalmaz, a sorrend a következő:

	2023	ChatGPT 4o	ChatGPT 5
		minőségének és az emésztésnek a támogatása érdekében. Az étkezési szabályok megsértése esetén tiltás járhat. Köszönjük, hogy betartják ezeket az étkezési szabályokat az egészséges táplálkozás érdekében.”	a) elsőként a leves, b) azt követően a desszert.”
Értékelés	A főszabály és a kivételek kezelésének tesztelése volt a cél, ebben az esetben szakadt el a gép legkevésbé az instrukciótól, szinte csak kötőszavak szintjén dolgozta át a szöveget.	A 4o változatban sem próbált a rendszer normaszzerű tartalmat generálni, szinte csak megismételte a prompt tartalmát. Ide is helyezett olyan elemeket, amelyek túlterjeszkednek az utasításon, pl. „az emésztésnek a támogatása”, és önmagától szankciót is helyezett kilátásba: „Az étkezési szabályok megsértése esetén tiltás járhat.” Végül – mint minden esetben a 4.0 változat a teszt során – udvariasan	Az alkalmazás jogszabályszerűen tagolta a szöveget, a szakaszokat felsorolásszerű pontokra bontotta, mondhatni, logikai alapon. Itt sem készített a gép hatálybaléptető rendelkezést. A generált szöveg nem sokban tér el a prompt szövegétől sem. Viszonylag komoly utószerkesztésre lenne szükség ahhoz, hogy a szövegből valódi norma válhasson.

	2023	ChatGPT 4o	ChatGPT 5
		megköszönte a szabályok betartását, ami egyáltalán nem normaszövegszerű.	

Forrás: a szerző szerkesztése

A 2023-as és a 2025-ös tesztek között eltelt két és fél év alatt mintegy 4 verziónyit frissült a rendszer. A 2023-as kísérletben a generált szövegek szikárak, rövidek voltak, az első kettő szinte normaszövegszerű volt, vagy legalábbis közel állt hozzá, a harmadik esetben a bonyolultabb logikai szerkezetet már nem követte le az alkalmazás. 2025-ben az ingyenes változat által generált szövegek egyáltalán nem normaszöveg jellegűek, inkább valamiféle udvarias magyarázatot adtak a promptban szereplő szabály végrehajtására, majd minden esetben udvariasan megköszönik a szabály betartását. A szintén 2025-ös, de fizetős változat szövegei formailag hasonlítottak a jogszabályokra, a gép címet is adott minden jogszabálynak, tagolást is alkalmazott: szakaszokba, pontokba szedte a normaszöveget. Egyik esetben még hatályba léptető rendelkezést is készített. Az 5. változat szövegei sem tökéletesek, némi nyelvtani alapú értelmezés látszik a normákban, de messziről sem nevezhető professzionálisnak a végeredmény. Ezekből a generált szövegekből még jelentős mennyiségű utómunkával készülhetne kihirdetésre alkalmas minőségű jogszabály.

Összegezve elmondható, hogy a korai ChatGPT azonos promptok alapján „jobb” normaszöveget generált, mint a 4o változat, az 5. változat szövegei külalakra egészen jogszabályszerűen néztek ki. Azonban minden változatban tett hozzá a gép a promptban nem szereplő elemet, „hallucinált”. Mindenképp előremutató, hogy a VIII.5.2.2. pontban az 5. verzió több esetben nem hallucinált, hanem felhívta a figyelmet a számára „logikus” tartalmi hiátusra. Az ilyen működés jogszabályszerkesztési feladat esetén előremutató lehet.

Természetesen ebből a próbából messzemenő következtetéseket nem érdemes levonni, mivel egyszerű normatartalmak generálása volt a feladat; a jogalkotásban ennél jóval bonyolultabb, összetettebb feladatok fordulnak elő, például módosító jogszabály szerkesztése, hatálybalépést megelőző módosító jogszabály készítése, több időállapotot módosító jogszabály készítése, ami sokszor még a gyakorlott kodifikátorokat is próbára teszi.

A fenti rövid tesztek alapján is látszik, hogy szükséges emberi beavatkozás a géppel generált normaszövegekhez. Az utószerkesztés esetében pedig – akárcsak a fordítók

esetében, akik a gépi fordítás utószerkesztését CAT-eszközzel végzik – adódik annak a lehetősége, hogy az utószerkesztés történhetne a digitalizált jogalkotási rendszerben, ami biztosítaná, hogy a tartalmi (humán) pontosítást követően is a jogszabály gépek által garantált formai helyessége is megmaradjon.

VIII.6. Alkothat-e a gép jogot?

A gépi jogalkotás kapcsán elsőként egy informatikai-etikai kérdés merül fel: a jog és a jogosultság kérdése; etikus magatartás-e olyat tenni, amelyhez nincs jogom, de van jogosultságom? A másik, ebben a címben vizsgált kérdés a VII. fejezet 6. pontjában körvonalazott etikai kérdések felosztása szerint az általános etikai szabályok körében a mesterséges intelligencia alkalmazásával kapcsolatos általános etikai kérdés. És a jogalkotás – mesterséges intelligencia – etika hálójába tartozó alapkérdésként merül fel: alkothat-e gép jogot, valamint, hogy akarjuk-e, hogy a gép alkosson jogot?

VIII.6.1. Fejlesztési szabályok – elvárt etikus fejlesztői magatartás

Életünket és munkánkat annyira meghatározzák az infokommunikációs eszközök, hogy talán csak sok kereséssel találhatnánk olyan fejlesztést, amelyiknek nincs informatikai kapcsolódása. Rendkívül érdekes helyzeteket teremt, amikor minden szakmai fejlesztési javaslatot az adott terület szakértőjének kell elmagyaráznia, megértetnie az informatikai szakértővel a kívánt eredmény elérése érdekében.

A nehézségek abból fakadnak, hogy legtöbbször a fejlesztéssel összekötött két vagy több szakterület más szabályrendszer alapján működik, amíg az informatikában a technológiai lehetőségekhez és a programozó ügyességéhez képest szinte bármit meg lehet tenni, addig például egy jogszabályok alapján elkészített rendszer⁴⁰⁷ működési szabályait jogalkotási eljárás során létrehozott normák határozzák meg.

Az informatikai fejlesztésekkel kapcsolatosan több kérdést is fel lehet tenni, amelyek közül jó néhány etikai kérdést is felvet. Informatikai rendszer beszerzésénél gyakori kérdés, hogy a vevő betekinthesse egy mintarendszerbe, amelyben az általa használni kívánt funkciókat kipróbálhatja. A fejlesztő optimális esetben rendelkezik ilyen mintarendszerrel, amely fiktív vagy anonimizált adatokkal van feltöltve. Néha azonban előfordul, hogy nem

⁴⁰⁷ Pl. az e-percek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény XLVI. fejezetében.

áll a fejlesztő rendelkezésére ilyen „virtuális bemutatóterem”, de felajánlja, hogy egy másik vásárlónál telepített tesztrendszerhez⁴⁰⁸ ad hozzáférést. Ez a vásárlót etikai dilemma elé állítja: vajon a tesztrendszer tulajdonosának van-e tudomása róla, hogy a rendszerét más teszteli, tesztadataihoz, folyamataihoz harmadik személy hozzáférhet, igaz, magában a rendszerben kárt nem tud tenni. Másrészt felmerül a vásárlóban, hogy az ő tesztrendszerét nem ajánlhatták-e ki más számára próbára. Etikai kérdés, hogy a vásárló elfogadja-e a felajánlott tesztelés ilyen módját, mivel a fejlesztő adhat jogosultságot a rendszerhez való hozzáférésre, azonban a rendszer és az abban levő adatok tulajdonosa, az adatgazda adhatna jogot a rendszerbe történő belépésre.

Az egyedi fejlesztés és a dobozos termék problematikája: polcra lehet levéve, kész, úgynevezett dobozos terméket vásároljunk, vagy egyedi, testreszabott fejlesztést végeztessünk. Ebben a körben merülhet fel – ha jogszabályba nem is ütközik, de legalább – etikai kihívás a fejlesztő oldaláról: a legtöbb szoftver modulokból épül fel, amelyek a fejlesztőnek általában rendelkezésére állnak.

Amennyiben egy egyedi szoftvert készítő cég egy terméket már elkészített, és ugyanilyen típusú szoftvert kíván vásárolni egy másik megrendelő, etikus-e az új megrendelő részére a terméket újra egyedi fejlesztésként eladni, vagy célszerűbb dobozos termékként eladni mint kész szoftvert, amelyhez a vevő a rendszerintegráció végrehajtása érdekében vásárolhat (legtöbbször szükséges, hogy vásároljon) fejlesztői órákat. Azért emelendő ki az etikai kérdés, mert dobozos szoftverként a fejlesztő a terméke árát a piaci viszonyokhoz mérten szabadon határozhatja meg, tehát pénzügyileg akár jobban is járhat ezen a módon, mégis egy egyedi fejlesztésű szoftver más minőséget sejtet, akkor is, ha már egy korábban elkészült terméket vásárolunk meg új fejlesztésként.

Utoljára pedig a legizgalmasabb kérdés marad: vannak olyan esetek, amikor a szoftver, de mondhatjuk MI-rendszernek is, jóval többre képes, mint amit a területre irányadó jogi szabályozás megenged. Ebben az esetben mi tartja vissza a felhasználót, hogy csak azt és annyit tegyen, ami jogilag még megengedett?

Példaként említem a sokfelhasználós levelező rendszereket vagy a dokumentumtároló rendszereket. Ezek mind rendelkeznek jogosultságbeállítási lehetőségekkel, vagyis a rendszerben jól dokumentáltan szerepel, hogy melyik felhasználó mit tehet meg, illetve miről van letiltva. Egy helyesen beállított és adatkezelési szempontból is megfelelően leszabályozott és dokumentált rendszer jogosultságkezelési szempontból szinte tökéletesen

---

⁴⁰⁸ A tesztrendszer az éles üzemben működő rendszer mellett futó rendszer, amelybe az új fejlesztéseket feltöltik, itt tesztelik, majd innen töltik fel az éles rendszerbe. Általában tesztadatokkal van feltöltve.

működik, létezik azonban az úgynevezett „rendszergazdai jogosultság”, amellyel mindenhez hozzá lehet férni, és bármit hozzá lehet adni, törölni, illetve módosítani. Bár az adatvédelem szabályai jogszabályban meghatározottak, mégis úgy gondolom, elsősorban etikai dilemma, hogy valaki, akinek jogtudományi értelemben nincs joga hozzáférni bizonyos adatokhoz, azonban informatikailag van jogosultsága hozzá, megteszi-e.

Ebben az esetben az alanyi jog és az informatikai jogosultság fogalmak konkurálnak egymással, és az etikai dilemmát az egyénnek kell feloldania: ha van jogosultságom, de nincs jogom, megtehetem-e? A problémát tovább boncolva az is látszik, hogy a jogosultság fogalma bővebb és rugalmasabb, mint a jog fogalma⁴⁰⁹ mivel a jog normákból, jogalkotásból fakadó korlátai (a jogszabályok, a működésre irányadó egyéb szabályozások, mint például a szervezet informatikai biztonsági szabályzata) jóval merevebbek, míg a jogosultság határai, tartalma sokkal dinamikusabbak, az informatikai rendszer beállítási lehetőségeitől, valamint a rendszergazdától függenek, mivel legtöbbször egy rendszergazda által végrehajtott művelettel megváltoztathatók a jogosultságok, optimális esetben az informatikai erőforrásgazda tudtával és engedélyével. Ezért is fontos, hogy minden informatikai rendszer jogosultságkezelése egyértelmű, világos normák alapján történjen, és a jogosultsági lista mindig naprakész legyen a rendszer vonatkozásában. Emellett fontos a rendszer naplózása is, hogy nyomon követhetők legyenek a változtatások, főként akkor, ha valaki jogellenesen használja a jogosultságát, ami komoly visszatartó erőt jelenthet. Ezen garanciák megléte és az ezekről való tudomásszerzés álláspontom szerint megkönnyíti a felhasználó etikai döntését.⁴¹⁰

VIII.6.2. Alkosson-e a gép jogot?

Az „alkothat-e a gép jogot” kérdésen belül az „akarjuk-e, hogy alkosson a gép jogot” részkérdést is szükséges megvizsgálni. Elsőként a jogászai munka automatizálásának korlátait kell figyelembe vennünk ebben a kérdésben. Homoki Péter az akadályokat három csoportba osztotta: első a műszaki-folyamati akadály, második a gazdasági (költséghatékonysági) akadály, végül a stratégiai akadály (az automatizálás társadalmilag

⁴⁰⁹ Ebben a pontban a jogot alanyi jogként kell értelmezni, azonban a jog-jogosultság párhuzamosság bemutatása miatt nem szerepel az elnevezés pontosítása.

⁴¹⁰ Kántor Ákos: Törvény és etika a digitális társadalomban. In Birher Nándor (szerk.): *Etika mint normarend.* Budapest, Patrocinium, 2022d. 157–158.

nemkívánatos vagy fogalmilag kizárt). Vizsgálatom szempontjából ez utóbbi akadály lesz a meghatározó.⁴¹¹

Egyszerűen megfogalmazott, de annál bonyolultabb kérdés, hogy alkothat-e a gép jogszabályokat.

A kérdés vizsgálata során több lehetőség is felmerülhet: az egyik elképzelés szerint a klasszikus automatizációs gondolkodás mintájára a beadott prompt alapján a „jogalkotó gép” mint fekete doboz jogszabályszoveget készít a bemeneti információ alapján, további emberi beavatkozás nélkül, mint ahogy a mesterséges intelligencia verset vagy viccet képes generálni.

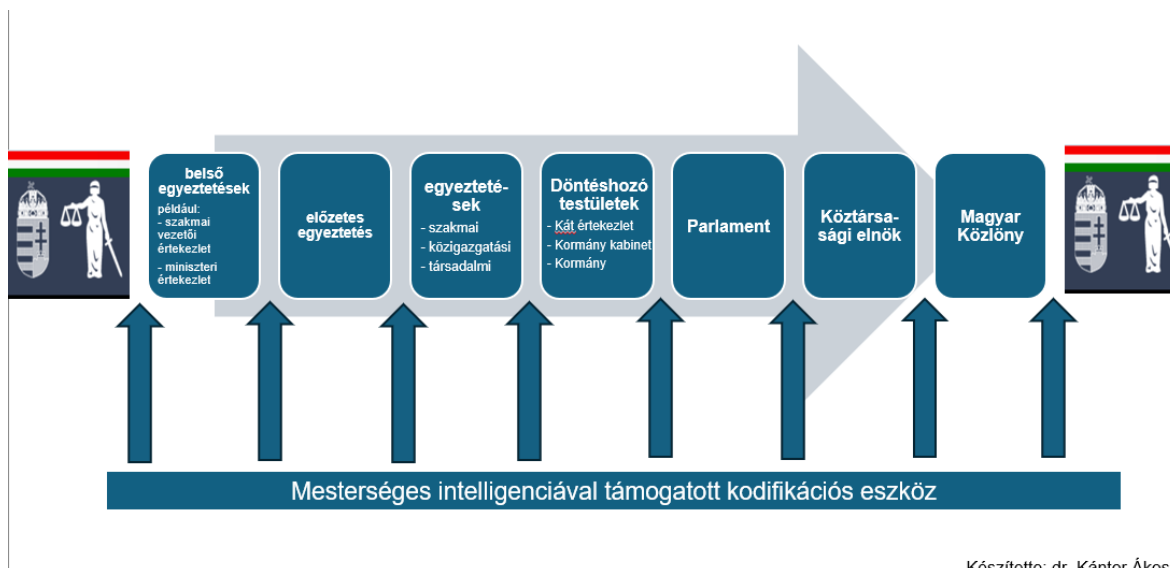
9. ábra. A „jogalkotó gép”. Forrás: a szerző szerkesztése

A másik elképzelés szerint a mesterséges intelligenciát a kodifikációs folyamatban célszerszámként használjuk fel,⁴¹² vagyis az egyes jogszabályszerkesztési lépések között a jogszabályszoveg előállítására, módosítására akár normánként generáltatjuk a jogszabályszoveget vagy annak egyes rendelkezéseit. A jogalkotási folyamat digitális úton haladhat tovább akár algoritmizáltan, vagy akár MI vezérelten. Ebben a változatban a mesterséges intelligencia kizárólag az egyes, ciklikusan visszatérő kodifikációs lépésekben módosítja a szöveget.

Jómagam ez utóbbi modell megvalósítását tudnám támogatni, mivel ebben az esetben a gépi jogalkotás jobban kontrollálható, kisebb, ember számára még könnyebben követhető lépésekben dolgozik, amelyeket könnyebb értelmezni, felülvizsgálni, elemezni, szükség szerint újrageneráltatni. Minél kisebb „darabokat” generáltatunk a géppel egyszerre, annál jobban felügyelhető a készülő jogszabály konzisztenciája, koherenciája; szemben például egy egyben generáltatott törvénykönyv egészével.

⁴¹¹ Lásd Homoki 2025, [65]–[72].

⁴¹² Nagyjából úgy, mint a DeepL Write alkalmazása, amely képes különböző stílusúra és tónusúra módosítani a szöveget.

Készítette: dr. Kántor Ákos

10. ábra. A jogalkotási folyamat MI-támogatása. Forrás: a szerző szerkesztése

Meg kell jegyezni, hogy amennyiben elkészül egy MI-alapú kodifikációs eszköz, akkor már nem lehet garantálni, hogy a jogalkotási eljárás során a mesterséges intelligenciával készített jogszabálysövegek véleményezése nem mesterséges intelligencia segítségével fog megtörténni. Ebben az esetben előállhat az a furcsa helyzet, hogy bár a jogalkotási eljárás lépéseit megtartva csak bizonyos lépésekhez használjuk a gépi jogalkotást, a jogalkotási folyamat mégis a gépek párbeszédévé, rosszabb esetben egyetlen MI-eszköz saját monológjává alakul. Vagyis a garanciális szempontból szegmentált folyamat tartalmilag a mesterséges intelligencia irányítása alá kerül.

Az „alkothat-e a gép jogot” kérdés kapcsán alkotmányossági szempontból fontos szót ejteni a jogalkotáshoz szükséges demokratikus legitimitációról, amely a nép akaratán, azaz azon az elméleten alapszik, hogy az állam az egyének politikai közössége.⁴¹³ A tartalmi legitimitás azt jelenti, hogy a jogszabályalkotásban szükségszerűen részt kell vennie a politikai hatalomnak annak érdekében, hogy a legfontosabbnak tartott aktuális értékeket megfogalmazza, illetve olyan jogászoknak/szakembereknek, akik a politikai akaratot törvénytervezetként megszóvegezik. Ehhez kapcsolódik az eljárási legitimitáció, amely jogalkotás esetében a jogszabályban meghatározott eljárási szabályok betartását jelenti, beleértve különösen az egyes véleménynyilvánítási és jóváhagyási fázisokat különös tekintettel a társadalmi egyeztetés lefolytatásának és eredménye becsatornázásának fontosságára.⁴¹⁴ A demokratikus legitimitás elemei véleményem szerint az utóbbi, szegmentált modell esetében valósulhatnak meg, mivel ebben a folyamatban jogilag

⁴¹³ Drinóczi Tímea: Az alkotmány legitimitásáról. *Pázmány Law Working Papers*, 2011/37. 5.

⁴¹⁴ Vö. Drinóczi 2011.

meghatározottan szerepelnek azok az egyeztetések és döntéshozó fórumok, amelyekben a nép választott képviselői vagy a végrehajtó hatalom delegáltjai működnek. Ugyanez nem mondható el az elsőként vázolt feketedoboz jellegű jogalkotási modellről, mivel a prompt és a kész jogszabály között demokratikus legitimitációval rendelkező személynek nem lesz ráhatása a jogszabálysövegre. Egyetlen előnye, hogy a prompt módosításával a jogszabály szinte korlátlan alkalommal generáltható újra. A legitimitációs deficit miatt okszerű a generált jogszabály utószerkesztése, vagyis jogász szakértők által történő felülvizsgálata, ezt követően pedig demokratikus legitimitációval rendelkező személyek valamilyen fóruma általi jóváhagyása.

Az IJR tapasztalatai alapján úgy tűnik, hogy a számítógéppel támogatott jogalkotás a jogszabályszerkesztés formai követelményeinek betartását segíti, a normaszöveg tartalmi rendelkezéseinek vizsgálatára nem alkalmas, nem is feladata. A „gépi” jogalkotás esetében is kérdés lesz, hogy a formai megfelelésen túl a mesterséges intelligencia „meg tudja-e érteni”, tudja-e majd értelmezni a jogszabályok tartalmát. Álláspontom szerint a jogértelmezés annyira komplex, összetett tevékenység, hogy azt a gép nem tudja elvégezni. Többek közt azért sem, mert csak a normaszöveget ismeri, így viszont legfeljebb a norma nyelvtani értelmezését tudná elvégezni, ami a jogértelmezésnek mindössze az első lépése.⁴¹⁵ Viszont amennyiben a mesterséges intelligencia nem képes jogszabály értelmezésére, ebből az is következik, hogy nem lehet képes önállóan jogszabály alkotására sem.

Álláspontom szerint a fentiek a jogszabályok formai követelményeinek a megtartására vonatkoznak, tartalmi szempontból jogszabályok írására a rendszerek még nem képesek. Már működnek olyan mesterségesintelligencia-alapú eszközök, amelyek a beadott szöveg tartalmi elemzését elvégzik, vagy a megadott paraméterek alapján történetet, levelet, ha kell, mesét vagy viccet írnak, akár több nyelven is;⁴¹⁶ azonban véleményem szerint a jogszabály szövege olyan komplex jogi tartalmat hordoz, amelynek teljes megértésére gép még nem lehet képes, még akkor sem, ha annak a látszatát kelti.

Bár már léteznek olyan szövegkivonatoló alkalmazások,⁴¹⁷ amelyek hosszabb szöveg lerövidítését végzik, tartalmi összefoglalót készítve, ezek megbízhatósága azonban még kétséges. A jogalkotó elvont absztrakt jogeseteket képzel el, amikor a jogszabályt írja, azonban a jogalkalmazónak, a bírónak a jogi szöveget a konkrét élethelyzetre kell

⁴¹⁵ E tárgykorrel kapcsolatban lásd: Tóth J. 2019b, 68.

⁴¹⁶ Pl. <https://juniper.nytud.hu/demo/puli> vagy <https://chat.openai.com/auth/login>

⁴¹⁷ Ilyen például a Nyelvtudományi Kutatóközpont demóoldalán található „Absztraktív Kivonatolás / Összefoglaló Generálás alkalmazás, elérhetősége: <https://juniper.nytud.hu/demo/summarization>

alkalmaznia. Ehhez a jogi norma értelmezésére és az élethelyzet jogi szempontú elemzésére is szükség van, majd e kettő összevetéséből keletkezik az a kérdés, amelyben döntést kell hozni. A jogi normák megalkotásának szabályszerűségét a leghatékonyabban a digitalizált rendszerek képesek garantálni, amelyek, ha szabálytalanságot érzékelnek, a normaszöveget nem engedik a jogalkotási folyamat következő szakaszába léptetni. A jogállamiságnak fontos garanciális eleme a szabályszerű eljárásban létrehozott jogi norma, ugyanis amennyiben a norma megalkotásakor jogszabálysértés történik, vagy valamely kötelezően előírt eljárási elem kimarad, az végső soron a norma közjogi érvénytelenségéhez vezethet, amelyet az Alkotmánybíróság állapíthat meg. „Az Alkotmánybíróság gyakorlata a közjogi érvénytelenség⁴¹⁸ megállapításakor vizsgálhatja a vonatkozó törvény formai jellemzőit [...] és az elfogadás eljárási jellemzőit.”⁴¹⁹

Ahogy Gyekiczky Tamás megállapítja, „[a] modern pozitív jog ezért »szövegvezérelt«, a jog/jogtalanság dimenziójában mozog”.⁴²⁰ Észrevétele digitalizációs szempontból azért is figyelemre méltó, mert a jog/jogtalanság kettőssége ugyanúgy bináris logika mentén mozog, mint az eldöntendő kérdések, illetve a számítástechnika maga. Ha a konkrét élethelyzet feldolgozható véges számú (a mai informatikai kapacitás mellett akár több millió) eldöntendő kérdés megválaszolásával, abban az esetben a digitalizációnak ezen a területen van helye.

A digitalizálás a kulcsa az automatizálásnak, azaz kizárólag jól tipizálható ügyek, jogkérdések esetén lehet információs technológiát használni. Itt érdemes megjegyezni, hogy az úgynevezett komplex jogviták esetén nagyobb hajlandóság mutatkozik a felek részéről a megegyezésre, amelyekhez már most több ismert és jól működő (Cybersettle, Inter-Settle, E-Settle, click N’ Settle stb.) platform található.⁴²¹

A témakörben amellet, hogy elemezzük, képes-e a gép jogot alkotni, jogosan merül fel a kérdés, akarjuk-e, hogy a gép számunkra kötelező jogi normákat alkosson. Az IoT

⁴¹⁸ „A magyar Alkotmánybíróság a kezdetekben a jogállamiság tartalmi kibontása során vezette be a közjogi érvénytelenség fogalmát. Több határozatában kifejtette, hogy jogalkotásra csak a jogbiztonság alkotmányos elvének megfelelően és a jogalkotás észszerű rendjének betartásával kerülhet sor. A mindenkori törvényhozó és végrehajtó hatalom azonban nehezen fogadja el, ha a bírói hatalmi ág törvényességi, illetve alkotmányos deficiteket állapít meg a jogalkotás folyamatával kapcsolatban.” Stumpf István: A közjogi érvénytelenség, mint a jogalkotási minőség mércéje. In Sebők Miklós – Gajduschek György – Molnár Csaba (szerk.): *A magyar jogalkotás minősége*. Budapest, Gondolat Kiadó – Társadalomtudományi Kutatóközpont – MTA Kiválósági Kutatóhely Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, 2020. 458.

⁴¹⁹ Stumpf 2020, 440.

⁴²⁰ Gyekiczky Tamás: *Olvasmányok a Digitális Társadalomról – Jogászoknak*. Budapest, Patrocinium Kiadó, 2022. 111.

⁴²¹ Graham Ross: What’s good for ODR? AI or AI. *International Journal on Online Dispute Resolution*, 8. (2021) 1. sz. 21–22.

világában az eszközeink már kiszolgálhatnak bennünket, kényelmesebbé, könnyebbé tehetik életünket. Az azonban, hogy gép alkotna helyettünk, számunkra jogot, álláspontom szerint ezen a világon túlmutatna, vagyis alapvetően fordulna meg a világ, az ember kezdeményező, döntéshozó szerepkörét venné át az MI, ami egy másik minőséget jelent. Álláspontom szerint nem támogatandó, hogy a gép egyedül alkosson jogot akár az emberi viselkedés szabályszerűségeinek szenzoros megfigyelése és feldolgozása alapján. Ahogy a jogi alkalmazások esetében általában is az MI-vel kapcsolatosan az az elvárás, hogy az MI csak javaslatot tegyen, és az ember döntsön, a gépi jogalkotás esetében is legfeljebb az lehet az elvárás, hogy a gép jogot csak emberi utasítás alapján alkosson, és a kész normaszöveget pedig kötelező jelleggel emberi értelmezésnek és utószerkesztésnek kell alávetni, és emberi döntés nyomán lehet hatályba léptetni. A gépi jogalkotásnak ilyen kritériumok mellett lehet szerepe a jövőben. A gépi jogalkotás validálása pedig úgy történhet, hogy összekapcsoljuk emberi utómunkával, ahogyan a gépi fordításnál is történik, vagyis a nyers gépi fordítást utószerkesztéssel hozzuk a megrendelő által kívánt minőségi szintre. Ez a megoldás annyira elterjedt, hogy a gépi fordítást követő utószerkesztésnek önálló szabványa készült. Álláspontom szerint, amennyiben a jogalkotás digitalizációja az automatizáció irányába fog továbbhaladni, ehhez hasonló irányban lesz célszerű elindulni, vagyis a jogi szöveget tartalmazó adatbázis elemeiből algoritmikus szabályok szerint gépileg összeállított normaszöveg humán utószerkesztésével. Ez a megoldás átvágja a gordiuszi csomót, hiszen annak ellenére, hogy a jogot (normaszöveget) formailag gép alkotja, annak elfogadása előtt mindenképp emberi kontroll alá kell kerülnie, aminek során a normaszöveg szükség szerinti értelmezésére, amelyre a fentiek szerint a gép nem alkalmas, még az elfogadás előtt mód nyílik. Az utószerkesztés a jogszabály érvényességi kellékeként történő meghatározásával lehetne azt garantálni, hogy emberi közreműködés nélkül ne jöhessen létre érvényesen jogszabály. Ennek előírásával ki lehetne zárni a pusztán géppel generált jogszabályok megjelenését, másrészt pedig a jogi utószerkesztés körében lehetne vizsgálni és szükség szerint korrigálni azokat a szempontokat, amelyekben az MI gyenge, például hallucináció vagy a jogértelmezés hiányosságai. Nyelvi lektorálásával pedig a szöveg közérthetőségének javítására nyílik mód.

IX. fejezet: Összefoglaló

Doktori disszertációm témája a jogalkotás elméleti, dogmatikai és jogszabály-szerkesztési kérdései, különös tekintettel a jogalkotás elektronizációs törekvéseire és lehetőségeire. A dolgozat tematikája arra épül, hogy a klasszikus, bár számítógéppel segített jogalkotásból hogyan jutottunk el az elektronizált, majd digitalizált jogalkotáshoz, ahol napjainkban tartunk, majd az időben ugorva egyet a közeljövő felé fordulva vizsgáljuk, milyen lehetőségei vannak a mesterséges intelligencia bevonásának a jogalkotási folyamatba, lehet-e, és ha igen, hogyan lehet a jogalkotást gépiesíteni.

Vizsgálataimhoz mintaképp korábbi munkám során figyelemmel kísért fordítóipari digitalizáció és automatizáció egyes stációit hívtam segítségül abból a feltételezésből kiindulva, hogy a jogászai és a fordítói tevékenység hasonlóságai miatt, de különbségei ellenére is a fordítói digitalizáció és automatizáció mintául szolgálhat a jogalkotás folyamatainak transzformációjához.

Kutatásomban bemutattam a jogalkotás, mondhatni, hagyományos rendszerét, mivel a szabályozás a mai napig sem tartalmazza az ötödik éve működő digitalizált jogalkotás vívmányait. A jogalkotási folyamat elemeinek bemutatása során lettem figyelmes egy jogelméletileg is jelentős változásra, a jogalkotási szabályok *lex imperfecta* jellegének megszüntetésére, amelynek oka az EU jogállamisági jelentéseiben való egyes észrevételek figyelmen kívül hagyása volt. 2022 óta már van szankciója a társadalmi egyeztetés szabályai megsértésének, további vizsgálat tárgya lehetne azonban, hogy mennyire javítja a szankció a jogintézmény hatékonyságát.

A következő témakör már maga a digitalizáció: számos digitalizált jogintézmény megemlékezésével jutottunk el a jogalkotási digitalizációhoz, amelynek előrehaladását néhány külföldi példa bemutatásával kívántam színesíteni. Ezek közül talán a legjobb a brazil, akik igen előremutató megoldásokat alkalmaznak már hosszú idő óta a jogalkotási folyamat támogatására.

Az általános ismeretek és a külföldi példák alapján kísérletet tettem a jogalkotás digitalizált rendszere szerkezetének meghatározására, amely alapvetően három elem köré szerveződik, amelyek létrehozása egyben időbeli sorrendiséget is jelent. Első a jogszabálytár mint digitalizált nyelvi adatbázis, ez a legtöbb európai országban el is készült. A következő elem a kodifikációs modul mint jogszabályszerkesztő eszköz, amelyben le vannak programozva az adott ország jogszabályszerkesztési szabályai és útmutatói. Ilyen eszköz kevés helyen található, pedig nagy támogatást jelent a jogszabálykészítőnek. A harmadik

elem pedig az első kettőt rendszerré kövácsló koordinációs szolgáltatás, amely a jogszabálykészítéstől a kihirdetésig kezeli és menedzseli a jogalkotási folyamatot. Ilyen rendszerből viszont csak egyet találtam, a hazai Integrált Jogalkotási Rendszert, amelyet a fejezetekben vettem vizsgálat alá.

Az IJR elemeinek és funkcióinak bemutatásán túl kísérletet tettem a használati tapasztalatok összegzésére is, amelynek egy része saját IJR-oktatói tevékenységem kapcsán keletkezett. A külföldi, a fordítási, jogi és oktatási tapasztalatok alapján leírtam az általam elképzelt, ideális digitális jogalkotási rendszer ismérveit: hogyan tudna hatékonyabban működni a rendszer. A vizsgálat körébe esett az a kérdés is, hogy a jogalkotás digitalizációja van-e hatással a jogszabályok közérthetőségére, tudja-e azt javítani, vagy csak a formai megfelelés és a szabályszerűség javítása a cél.

A következő, egyben utolsó nagy gondolati kört az automatizáció jelenti, amely nem is kérdéses, hogy a mesterséges intelligencia alkalmazási lehetőségeinek vizsgálatát jelenti a jogalkotásban.

Ebben az esetben is a jogi automatizációs lehetőségektől indult a kutatás, majd röviden bemutattam a EU formálódó mesterségesintelligencia-szabályozásának mérföldköveit, különös tekintettel az általános etikai szabályokra, amelyek kiemelt jelentőséget kapnak. Következő lépésként a jogalkotás automatizációs lehetőségei kerültek fókuszba, a gépi fordítás meglévő tapasztalatai alapján következtetve a gépi jogalkotás lehetőségeire, külön kitérve jogalkotás és a nyelvtechnológia kapcsolódási pontjaira. Akárcsak a digitalizált jogalkotás esetében, a gépi jogalkotás esetében is felmerül a kérdés, hogy milyen hatása van a gépi jogalkotásnak a közérthetőségre. Ezzel összefüggésben került megfogalmazásra egy minőségbiztosítási javaslat, amelynek az alapja a jogszabály minőségének algoritmizált mérése hasonlóan a fordítástudományban alkalmazott BLEU-ponthez, majd a szöveg GPT-alkalmazással történő többszörös javítása egészen addig, amíg az előre beállított jósági értéket el nem éri a szöveg.

Gépi jogalkotási pilotprojekt megvalósítási javaslata is készült, amely egy egész ország jogalkotásának gépiesítése helyett kockázatcsökkentési szempontból kisebb, de még MI-vel is értékelhető nagyságú és ember által kontrollálható mennyiségű szöveggel valósulhatna meg, és így marketingszempontból egy esetleges kudarc nem venné el a mesterséges intelligenciába fektetett bizalmat. Disszertációban bemutatok egy gépi jogalkotási kísérletet is, amelyben a generatív MI fejlődése mellett a fizetős és ingyenes applikációk közötti különbségek vizsgálatára is kitérek: azonos, normaszöveg generálására irányuló promptok kerültek lefuttatásra 2023-ban a ChatGPT 2.0-n, majd 2025-ben az

ingyenes 4o és a fizetős 5-ös verzión, a keletkezett szövegek jogalkotástani szempontú vizsgálata okozott meglepetéseket.

A témakör zárásaként ismét etikai kérdés vizsgálata került a fókuszba: „alkothat-e a gép jogot”, és emellett „akarjuk-e, hogy a gép alkosson jogot”. Az első kérdés vizsgálatához a MI szövegértési tulajdonságainak elemzése volt az irány, megérti-e a gép a szöveget, ha igen, hogyan, milyen mélységben képes a nyelvi tartalmat feldolgozni. A második kérdés szubjektív, etikai töltettel: akarjuk-e az életünk irányítását, illetve a döntés jogát átadni egy gépnek?

A gépi fordítás tapasztalatai alapján az a konklúzió körvonalazódott, hogy a gépi jogalkotás eredményeit kizárólag emberi, szakértői értelmezés és utószerkesztés után, emberi döntést követően szabad hatályba léptetni. Ennek érdekében megfontolandó a gépi jogalkotással készült jogszabályok érvényességi kellékeként előírni az emberi utószerkesztés végrehajtását, ezzel korrigálhatók az esetleges hallucinációból és értelmezési problémából adódó hibák. A gépi fordítás esetében már bevált MTPE-modell (Machine Translation Post Editing) mintájára létre lehetne hozni a gépi jogalkotás utószerkesztéssel fogalmat, angolul Machine Legislation Post Editing, vagyis MLPE-modellt.

Tézisek kifejtése

1. A fordítás digitalizációja és automatizációja modellül szolgál a jogalkotás digitalizációja és automatizációja számára.

A fordítás digitalizációja kiinduló hipotézisem szerint modellül szolgálhat a jogalkotás digitalizációjához. Homoki Péter álláspontja szerint is a jogi munka automatizálása sem tér el más szellemi tevékenység automatizációjától. Ennek speciális eseteként tekintek a fordítási és a jogi automatizáció kapcsolatára.

Hipotézisem vizsgálatának első fázisa a két tevékenység, a fordítás és a jogalkotás összehasonlító vizsgálata, a hasonlóságok és a különbségek feltárása.

Elsőként meg kell jegyezni, hogy sem a fordítási, sem a jogalkotási tevékenység esetében nem a folyamat, az eljárás a fontos, hanem a lefordított szöveg, a megalkotott jogszabály pontossága, megfelelősége. Az eljárásokkal kapcsolatos legfontosabb elvárás a szabályszerűség, fordítás esetében a nyelvtani, jogalkotás esetében pedig a jogi szabályoknak való megfelelés. Ezzel kapcsolatban azt vizsgálom, hogy a rendelkezésre álló, illetve a fejlesztés alatt levő technológiai megoldások hogyan és mivel tudnak hozzájárulni a tevékenységek hatékony és magas minőségű elvégzéséhez, vagyis mennyire jó eszköznek minősülnek, és hogyan lehet az elfogadásukat, minőségüket, használatuk módját javítani vagy fejleszteni.

A hasonlóságok meglehetősen széles skálán mozognak: mind a fordítás, mind a jogalkotás humán tevékenység, olyan folyamat, amelyet magasan kvalifikált értelmiségi, egyetemet végzett személyek gyakorolnak. Mindkét írásbeli tevékenység nagy hozzáadott értékű és számítógéphez kapcsolódik. Mindkét tevékenységet professzionisták végzik, hivatásszerűen. Ugyancsak mindegyik tevékenységhez létezik olyan digitális, szoftveralapú segédeszköz, amelyik a tevékenység végrehajtását nagymértékben megkönnyíti, professzionális segítséget nyújtva a felhasználóknak. A fordítók esetében a *computer aided translation* (CAT) eszközök, jogászok számára pedig az Integrált Jogalkotási Rendszer, ezen belül is annak az elektronikus jogszabályszerkesztő (EJR) modulja. Tartalmi hasonlóság, hogy mindkét tevékenység egyfajta tartalmi közvetítést szolgál: míg a fordító nyelvi tartalmat visz át egyik nyelvről a másik nyelvre a nyelvtani szabályrendszerek által meghatározva, addig a kodifikátor normatartalomtól készít jogszabályszöveget a jogalkotásra vonatkozó jogszabályok alapján.

A különbségek felsorolásának egyik talán legfontosabb eleme, hogy a fordítás szükségszerűen nemzetközi (nyelvközi) voltával ellentétben a jogalkotás tipikusan nemzeti tevékenység, ebből következően a szolgáltatás igénybe vevőinek száma is nagy különbségeket mutat, a fordítók a világban jóval többen vannak, mint a jogalkotási tevékenységben részt vevő nemzeti professzionisták, ezért a tevékenységekkel feldolgozott adatmennyiség jóval nagyobb a fordítás esetében. Ennek jelentősége a tevékenység automatizációjával kapcsolatos, mivel a mesterséges intelligencia betanítása rendkívül adatigényes. További különbség, hogy amíg a fordítás jellemzően piaci tevékenység, addig a jogalkotás szinte kizárólag közhatalmi tevékenységhez kapcsolódik, ebből következően amíg a fordítás digitalizációjához, illetve automatizációjához piaci érdek fűződik, addig a jogalkotás digitalizációjához központilag meghatározott szándék fűződik. A fordítási digitalizáció egymással konkuráló piaci szereplők munkájának az eredménye, fejlesztését természetes személyek és vállalkozások finanszírozzák azáltal, hogy licenceket vásárolnak, ami folyamatos fejlesztést indukál, a jogalkotási digitalizáció viszont központi akarattól vezérelve egyetlen konzorcium tevékenységének az eredménye, amellyel szemben a konkurencia lényegében kizárt. A használat időtávja szempontjából kiemelendő, hogy a CAT-eszközök már a 2000-es évek eleje óta állnak a fordítók rendelkezésére, rendszeres szoftverkövetéssel, frissítésekkel, fejlesztői támogatással, piaci körülmények között. A jogalkotás digitalizált rendszere Magyarországon csak 2021-ben állt éles üzembe, nem kizárólagosan használt rendszerként.

Az automatizációs folyamatokat tekintve a fordítás automatizációja, a gépi fordítás több mint egy évtizede megkezdődött, és hajtómotorja a fordítás deprofesszionizálása, vagyis hogy a nyelveket nem beszélő emberek is meg tudják érteni az idegen nyelvű szövegeket alacsony költséggel vagy ingyen. Ez a folyamat, amelyet az EU is támogat saját gépi fordító eszköz, az eTranslation megalkotásával, a professzionális fordítás ellen hat. A jogalkotás automatizációja állami szinten még nem kezdődött el, bár világszerte vannak próbálkozások a ChatGPT-vel jogszabályok alkotására. Egyelőre azonban nincs határozott elképzelés arra nézve, hogyan vesz részt a mesterséges intelligencia a jogalkotásban. Majdani cél lehet a jogalkotó munkájának minőségi és mennyiségi javítása, viszont várhatóan a laikusok a jogalkotási folyamatban ezután is csak nagyon korlátozottan, általában véleményezés során vehetnek részt, illetve az MI által a közvetlen demokrácia akár részleges térnyerése esetén elképzelhető a laikusok bevonása az automatizált jogalkotásba.

Az összehasonlítás fontos aspektusa az emberi tényező: mind a fordítástámogató eszközök, mind a jogalkotás digitalizált rendszere bevezetését – beszélgetések alapján –

idegenkedve fogadták az érintettek. Ennek oka lehet az újtól való általános tartózkodás, de ugyanúgy lehet oka a bevezetés következetlensége is: ha professzionális felhasználók munkáját kívánjuk segíteni új eszközökkel, a használat kezdeti, betanulási fázisában a nehézségek miatt általában csökken a produktivitás, ami az új eszköz használata ellen szól. Emellett gyakori az is, hogy az új eszköz használatát az olyan kulcsfelhasználókkal kezdik, akik az eszköz nélkül is az elvárt hatékonysággal és minőségben képesek dolgozni, és nem pedig azokkal, akiknek a munkáját ténylegesen segítheti. Egy új eszköz bevezetését is célszerű projekt formában végrehajtani, sok oktatással, segítségnyújtás mellett. Amint a felhasználó megtapasztalja, hogy munkáját az alkalmazás megkönnyíti, gyorsítja, a minőségét javítja, nem fog idegenkedni a használatától. Ez a CAT-eszközök huszonéves használata alatt már megvalósult, a fordítók többsége használ fordítástámogató eszközöket, mivel sok esetben a piac is megköveteli, illetve megtapasztalták, hogy professzionális munkát hatékonyan csak ilyen eszközök segítségével tudnak végezni.

Álláspontom szerint a 2021-ben éles üzembe állított IJR teljesítménye egy korai CAT-eszköz teljesítményének feleltethető meg napjainkban. Automatizációs szempontból a gépi fordító eszközöknek (Google Translate, DeepL, újabban a ChatGPT) nincs jogalkotási MI-párja. Azonban meg kell jegyezni, hogy a generatív MI-rendszerek már nem olyan célszoftverek, amelyek egy-egy feladat ellátására készültek, mint a Google Translate vagy a DeepL, hanem sok más szolgáltatásuk mellett magas színvonalú fordításra is képesek, mint a ChatGPT. Ezért is érdekes, amikor ezen utóbbi eszköz alkalmazásával generáltak próba-jogszabályszoveget szinte bármilyen nyelven. Megjegyzem, hogy a jogszabálytárak mesterségesintelligencia-alapú fejlesztése már elindult, a Jogkódexben már béta-jelleggel működik az MI-alapú kereső, az IJR szolgáltatásai közé tartozó Nemzeti Jogszabálytárhoz is folyamatban van az MI-alapú „LegalAI” fejlesztése. Az persze a jövő kérdése lesz, hogy az adatbázis ilyen fejlesztését követően sor kerül-e a többi modul és alrendszer automatizációjára is.

Hipotézisem szerint a fordítás fejlődése alapján következtetéseket lehet levonni a jogalkotás fejlődésére nézve, ami jelenleg még a digitalizációs folyamatok során lehet releváns. A témakörben szerzett tapasztalataimat, predikcióimat az IJR oktatása során a rendszer fejlesztőivel is meg szoktam osztani.

2. A jogalkotás hatályos szabályozása nem tartalmaz digitalizációs rendelkezéseket annak ellenére sem, hogy az Integrált Jogalkotási Rendszer éles üzemben működik.

Az elektronizáció térnyerésével a jogalkotáshoz kapcsolódóan kezdetben szigetszerű megoldások születtek, úgymint a 2016-ban bevezetett Törvényalkotás Parlamenti Informatikai Rendszere (a továbbiakban: ParLex⁴²²) vagy a Nemzeti Jogszabálytár (a továbbiakban: NJT). Az NJT-ről önálló rendelet készült,⁴²³ amely főként a jogszabálytárban megjelenített tartalmat határozza meg, és egyetlen ponton, az önkormányzatok jogalkotási tevékenységével kapcsolatosan említi a jogszabálytárat is magába foglaló Integrált Jogalkotási Rendszert.

A jogalkotási eljárás – a tervezet parlamenti benyújtásáig – főszabályként a „hagyományos”, kézzel vezérelt módon halad, mivel a jogalkotásról szóló hatályos szabályozás nem tartalmazza az elektronizáció nyomait, nincs olyan rendelkezés, amelyik kötelezővé tenné az IJR használatát a végrehajtó hatalom jogalkotási tevékenysége gyakorlása során. Ezzel szemben a parlamentben bizonyos esetekben kötelező az IJR ParLex moduljának használata, amelyet az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014 (II. 24.) OGY határozathoz 2021. május 27-i keltezéssel az országgyűlés elnöke által kiadott Állásfoglalás az egyes indítványok elektronikus úton történő benyújtásáról⁴²⁴ rendelt el. Az állásfoglalás 1. § (2) bekezdése határozza meg a kötelezően az IJR használatával benyújtandó dokumentumok körét, a (3) bekezdés pedig azon dokumentumokat, amelyeket az IJR használatával lehet benyújtani.

Az IJR részét képező NJT mesterséges intelligenciával való összekapcsolása megkezdődött, ezt tanúsítja a Nemzeti Jogszabálytár (NJT) és a hozzá kapcsolódó mesterségesintelligencia-alapú jogi támogató rendszer (LegalAI) továbbfejlesztéséről szóló 1403/2025. (XI. 4.) Korm. határozat. Még nem körvonalazódott azonban, hogy ez a fejlesztés a jogszabálytáron túlmutatóan fog-e hatást gyakorolni a jogalkotási folyamatra is.

Meghatározó a jogalkotás hosszú távú digitalizációjára irányuló törekvés, amelyet a 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet 121. § (3) bekezdés *a)* pont *ae)* alpontja fogalmaz meg:

---

⁴²²

<https://www.parlament.hu/documents/10181/773675/Parlex+t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3.pdf/f92b9b80-9bee-4338-99e5-cb1f243e5961?version=1.0&t=1479203162000&download=true>

⁴²³ A Nemzeti Jogszabálytárról szóló 338/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet.

⁴²⁴ https://www.parlament.hu/documents/10181/1576019/ÁF_IJR.pdf/9546cdb4-eee4-0b3b-a14f-9aa4fcf2de23?t=1622106939221

az igazságügyi miniszter igazságügyért való felelősségi körében felel a jogalkotás minőségének fejlesztéséért, ennek keretében gondoskodik a minőségi jogalkotás és a kormányzati döntés-előkészítési és döntéshozó folyamatok egységes és kizárólagos informatikai támogatását, valamint egyes kapcsolódó hatósági tevékenységek informatikai támogatását biztosító integrált jogalkotási rendszernek – a rendszert használó nem kormányzati szervek feladat- és hatáskörét nem érintő – üzemeltetéséről, működtetéséről és fejlesztéséről. Reményre ad okot a rendelkezés a LegalAI fejlesztésével kapcsolatos hírek alapján, hogy a jogalkotás digitalizációs folyamata folytatódik, és az átgondolt digitalizációt az automatizáció követi majd, még akkor is, ha konkrét jogszabályban nem is jelennek meg sem a rendszerek, sem használatuk szabályozása, sem pedig a fejlesztési feladatok.

3. A digitalizált jogalkotás nem javít a jogszabályok (köz)érthetőségén.

Már a XVIII. században kialakult a formális jogállamiság fogalma, amelynek egyik eleme a jobbiztonság követelménye, amely megkívánta a normavilágosságot, azaz hogy a törvények a címzettek számára egyértelműek és világosak legyenek, ami olyan feladatot ad a jogalkotónak, hogy érthető, lehetőség szerint pontos tartalommal rendelkező normák szülessenek.⁴²⁵

Egy jogszabálynak nem lehet célja, hogy kézikönyvként használható legyen, de a tartalmának közérthetősége jogszabályokban is rögzített elvárás. A jogszabály egyértelműségét, még inkább közérthetőségét azonban nem vizsgálják a jogalkotás szempontjából, hiszen a jogalkotó célja a külső jogalkotási eljárásban rendszerint a belső eljárásban kialakult normatartalom minél pontosabb megjelenítése a jogszabály szövegében. A közérthetőségi kérdések pedig a jogalkalmazóknál jelentkeznek, amikor a jogkövető magatartás tanúsításával kapcsolatosan kérdések merülnek fel, vagy a jogértelmezés vezet a normával kapcsolatosan különböző eredményekre.

A közérthetőségi problémák felszínre kerülése lassú folyamat, mivel először a joggyakorlatnak kell kialakulnia (ha nem annyira hibás a norma, hogy el sem lehet kezdeni az alkalmazását, a teljes alkalmazhatatlanság hamar ki szokott derülni), majd az értelmezési különbségeknek, utána joggyakorlat-elemzés során ütközhet ki a többfajta, eltérő értelmezés. Ezt követően indul meg az az eljárás, amelynek eredményeként megszületik a javaslat, miszerint a norma egységes értelmezésével vagy jogszabály-módosítással

---

⁴²⁵ Tóth J. 2019a, 319.

szükséges orvosolni a problémát. Ez azonban több évig is tarthat, a normavilágosság sérülésével a jogbiztonság követelménye is csorbát szenved.

A Jat. és a Jszt. közérthetőségi elvárásai megsértéséhez nem kapcsolódik szankció, sem a jogszabály érvényességével, sem a jogalkotóval kapcsolatban. A közérthetőség követelményének érvényesülését segíthetné a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló 2010. évi CXXXI. törvény szerinti társadalmi egyeztetés jogintézményének széles körű alkalmazása, mert már a normaszöveg-tervezet közzétételekor kiderülhetne, hogy az közérthető-e. Emellett megfontolandó a jogszabálytervezetek nyelvi lektorálásának intézményesített bevezetése is; megjegyezve, hogy mindkét lehetőség rendkívül időigényes folyamat. Intézményesített megoldás lehetne, ha az előzetes és utólagos hatásvizsgálatról szóló 12/2016. (IV. 29.) MvM rendelet szerinti hatásvizsgálat szempontjai közé bekerülne a nyelvi közérthetőség is, amelyet előzetesen, a norma elfogadása előtt lehetne vizsgálni. Amennyiben a közérthetőség kritériumának nem felel meg a jogszabálysöveg, nyelvi és jogi lektorálás alá lehetne vetni. Ennél komolyabb eredménnyel kecsegtetne, ha létezne egy „időzített” (a norma kihirdetését követő egy-három éven belül elvégzett) utólagos hatásvizsgálat, amelynek keretében vizsgálni kellene a norma alkalmazási gyakorlatát, az esetleges eltéréseket feltárni a közérthetőség követelményének meg nem felelő rendelkezések megjelölésével, amelyet a jogalkotó számára vissza lehetne jelezni. Ez utóbbi megoldás azonban szintén erőforrásigényes és költséges feladat, utólagos hatásvizsgálat elvégzése is csak kivételesen történik meg.

Jogosan merül fel a kérdés, hogy a jogalkotás digitalizációja, automatizációja hatással van-e a jogszabályok közérthetőségére.

A jogszabályszerkesztésről szóló IRM rendelet a jogszabály tervezetének a megszövegezésére vonatkozó általános követelmények között említi, hogy „[a] jogszabály tervezetét a magyar nyelv szabályainak megfelelően, világosan, közérthetően és ellentmondásmentesen kell megszövegezni”.⁴²⁶ A közérthetőség azonban nem formai, hanem tartalmi követelmény. Míg a jogalkotásról szóló normáknak való megfelelés leprogramozható, a tartalmi elvárások, úgymint hogy világos, közérthető, ellentmondásmentes legyen a norma szövege, már olyan elvárás, amely egy szoftver lehetőségeit meghaladja. A jogi szabályozásnak való megfelelés pusztán formai tud lenni a jogalkotás digitalizált rendszerében, mivel ezen alkalmazás esetében a tartalomért minden esetben a rendszer felhasználója felel. A rendszer által támogatott jogi precizitás önmagában

---

⁴²⁶ Jszt. 2. §.

is a közérthetőség ellen hat, elég csak arra gondolnunk, hogy egyes jogszabályokban elhelyezett sok külső és belső merev hivatkozás és közbevetés megnehezíti az értelmezést.⁴²⁷

Az automatizált, gépi jogalkotás közérthetőségre gyakorolt hatásának vizsgálata során elsődleges kérdés, hogy a gép megérti-e a jogszabályszöveget. Ugyanis a közérthetőség abban az esetben lenne javítható, amennyiben a mesterséges intelligencia pontosan értené azt a normatartalmat, amelyből jogszabályszöveget kell generálnia.

Álláspontom szerint a mesterséges intelligencia jelenleg nem képes megérteni a normatartalmat sem köznapi értelemben véve, sem pedig a jogértelmezés módszereinek következetes alkalmazásával.

A fentiek alapján jutottam arra a következtetésre, hogy a digitalizált jogalkotás önmagában nem képes javítani a jogszabályok közérthetőségén.

4. A jogalkotás minőségének objektivizált (horribile dictu digitális) mérése megalapozhatja a jogalkotás minőségbiztosítását.

A jogalkotás minőségének vizsgálata a jogbiztonság és törvényesség követelményeinek teljesülése szempontjából kiemelkedő fontosságú. A vizsgálaton túl érdemes lenne a jóság mérésének eljárását kidolgozni, mivel ha a minőségi jellemzők és a mérés módszertanának meghatározásán túl sikerülne egy algoritmizálható, géppel futtatható, egyértelmű pontszámot adó eljárást⁴²⁸ meghatározni és mértékegységet is meghatározni, annak eredménye alapján a mérési eredmények már összehasonlíthatók lennének.⁴²⁹

Amennyiben a mérést egyes jogszabályokra is el lehetne végezni, és a jogszabályok minőségének mérésére olyan objektív indexeket lehetne meghatározni, amelyek értéke algoritmizálhatóan, géppel végrehajthatóan meghatározható lenne, mint például fordítások esetében a BLEU-index,⁴³⁰ az egyes mérési eredmények összehasonlíthatóvá válnának. Ebben az esetben a jogszabályszövegek egyes szövegállapotait külön-külön vizsgálva lehetne a szövegek minőségén javítani a kodifikátoroknak. Ezáltal az jogalkotás digitalizált rendszeréhez kialakíthatóvá válna egyfajta minőségbiztosítási rendszer, amely a jogalkotás minőségének javulására nagyon kedvezően hatna.

⁴²⁷ Például: Pp. 50. § (2) bekezdés: „Az (1) bekezdés szerinti perbeállítás kezdeményezése során a 49. § (2) és (4) bekezdését kell alkalmazni”; vagy 209. § (6) bekezdése: „(6) A fél az (1) bekezdésben meghatározott határidő után beszámítással – ideértve az ellen-beszámítást is – írásban vagy a tárgyaláson szóban akkor élhet, ha a (2)–(4) bekezdés szerinti kizáró ok nem áll fenn.”

⁴²⁸ Az algoritmust adott szövegen többször futtatva azonos eredményt ad.

⁴²⁹ Vö. BLEU-pontok a VI.4.1. pontban.

⁴³⁰ BiLingual Evaluation Understudy (BLEU).

A fentiekhez további lehetőségeket tudna hozzáadni a jogalkotási rendszer mesterségesintelligencia-alapú alkalmazással történő összekapcsolása. A szabályozással kapcsolatos valós idejű visszajelzések mint kvázi utólagos hatásvizsgálat hozzájárulnának a jogalkotás minőségének javításához. A jogszabályok minőségének gépesített mérésével az öntanuló mesterségesintelligencia-alapú rendszer számára feladatul lehetne adni a jogszabályszöveg automatizált javítását: vagyis a normaszöveg folyamatos automatizált átdolgozását a jogszabályszerkesztés algoritmusai szerint, egészen addig, amíg a szöveg egy előre beállított jósági értéket (pontszámot) el nem ér. Az előre beállított jósági érték skálázásával lehetne az adott normaszövegtől elvárt megfelelőségi szintet beállítani, így valósulhatna meg a gépi jogszabályalkotás minőségbiztosítása. Az eljárás alkalmazható lenne a nem gépi jogszabályok minőségének javítására is, kísérleti jelleggel futtatva alternatív szövegjavaslatok születnének a jogszabályainkhoz.

Az eljárás kialakításának alacsonyabb kockázatú, mégis komplex változata lenne, hogy mintegy pilotprojektként egy önkéntesen jelentkező kisebb szervezetre, például egy gazdasági társaságra lehetne egy öntanuló mesterségesintelligencia-alapú rendszert rátelepíteni. A mesterséges intelligencia számára meg lehetne engedni, hogy maga ismerje fel a szervezet interakcióit, szabályosságait és azokat önmaga foglalja szabályba.

Ez a kísérlet annyiban tér el a fentiekől, hogy az MI által észlelt szabályszerűségek megállapítása a belső jogalkotási eljárásnak feleltethető meg, abban viszont eltér, hogy nem a „*how* legyen – *sollen*” kérdésre ad választ, hanem a „*how* van – *sein*” állapotot írná le, viszont a külső jogalkotási eljárás szerint a felismert szabályosságok alapján leírt (generált) szabályok és az ismert élethelyzetek összevetéséből már vizsgálható lenne a mesterséges intelligencia kvázi önálló jogalkotási tevékenysége.

Mindenképp szükséges megjegyezni, hogy a gépi úton generált jogszabályok önálló formában történő alkalmazásával nem értek egyet. Álláspontom szerint, ahogy a gépi fordítás esetében is szükséges az emberi utószerkesztés a többször hivatkozott ISO-szabványnak megfelelően; a fent vázolt módon, több körben generált, adott megfelelőségi pontszámot elérő jogszabálysöveg is csak jogászi (szak)lektorálást követően vihető a döntéshozó elé.

A fentiekben felvázolt eljárás lehetőséget ad a jogalkotás, ezen belül a jogszabályok minőségének vizsgálatára, majd mérésére. Amennyiben a mérési eljárást algoritmizáljuk, az egyes szövegváltozatok mérési eredményei összehasonlíthatók, így objektív értékek mentén javítható a jogszabálysöveg. A jogalkotás automatizációja esetén a mérési értékek mentén a jogszabálysöveg gépi úton többször generálható, amíg egy előre meghatározott jósági

értéket nem ér el. A gépi generálással készült jogszabálysöveg kihirdetését megelőzően minden esetben fontosnak tartom a jogi szaklektorálást az esetleges gépi hibák kiküszöbölése érdekében.

5. A jogalkotás digitalizációja mérföldkő lehet a közvetlen demokrácia irányába.

A jogalkotás folyamata nem nélkülözheti a társadalmi véleménynyilvánítást, ennek kereteit határozza meg a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 2010. évi CXXXI. törvény. A törvény alapján társadalmi egyeztetésre kell bocsátani a törvény, kormányrendelet, miniszteri rendelet tervezetét és indokolását, sőt lehetőség van a tervezet koncepciójának társadalmi egyeztetésre bocsátására. Ez a hatályos szabályozás alapján általános egyeztetés formájában valósul meg, a kormány honlapján megadott elérhetőségen keresztül biztosított a véleményezés lehetősége, vagy közvetlen egyeztetés formájában, amikor a jogszabály előkészítéséért felelős miniszter kér fel személyeket, intézményeket vagy szervezeteket közvetlenül a tervezet véleményezésére. A jogalkotás digitalizációjával a fentiekén túl viszonylag egyszerűen meg lehetne teremteni mind a döntés, mind a döntést megelőző vitában való elektronikus részvétel lehetőségének megvalósításával a közvetlen demokrácia⁴³¹ két megvalósulási formája közül a referendárius (népszavazásos) demokrácia megvalósításának technikai feltételeit.

Tóth J. Zoltán a *Demokrácia, jogállamiság és alkotmánybírászkodás* című könyvében végzett vizsgálata szerint „technikailag és logisztikailag a szavazásban való részvétel nem minden állampolgár számára megoldható [...] [a] mai technikai fejlettségi szinten akárhány kérdés feltehető és megválaszolható egy számítógép (vagy annak megfelelő más eszköz, így akár egy okostelefon) birtokában, képernyő előtt. (A referendárius demokráciát ma már tipikusan nem urnás, hanem elektronikus, internetes szavazással képzelik el, ez az ún. e-demokrácia koncepciója).”⁴³² A jogalkotásban való részvételt, a vélemények továbbítását a jogalkotás digitalizált rendszere képes lehet továbbítani, akár fel is dolgozni. Mivel az elektronizált jogalkotás biztosíthatja a dokumentumok közös szerkesztésének lehetőségét, a jogalkotás digitalizációja technikailag magában hordozza a jogszabályok közös megalkotásának lehetőségét.

⁴³¹ A közvetlen demokráciának nincs általánosan elfogadott definíciója. Jellemzően a közvetlen demokrácia intézményeinek felsorolásával határozzák meg a tárgykörét. Bővebben lásd Erdős Csaba: A közvetlen demokrácia fogalmának nyomában. *JÁP*, 2018/3. sz. 32.

⁴³² Tóth J. 2020, 159.

Álláspontom szerint a jogalkotás digitalizációja utat nyit a jogszabálytervezetek elkészítésében való széles körű együttműködésnek, ami néhány lépéssel megelőzi a referendumokat, mivel maga a szavazásra bocsátandó politikai kérdés megfogalmazása is történhet közvetlenül. Természetesen a digitalizáció nem képes minden probléma feloldására, amennyiben az ellenérdekelt felek a vitában elektronikus úton megrekednek, szükség nyílhat az álláspontok szóbeli megvitatására, amelyhez a felek egyidejű részvételét biztosító online konferenciaalkalmazások állnak rendelkezésre, ezen sokrészstvevős viták megszervezése és levezetése azonban továbbra is komoly kihívást jelent.

Meg kell azonban jegyezni, hogy hazánkban a digitális kompetenciák a DESI-mutató alapján az EU-átlaghoz képest is hiányosak, komoly edukációs tevékenységre lenne szükség ahhoz, hogy az egyébként meglehetősen bonyolult jogalkotási folyamatba informatikai eszközökkel történő bekapcsolódást elsajátítsák a választójoggal rendelkező állampolgárok. Amennyiben az elképzelés megvalósulna, a befektetés megtérülhetne, mivel a rendszer vélhetően teret tudna biztosítani a népszavazások és akár a választások költséghatékony lebonyolításához is.

A fenti érvek alapján fogalmaztam meg azon álláspontomat, hogy a jogalkotás digitalizációja mérföldkő lehet a közvetlen demokrácia felé vezető úton, ez azonban nem jelenti azt, hogy cél lenne a közvetlen demokrácia megvalósítása. Az adminisztratív terhek és költségek csökkentése szempontjából a népszavazások és választások elektronikus útra terelése már középtávon is jelentős mértékben csökkenthetné azok költségeit.

6. A mesterséges intelligencia nem érti (nem tudja értelmezni) a jogszabály tartalmát. Ebből következően a mesterséges intelligencia önállóan nem alkothat jogot.

A jogalkotás elképzelt automatizációjának nívója az lesz, hogy a belső jogalkotási eljárásban kidolgozott normatartalmat promptként közölve a rendszerrel a külső jogalkotási eljárás kulcselemét, a jogszabályszöveg elkészítését a gép önállóan végzi el az algoritmusára és a betanító adatbázisa alapján.

A koncepció kapcsán számos kérdés merül fel: alkothat-e a gép jogot, illetve akarjuk-e, hogy gép alkosson jogot?

A jogalkotás digitalizált rendszere vizsgálatának tapasztalatai alapján megállapítható, hogy a számítógéppel támogatott jogalkotás a jogszabályszerkesztés formai követelményeinek való megfelelést támogatja, a normaszöveg tartalmi rendelkezéseinek vizsgálatára azonban nem alkalmas, nem is feladata. A „gépi” jogalkotás esetében is

kérdéses, hogy a formai megfelelőségen túl a mesterséges intelligencia „meg tudja-e érteni”, tudja-e majd értelmezni a jogszabályok tartalmát.

Egyetértek Homoki Péter álláspontjával, miszerint „az újfajta nyelvi eszközökről sem feltételezzük, hogy a szöveget emberi értelemben képesek »megérteni«, de a megértésnek vannak olyan gépi közelítései, amelyek funkcionális szempontból jól használhatók. Azaz a »megértés« kifejezésnek van egy filozófiai-társadalmi jelentősége, ami miatt soha nem lesz egyértelmű, hogy a gépi megértés mennyiben közelít az emberi megértéshez.”⁴³³

A jogértelmezés annyira komplex, összetett tevékenység, hogy a gép nem tudja elvégezni. Többek közt azért sem, mert csak a normaszöveget ismeri, így viszont legfeljebb a norma nyelvtani értelmezését tudná elvégezni, ami a jogértelmezésnek mindössze az első lépése.⁴³⁴ Viszont amennyiben a mesterséges intelligencia nem képes jogszabály értelmezésére, ebből az is következik, hogy nem lehet képes önállóan jogszabály alkotására sem.

Álláspontom szerint tartalmi szempontból jogszabályok írására az automatizált rendszerek még nem képesek. Bár már vannak olyan mesterségesintelligencia-alapú eszközök, amelyek a beadott szöveg tartalmi elemzését elvégzik, vagy a megadott paraméterek alapján történetet, levelet, ha kell, mesét vagy viccet írnak, akár több nyelven is;⁴³⁵ azonban a jogszabály szövege olyan komplex jogi tartalmat hordoz, amelynek teljes megértésére gép még nem lehet képes, még akkor sem, ha annak a látszatát kelti.

A jogi normák megalkotásának szabályszerűségét a leghatékonyabban a digitalizált rendszerek képesek garantálni, amelyek, ha szabálytalanságot érzékelnek, a normaszöveget nem engedik a jogalkotási folyamat következő szakaszába léptetni.

Gyekiczky Tamás megállapítása szerint „[a] modern pozitív jog ezért »szövegvezérelt«, a jog/jogtalanság dimenziójában mozog”.⁴³⁶ Észrevétele digitalizációs szempontból azért is figyelemre méltó, mert a jog/jogtalanság kettőssége ugyanúgy bináris logika mentén mozog, mint az eldöntendő kérdések, illetve a számítástechnika maga. Ha a konkrét élethelyzet feldolgozható véges számú (a mai informatikai kapacitás mellett akár több millió) eldöntendő kérdés megválaszolásával, abban az esetben a digitalizációnak ezen a területen van helye.

⁴³³ Homoki 2025, [36].

⁴³⁴ E tárgykörrel kapcsolatban lásd: Tóth J. 2019b, 68.

⁴³⁵ Pl. <https://juniper.nytud.hu/demo/puli> vagy <https://chat.openai.com/auth/login>

⁴³⁶ Gyekiczky 2022, 111.

A másik alapkérdés, amelyre választ kell találni, hogy akarjuk-e, hogy a gép számunkra kötelező jogi normákat alkosson. Az IoT világában az eszközeink már kiszolgálhatnak bennünket, kényelmesebbé, könnyebbé tehetik életünket. Az azonban, hogy gép alkotna helyettünk, számunkra jogot, ezen a világon jelentősen túlmutatna, vagyis alapvetően változna meg a világ, az ember kezdeményező, döntéshozó szerepkörét venné át az MI, ami egy másik minőséget jelent. Álláspontom szerint nem támogatandó, hogy a gép egyedül alkosson jogot akár az emberi viselkedés szabályszerűségeinek szenzoros megfigyelése és feldolgozása alapján.

Ahogy a jogi alkalmazásoknál általában is az MI-vel kapcsolatosan az az elvárás, hogy az MI csak javaslatot tegyen, és az ember döntsön, a gépi jogalkotás esetében is legfeljebb az lehet az elvárás, hogy a gép jogot csak emberi utasítás alapján alkosson, és a kész normaszöveget pedig kötelező jelleggel emberi értelmezésnek és utószerkesztésnek kell alávetni, és emberi döntés nyomán lehet hatályba léptetni. A gépi jogalkotásnak ilyen kritériumok mellett lehet szerepe a jövőben. A gépi jogalkotás validálása pedig úgy történhet, hogy összekapcsoljuk emberi utómunkával, ahogyan a gépi fordításnál is történik, a nyers gépi fordítást utószerkesztéssel hozzák a megrendelő által kívánt minőségi szintre. Álláspontom szerint, amennyiben a jogalkotás digitalizációja az automatizáció irányába fog tovább haladni, ebben az irányban célszerű elindulni, tehát a jogi szöveget tartalmazó adatbázis elemeiből algoritmikus szabályok szerint gépileg összeállított normaszöveg humán utószerkesztésével. Ez a megoldás átvágja a gordiuszi csomót, hiszen annak ellenére, hogy a jogot (normaszöveget) formailag gép alkotja, annak elfogadása előtt mindenképp emberi kontroll alá kell kerülnie, amelynek során a normaszöveg szükség szerinti értelmezésére, amelyre a fentiek szerint a gép nem alkalmas, még az elfogadás előtt mód nyílik.

Összegezve csak bizonyos feltételek teljesülésével akarjuk, hogy gép alkosson emberek számára jogot. Formai szempontból csak azzal a feltétellel támogatható, ha a generált jogszabálysöveget kötelező jelleggel emberi utószerkesztésnek, egyfajta jogi lektorálásnak vetik alá. Tartalmi szempontból a gépi jogalkotás akkor támogatható, amennyiben a gép a jogszabálysövegre csak javaslatot tesz, nem vindikálhatja magának a döntés jogát; a döntés mindig a demokratikus legitimitációval rendelkező embernél marad.

7. A mesterséges intelligencia – generatív nyelvi modellel – promptolással úgy alkothat normaszöveget, ha azt utólag emberi szerkesztésre bocsátják (lásd T1. MTPE—MLPE).

2023 októberében a braziliai Porto Alegre városi tanácsa elfogadta az első, a ChatGPT generálta jogszabályt, amelyet Ramiro Rosário tanácsos kezdeményezett, és a tanács a gépi szerkesztés tényéről nem tudva fogadott el.⁴³⁷

Amennyiben a jövőben az MI elfogadottsága olyan mértékű lesz, hogy a jogalkotás öntanuló, mesterségesintelligencia-alapú platformra helyeződik át, akkor sem javasolt a jogszabályok géppel generált nyers szövegének közvetlen, felhasználási célú közzététele a jogalkalmazók számára. A brazil példa is azt mutatta, hogy a jogszabály szövegét azért fogadták el, mert nem tudták és nem vették észre, hogy a normaszöveget gép generálta.

Kutatásom alapján arra a következtetésre jutottam, hogy a géppel alkotott jogszabályok önmagukban nem lennének alkalmasak a kívánt joghatás kiváltására. Véleményem szerint ellenjavallt az emberi közreműködést csak a prompt elkészítése kapcsán igénylő jogalkotás, mert szigorúan véve ebben az esetben a gép „ad jogot” az emberek részére, hoz meg olyan döntéseket, amelyeknek demokratikus legitimáción kellene alapulniuk. Az idézett cikkből nem derül ki, hogy Rosário tanácsos elolvasta-e, esetleg módosította-e az általa benyújtott jogszabálytervezetet.

A gépi jogalkotás esetében is mintául javaslom a gépi fordításnál már bevált utószerkesztést alkalmazni a gép által alkotott jogszabályok esetében, így tartva meg a végső humán kontrollt a jogalkotás felett. A fordítóiparban már mindennapos a gépi fordító megoldások alkalmazása,⁴³⁸ ami néhány éve még elképzelhetetlennek számított, mára azonban egyre többen használják fordítói munkájuk támogatására, sőt ISO-szabvány is jött létre az utószerkesztéssel támogatott gépi fordítás minőségének biztosítására.

Ha a jogalkotás automatizálását a mesterséges intelligencia szabályozásánál is alkalmazott, kockázatalapú megközelítéssel vizsgáljuk, akkor a legmagasabb kockázatú csoportba tartozna, ha egy ország törvényalkotásával „kísérleteznénk”. Nemcsak azért, mert a törvényalkotása a legbonyolultabb, leghosszabb és így a legköltségesebb eljárás, hanem azért is, mert az esetleges hibák kijavítása is jogalkotási eljárásban történhet meg, amitől az

⁴³⁷ „In October 2023, the city council of Porto Alegre, Brazil, adopted the first legislation drafted by ChatGPT, prompted by Councilman Ramiro Rosário, and passed by the Council without knowing about the fact of machine editing.” Diane Jeantet – Mauricio Savarese: Brazilian city enacts an ordinance that was secretly written by ChatGPT. *AP*, 2023. november 30. <https://apnews.com/article/brazil-artificial-intelligence-porto-alegre-5afd1240afe7b6ac202bb0bbc45e08d4>

⁴³⁸ Pl. DeepL, eTranslation, korlátozottan: Google Translate.

eljárás roppant költségessé és időigényessé válna. Továbbá meg kell említeni, hogy a szükség szerint bekövetkező gyermekbetegségek vagy egy esetleges kudarc a gépi jogalkotási kezdeményezés imázsát erősen rombolná, csökkentve a jogalkotásba vetett közbizalmat.

A gépi fordítás esetében már bevált MTPE-modell – Machine Translation Post Editing – mintájára létre lehetne hozni a gépi jogalkotás utószerkesztéssel fogalmat, angolul Machine Legislation Post Editing, vagyis MLPE-modellt. Ezen modell szerint keletkező jogszabályszovegek esetében az emberi promptolást, tehát a normatartalom világos, egyszerű mondatokban történő megfogalmazását – lényegében a belső jogalkotási eljárást – követően generálná a gép a jogszabályszoveget, amelyet a 4. tézisben bemutatott eljárással annyiszor és addig lehetne újrageneráltatni, ameddig az előre meghatározott jósági értéket el nem éri a szöveg. Ezt követően venné kezdetét az utószerkesztés, amelynek két eleme a jogi és a nyelvi lektorálás, előbbi azt vizsgálná, hogy a jogszabályszöveg megfelel-e a normatartalomnak, és alkalmas-e a jogszabállyal elérni kívánt cél megvalósítására, míg utóbbi a szöveg közérthetőségén tudna javítani. Megfontolandó a géppel generált jogszabály érvényességi kellékévé tenni az utószerkesztés követelményét, mivel a jogi lektorálás feladata a hallucinációk, inkonzisztenciák, tartalmi vagy értelmezési hibák felismerése, javítása, míg a nyelvi lektorálás feladata a nyelvi minőség vizsgálata, javítása.

Az így lezajló MLPE-folyamat garantálhatná a jogszabály formai és tartalmi megfelelősége mellett a közérthetőség kritériumának való megfelelést is; így a jogalkotás automatizációja a jogalkotással szemben támasztott komoly elvárásoknak való megfelelés eszköze lehetne.

X. fejezet: Összegzés

Kutatásommal elsőként a hazai jogalkotás hagyományos, klasszikusnak mondható modelljét vizsgáltam elméleti, dogmatikai szempontból, saját kodifikátori tevékenységem során szerzett tapasztalataim alapján. A vizsgálat célja volt annak feltérképezése, hogy mely területeken tud a technológiai fejlődés segítséget nyújtani a jogalkotási folyamatban a hagyományos, már eddig is felhasznált eszközökön (pl. számítógép, levelező rendszer, online jogszabálytár) kívül. A jogszabályi környezet feltérképezése két eredményre vezetett, egyrészt világossá vált, hogy a jogalkotás digitalizációs eredményei nem jelennek meg jogszabályokban, csak néhány kormányhatározatban és tájékoztatóban, dacára annak, hogy

kutatásom kezdetén már éles üzemben működött az Integrált Jogalkotási Rendszer. A másik eredmény annak felismerése volt, hogy a jogalkotási szabályok *lex imperfecta* jellegűek, vagyis nem tartalmaznak szankciót a megsértésük esetére; csak a jelentős súlyú és nyilvánvaló jogsértések esetében állhat be a közjogi érvénytelenség mint egyetlen szankció. Már a kutatás időszakában indult meg az a kodifikációs folyamat, amelynek eredményeképp a jogalkotásban való társadalmi részvétel szabályait módosította a jogalkotó, és a kormányzati mulasztások rendszeres vizsgálatára lépéseket tett, a mulasztások szankcionálására pénzbírságot is meghatározott. A szankciórendszer felállítását követően az első jelentések tapasztalatai alapján fogalmaztam meg javaslatokat a társadalmi egyeztetés hatékonysága növelése érdekében.

A digitalizált jogalkotási rendszerek felkutatása és vizsgálata következett a hagyományos rendszer feltérképezését követően. A megismerés mintájaként a digitális fordító szoftvereket, az ún. CAT-eszközöket használtam. Megvizsgálva a fordítás és a jogalkotás hasonlóságait és különbségeit arra a következtetésre jutottam, hogy a fordítás digitalizációja alkalmazható modellül a jogalkotás digitalizációs folyamataihoz. Eredeti szándékom arra irányult, hogy nemzetközi példák vizsgálata alapján készítem el azt a szempontrendszert, amely alapján a hazai IJR rendszert fogom megvizsgálni. Ez a tervem azonban megghiúsult, mivel nemzetközi példák nagyon korlátozottan léteznek és férhetők hozzá, ezért meg kellett fordítani a metódust, és az IJR megismerése és vizsgálata után az abból – és a géppel segített fordító rendszerekből – levont következtetések alapján vizsgáltam a különböző készültségű digitális jogalkotási rendszereket, amelyek közül a cseh rendszer fejlesztőivel személyesen is találkoztam. Érdekesnek találtam, hogy a pandémia viszonylag hosszú, kétéves időszaka alatt az egyes parlamentek jellemzően nem a jogalkotásuk digitalizációját, hanem a távol lévők közötti kapcsolattartás megszervezését tekintették prioritásnak, vagyis a tanácskozási folyamatok digitalizációját tartották fontosabbnak, mint a törvényhozás működésének zálogát. Az egyes rendszerek vizsgálatát követően indukcióval határoztam meg a digitalizált jogalkotási rendszerek általános tipológiáját, fő elemeit, úgymint online jogtár, kodifikációs modul és koordinációs szolgáltatás, amelyek egyúttal meghatározzák a digitális fejlesztés mérföldköveit és készültségi szintjét.

Az Integrált Jogalkotási Rendszert egy oktatói felkérés kapcsán ismerhettem meg, amelynek során engedélyt kaptam tapasztalataim publikálására is. Empirikus kutatás formájában ismerkedtem meg a rendszerrel, a rendelkezéseimre bocsátott oktatóanyagok és segédanyagok, valamint szakértői támogatás segítségével. Részt vettem az oktatási anyag

továbbfejlesztésében, és az oktatásban is, ami további tapasztalatokkal szolgált kutatásomhoz, mivel nemcsak a saját kihívásaimmal szembesültem, hanem megláthattam azt is, hogy mi okoz problémát a felhasználóknak a rendszer használata során. Az ilyen formában szerzett tapasztalatok alapján fogalmaztam meg javaslatomat az általam elképzelt, ideális digitális jogalkotási rendszer jellemzőire.

Mivel a jogalkotásban még rendszerszinten nem jelent meg a mesterséges intelligencia, ezért röviden áttekintettem a formálódó mesterségesintelligencia-szabályozást az előzményektől kezdve a mesterségesintelligencia-rendelet javaslatán át az elfogadott rendelet szövegéig. Véleményem szerint annak dacára, hogy a rendelet már hatályos, a szabályozás ezzel közel sem ért véget, hiszen nagyon sok részletszabály kidolgozásra vár, a rendeletben létrehozott intézményrendszer sem állt még fel. Sajátos problémaként vizsgáltam az MI-szabályozás eljárását, mivel a kodifikációs folyamat és az MI-rendszerek fejlesztésének párhuzamossága nagyban eltér a megszokott reaktív jogi szabályozástól; emellett a lassan kialakuló, és szigorú szabályozás kialakítása ellene hat az EU azon céljának, hogy vezető szerepet töltsön be a világban az MI terén. A szabályozás további érdekességeként vizsgáltam az etika meghatározó szempontként történő megjelenését a jogi szabályozásban. Ennek során speciális kérdésként merült fel, hogy alkothat-e a gép jogot, és ehhez kapcsolódóan, hogy mi akarjuk-e, hogy a gép alkosson jogot?

Mivel a jogalkotás automatizációjának, a vélhetően mesterségesintelligencia-alapú gépi jogalkotásnak a megvalósítására jelenleg még nem létezik konkrét elképzelés, javaslatomat a gépi fordítás tapasztalataira alapozva tettem meg. Véleményem szerint csak az átgondolt és teljes körű digitalizáció lehet az alapja az automatizációnak. Technológiai szinten adódik, hogy a nyelvtechnológiai alapon megfelelően előkészített jogszabálytár elemeit mint tanuló adatbázist kössük össze egy öntanuló rendszerrel, amely algoritmusai ismeri a jogalkotásra vonatkozó szabályokat, nagyjából úgy, ahogyan az IJR kodifikációs moduljában le vannak programozva. Ezzel kapcsolatosan meg kell jegyezni, hogy magának a Nemzeti Jogszabálytárnak mesterséges intelligenciával összekapcsolása már megkezdődött, egyelőre a cél a jogkereső polgárok segítése a joghoz való hozzáférés egyszerűsítésével, szabadszöveges, élethelyzet-alapú kereséssel.

Kutatásom kezdetén még „csak” neurális hálózat alapú gépi öntanuló rendszerek álltak rendelkezésre, majd 2022 novemberében a ChatGPT megjelenését követően át kellett gondolni a korábbi elképzelést. A GPT és a nagy nyelvi modellek közelebb vitték az MI-t a köznapis emberekhez is, mivel kezelésük jelentősen egyszerűsödött, a hordozható eszközökben is helyet kaptak. Már nem kellett adott feladathoz megtalálni a dedikált MI-

alkalmazást, a GPT egyetlen appban elvégez mindent. Ezt támasztja alá az a jól látható tendencia is, hogy a mai tinédzserek jellemzően már nem a Google keresőt használják, hanem a ChatGPT-hez fordulnak kérdésükkel, amely minden esetben válaszol is. Az persze kérdéses, hogy a válasz helyes-e, pontos-e, vagy hallucináció az eredménye. Emellett fontos (lenne) a felhasználók számára nyomatékosítani, hogy személyes vagy védett adatot ne adjanak meg az MI-rendszernek, mivel annak biztonságos kezelése kétséges.

A normavilágosság mint a jogbiztonság egyik meghatározó követelményének teljesülése kapcsán körbejártam, hogy a jogalkotás digitalizációja, majd automatizációja hatással lehet-e a jogszabályok közérthetőségére. A jogszabályokkal szemben támasztott komoly elvárás, hogy azok a címzettek számára közérthetőek legyenek, mivel csak akkor lehet jogkövető magatartást tanúsítani, ha a jogszabály szövege, ezáltal a norma tartalma világos és megérthető. A digitalizáció a jogszabályszerkesztés hatékonyságán és a jogszabályszövegek szabályszerűségén tud javítani. A jogalkotás leprogramozott szabályainak való megfelelést tudja segíteni. Tartalmilag ez a rendszer nem tudja értékelni a szöveget, a szöveg közérthetőségének megteremtése továbbra is a felhasználó felelősségi körében marad. Annyiban tud hozzájárulni a közérthetőséghez, hogy a rendszer által kikényszerített formai megfelelés mint egyfajta sablonizálás miatt a jogszabályok egyes rendelkezései (pl. hatályba léptető rendelkezések, módosító rendelkezések, sarkalatosági záradék stb.) csak a számukra jogszabályban kijelölt helyen lehetnek, ezáltal megkönnyítve a jogalkalmazók számára a jogszabály szövegében való tájékozódást.

A gépi jogalkotás esetében a közérthetőség kérdése összetettebb problémát vet fel. Mivel a jogszabályszöveget a gép alkotja, feltételezhetjük, hogy ehhez valamilyen szintű megértés szükséges. Ez a szöveg köznapi értelmét jelentheti, mivel azonban jogszabályokról beszélünk, nem lehet mellőzni a jogértelmezés szempontrendszerének megfelelő vizsgálatot sem, amelynek első, kiinduló formája a szöveg nyelvtani értelmezése.

A jogértelmezés további 13 lépcsőfokát (pl. logikai, bírói jog szerinti, egyéb jogalkalmazói, szűk értelemben vett kontextuális, teleologikus stb.) a gép álláspontom szerint nem tudja kielégítően elvégezni, belőle indokolt értelmezést adni. Emiatt, bár a szövegből úgy tűnik, az MI érti az általa előadottakat, valójában erősen kétséges, hogy tisztában van-e a szöveg tartalmával, legalábbis jogelméleti értelemben.

A mesterséges intelligencia algoritmikus gondolkodása alapján vázoltam fel a jogalkotás minőségbiztosítását mint jövőbeli lehetőséget. Abból a feltételezésből kiindulva, hogy nemcsak a jogalkotás minősége, hanem az egyes jogszabályok minősége is mérhető, el lehetne készíteni a jogszabályok értékelésének algoritmizált változatát. A jogszabály

jóságához mértékegység meghatározásával készülhetne egy olyan skála, amellyel az egyes jogszabályok esetében meghatározható lenne, hogy mennyire megfelelőek, hasonlóan a gépi fordítás esetében használt BLEU-pontokhoz. Így az elkészült jogszabálysöveget a szoftver értékelné, és addig kellene módosítani – akár gépi jogalkotás útján is –, amíg egy előre meghatározott jósági pontszámot el nem ér. Ezáltal a jogszabályok egy előre meghatározott minőség alatt nem kerülhetnének ki a jogalkotási folyamatból.

A gépi jogalkotás modelljének vizsgálata során modellkísérletekre tettem javaslatot, hogyan lehetne megvizsgálni a gépi jogalkotás folyamatát pilot jelleggel, akár a központi közigazgatáson belül, akár kisebb kockázattal a gazdasági társaságon belül. Ez utóbbi eset azonban összetettebb lenne, hiszen itt arra is lehetőség kínálkozik, hogy a szabályokat is maga az MI ismerje fel, és azokat fogalmazza meg kvázi jogszabályként, vagyis a belső és külső jogalkotási folyamat automatizálása egyaránt vizsgálható lenne. Magam is próbát tettem a gépi jogalkotással, a ChatGPT-vel három normaszöveget generáltattam, egyet még 2023 elején, a frissen kijött alkalmazással, majd 2025 nyarán a promptokat újra lefuttattam a ChatGPT legkorszerűbb ingyenes és fizetős változatán is. Ilyen módon próbáltam lekövetni a generatív alkalmazás időbeli fejlődését, valamint az ingyenes és a fizetős alkalmazás közötti minőségbeli különbséget.

Konklúzió

Disszertációmban kísérletet tettem a hazai jogalkotási folyamat ismertetésére, majd a már létező digitalizált jogalkotási rendszert mutattam be, amihez nemzetközi jó gyakorlatokat is elemeztem. A jogalkotás digitalizációja – különösen a fordítás digitalizációjával összevetve – meglehetősen az elején tart a fejlődési folyamatnak, ennek oka többek között az a konstrukció is, amelyben maga a rendszer létrejött és fejlődik. Az IJR elemzését követően az általam elképzelt ideális jogalkotási rendszer felvázolásával javaslatokat fogalmaztam meg a rendszer további fejlesztésére vonatkozóan.

Felvázoltam a jelenleg még intézményesítetten nem létező gépi jogalkotás lehetőségeit a gépi fordítás széles körű és professzionális felhasználási tapasztalatai alapján. Az „akarjuk-e, hogy gép alkosson jogot” kérdés vizsgálata során, a fordítástudományi mintát felhasználva, arra a következtetésre jutottam, hogy akármilyen formában is valósuljon meg a gépi jogalkotás, tisztán gép által alkotott jogszabályokat nem szabad érvényesen létrejöttek elfogadni. Minden esetben meg kell követelni az emberi utószerkesztést, amely

megvalósulhat jogi és nyelvi lektorálás formájában. Ezzel lehet orvosolni azt a korábban kifejtett hiányosságát az MI-nek, hogy nem érti meg a jogszabály szövegének tartalmát. Az eljárás javaslatom szerint a gépi jogalkotás utószerkesztéssel, angolul Machine Legislation Post-Editing (MLPE) nevet kaphatná, hasonlóan a gépi fordítási szabványban meghatározott MTPE-folyamathoz.

Végezetül a legfontosabb kérdés maradt, amelyet a fordítók már hosszú évek óta vizsgálnak, de a jogászok csak a közelmúltban fogalmaztak meg: lesz-e szükség jogászokra a mesterséges intelligencia korában?

A válaszra csak a jogalkotás területére korlátozva merek vállalkozni: arra az álláspontra jutottam, hogy még jó ideig lesz szükség magasan képzett jogászokra a jogalkotási folyamathoz, elképzelhető azonban, hogy a szerepkörök idővel megváltoznak. Azonban ha megvalósul a gépi jogalkotás, és amennyiben az általam javasolt MLPE-modell kerül alkalmazásra, a géppel készült tervezetek jogi szaklektorálása továbbra is jogászi feladat fog maradni.

Summary

In my research, firstly I examined the traditional, classical model of national legislation from a theoretical and dogmatic perspective, based on my own experience gained during my codification work. The aim of the study was to identify areas where technological developments can assist the legislative process, in addition to the traditional tools already in use (e.g., computers, correspondence systems, online legal databases). The examination of the legal environment yielded two lessons: on the one hand, it became clear that the results of the digitization of legislation are not reflected in legislation acts; on the other hand, it was recognized that the rules of legislation are *lex imperfecta*, i.e., they do not provide for sanctions in the event of their violation. Only in cases of significant and obvious violations can occur public law invalidity as the sole sanction. The codification process began during the research period, as a result of which the legislator amended the rules on public participation in legislation and took steps to regularly investigate government omissions, including the imposition of fines for such omissions. Following the establishment of the sanction system, I formulated proposals based on the experiences of the first reports in order to increase the effectiveness of public consultation.

After mapping the traditional system of legislation, I searched for digitized legislative systems to examine. As a model for learning, I used digital translation software, known as CAT tools. After examining the similarities and differences between translation and legislation, I came to the conclusion that the digitization of translation could serve as a model for the digitization of legislation. Originally, I wanted to use international examples to develop a set of criteria for examining the national digitized legislation system. However, this plan failed because international examples are very limited and difficult to access. For this reason, I had to reverse the method and, after learning about the digitalised legislation system of Hungary, called the Integrált Jogalkotási Rendszer (hereinafter: IJR) and examining it, I examined the various stages of digital legislation systems based on the conclusions drawn from it and from machine-assisted translation systems. I met with the developers of the Czech system in person. I found it interesting that during the relatively long two-year period of the pandemic, individual parliaments typically considered the establishment of communication between absent members to be a priority rather than the digitization of their legislation, i.e., they considered the digitization of deliberation processes to be more important. After examining the individual systems, I used induction to determine the general typology and main elements of digitized legislative systems, such as the online legal database, codification module, and coordination service, which also define the milestones and readiness level of digital development. The opportunity to become acquainted with the IJR was presented through the course of a teaching assignment, during which time authorisation was granted for the publication of the resulting experiences. I familiarized myself with the system through empirical research, with the help of the teaching materials and aids made available to me, as well as expert support. Participation in the further development of the teaching materials and in the teaching itself was undertaken, thus providing the opportunity for accruing further experience for the research. Not only were personal challenges encountered, but also the identification of issues experienced by users when utilising the system was facilitated. Drawing upon the experiential knowledge thus acquired, a proposal was formulated for the characteristics of the ideal digital legislative system.

Since the systematic application of artificial intelligence has not yet appeared in legislation, I briefly reviewed the emerging artificial intelligence regulations, from the antecedents through the proposed artificial intelligence regulation to the text of the adopted regulation. It is my opinion that, despite the fact that the regulation is already in force, the process of regulation is far from over. This is because many detailed rules still need to be

worked out and the institutional system established by the regulation has not yet been set up. The examination of the AI regulation process as a specific problem reveals a significant discrepancy between the codification process and the development of AI systems, which contrasts with the conventional reactive legal regulation. Moreover, the sluggish progress in formulating strict regulations stands in opposition to the EU's aspiration of assuming a pioneering role in the realm of AI on a global scale. As a further point of interest in regulation, I examined the emergence of ethics as a decisive factor in legal regulation. In this context, a specific question arose as to whether machines can create law and, related to this, whether we want machines to create law.

Since there is currently no concrete plan for the implementation of legislative automation, presumably based on artificial intelligence, I have based my proposal on my experience with machine translation. In my opinion, only well-thought-out and comprehensive digitization can form the basis for automation. At the technological level, it makes sense to link the elements of a properly prepared legal database, based on language technology, to a self-learning system whose algorithm knows the rules of legislation, much as they are programmed in the IJR codification module. It should be noted that the integration of the Hungarian legal database, known as Nemzeti Jogszabálytár, with artificial intelligence has already begun. For the time being, the goal is to assist citizens searching for legal information by simplifying access to the law through free-text, life-situation-based searches.

At the beginning of my research, "only" neural network-based machine learning systems were available, but then, following the release of ChatGPT in November 2022, I had to rethink my previous idea. GPT and large language models brought AI closer to everyday people, as their handling became significantly simpler and they found their way into portable devices. It is no longer necessary to find a dedicated AI application for a given task, as Gpt does everything in a single app. This is supported by the clear trend that today's teenagers typically no longer use Google Search, but turn to ChatGPT with their questions, which always provides an answer. Of course, it is questionable whether the answer is correct, accurate, or the result of hallucination. In addition, it is (or should be) important to emphasize to users that they should not provide personal or protected data to the AI system, as its secure handling is doubtful.

In connection with the fulfillment of one of the key requirements of legal certainty, namely clarity of norms, I examined whether the digitization and subsequent automation of legislation could have an impact on the comprehensibility of legal provisions. There is a serious expectation that legislation should be comprehensible to its addressees, as law-

abiding behavior can only be demonstrated if the text of the legislation is clear and understandable. Digitization can improve the efficiency of legislative drafting and the regularity of legislative texts. It can help ensure compliance with the programmed rules of legislation. In terms of content, this system cannot evaluate the text; ensuring that the text is understandable remains the responsibility of the user. It can contribute to comprehensibility insofar as the formal compliance enforced by the system, as a kind of templating, means that certain provisions of the legislation (e.g., provisions on entry into force, amending provisions, severability clauses, etc.) can only be placed in the locations designated for them in the legislation, thus making it easier for law enforcement officials to navigate the text of the legislation.

In the context of machine-generated legislation, the issue of comprehensibility gives rise to a more complex problem. Given that the legal text is generated by a machine, it can be assumed that a certain degree of understanding is required. While this may be interpreted as a reference to the conventional meaning of the text, it is imperative to recognise the necessity of legal interpretation when discussing legislation. The fundamental principle of legal interpretation is the grammatical analysis of the text, which serves as the initial and most elementary form of interpretation.

It is my opinion that the machine is incapable of performing the remaining 13 steps of legal interpretation (e.g. logical, judicial, other legal, contextual in the narrow sense, teleological, etc.) satisfactorily, and consequently providing a justified interpretation based on them. Therefore, although the text suggests that the AI comprehends the content it is presenting, it is highly questionable whether it possesses an awareness of the content in terms of legal theory.

Based on the algorithmic thinking of artificial intelligence, I outlined quality assurance in legislation as a future possibility. Assuming that not only the quality of legislation but also the quality of individual laws can be measured, it would be possible to create an algorithmic version of the evaluation of laws. A scale could be created to measure the quality of legislation, which could be used to determine the suitability of individual pieces of legislation, similar to the BLEU score used in machine translation. The software would then evaluate the completed legislative text, which would have to be modified—even through machine legislation—until it achieved a predetermined quality score. This would prevent legislation below a predetermined quality level from entering the legislative process.

When examining the model of machine legislation, I proposed model experiments to test the machine legislation process on a pilot basis, either within the central administration

or, with less risk, within a business association. However, the latter case would be more complex, as it would also offer the possibility for the AI itself to recognize the rules and formulate them as quasi-legislation, meaning that both the internal and external legislative processes could be examined. In addition, an attempt was made to generate legislation by means of a machine. This involved the generation of three pieces of legislation using ChatGPT: one in early 2023 with the newly released application, and then running the prompts again in the summer of 2025 on the latest free and paid versions of ChatGPT. The objective of this study was to analyse the evolution of the generative application over time, with a particular focus on the disparities in quality between the free and paid versions.

Conclusion

In my thesis, I endeavoured to delineate the national legislative process, subsequently presenting the extant digitised legislative system, for which I also conducted an analysis of international best practices. The digitisation of lawmaking, in comparison to that of translation, is still in its infancy. This is partly due to the structure of the system itself, which was created and continues to evolve. In the ensuing discussion, I have set forth my conception of an ideal legislative system, in the wake of the IJR analysis, and I have furthermore proffered recommendations for the system's ongoing development. The possibilities of machine legislation, which does not yet exist in an institutionalised form, were outlined on the basis of extensive and professional experience with machine translation. In the context of the question of whether machines should be permitted to create law, the example of translation studies was examined, leading to the conclusion that, irrespective of the form in which machine legislation is implemented, laws created purely by machines should not be accepted as valid. In all cases, human post-editing is required, which can take the form of legal and linguistic editing. This can address the aforementioned shortcoming of AI, namely its inability to comprehend the content of legal texts. In accordance with the proposal, the process of machine legislation post-editing could be designated Machine Legislation Post-Editing (MLPE), analogous to the MTPE process delineated in the machine translation standard.

The most significant question, however, remains unanswered: one that translators have been examining for many years, but which lawyers have only recently begun to address: will there be a need for lawyers in the age of artificial intelligence?

The ensuing discourse shall be constrained to the domain of lawmaking. It is hypothesised that highly qualified lawyers will continue to be a necessary component of the legislative process for the foreseeable future. However, it is conceivable that their roles will undergo a period of transition and evolution. However, should machine-based legislation be implemented and the MLPE model proposed here be applied, the legal review of machine-generated drafts will remain a task for lawyers.

Felhasznált irodalom

2020 Rule of Law Report, Country Chapter on the rule of law situation in Hungary

2021 Rule of Law Report Country Chapter on the rule of law situation in Hungary

2022. évi jogállamisági jelentés, Országfejezet – A jogállamiság helyzete Magyarországon

AI Continent Action Plan, COM(2025) 165 final

Árva Zsuzsanna: Közigazgatási jog. In Jakab András – Fekete Balázs (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2019. [7] (Közigazgatási jog rovat, rovatszerkesztő: Balázs István) <http://ijoten.hu/szocikk/kozigazgatasi-jogalkotas>

Az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom növelése COM(2019) 168 final

Az Európai Közösségek Bizottsága: A Bizottság jelentése a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának - Az adminisztratív terhek csökkentésének cselekvési programja az Európai Unióban. COM(2007)23 végleges (2007. január 24.).

Az Európai Közösségek Bizottsága: A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának. Az Európai Unió belüli jobb szabályozás stratégiai felülvizsgálata. COM(2006)689 végleges (2006. november 14.).

Balássy Ádám Miklós: *A jogforrástan alapjai – Törvények, rendeletek, határozatok*. Budapest, L'Harmattan Kiadó, Károli Gáspár Református Egyetem, 2025.

Balázs István: A közigazgatás-elmélet fogalma és tárgya. In Balázs István (szerk.): *Közigazgatás-elmélet*. Debrecen, DUP, 2017a.

Balázs István: A közigazgatás cselekvésének eszközrendszere. In Balázs István (szerk.): *Közigazgatás-elmélet*. Debrecen, DUP, 2017b.

Bender, Rolf: Gesetzgebungswissenschaft. In *Ergänzbare Lexikon des Rechts*. Kriftel–Berlin, Neuwied–Luchterhand, 1992 1. kötet, 3/50. 4.

Bihari Mihály: A jogállam az Alaptörvény és az Alkotmánybíróság határozatai alapján. In Patyi András – Lapsánszky András (szerk.): *Rendszerváltás, demokrácia és államreform az elmúlt 25 évben. Ünnepi kötet Verebélyi Imre 70. születésnapja tiszteletére*. Budapest, Wolters Kluwer, 2014. 53–63.

Birher Nándor: A modern technológiák szabályozásának változásai: teoria versus praxis, etika versus protokoll. In Homicskó Árpád Olivér (sorozatszerk.): *A digitalizáció hatása az egyes jogterületeken*. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2020. 11–24.

Bódig Mátyás: Demokrácia. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2023. [30] (Alkotmányjog

rovat, rovatszerkesztő: Bodnár Eszter, Jakob András).
<http://ijoten.hu/szocikk/demokracia>

- Braibant, Guy: Codification. In *Encyclopaedia Universalis* 6. Paris, 1995. 39–42.
- Budai Balázs Benjámín: *E-közigazgatás az ügyfélszolgálatban*. Budapest, Nemzeti Közszerkeleti Egyetem, 2016.
- Budai Balázs Benjámín: *A közigazgatás újragondolása*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 2017.
<https://doi.org/10.1556/9789634540656>
- Budai Balázs – Gerencsér Balázs Szabolcs – Veszprémi Bernadett: *A digitális kor hazai közigazgatási specifikumai*. Budapest, Dialóg Campus, 2018.
- Cserny Ákos – Téglási András: Az alkotmány fogalma. In Cserny Ákos (szerk.): *Alkotmányjog*. Budapest, Nemzeti Közszerkeleti Egyetem, 2013. 16–23.
- Darák Péter: A digitalizáció kihívásai a jogalkotásban és a jogalkalmazásban. In Darák, Péter (szerk.): *Digitalizáció és kommunikáció az adózásban [Digitalization and communication in taxation]. Az Adózás Európában – XIII. Nemzetközi Adókonferencia előadásainak anyagaiból készült tanulmányok*. Budapest, Penta Unió, MOKLASZ, 2019. 9–15.
- Digitális Magyarország Ügynökség: Nemzeti Digitális Állampolgárság Program 2022.
- Drinóczi, Tímea: Quality Drafting – The Case of Hungary. *Legisprudence*, 2010/4. 157–170. <https://doi.org/10.1080/17521467.2010.11424707>
- Drinóczi Tímea: Az alkotmány legitimitásáról. *Pázmány Law Working Papers*, 2011/37.
- Drinóczi Tímea – Petrétai József: *Jogalkotástan*. Budapest–Pécs, Dialóg Campus, 2004.
- Dukán Ildikó – Varga Aida (szerk.): *Parlamenti jog. Az Országgyűlés működése, feladat- és hatáskörei, kapcsolódó intézmények*. Budapest, Országgyűlés Hivatala, 2022.
- eEurope 2002 akcióterv, Európai Bizottság [COM (2000) 330 final]
- Eichenberger, Audrey et al.: A Case of Bromism Influenced by Use of Artificial Intelligence. *Annals of Internal Medicine*, Vol. 4. No. 5. 2025. augusztus 5.
<https://www.acpjournals.org/doi/10.7326/aimcc.2024.1260?ref=404media.co>
<https://doi.org/10.7326/aimcc.2024.1260>
- Elektronikus Ügynökség 2021/18. Infojegyzet, Országgyűlés Hivatala, 2021. április 18.
- Erdős Csaba: A közvetlen demokrácia fogalmának nyomában. *JÁP*, 2018/3. sz. 21–35.
- Ethnologue. <http://hu.languagesindanger.eu/book-of-knowledge/hany-nyelv-van-a-vilagon/>
- Etikai iránymutatás a mesterséges intelligenciára vonatkozóan.
- Európai Bizottság: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom növelése. COM(2019)168 végleges (2019. április 8.).

- Fábián Adrián – Horváth Dominik: A jogalkotás digitalizációjának egyes „felhasználói” kérdéseiről. In Tilk Péter – Fekete Kristóf Benedek (szerk.): *A jogalkotás digitalizációjának jogi lehetőségei*. Pécs, Pécsi Tudományegyetem, 2023. 55–68.
- Fayol, Henry: *Ipari és általános vezetés*. Budapest, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, 1984.
- Fehér könyv a mesterséges intelligenciáról: a kiválóság és a bizalom európai megközelítése COM(2020) 65 final.
- Firniksz Judit: *Útkeresés a bizonytalanságban: szabályozási homokozók a vállalati mindennapokban*. 2024. november 6. <https://compliancehitek.hu/figyelo/utkereses-a-bizonytalansagban-szabalyozasi-homokozok-a-vallalati-mindennapokban/>
- Gajdusчек György: A közigazgatás szervezeti jellemzői – összehasonlító aspektusból. In Szamel Katalin – Balázs István – Gajdusчек György – Koi Gyula (szerk.): *Az Európai Unió tagállamainak közigazgatása*. Budapest, CompLex, 2011. 37–58.
- Gyekiczky Tamás: *Olvasmányok a Digitális Társadalomról – Jogászoknak*. Budapest, Patrocinium Kiadó, 2022.
- Győrfi Tamás: Jogállamiság. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2023. [1] (Alkotmányjog rovat, rovatszerkesztő: Bodnár Eszter, Jakab András) <http://ijoten.hu/szocikk/jogallamisag>
- Győrfi Tamás – Jakab András: Jogállamiság. In Jakab András (szerk.): *Az Alkotmány kommentárja I*. Budapest, Századvég, 209. 155–211.
- Hamza Gábor: *Emlékezés Vladár Gáborra (1881–1972), a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjára*. https://mta.hu/data/dokumentumok/ix_osztaly/Jubileumi%20megemlekezesek/Vladar%20Gabor_2018.pdf
- Hill, Hermann: *Einführung in die Gesetzgebungslehre*. Heidelberg, C. F. Müller, 1982.
- Homoki, Péter: *Guide on the Use of Artificial Intelligence-Based Tools by Lawyers and Law Firms in the EU*. Council of Bars and Law Societies of Europe, 2022a. <https://doi.org/10.37307/j.2510-5116.2023.07.05>
- Homoki Péter: Miként lehet a szöveggeneráló eszközöket a jogász hivatások körében hasznosítani? In Zódi Zsolt (szerk.): *Jogi technológiák – Digitális jogalkalmazás*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2022b. 185–205.
- Homoki Péter: Jogász munkák automatizálása. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2025. Absztrakt (Az információs társadalom jogi kérdései rovat, rovatszerkesztő: Török Bernát, Zódi Zsolt) <http://ijoten.hu/szocikk/jogasz-munkak-automatizalasa>
- Horkay Hörcher Ferenc: *Előadások a XIX. és XX. század állambölcselete köréből*. Budapest, Szent István Társulat, 2001.
- Hug, Walther: Gesetzesflut und Rechtssetzungslehre. In U. Klug et al. (szerk.): *Gesetzgebungstheorie, Juristische Logik, Zivil- und Prozeßrecht*. Berlin –

Heidelberg – New York, Springer Verlag, 1978. 3–18. https://doi.org/10.1007/978-3-642-95317-0_1

ISO 18587:2017 Translation Services – Post-editing of machine translation output.

Jelentés a jog megismerhetőségéről (2015/C 97/03)

Jeantet, Diane – Mauricio Savarese: Brazilian city enacts an ordinance that was secretly written by ChatGPT. *AP*, 2023. november 30. <https://apnews.com/article/brazil-artificial-intelligence-porto-alegre-5afd1240afe7b6ac202bb0bbc45e08d4>

Kántor Ákos: E-közigazgatás és e-hiteles fordítás a XXI. században. In Szoták Szilvia (szerk.): *A hiteles fordítás mint közfeladat*. Budapest, OFFI Zrt., 2021b. 36–45.

Kántor Ákos: A jogalkotás digitalizációja és a mesterséges intelligencia alkalmazási lehetőségeinek vizsgálata. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXI. Jogász Doktoranduszok Konferenciája 2021*. (Jog és Állam 39.) Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2022a. 27–35.

Kántor Ákos: Az e-ügyintézésről az e-jogalkotás felé. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXIII. Jogász Doktoranduszok Országos konferenciája*. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2022b. (Jog és Állam, 42. sz.) 145–154.

Kántor Ákos: Ízelítő az EU formálódó mesterséges intelligencia szabályozásáról. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXII. Jogász Doktoranduszok Konferenciája 2022*. Jog és Állam 41. szám. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2022c. 45–61.

Kántor Ákos: Törvény és etika a digitális társadalomban. In Birher Nándor (szerk.): *Etika mint normarend*. Budapest, Patrocinium, 2022d. 156–159.

Kántor Ákos: Jogalkotási rendszerek digitalizációja néhány nemzetközi jó gyakorlaton keresztül. *Studia Iuris*, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola, 1. (2024a) 3. sz. 56–75.

Kántor Ákos: Ösztönözhető-e a jogalkotás társadalmi kontrollja pénzbírsággal? *Glossa Iuridica*, 11. (2024b), 1–2. sz. 379–393. <https://doi.org/10.55194/GI.2024.1-2.19>

Kardos Sára: Törvényhozás a digitális korban. *Miskolci Jogtudó*, 2020/1. sz. 47–58.

Karpen, Ulrich: Zum gegenwärtigen Stand der Gesetzgebungslehre in der Bundesrepublik Deutschland. In Ulrich Karpen: *Gesetzgebungs-, Verwaltungs-, und Rechtsprechungslehre*. Baden-Baden, Nomos, 1989.

Karpen, Ulrich: *Gesetzgebungslehre – neu evaluiert. Legistics – freshly evaluated*. Baden-Baden, Nomos, 2006.

Kékedi Szabolcs – Zódi Zsolt: A bírósági informatika helyzete Magyarországon. In Zódi Zsolt (szerk.): *Jogi technológiák – Digitális jogalkalmazás*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2022. 41–63.

- Kiss László: *Önkormányzati jogalkotás, szabályozás és dereguláció. Empirikus kutatások eredményeinek felhasználásával.* Budapest, Dialóg Campus, 2020.
- Kovácsy Zsombor – Orbán Krisztián: *A jogi szabályozás hatásvizsgálata.* Budapest–Pécs, Dialóg Campus, 2005.
- KÖFOP-1.0.0-VEKOP-15 – 2016-00029 Integrált Jogalkotási Rendszer sajtóközlemény. Sajtóközlemény az Integrált Jogalkotási Rendszer című projekt indulásáról. 2017.
- Kukorelli István (szerk.): *Alkotmánytan I.* Budapest, Osiris, 2002.
- Lengyel István – Kis Balázs: MemoQ – új megközelítés a fordítástámogatásban. In Alexin Zoltán – Csentes Dóra (szerk.): *II. Magyar Számítógépes Nyelvészeti Konferencia [Second Hungarian Conference on Computational Linguistics]: MSZNY 2004.* Szeged, Szegedi Tudományegyetem Informatikai Tanszékcsoport, 2004. 100–107.
- Magyarország 2021. évi Nemzeti Reform Programja.
- Magyarország 2022. évi Nemzeti Reform Programja.
- Makkos Anikó: A gépi fordítások funkcionalitása és használhatósága. In Makkos Anikó – Fehér Ágota – Pongrácz Attila (szerk.): *Okos lét, innováció és digitalizáció – irányok, trendek és következmények. A XXIII. Apáczai-napok Tudományos Konferencia tanulmánykötete.* Győr, Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Kar, 2020. 200–209.
- M. Balázs Ágnes: Alkotmányosság. Közszolgálati Online Lexikon. <https://lexikon.unike.hu/szocikk/alkotmanyosság/>
- Mesterséges intelligencia Európa számára COM(2018) 237 final.
- Mesterséges Intelligenciáról szóló összehangolt terv COM(2018) 795 final.
- Mesterséges intelligenciával foglalkozó magas szintű szakértői csoport: Etikai iránymutatás a mesterséges intelligenciára vonatkozóan. Európai Bizottság, 2019.
- Miskolczi-Bodnár Péter: Az erkölcs és a jog szoros kapcsolata. *Polgári Szemle*, 11. (2015) 4–6. sz. 27–33.
- Miskolczi-Bodnár Péter: A jog és erkölcs változó kapcsolata. In Szakály Zsuzsa (szerk.): *Tanulmánykötet „Jog, erkölcs, etika” Konferencia 2017. június 22.* Budapest, Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft. 2017. 37–58.
- Módos Mátyás A jogszabályszerkesztési szabályok jellege – dogmatika és algoritmizálhatóság vizsgálata a magyar és az angol példán. *Parlament Szemle*, 2025/2. szám 11. <https://doi.org/10.59851/psz.10.2.1>
- Montesquieu: *A törvények szelleméről.* Budapest, Osiris Kiadó – Attraktor Kft., 2000.
- Nemzeti Digitális Állampolgárság Program, DMÜ Zrt, 2022.
- Noll, Peter: *Gesetzgebungslehre.* Reinbeck, Rowohlt Taschenbuch, 1973.

- Oláh Attila: *Pszichológiai alapismeretek*. Budapest, Bölcsész Konzorcium, 2006.
- Ormai László: A digitalizáció hatása a hazai elektronikus cégeljárásra. In Zódi Zsolt (szerk.): *Jogi technológiák – Digitális jogalkalmazás*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2022. 371–399.
- Pálfi Edina: E-megoldások előretörése a törvényhozási eljárásban – A ParLex és az IJR működése gyakorlati szempontból. *Parlament Szemle*, 2021/1. sz. 149–165.
- Pataki Gábor Zsolt: A digitalizáció hatásai az EU jogalkotásra, különös tekintettel a Digitális Egységes Piac jövőjére. In Homicskó, Árpád Olivér (szerk.): *A digitalizáció hatása az egyes jogterületeken*. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2020.
- Petrétei József: *Kormányzás és alaptörvény*. Budapest, Dialóg Campus, 2020.
- Petrétei József: Jogalkotás. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2023. [10], [19] (Jogbölceselet rovat, rovatszerkesztő: Szabó Miklós, Jakab András) <http://ijoten.hu/szocikk/jogalkotas>
- Pokol Béla: *Politikaelmélet*. Budapest, Századvég, 2006.
- Rádi Balázs: Házi feladatot és szerelmes levelet is ír helyettünk a virtuális csicska. *Index*, 2023. január 7. <https://index.hu/gazdasag/2023/01/07/hazi-feladat-chatgpt-csalastiktok-trend-mesterseges-intelligencia/>
- Reiter, Ehud – Robert Dale: *Building Natural Language Generation Systems*. Cambridge, Cambridge University Press, 2000. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511519857>
- Rixer Ádám: *A magyar közigazgatási jogtudomány értékelésének szempontjai*. Budapest, Dialóg Campus, 2020.
- Rixer, Ádám: Consultation and central public administration in Hungary. *International Journal of Public Law and Policy*, Vol. 10. (2024), No. 3. 334–358. <https://doi.org/10.1504/IJPLAP.2024.139527>
- Ross, Graham: What’s good for ODR? AI or AI. *International Journal on Online Dispute Resolution*, 8. (2021) 1. sz. 20–30. <https://doi.org/10.5553/IJODR/235250022021008001002>
- Sárközy Tamás: Civiljogi kodifikáció és a nyelv. In Bencze Lóránt (sorozatszerk.): *Jogalkotás érthetően – a pontos fogalmazás művészete – Clear writing. Konferencia-előadások* (Nyelvstratégiai Füzetek II.) Budapest, Magyar Nyelvstratégiai Intézet, 2016. 108–115.
- Sebők Miklós – Molnár Csaba: A jogalkotás minősége: elméleti alapok és mérési lehetőségek. In Sebők Miklós – Gajdusчек György – Molnár Csaba (szerk.): *A magyar jogalkotás minősége*. Budapest, Gondolat – Társadalomtudományi Kutatóközpont – MTA Kiválósági Kutatóhely Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, 2020. 19–58.

- Stumpf István: A közjogi érvénytelenség, mint a jogalkotási minőség mércéje. In Sebők Miklós – Gajduschek György – Molnár Csaba (szerk.): *A magyar jogalkotás minősége*. Budapest, Gondolat Kiadó – Társadalomtudományi Kutatóközpont – MTA Kiválósági Kutatóhely Eötvös Loránd Kutatási Hálózat, 2020. 439–460.
- Sulyok Márton – Mercz Mónika: Adatok és automatizáció – atipikus vagy archetipikus veszélyek? *Századvég*, 2022/1. sz. 47–69.
- Szilágyi Péter: *Jogi alaptan*. Budapest, ELTE Eötvös, 2014.
- Szabó Miklós: *Bevezetés a jog- és államtudományokba*. Miskolc, Bíbor Kiadó, 2006.
- Szabó Zsolt: A közvetlen demokrácia helyzete a világban. *Glossa Iuridica*, 2022/3–4. sz. 91–99. <https://doi.org/10.55194/GI.2022.3-4.5>
- Szerletics Antal: Kodifikáció. In *Közszolgálati Online Lexikon*. NKE.
- Taylor, Frederick Winslow: *The Principles of Scientific Management*. New York – London, Harper & Brothers, 1911.
- Taylor, Luke: Columbian judge says he used to chatGPT in ruling. *The Guardian*, 2023. február 3. <https://www.theguardian.com/technology/2023/feb/03/colombia-judge-chatgpt-ruling>
- Temesi István: A közigazgatás jogalkotó tevékenysége. In Temesi István (szerk.): *Közigazgatási jog*. Budapest–Pécs, Dialóg Campus, 2018. 73–90.
- Tilk Péter: A jogalkotási követelmények és az önkormányzati jogalkotás viszonya – hibák, törvénysértések a gyakorlat tükrében. *Acta Universitatis Szegediensis: Acta Juridica et Politica*, 2015. 77. 614–631.
- Tóth Judit: 121/2009. (XII. 17.) AB határozat – jogalkotás szabályozása. In Gárdos-Orosz Fruzsina – Zakariás Kinga (szerk.): *Az Alkotmánybírósági gyakorlat. Az Alkotmánybíróság 100 elvi jelentőségű határozata 1990–2020*. Budapest, Társadalomtudományi Kutatóközpont – HVG-ORAC, 2021. 777–796.
- Tóth J. Zoltán: *Állam- és jogelmélet*. (2. átdolgozott kiadás), Budapest, Patrocinium, 2019a.
- Tóth J. Zoltán (szerk.): *Jogalkotástan. Jogdogmatikai és jogszabályszerkesztési ismeretek*. Budapest, Dialóg Campus, 2019b.
- Tóth J. Zoltán: *Demokrácia, jogállamiság és alkotmánybíráskodás*. Budapest, Patrocinium Kft. 2020.
- Tóth J. Zoltán: Vélelem és fikció. In Jakab András – Könczöl Miklós – Menyhárd Attila – Sulyok Gábor (szerk.): *Internetes Jogtudományi Enciklopédia*. 2021. [21]. (Jogbölcsélet rovat, rovatszerkesztő: Szabó Miklós, Jakab András) <http://ijoten.hu/szocikk/velelem-es-fikcio>
- Vadász Pál: Elkerülhető, hogy a robotok diszkrimináljanak bennünket? In Török Bernát – Zódi Zsolt (szerk.): *A mesterséges intelligencia szabályozási kihívásai. Tanulmányok a mesterséges intelligencia és a jog határterületeiről*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2021. 89–107.

- Vanoni, Matia – Moritz Osnabrügge: Quality of legislation and compliance: a natural language processing approach. *Political Science and Methods*, 2025/13. 736–744. <https://doi.org/10.1017/psrm.2024.21>
- Varga Csaba: *A kodifikáció mint társadalmi-történelmi jelenség*. Budapest, Akadémiai Kiadó, 2002.
- Varga Zs. András: *Eszményből bálvány? A joguralom dogmatikája*. Budapest, Századvég, 2015.
- Vincze Attila – Chronowski Nóra: A demokrácia és a jogállamiság elve az Európai Unió jogában. In Chronowski Nóra – Szentgáli-Tóth Boldizsár – Szilágyi Emese (szerk.): *Demokrácia-dilemmák. Alkotmányjogi elemzések a demokráciaelv értelmezéséről az Európai Unióban és Magyarországon*. Budapest, ELTE Eötvös Kiadó, 2022. 17–48.
- Vladár Gábor: Tudományos munka-e a jogszabály előkészítés? Első közlemény. *Budapesti Szemle*, 1939/255. sz. 1–16.
- World e-Parliament Report 2022 Parliaments after the pandemic, Inter-Parliamentary Union, 2022.
- World e-Parliament Report 2024, (Inter-Parliamentary Union, 2024 <https://www.ipu.org/resources/publications/reports/2024-10/world-e-parliament-report-2024>
- Zódi Zsolt: Bevezetés: Jogi technológiák. In Zódi Zsolt (szerk.): *Jogi technológiák – Digitális jogalkalmazás*. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2022. 11–37. https://doi.org/10.36250/01071_01
- Zódi Zsolt: *Ördög a részletekben Az MI-rendelet végrehajtási szabályai*. <https://www.ludovika.hu/blogok/itkiblog/2025/09/02/ordog-a-reszletekben>

Felhasznált internetes források

- <https://birosag.hu/ugyfeleknek/elektronikus-ugyintezes/e-ugyintezesi-szolgalatasok>
- <https://elrc-share.eu/repository/browse/marcell-hungarian-legislative-subcorpus-v2/a87295ec8d6511eb9c1a00155d0267065f7e56dc7db34ce5aaae0b48a329daaa/>
- <https://intra.legicoop.eu/hu/legislations>
- <https://juniper.nytud.hu/demo/puli>
- <https://www.senado.leg.br/atividade/adminSGM/antecedentes.asp>
- <https://www.senado.leg.br/atividade/adminSGM/inovacoes.asp>
- https://www.senado.leg.br/relatorios_sgm/PLE/AtosPLE.pdf

<https://apnews.com/article/brazil-artificial-intelligence-porto-alegre-5afd1240afe7b6ac202bb0bbc45e08d4>

<https://cdn.kormany.hu/uploads/document/3/36/364/364a3927bd11777e539767e058237d2514605a70.pdf> 2024. év II. félévi jogalkotási program

<https://chat.openai.com/auth/login>

[https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015XG0324\(01\)&qid=1715777938127](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015XG0324(01)&qid=1715777938127)

<https://kormany.hu/dokumentumtar>

<https://marcell-project.eu/about.html>

<https://njt.hu/forditasok>

<https://n-lex.europa.eu/n-lex/info/info-ee/index>

https://www.dmu.gov.hu/documents/prod/DMU_nemzeti_digitalis_allampolgarsag_program_2022.pdf

<https://www.e-sbirka.cz/aktuality/20150>

<https://www.e-sbirka.cz/co-je-esbirka>

https://www.kozbeszerzes.hu/media/hirdetmeny/portal_567121/portal_18755_2017.pdf

<https://www.memoq.com>

<https://www.offi.hu/hiteles-forditas/hiteles-forditas#e-hiteles-1>

<https://www.parlament.hu/documents/10181/773675/Parlex+t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3.pdf/f92b9b80-9bee-4338-99e5-cb1f243e5961?version=1.0&t=1479203162000&download=true>

https://www.parlament.hu/documents/d/guest/tvalk_program_2025-tavaszi. A 2025. év tavaszi ülészak törvényalkotási programja

<https://www.riigiteataja.ee/en/>

<https://www.senado.leg.br/atividade/adminSGM/inovacoes.asp>

<https://www.trados.com>

<https://www12.senado.leg.br/ecidadania/sobre>

<https://www12.senado.leg.br/noticias/materias/2024/04/05/nova-versao-do-senado-digital-traz-mais-transparencia-e-participacao-popular>

<https://www4.planalto.gov.br/legislacao>.

<https://zakony.gov.cz/esel/>

digital-decade-desi.digital-strategy.ec.europa.eu/datasets/desi/charts/desi-indicators?period=desi_2025&indicator=desi_tdpd&breakdown=all_egov_le&unit=egov_s
core

Nyelvtudományi Kutatóközpont, Nyelvtechnológiai Kutatócsoport honlapja

Felhasznált jogforrások

Magyarország Alaptörvénye

1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról

1957. évi IV. törvény az államigazgatási eljárásról

1973. évi I. törvény a büntetőeljárásról

2001. évi XXXV. törvény az elektronikus közigazgatásról az elektronikus aláírásról

2004. évi CXL. törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól

2009. évi LII. törvény a hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tértivevényről

2009. évi LX. törvény az elektronikus közszolgáltatásról

2010. évi CXXX. törvény a jogalkotásról (Jat.)

2010. évi CXXXI. törvény a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről (Jet.)

2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról

2012. évi XXXVI. törvény az Országgyűlésről

2015. évi CLXXX. törvény a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról szóló

2015. évi CCXII. törvény az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról

2015. évi CCXXII. törvény az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól

2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról

2017. évi LXXVIII. törvény Az ügyvédi tevékenységről

2017. évi XC. törvény a büntetőeljárásról

2022. évi XXV. törvény Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről

2022. évi XXX. törvény a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény és a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 2010. évi CXXXI. törvény módosításáról

2023. évi CI. törvény a nemzeti adatvagyon hasznosításának rendszeréről és az egyes szolgáltatásokról

2023. évi CIII. törvény a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól

2024. évi XVI. törvény a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény módosításáról

10/2014. (II. 24.) OGY határozat egyes házzsabályi rendelkezésekről

301/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet a jogszabálytervezetek és szabályozási koncepciók közzétételéről és véleményezéséről

302/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében szükséges jogszabály-előkészítési feladatok teljesítéséről

338/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet a Nemzeti Jogszabálytárról

182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről

567/2022. (XII. 23.) Korm. rendelet a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló törvény szerinti kötelezettség megszegése esetén kiszabható pénzbírságról

61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet a jogszabályszerkesztésről

24/2011. (VIII. 9.) KIM rendelet az előzetes és utólagos hatásvizsgálatról

12/2016. (IV. 29.) MvM rendelet az előzetes és utólagos hatásvizsgálatról

5/2019. (III. 13.) IM rendelet a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről

1612/2019. (X. 24.) Korm. határozat az Integrált Jogalkotási Rendszer bevezetéséről és az ahhoz kapcsolódó feladatokról

1352/2022. (VII. 21) Korm. határozat a Kormány ügyrendjéről

1028/2025. (II. 24.) Korm. határozat a mesterséges intelligenciáért felelős kormánybiztos kinevezéséről és feladatairól

1403/2025. (XI. 4.) Korm. határozat a Nemzeti Jogszabálytár (NJT) és a hozzá kapcsolódó mesterségesintelligencia-alapú jogi támogató rendszer (*LegalAI*) továbbfejlesztéséről

6/2022. (VII. 6.) IM utasítás miniszteri biztos kinevezéséről

1/2023. (VI. 30.) AM utasítás az Agrárminisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról

2/2023. (VIII. 9.) EUM utasítás az Európai Unió Ügyek Minisztériuma Szervezeti és Működési Szabályzatáról

5/2024. (VI. 20.) IM utasítás Igazságügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról

Állásfoglalás egyes indítványok elektronikus úton történő benyújtásáról – Országgyűlés Elnöke

9/1992. (I. 30.) AB határozat

11/1992. (III. 5.) AB határozat

25/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992, 131

54/1996. (XI. 30.) AB határozat

3/1997. (I. 22.) AB határozat, ABH 1997, 122,

5/1997. (II. 7.) AB határozat

ABH 2000, 202

125/B/2003. AB határozat, ABH 2005, 1127,

1098/B/2006. AB Határozat, ABH 2007, 2088

37/2006. (IX. 20.) AB határozat, ABH 2006, 480,

121/2009. (XII. 17.) AB határozat ABH 1013

395/D/2010. AB határozat, ABH 2011, 2090

164/2011. (XII. 20.) AB határozat

20/2020. (VIII. 4.) AB határozat

14/2024. (VII. 8.) AB határozat

8/2025. (IX. 25.) AB határozat

1116/2026. (III. 13.) AB határozat

T/11681 számú törvényjavaslat az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra tekintettel kihirdetett veszélyhelyzeti rendeletek törvényi szintre emeléséről

EU-s normák

Az Európai Parlament és Tanács 910/2014/EU rendelete a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról (eIDAS)

Az Európai Parlament és Tanács rendelete a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok (A mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály) megállapításáról és egyes uniós jogalkotási aktusok módosításáról – Javaslat, COM(2021) 206 final

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1183 rendelete (2024. április 11.) a 910/2014/EU rendeletnek az európai digitális személyazonossági keret létrehozása tekintetében történő módosításáról

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1689 rendelete (2024. június 13.) a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet)

Külföldi jogszabályok

Zákon č. 346/2023 Sb. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s elektronizací vybraných agend

LEI Nº 12.527, DE 18 DE NOVEMBRO DE 2011.Presidência da República Casa Civil
Subchefia para Assuntos Jurídicos (Brazil)

ATO DO PRESIDENTE Nº 2, DE 2008 (Brazil)

A Szövetségi Szenátus Iroda 2009. évi 1. sz. törvénye (Brazil)

https://www.senado.leg.br/atividade/adminSGM/ATO_N1_2009.asp

Szerző témában megjelent tanulmányai

1. Kántor Ákos: A jogalkotás digitalizációja és a mesterséges intelligencia alkalmazási lehetőségeinek vizsgálata. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXI. Jogász Doktoranduszok Konferenciája 2021.* (Jog és Állam 39.) Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2022. 27–35.
2. Kántor Ákos: Ízelítő az EU formálódó mesterséges intelligencia szabályozásáról. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXII. Jogász Doktoranduszok Konferenciája 2022.* Jog és Állam 41. szám. Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2022. 45–61.
3. Kántor Ákos: Az e-ügyintézésről az e-jogalkotás felé. In Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXIII. Jogász Doktoranduszok Országos konferenciája.* Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2022. (Jog és Állam, 42. sz.) 145–154.
4. Kántor Ákos: Jogalkotás és digitalizáció – kihívások és dilemmák. In Török Bernát – Zödi Zsolt (szerk.): *Digitalizálódó társadalom. Tanulmányok az új technológiák társadalmi-jogi hatásairól.* Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2023. 41–62. https://doi.org/10.36250/01164_03
5. Kántor Ákos: Gondolatok a jogalkotás digitalizációs lehetőségeiről. In Jakab Éva – Miskolczi-Bodnár Péter (szerk.): *XXIV. Jogász Doktoranduszok Országos Konferenciája 2023.* (Jog és Állam 45. sz.) Budapest, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, 2023. 127–136.
6. Kántor Ákos: Digitalizáció és automatizációs lehetőségek a jogalkotásban. *Parlamentari Szemle*, 8. (2023) 2. sz. 39–56.
7. Kántor Ákos: Ösztönözhető-e a jogalkotás társadalmi kontrollja pénzbírsággal? *Glossa Iuridica*, 11. (2024), 1–2. sz. 379–393. <https://doi.org/10.55194/GI.2024.1-2.19>
8. Kántor Ákos: Társadalmi egyeztetés a Parlamentben? *Parlamentari Szemle*, 9. (2024) 1. sz. 45–62.
9. Kántor Ákos: Jogalkotási rendszerek digitalizációja néhány nemzetközi jó gyakorlaton keresztül. *Studia Iuris*, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola, 1. (2024) 3. sz. 56–75.
10. Kántor, Ákos: Can fines stimulate public control on legislation? *Studia Iuris*, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola, Budapest, 1. (2024) 4. sz. 100–109.

11. Kántor Ákos: A jogalkotás klasszikus modellje. *Jogelméleti Szemle*, 26. (2025) 2. 98–112. <https://doi.org/10.59558/jesz.2025.2.98>
12. Kántor, Ákos: Heading towards machine legislation? *De Iurisprudentia et Iure Publico*, 2025/3–4. 31–44. <https://doi.org/10.64608/DIEIP.2025.3-4.31>

NYILATKOZAT

(Bele kell fűzni a doktori értekezésbe)

Alulírott dr. Kántor Ákos, neptun kód: CR9NZ7 nyilatkozom, hogy Állam- és jogtudomány (tudományágban) nincs folyamatban fokozatszerzési eljárásom, illetve fokozatszerzési eljárásra való jelentkezésemet két éven belül nem utasították el, továbbá két éven belül nem volt sikertelenül zárult doktori védésem.

Nyilatkozom tovább, hogy nem állok doktori fokozat visszavonására irányuló eljárás alatt, illetve öt éven belül nem vontak vissza tőlem korábban odaítélt doktori fokozatot.

Dátum: 2026. április 30.

aláírás

NYILATKOZAT

(bele kell fűzni a doktori értekezésbe)

Alulírott ezennel kijelentem, hogy a doktori fokozat megszerzése céljából benyújtott értekezésem kizárólag saját, önálló munkám eredménye. A benne található – másoktól származó – nyilvánosságra hozott vagy közzé nem tett gondolatok és adatok eredeti lelohelyét a hivatkozásokban (lábjegyzetekben), az irodalomjegyzékben, illetve a felhasznált források között hiánytalanul feltüntettem.

Kijelentem továbbá, hogy a benyújtott értekezéssel azonos tartalmú értekezést más egyetemen nem nyújtottam be tudományos fokozat megszerzése céljából.

E kijelentésemet büntetőjogi felelősségem tudatában tettem.

Budapest, 2026. április 30.

aláírás